APOLLONII SOPHISTAE

LEXICON HOMERICUM

EX RECENSIONE

IMMANUELIS BEKKERI.

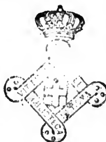

BEROLINI

TYPIS ET IMPENSIS GE. REIMERI

A. 1833.

PRAEFATIO.

Apollonii Sophistae unum superesse codicem constat, Coislinianum illum de quo dictum est Anecdot. nostr. p. 1065. eum codicem descripsit Montefalconius, publicavit Villoiso, viri versandorum codidum peritissimi. eundem novissimus lexici Homerici editor, Hermannus Tollius, et inspexisse se narrat et cum apographo Montefalconiano contulisse. exhaustum putes libellum exiguum, nec potuisse

fieri ut ulla eius lectio contentam tot oculorum aciem lateret. latuere multae cum aliae tum locorum Homericorum. quas ego codice ab integro excusso ita protraxi, ut ubicunque a decessoribus meis tacitus discedo, auctore discedam codice.

ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

ΛΕΞΙΚΟΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ

ΤΗΣ ΤΕ ΙΛΙΑΔΟΣ ΚΑΙ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ.

Α ψιλῶς καὶ δασέως ἐκφερόμενον δηλοῖ σχετλιασμόν, στέρησιν, πολύ, ὁμοῦ, φαῦλον, ἴσον, ὅμοιον, σύν, σχετλιασμόν, ὅταν ἀποδυσπετοῦντες λέγωμεν ἆ, στέρησιν, ὅταν λέγωμεν ἀσθενὲς τὸ ἐστερημένον τοῦ ὑπάρχοντος σθένους, πολύ, ὅταν φῶμεν ἀχανὲς πέλαγος ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πολὺ κεχηνός, ὁμοῦ, οἷον ἀδελφὸς ὁ ὁμόδελφος καὶ ἀκολουθοῦν τὸ ὁμοκέλευθον· τὸ δὲ φαῦλον, τὸ κακοπρόσωπον ϗ κακοτράχηλον ὅταν φάσκωμεν ἀπρόσωπον ϗ ἀτράχηλον· τὸ δὲ ἴσον καὶ ὅμοιον, ὅταν οἱ ποιηταὶ τὴν ἰσολεχῆ καὶ ὁμόκοιτον ἄλοχον καὶ ἄκοιτιν καλῶσιν· τὸ δὲ σύν, ὅταν ἀντὶ τοῦ συνέτυχεν ἀβόλησεν λέγωμεν. σημαίνει δὲ καὶ ἄρθρον, ϗ τὰ αὐτοῦ. ὅταν μὲν οὖν τὸ ἄρθρον, "ἄρ᾽ οὐ τελέεσθαι ἔμελλεν," ὅτε δὲ τὰ αὐτοῦ, "ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκεν." ἔχει δὲ καὶ ἄλλας πλείονας δυνάμεις.

ἀάατος ὁ ἀβλαβὴς ϗ εὐχερὴς ϗ [δι᾽ οὗ] ἄνευ ἄτης. ἐνίοτε δὲ τὸν ἐπιβλαβῆ καὶ δυσχερῆ, ὡς ἐν τῷ "μνηστήρεσσιν ἄεθλον ἄατον· οὐ γὰρ ὀΐω." διὰ δὲ τοῦ Χ τὴν ἀβλαβῆ· "οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἄατος ἐκτετέλεσται."

ἄασαν ἔβλαψαν.

ἀασάμην ἐβλάβην, ἄτῃ περιέπεσον.

ἀάπτους οἱ μὲν δασύνοντες τὴν δευτέραν ἀποδιδόασιν ἀπροσπελάστους, ὧν οὐκ ἄν τις ἅψαιτο, οἱ δὲ ψιλῶς ἀναγινώσκοντες ἀπτοήτους, ἔνιοι δὲ ἀνεκφεύκτους ἢ χαλεπάς, ἵν᾽ ᾖ τὸ μὲν πρῶτον ἐπεκτεταμένον, τὸ δὲ δεύτερον συγκεκομμένον.

ἀάσχετον ἀκατάσχετον, ἀνυπομόνητον, ἢ τὸ κατ᾽ ἀπόφασιν τοῦ

5. ὁ ὁμόδελφος] C (i. e. codex) ὁμάδελφος. 6. ὁμοκέλευθον V (i. e. Villoiso): ὁμοκέλευθος C. post φαῦλον cum Tollio omisi ἴσον, post κακοπρόσωπον cum eodem addidi καί. 11. Il. 2 36. 12. Il. 17 193. 15. Od. 21 91. 16. Od. 22 5.

σχετοῦ. εἴρηται δὲ κατ' ἐπέκτασιν· τὸ γὰρ αὐτὸ καὶ δι' αὐτοῦ "ἄχετον ἐκ ἐπιεικτόν" καὶ "μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον ἐκ ἐπιεικτόν."

ἀαγές ἄθραυστον, ἰσχυρόν.

ἀάσαι πολλαχῶς καὶ ἄγαν βλάψαι.

ἀᾶται ἄγαν βλάπτει.

ἀασίφρων βλαβεσίφρων. εἴρηται καὶ ἀεσίφρων· σημαίνει τῷ ἔχοντι κεκοιμημένας τὰς φρένας καὶ οὐ διεγηγερμένας.

ἀάσατο ἠγνόησεν, ἥμαρτεν, ἐφθόνησεν.

ἀᾶσθαι λωβᾶσθαι, κακοῦν.

ἀασιφρονία φρενοβλάβεια.

ἄατον μέγαν, ἀκόρητον, πονηρόν. οἱ δὲ ἄβλητον, οἱ δὲ ἄτονον.

ἀδεῖν ὀχλεῖν, ἀπορεῖν, ἀδικεῖσθαι, ἀσιτεῖν.

ἀάλιον ἄτακτον, ἀκρατές.

ἀβάλε εἴθε.

ἀβάκησαν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὸ ἠγνόησαν. οἱ δὲ τὸν ἀσύνετον καὶ ...άη ἀβάκην λέγουσιν. ὁ περιέχων τὴν λέξιν στίχος "οἱ δ' ἀβάκησαν ἅπαντες, ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα." ὁ δὲ Ἀπίων κατὰ στέρησιν τοῦ βάζειν, τὸ δὲ λέγειν καὶ ἱστορεῖν, οἱονεὶ φάζειν, ὅπερ ἐστὶ φράζειν κατὰ παράλειψιν τοῦ ρ̄.

ἀβληχρὴν οἱ μὲν ἁπαλήν, οἱ δὲ ἀσθενῆ· "ἀβλήχρ' οὐδενόσωρα, τὰ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει" καὶ ἐπὶ τοῦ "θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ ἀβληχρὸς ἅμα τοῖος ἐλεύσεται" οἷον ἀσθενής, ἀμαυρός.

ἀβλῆτα. ἅπαξ εἴρηται ἡ λέξις· "ἀβλῆτα, πτερόεντα, μελαινάων ἕρμ' ὀδυνάων," ὅποτε ἄλλοτε βεβλημένον, καινόν· ἢ πολυβλῆτα οἷον πολλοὺς βεβληκότα.

ἀβρότη ἐπὶ τοῦ "νὺξ ἀβρότη, ἥν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο Τρῶες." καὶ οἱ μὲν ἐρήμην βροτῶν φασίν, οἱ δὲ τὴν ἀθάνατον, ἐξ οὗ ἡ θεία νοεῖται· ἐν δὲ ἄλλοις "ἀμβροσίην διὰ νύκτα." βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

1. σχετοῦ] vide Bast. ap. Bredov. epp. Paris. p. 59. αὐτὸ V, αὐτοῦ C. mox praestiterit διὰ τοῦ. 2. Il. 16 549 et 5 892. 9. ἐφθόνησεν] ἀγάσσατο ἐφθόνησεν V. 11. T (i. e. Tollius) ἀασίφρονι φρενοβλαβεῖ. 12. οἱ δὲ ἄβλ. οἱ δὲ ἄτ.] haec ad v. 28 retrahit V. 13. ὀχλεῖν] ὀκνεῖν T cum Schol. Il. 10 93. indidem pro ἀδικεῖσθαι sumendum ἀηδῶς διακεῖσθαι. 14. ἄτρακτον Io. Alberti cum Schol. Il. 4 26. 15. C ἀβάλε ἀβάλε. 17. ...άη] pro his V βλακὰ edidit. η nigrius est et subter versum depressum. 18. Od. 4 249. 20. παράληψιν C: correxit V. 22. Il. 8 178. 23. Od. 11 134. 26. Il. 4 117. 29. Il. 14 78. 31. Il. 2 57.

ἀβροτάξωμεν ἁμάρτωμεν ἀλλήλων· "ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι" ὃ ἡμεῖς λέγομεν διαμφοδήσομεν, ἀπὸ τοῦ ἀποτυχεῖν τὸν βροτὸν τοῦ βροτοῦ κατὰ τὴν συνάντησιν. ὅθεν καὶ τὸν βουλόμενον τρῶσαι καὶ μὴ ἐπιτυχῆ ἤμβροτες λέγει.

ἄβρομοι σὺν βρόμῳ πολλῷ· "ἄβρομοι, αὐΐαχοι, ἔλπονται δὲ νῆας Ἀχαιῶν αἱρήσειν." καὶ τὸ αὐΐαχοι μετὰ ἰαχῆς μεγάλης, ὡς ἀχανὲς πέλαγος τὸ μεγάλως κεχηνός. ὁ δὲ Ἀπίων ἤτοι ἄφωνοι καὶ ἥσυχοι ὡς ἂν παρατάξεως οὐχὶ γιγνομένης· βρόμος δὲ κατὰ μίμησιν ἡ ποιὰ φωνή. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον, ὅ ἐστι πολύβρομοι καὶ πολυΐαχοι· ἀεὶ γὰρ αὐτοὺς κεκραγότας εἰσάγει, οἷον "Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν ὄρνιθες ὥς," ἐν ταῖς εὐπραγίαις ἐπαιρομένους. τοῦ δὲ αὐΐαχοι περισσόν ἐστι τὸ υ.

ἀβλαβὲς ἀσθενὲς καὶ φαῦλον καὶ οἱονεὶ ἀβλεπές, κατὰ συγγένειαν τοῦ μ πρὸς τὸ π.

ἀβίων. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· "γλακτοφάγων ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων." ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ὡς ἔθνους οὕτω λεγομένου ἀκούει, καθ' ὧν καὶ τοὺς γλακτοφάγους τετάχθαι καὶ τοὺς δικαιοτάτους (διὸ καὶ γράφει χωρὶς τοῦ τέ συνδέσμου), ἢ ὡς δικαίως βιούντων κατὰ στέρησιν τῆς βίας, ἢ τὸν ὡρισμένον βίον οὐκ ἐχόντων. ἔνιοι δὲ γράφουσι σὺν τῷ τέ "δικαιοτάτων τ' ἀνθρώπων," καὶ ἀποδιδόασι τοὺς ἀβίους ἤτοι τοὺς βίᾳ μὴ χρωμένους. οἱ δὲ τοὺς μακροβίους. οἱ δὲ κατὰ τῶν ὀνοματικῶς λεγομένων Ἀγαυῶν πάντα ἐπίθετα λέγεσθαι, τοὺς ἱππημολγούς, τοὺς δικαιοτάτους καὶ ἀβίους γλακτοφάγους. ὁ δὲ Ἀπίων ἤτοι πῶς καὶ ὁμοίως βιούντων, ἢ τοῖς βίοις ἐλλειπόντων. ἔνιοι δὲ κακοβίων, καὶ τοῦ α ταύτην τὴν δύναμιν ἔχοντος. εὔλογον δὲ δικαίους ὑπάρχειν τοὺς τοιούτους· οἷς γὰρ πολυτελείας καὶ τρυφῆς οὐ φροντίς, τούτοις οὐδὲ πλεονεξία καὶ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμία προσέσται. ἄλλοι δὲ περισπῶντες, ἀβιῶν, δέχονται τῶν βιοῖς μὴ χρωμένων· οὕτω γὰρ τὰ τόξα βιοὶ λέγονται.

Ἀβαρβαρέη ὁ Ἀπίων παρατίθεται Ναΐδος εἶναι Νύμφης ὄνομα· "Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι."

1. Il. 10 65. 5. C ἐπιτυχεῖν. Il. 5 287. 6. Il. 13 41.
11. ἀεί, non quod V dedit οἱονεί, C mihi videtur habere. 12. Il. 3 2.
13. τοῦ] τὸ C. 14. ἀβλαβές] ἀβλεμές T. 15. τὸ V, τοῦ C.
16. Il. 13 6. 21. τῷ V, τὸ C. 25. πῶς] ἴσως Slothouwerus.
27. δὲ] C καί. 29. τῶν ἀλλοτρίων T, τοῖς ἀλλοτρίοις C.
33. Il. 6 22.

Ἄβαντες οἱ Εὐβοεῖς.

Ἀβυδόθεν ἐξ Ἀβύδου. ἔστι δὲ πόλις Τρωϊκή.

ἀγροιῶται ἄγροικοι· "νήπιοι ἀγροιῶται, ἐφημέριοι φρονέοντες."

ἀγαπήνορος, ὅταν ἐπίθετον, ἀγαπῶντος τὴν ἠνορέην· "Μηριόνης θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος." ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· "τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγήνωρ."

ἀγός ἡγεμών, ἀπὸ τοῦ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους.

ἀγλαΐας τὰς καλλονὰς καὶ τοὺς κόσμους· "ἀγλαΐας τῆς νῦν γε μετὰ δμωῇσι κέκασαι." καὶ ἑνικῶς "ἀγλαΐην γὰρ ἔμοιγε θεοὶ οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν ὤλεσαν." ἔστι δὲ ϗ Ἀγλαΐη κύριον ὄνομα· "Νηρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς Χαροποῖο ἄνακτος."

ἀγορεύειν κυρίως μὲν ἐν ἐκκλησίᾳ λέγειν, καταχρηστικῶς δὲ ψιλῶς τὸ λεγόμενον.

ἀγχοῦ ἐγγύς.

ἀγορά ἡ ἐκκλησία, τὸ πλῆθος ϗ ὁ τόπος ϗ τὸ συνάθροισμα.

ἀγλαά καλά, παρὰ τὴν αἴγλην τὰ λαμπρά, ἢ κατὰ μετάθεσιν ἀγλαά, ἐφ' οἷς ἄν τις ἀγαλθείη.

ἄγυρις συναγωγὴ ἢ ἄθροισις εἰς ταὐτό.

ἀγελαίην ἄφετον, ἀδάμαστον· "αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην."

ἀγέλαστα οὐ γέλωτος ἄξια ἀλλ' οἷον ἀγανακτήσεως· "δεῦθ' ἵνα ἔργ' ἀγέλαστα ϗ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε." ἔνιοι δὲ γέλωτος ἄξια. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

ἀγκυλομήτεω ἐπὶ τοῦ Κρόνου, καθ' Ὅμηρον, τοῦ δυναμένου περὶ τῶν ἀγκύλων ϗ σκολιῶν εὖ βουλεύεσθαι.

ἀγκύλον σκολιόν.

ἀγοστόν ἀγκῶνα. τὸ ὑγιές, τὸ ἐντὸς τῶν χειρῶν ἢ βραχιόνων· τούτοις γὰρ τοῖς μέρεσι προσαγόμεθα πρὸς ἑαυτοὺς ὃ ἐὰν βουλώμεθα. διό φησιν "ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ." τοῦτο τὸ μέρος, οἱονεὶ ὁ ἀγκών, ὁ ἄγων, τοῦ κ̅ πρὸς τὸ γ̅ συγγένειαν ἔχοντος. ἄλλοι δέ, ἀγοστὸς ἀγκὼν παρὰ τὸ ἄγαν ὀστώδης εἶναι.

ἀγάασθαι ἐπὶ μὲν τοῦ θαυμάζειν "ὡς σὲ γύναι ἄγαμαι τέθηπά τε δείδιά τ' αἰνῶς," ἐπὶ δὲ τοῦ φθονεῖν "ἐξείπω, ϗ μήτι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος," ἐπὶ δὲ τοῦ ζηλοῦν "ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἀγάασθε θεοὶ βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι."

3. Od. 21 85. 4. Il. 23 124. 6. Il. 2 609. 8. Od. 19 82. 9. Od. 18 180. 11. Il. 2 672. 17. an ἀγαλά? ἀγαλθείη V, ἀγλαθείη C. 19. Il. 11 729. 21. Od. 8 307. 29. Il. 11 425. 30. γ̅ T, τ̅ C. paulo ante οἱονεὶ post ἀγκών posuerim. 32 Od. 6 168. 33. Il. 14 111. 34. Od. 5 129.

ἄγη θάμβος ϗ κατάπληξις· "ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἄν ἔμοιγε ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὥς ἐθέλοιεν."
ἀγαπαζόμενοι ἀγαπῶσαι· "κύνεον ἀγαπαζόμεναι."
ἀγαπαζόμεθα Ἡλιόδωρος ἄγαν προσεχείμεθα· "ἀλλ' ὅτε δὴ πάντες ἀγαπαζόμεθ' ἐξερέοντες."
ἀγάρροος ἄγαν ῥοώδης.
ἀγκάζοντο ταῖς ἀγκάλαις ἦρον· "ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο ὕψι μάλα μεγάλως" ϗ "ἀγκὰς ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ σιβαρῇσι". ϗ "ἣ ῥα ϗ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνȣ παῖς ἣν παράκοιτιν." ὅθεν ϗ τὰς ἀγκάλας ἀγκαλίδας λέγομεν· "ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης." ϗ τὸ φορτίον τῶν ξύλων ἀγκαλὶς λέγεται κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν.
ἄγχι σχὼν κεφαλὴν ἐγγὺς ἔχων τὴν κεφαλήν.
ἀγανόφρων οἷον προσηνής, ἄγαν αἰνόφρων τις ὤν, ἄγαν αἰνετός.
ἀγκοῖναι ἀγκάλαι· "ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύειν." οἱ δὲ νεώτεροι ϗ τὰς ἀγκύρας ὅτω λέγουσιν.
ἀγχηστῖναι συνεχεῖς ϗ σύνεγγυς ἀλλήλων, οἷον ἀλλεπάλληλαι· "αἱ μέν τ' ἀγχηστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται," καὶ ἀρσενικῶς "οἱ δ' ἀγχηστῖνοι ἔπιπτον νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων ϗ Ἀχαιῶν." παρῆκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἄγχι ϗ ἀγχȣ̃, ἅπερ συνήθως ἐπὶ τȣ̃ σύνεγγυς τίθησιν.
ἄγριον αἶγα αἴγαγρον· "εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν ἢ ἄγριον αἶγα."
ἀγχίμολον ἐπὶ μὲν τȣ̃ μετ' ὀλίγον "ἀγχίμολον δὲ μετ' αὐτὸν ἐλήλυθ' Ὀδυσσεύς" καὶ "ἀγχίμολον δὲ σύες τε καὶ ἀνέρες ἦλθον ὑφορβοί," ἐπὶ δὲ τȣ̃ σύνεγγυς τόπȣ "τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ."
ἀγχιβαθὴς ἡ ἀγχȣ̃ τῆς γῆς βαθεῖα· "ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ ὅπως ἔξι πόδεσσι σήμεναι."
ἀγάννιφος ἄγαν χιονώδης. ὅταν δὲ Ὄλυμπος ἀγάννιφος, ἀπὸ τῶν κάτω μερῶν τροπικῶς κατὰ συνεκδοχὴν νοεῖται, ἐπεὶ τὰ ἐνουράνια μέρη τȣ̃ ὄρȣς ȣ̓δαμῶς. διωρίζετο γȣ̃ν περὶ αὐτῶν· "Ὄλυμπον δ' ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ ἔμμε-

1. Od. 3 227. 3. Od. 17 35. 4. Od. 10 249. 7. Il. 17 722. 8. Il. 23 711. 9. Il. 14 346. 10. Il. 22 503. 13. Od. 1 157. 16. Od. 11 261. 19. Il. 5 141. 20. Il. 17 361. 23. Il. 3 24. 25. Od. 17 336. 26. Od. 14 410. 27. Il. 24 352. 29. Od. 5 413. 34. Od. 6 42.

ναι· ὅτ᾽ ἀνέμοισι τινάσσεται, ὐδέ ποτ᾽ ὄμβρῳ δεύεται, ὅτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλλ᾽ αἰεὶ αἴθρη πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ᾽ ἐπιδέδρομεν αἴγλη."

ἀγών ὁ τόπος εἰς ὃν συνάγονται· "ϗ ὃν οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μένεσκον" ϗ "αὐτόματοι θεῖον δύσονται ἀγῶνα." τὸ δὲ ἄθροισμα τῶν συναγομένων "λύτο δ᾽ ἀγών, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαςοι ἐσκίδναντ᾽ ἰέναι."

ἀγείνεον ἦγον, καὶ ἀγινεῖν ἄγειν.

ἄγρωςις εἶδος βοτάνης· "ποταμὸν παρὰ δινήεντα τρώγειν ἄγρωςιν μελιηδέα." ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τῦ ἐν ἀγροῖς γείνεσθαι. ἢ ἀγρόεσθις ἡ ἐν ἀγροῖς ἐσθιομένη· παρὰ γὰρ τῷ ποταμῷ αἱ τῆς Ναυσικάας ἡμίονοι τὴν ἄγρωςιν ἐσθίεσιν.

ἄγραυλοι ἐπ᾽ ἀγρῷ αὐλιζόμενοι· "ὡς δ᾽ ὅταν ἄγραυλοι πόριες."

ἀγρώσσων οἷον ἀγρεύων· "ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ."

ἄγριον αἰχμητήν ἄγριον ἐν τῷ αἰχμάζειν, ὅ ἐςι μάχεσθαι. ὅταν δὲ λέγῃ ἄγριον αἶγα, τὴν αἴγαγρον σημαίνει. δηλοῖ δὲ ϗ τὸ κύριον ὄνομα, ὡς ἐπὶ τῦ "Ἄγριος ἠδὲ Μέλας, τρίτατος ἦν ἱππότα Οἰνεύς."

ἄγρει. τῦτο παρακελευςικῶς λέγει, ἄγε· "ἄγρει νῦν μοι ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελίην," καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ "ἄγρει δὴ πῦρ κείονται ἐνὶ μεγάροισι Μελανθεῦ." καὶ πληθυντικῶς ἀντὶ τοῦ ἄγετε· "ἀγρεῖθ᾽, αἱ μὲν δῶμα κορήσατε ποιπνύουσαι"

ἀγκλίνας ἀνακλίνας, ὡς ἐπὶ τοῦ "ἀγκλίνας δέ, πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι." τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῦ ἀνοίξας, ὡς ἐν τῇ μνηςηροφονίᾳ· "ὗς θαλάμοιο θύρας πυκινὰς ἀραρυίας κάλλιπον ἀγκλίνας· τῶν δὲ σκότος ἦεν ἀμείνων."

ἀγελείην λείας ἄγουσαν, οἷον λάφυρα. ἔνιοι δέ, ἄγουσαν τὺς ἐπὶ πόλεμον ὄχλους. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

ἄγαλμα πᾶν ἐφ᾽ ᾧ τις ἀγάλλεται, ϗ ὐχὶ τὸ ξόανον. φησὶ γῦν ἐν μὲν Ἰλιάδι "βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα, ἀμφότερον, κόσμος θ᾽ ἵππων ἐλατῆρί τε κῦδος," ἐν Ὀδυσσείᾳ δὲ "ἀσκήσας, ἵν᾽ ἄγαλμα θεὰ κεχαροίατ᾽ ἰδῦσα." ϗ πληθυντικῶς "πολλὰ δ᾽ ἀγάλματ᾽ ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε χρυσόν τε."

4. Il. 19 42. 5. Il. 18 376. 6. Il. 24 1. 10. ἄγρωστις εἶδος βοτάνης "ποταμὸν πάρα] haec codici desunt: supplevit V. Od. 6 89. 13. Od. 10 410. 14. Od. 5 53. 16. Il. 6 97. 18. Il. 14 117. 20. Il. 5 765. 21. Od. 21 176. 23. Od. 20 149. 24. τέτε C. Il. 4 113. 26. Od. 22 155. 28. ἄγουσα C: correxit V. οἷον] immo ὅ ἐςι. 31. Il. 4 144. 32. Od. 3 438. 33. Od. 3 274.

ἀγείρομεν συναθροίσομεν· "ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν."

ἀγαυόν καλόν, ἐπιφανές, θαυμάσιον. ὁ δὲ Ἀπίων καλός, σεμνός, ἀπὸ τοῦ πολλαχῶς γαίειν, ὅ ἐστι γαυριᾶν. ποτὲ δὲ σημαίνει ϗ ἔθνος ὀνοματικῶς οὕτω λεγόμενον· "καὶ Ἀγαυῶν ἱππημολγῶν." καὶ ἐπὶ τοῦ ἄγαν καλοῦ "Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο."

ἀγυιαί αἱ ὁδοί, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῶν ἄγειν, ὅ ἐστι πορεύεσθαι, καθό φησι "Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην" ἀντὶ τοῦ πρὸς Λαοδίκην πορευομένη.

ἀγγελίην ἀγγελίαν· "ἀγγελίην τινά τοι γαιήοχε κυανοχαῖτα ἦλθον δεῦρο φέρουσα παρὰ Διὸς αἰγιόχοιο" καὶ "ἦ μάλα λυγρῆς πεύσεται ἀγγελίης." ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ἄγγελος· "ἔνθ' αὖ ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί" ἀντὶ τοῦ τὸν Τυδέα ἄγγελον ἀπέστειλαν, καὶ "σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης." Ζηνόδοτος δὲ τοῦτο ἀγνοήσας μεταγράφει "ἧς ἕνεκ' ἀγγελίης."

ἀγήνωρ ἤτοι ἄγαν ἀνδρεῖος, τῆς ἠνορέας ἐγκειμένης, ἢ ὅταν αὐθάδης ϗ ὑβριστής· "μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ ϗ ἄλλως." καὶ "οὐ θήν μιν πάλιν αὖτις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ νεικείειν βασιλῆας." ϗ ἡ ἀγηνορία δὲ παραπλησίως ἤτοι ἄγαν ἀνδρία ἢ αὐθάδεια, ὡς ϗ ἐπὶ τοῦ "νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας." ὅταν δ' ἐπὶ τοῦ λέοντος λέγῃ "ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα, τάρφεά τε στρέφεται στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων," καταχρηστικῶς λέγεται.

ἀγρονόμοι πρὸς διάφορον τόνον ϗ σημασίαν. ϗ ἅπαξ εἴρηται ἐν Ὀδυσσείᾳ, "ἀγρονόμοι παίζουσι, γέγηθε δ' ἄρα φρένα Λητώ," ἐπὶ τῶν Νυμφῶν. τῆς μὲν οὖν παρεσχάτης ὀξυτονουμένης ἀκούονται αἱ ἐν ἀγροῖς νέμουσαι, τῆς δὲ δευτέρας αἱ ἐν ἀγροῖς νεμόμεναι.

ἀγρόται θηρευταί· "οἷσί τε τέκνα ἀγρόται ἐξείλοντο."

ἀγανοῖς ἄγαν αἰνετοῖς, προσηνέσιν.

ἀγανοφροσύνη ἡ τῶν φρενῶν προσήνεια· "σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα."

ἀγέρωχοι. ἡ μὲν καθ' ἡμᾶς συνήθεια τὴν λέξιν ἐπὶ τοῦ ψόγου ταύτην τάσσει· τοὺς γὰρ αὐθάδεις ϗ ἀπαιδεύτους ἀγερώχους λέ-

1. Il. 1 142. 4. Il. 13 5. 5. Od. 5 1. 8. Il. 6 252. 9. πορευομένην C: correxit V. 10. Il. 15 174. 11. Il. 15 18. 12. Il. 4 384. 14. Il. 3 206. 16. ὅταν] ἄγαν? 17. Il. 9 694. 18. Il. 2 276. 21. Il. 9 700. 22. Il. 12 46. 25. Od. 6 106. 27. ἀγροῖονέμουσαι C. 29. Od. 16 217. 31. Od. 11 203.

γει. ὁ δὲ Ὅμηρος τὲς ἄγαν ἐντίμες, ἀπὸ τῦ ἄγαν ἐπὶ τῦ γέρως ὀχεῖσθ· "ὣς αὖτις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων." ὁμοίως δὲ ϰ̀ ὅταν "ἐκ Ῥόδε ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων."

ἀγακλυτά ἄγαν ὀνομαςά, ὡς ϰ̀ Ἡλιόδωρος.

ἀγροτέρας ἐ συγκριτικῶς εἴρηκεν, ἀλλ' ἀντὶ τῦ ἀγρίας· "ἢ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφες· κέλεται δέ ἑ γαςήρ."

ἀγλαόκαρποι καλλίκαρποι· "ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι."

ἀγαπήνορος τῦ ἀγαπῶντος τὴν ἠνορέην, ὅ ἐςι τὴν ἀνδρείαν. ἔςι ϰ̀ ὄνομα κύριον. ἢ τῦ ἀγαπωμένε ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν.

ἀγνυμενάων συντριβομένων· "νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων."

ἄγρην θήραν· "ϰ̀ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ."

ἀγνοιήσασα· "ἄνδρ' ἀγνοιήσασα" εἰς τὸ ἀγνοέμενον ἰδῦσα.

ἀγαιομένου καταπλησσομένου· "ὣς ῥα τοῦ ἔνδον ὑλάκτει ἀγαιομένου κακὰ ἔργα."

ἀγκυλοχεῖλαι ἀγκύλα χείλη ἔχοντες· "φῆναι ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι."

ἀγνώσασκε ἐξηγνόει· "ἄλλοτε δ' ἀγνώσασκε κακὰ χροΐ εἵματ' ἔχοντα," ἐν τῇ Ψ τῆς Ὀδυσσείας, ἐπὶ τῆς Πηνελόπης.

ἀγνοίησεν ἄγνοια· "ἠέ κεν ἀγνοίησιν πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντα."

ἀγέρθη συνελέγη· "ἡ δ' ἐπεί ῥ' ἄμπνυτο, ϰ̀ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη."

ἀδαήμονες ἄπειροι· "ὦ φίλοι, οὐ μέν τι κακῶν ἀδαήμονες εἶμεν." καὶ *ἀδαημοσύνη* ἡ ἀπειρία· "ὦ γέρον, ἐκ ἀδαημοσύνη σ' ἔχει ἀμφιπολεύειν ὄρχατον."

ἀδινά τὰ τῷ ὄγκῳ μὴ μεγάλα, ὡς ὅταν λέγῃ "μυιάων ἀδινάων" καὶ "μελισσάων ἀδινάων." καὶ ὅτε φησὶ "μῆλ' ἀδινὰ σφάζεσι καὶ εἰλίποδας ἕλικας βῦς," τὰ λεπτὰ τῶν προβάτων, καθὸ καὶ διαςέλλει "καὶ εἰλίποδας ἕλικας βῦς." ἢ τῶν ἀθρόων ϰ̀ πολλῶν, ἀπὸ τῦ ἄδην. καί φασι τῦτο ἁρμόζειν ἐπὶ μυιῶν ϰ̀ μελισσῶν, ϰ̀ πολὺ μᾶλλον ἐπὶ τῶν προβάτων· ἄδην γάρ, ὅπερ ἐςὶν ἀθρόως, καὶ ἀλλήλοις ἐπισυμπεπτωκότα νέμεται,

1. τῦ V, τὸ C. 2. Il. 3 36. 3. Il. 2 654. 5. Od. 6 133.
7. Od. 7 115. 9. ἀγαπήνορα C. 11. Od. 10 123. 12. Od. 12 330.
13. Od. 20 15. τὸν V. 14. Od. 20 16. 16. Il. 16 428 et Od. 16 217.
18. ἀγνώσασκε V, ἀγαιομένου C. Od. 23 95. 20. ἀγνοίησι ἀγνοήσει Schol. Od. 24 218. 22. Il. 22 475. 24. Od. 12 208.
25. Od. 24 244. 27. Il. 2 469. 28. Il. 2 87. Od. 1 92.

ὥσπερ ἐκ τȣ̃ ἐναντίȣ διῃρημένην τὴν νομὴν ποιȣμένων εἴωθε λέγειν "καὶ αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν." ἐπὶ δὲ τȣ̃ "τῆς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια" τὸ γοερὸν ϗ οἰκτρὸν σημαίνει. καὶ ὅτε φησὶν "ἀδινοῖο γόοιο," τȣ̃ ἀθρόως ἐκχεομένȣ. ἐπὶ δὲ τῆς Τ ῥαψῳδίας Ὀδυσσείας, "ἡ δ' ὡς Σειρήνων ἀδινάων φθόγγον ἤκȣσεν," συνεχῶς ᾀδȣσῶν. ἐπὶ δὲ τȣ̃ "ἀδινὸν κῆρ," ἐν τῇ Ψ ῥαψῳδίας, τὸ συνεχῶς λυπȣ́μενον.

ἄδος κόρος ϗ πλησμονή· "ἄδος τέ μιν ἵκετο θυμόν."

ἀδηκότες ἄδην ἔχοντες ϗ πεπληρωμένοι· "ὕπνῳ ϗ καμάτῳ ἀδηκότες" ἀηδῶς διατεθειμένοι. τὸ δὲ παραπλήσιον ἐπὶ τοῦ "δείπνȣ ἀδήσειεν ὑπερφιάλοισι μετελθών," ἀντὶ τȣ̃ ἀηδιαθείη.

ἀδινὸν κῆρ. τὸ περικάρδιον κῆρ ȣ̔́τως εἰρῆσθαι ἀδινὸν τῷ φύσει πυκνὸν εἶναι.

ἀδεῖν ἀρέσαι.

ἀδευκεῖ ἤτοι τῷ ἀπεοικότι, ἢ οἷον ἀδεχεῖ, ἀπροσδοκήτῳ· "ἀδευκεῖ κεῖται ὀλέθρῳ." ἐν δὲ τῇ Δ Ὀδυσσείας ἀδευκεῖ ἀνεικάσῳ.

ἀδεής ȣ̔ δεδιώς· "εἴπερ ἀδειής τ' ἐςί, ϗ εἰ μόθȣ ἔς' ἀκόρητος." ϗ ἡ ἄδεια δὲ ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ.

ἀδμήτην ἀδάμασον· "ἣν ȣ̈́πω τις ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ."

ἀδέψητον ἀμάλακτον, οἷον ἀνέργασον· "κἀν μὲν ἀδέψητον βοέην ςόρεσ', αὐτὰρ ὕπερθε πόλλ' οἴων τȣ̀ς ἱέρευεσκ' Ἀχαιοί." τὸ γὰρ δεψῆσαι ἐπὶ τȣ̃ μαλάξαι τίθησι, καθάπερ ἐπὶ τȣ̃ κηρȣ̃ "κηρὸν δεψήσας μελιηδέα."

ἄδδην εἰς κόρον, ἐπὶ πλεῖον· "ἀνδρῶν εἰλομένων, εἰωθότες ἔδμεναι ἄδδην."

ἄελλα ἡ τȣ̃ ἀνέμȣ συςροφή, ἀπὸ τȣ̃ ἄειν, ὅ ἐςι πνέειν. ϗ ὁ κονιορτὸς ἀελλώδης, ἀελλής, οἷον ἄν τις ἀπὸ τῶν ἀελλῶν γένοιτο· "ὡς ὅτι τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλής." ϗ "ἀελλόπιος Ἶρις" ἡ ταχύπȣς.

ἀέκητι ἀκȣσιότητι· "ἀέκητι θεῶν ἐτέτυκτο."

ἀεκαζομένους ἑκόντας· "πόλλ' ἀεκαζομένȣς, τείροντο δὲ νη-

2. Il. 2 474. Od. 4 721. 4. Il. 18 316. 5. immo 23 326. 8. Il. 11 88. 9. Il. 10 98. 11. Od. 1 134. ἀηδεσθείη C. 14. ἀδεῖν V, ἀδεινον C. 16. ἀδ. κ. ὀλ.] haec post Ὀδυσσείας transponit T, omisso, quod ibi est, ἀδευκεῖ. Od. 4 489. 18. Il. 7 117. 20. Il. 10 293. 21. Od. 20 2. 24. Od. 12 48. δὲ ψήσας C. 25. Il. 5 203. 29. Il. 3 13. 30. Il. 8 409. 31. Il. 12 8. 32. immo ἄκοντας cum V. Od. 13 277 et Il. 17 376.

λεῖ χαλκῷ." ϗ ἀεκήλια ἔργα ἃ οὐκ ἄν τις ἑκὼν πάθοι, χαλεπά· ἢ ὥς ἔνιοι, οὐχ ἑκήλια ἔργα, οὐχ ἡσύχια.

ἄειν πνεῖν, ἀπὸ τοῦ ἀεὶ ἰέναι· ἐν κινήσει γὰρ τὸ πνεῦμα. καὶ ἀέντες ἀντὶ τοῦ πνέοντες ἢ πνεύσαντες, οἷον "διασκίδνασιν ἀέντες."

ἀεικίζειν ᾐκίζετο· "ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων." καὶ ἀεικίην τὴν αἰκίαν· "πᾶσαν ἀεικίην ἄπεχε χρωτὶ φῶτ' ἐλεαίρων." ϗ ἀεικιῶ αἰκιοῦμαι.

ἄειδε ᾆδε, ὕμνει, δύναμιν περιποίησαι ὥστε ᾆσαι· "μῆνιν ἄειδε θεά." τινὲς δὲ εἰς τὸ λέγειν μετέβαλον τὴν λέξιν ἐπὶ μὲν τῶν καταλογάδην προφερομένων τῷ λέγε καταχρωμένου ϗ τῷ εἰπεῖν, τῷ δὲ ἄειδεν δὲ ὀπὶ μὲν μετ' ᾠδῆς· "ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι ϗ ἵππου κόσμον ἄειδε." "ταῦτα δ' Αἴσωπος ὁ Σαρδιηνὸς εἶπεν· ὅντιν' οἱ Δελφοὶ ᾄδοντα μῦθον οὐ καλῶς ἐδέξαντο" ἀντὶ τοῦ λέγοντα· ὁ γὰρ Αἴσωπος λογοποιός.

ἀέσαι κοιμηθῆναι· "ἔνθα δὲ νύκτ' ἀέσαι, ϗ ὄτρυνε πόλιν εἴσω." ϗ πληθυντικῶς, κατὰ τὸ ὁριστικόν, ἀέσαμεν ἐκοιμήθημεν· "νύκτα μὲν ἀέσαμεν χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες." λέγεται δὲ ἀέσαι κοιμηθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ ἔσαι, ὅ ἐστιν ἐξορμῆσαι, ἐπεὶ οἱ κοιμώμενοι τοῦ ὁρμητικῶς ἔχειν ἀπέχονται.

ἀείρας ἐπὶ μὲν τοῦ βαστάζειν "ἤ μ' ἀνάειρ' ἢ ἐγὼ σέ," ϗ κατὰ μετοχὴν "ἀείρας ἐς θάλαμον κατέθηκεν·" ἐπὶ δὲ τοῦ πρόσφερε "μή μοι οἶνον ἄειρε," καὶ ἐν τῇ Α Ὀδυσσείας ἀείρας προσενέγκας. εἴρηται δὲ οὕτως, ἐπεὶ ὁ προσφέρων αἴρει τὸ προσφερόμενον. καὶ αἴρειν τὸ προσφέρειν. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ τὸν ἄρτον ὠνομάσθαι, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος.

ἄελπτον ἀνέλπιστον, ϗ ἀελπτέα τὸν ἀνέλπιστον.

ἀεικίσωσιν ἀεικίᾳ περιβάλωσιν· "ἀεικίσσωσι δε νεκρὸν Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι ὅσσοι ὄλοντο." ὁ δὲ Νέστωρ φησὶν "ἀεικίη δέ σοι αὐτῷ ἔσται, ἀλλὰ φίλος φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι," ἀντὶ τοῦ αἰσχύνη. ὅταν δὲ "πεπηγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν" ϗ "ἀεικελίῃσι δαμάσας," ταῖς αἰκιστικαῖς.

4. πνεύσωντες C. Il. 5 526. 6. Il. 24 22. 7. Il. 24 18. 9. Il. 1 1. 10. malim εἰς τὸ λέγε μετέλαβον, et 11. τῷ λέγειν. 12. δὲ ὀπὶ] ἐπὶ τε C. hiat locus. Od. 8 492. 14. οἱ ἀδελφοὶ C. correxit Tyrwhittus de Babrio p. 1 et 43. 16. Od. 15 40. 18. Od. 3 151. 19. immo ἀέσαι τὸ κ. 20. ὁρμητικὸν C: correxit T. 21. Il. 23 724. 22. Od. 24 165. 23. Il. 6 264. 28. ἀεικίαι C. Il. 16 545. 30. Il. 23 342. 31. Il. 2 264. 32. Od. 4 244.

ικέλιον τὸν εὐτελῆ· "δίφρον ἀεικέλιον καταθεὶς ὀλίγην τε τράπεζαν" ϗ "πρόσθεν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος φαίνετ᾽ εἶναι." τὸ δὲ *ἀεικές* ϗ *ἀεικελίην* ἐπὶ τῆς Ὀδυσσείας κακὴν ἀπέδωκεν, ϗ *ἀεικέλιον* τὸν μηκέτι τῷ πρόσθεν φαινομένῳ ἐοικότα.

ἴκαστος εὐκαταφρόνητος, ἐν τῇ Τ ῥαψῳδίᾳ.

εικίας τὰς ἁμαρτίας.

ἔξετο ηὔξεῖτο· "οὐ μὲν γάρ ποτ᾽ ἀέξετο κῦμα τ᾽ ἐν αὐτῷ, ὅτε μέγ᾽ ὅτ᾽ ὀλίγον· λευκὴ δ᾽ ἦν ἀμφὶ γαλήνη."

εθλος διὰ παντὸς μὲν ἀρσενικῶς λέγει ἑνικῶς τε ϗ πληθυντικῶς τοὺς ἀέθλους τῶν πόνων καὶ τοὺς πόνους· "οὗτος μὲν δὴ ἄεθλος ἀάατος ἐκτετέλεσται" ϗ "ἀέθλους πολλούς, τοὺς Φαίηκες ἐπειρήσαντ᾽ Ὀδυσῆος." οὐδετέρως δὲ ἆθλα τὰ ἔπαθλα κατὰ τὸ πλεῖστον· "παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα." ὅθεν καὶ Ἀρίσαρχος ἀναγινώσκει "μεῖζον ἄεθλον·" τὸ γὰρ ἔπαθλον θέλει δηλοῦν.

ἀεσιφροσύνῃσιν ἀσυνεσίαις, ἀνοίαις. φαίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἀέσαι, ὅ ἐστι κοιμηθῆναι, ϗ τῶν φρενῶν συνθεὶς τὴν λέξιν· ὁ γὰρ κοιμώμενος ταῖς φρεσὶν ἄφρων νομίζεται.

ἄζετο, ἐὰν ψιλῶς, ἐξηραίνετο· ϗ γὰρ ἄζη τῇ ξηρασίᾳ δηλοῖ. ϗ κατὰ μετοχήν φησί που "ἡ μέν τ᾽ ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ᾽ ὄχθας" ἀντὶ τοῦ ξηραινομένη, τοῦ ψιλοῦ ἀντιστοίχου τοῦ τ ἐπιμαρτυροῦντος τῇ κατὰ τὸ ψιλὸν ἀναγνώσει. ϗ τὸ "καταζήνασκε δὲ δαίμων," ἐπὶ τοῦ Ταντάλου, ἀντὶ τοῦ κατεξήραινε. καὶ *ἀζαλέην* τὴν ξηράν· ϗ "βῶν ἀζαλέην, τό μοί ἐστι ταλαύρινον πολεμίζειν." δασυνομένης δὲ ἕτερόν τι δηλοῖ· "ἅζετο γὰρ μὴ νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἕρδοι" ἀντὶ τοῦ ἐσέβετο· καὶ Ὀδυσσεὺς πρὸς Κύκλωπα "σχέτλι᾽, ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ" ἀντὶ τοῦ ἐσέβου· ϗ "ἁζόμενοι Διὸς υἱόν" ἀντὶ τοῦ σεβόμενοι. ἐτυμολογοῦσι δὲ οἱ μὲν λέγοντες αἰδέμενοι, ἐπεὶ ὁ σεβόμενος ἀρεστὸν ἔργον ἐπιδείκνυται τοῖς οὓς σέβεται, οἱ δὲ κατὰ συγκοπὴν ἁζόμενοι ἀντὶ τοῦ ἁγιζόμενοι, ἅγιον ἡγούμενοι, ὅ ἐστι σεβαστόν.

ἀζηχές ἀδιηχές, ἀδιάλειπτον· "ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούσαι ὄπα ἀρνῶν" ϗ "ἀζηχὲς φαγέμεν ϗ πιέμεν."

ἄη ἔπνει· "αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος." ϗ *ἀήμεναι*

1. Od. 20 259. 2. Od. 6 232. 5. *ἀεικές* legitur Il. 19 124 et 133. 7. Od. 10 93. 10. Od. 22 5. 11. Od. 8 22. 13. Il. 23 701. 14. Il. 23 551. 16. φαίνεται] γίνεται C. 20. Il. 4 487. 22. Od. 11 587. 24. Il. 7 238. 25. Il. 14 261. 27. Od. 9 478. 28. Il. 1 21. 32. Il. 4 435. 33. Od. 18 3. 34. Od. 14 458.

τὸ πνεῦσαι. ϗ ἄ η τ ο ν δυϊκῶς τὸ ἔπνεον· "Βορέης ϗ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον." ϗ ἄ η μ α τὸ πνεῦμα, ϗ ἀ ῆ τ α ι οἱ ἄνεμοι ϗ ἀ ή μ ε ν ο ι, ϗ ἀ ή τ η ἡ πνοή· "ἀνέμοιό τε δεινὸς ἀήτη" ἀντὶ τοῦ δεινή, ὡς "κλυτὸς Ἀμφιτρίτη" ἀντὶ τοῦ κλυτή. ὅταν δὲ λέγῃ "θάρσος ἄητον ἔχουσα," τὸ μεγαλοβλαβὲς θέλει δηλοῦν.

ἀ ή σ υ ρ ο ν κοῦφον, τὸ οἷόν τε ὑπὸ ἀνέμου σύρεσθαι, τουτέστιν ὑπὸ τῆς ἀήτης, τῆς ἀνέμου πνοῆς.

ἀ ή ρ, ὅτε μὲν ἀρσενικῶς, ὁ περικεχυμένος ἡμῖν, περὶ οὗ φησὶν "εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν." ὅτε δὲ θηλυκῶς, τὴν σκοτίαν σημαίνει· "ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθείη, οὐδὲ σελήνη οὐρανόθεν προὔφαινε."

ἀ θ η ρ η λ ο ι γ ό ν τὸ λεγόμενον πτύον· καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἀθερολοιγὸν τὸ τῶν ἀθέρων ὀλοθρευτικόν· λοιγὸς γὰρ ὁ ὄλεθρος, ἀθέρες δέ εἰσι τὰ ἀπόβολα τῶν σταχύων, ἀπὸ τοῦ διὰ κουφότητα ἄγαν ἔχθειν. διόπερ τὸ ἀπόβολόν τι ἡγεῖσθαι μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἀθέρων ἀ θ ε ρ ί ζ ε ι ν λέγει, οἷον "ἐπεὶ οὐδέποτ' ἔμοιγ' ἀθέριζον," ἠτίμαζον ϗ ἀπόβολον ἡγοῦντο. ϗ ἐν Ὀδυσσείᾳ "τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τιν' ἀναίνομαι οὐδ' ἀθερίζω."

ἀ θ ε μ ί σ τ ω ν. ἐν τῇ Ι Ὀδυσσείας ἐπὶ τῶν Κυκλώπων ἐπιθέτου λεγομένου "Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀθεμίστων," ὁ γοῦν Ἡλιόδωρος Ἀρισταρχείως μεταφράζων φησί, καθὸ οὐ κοινοῖς χρῶνται νόμοις. ὁ γὰρ Ἀρίσταρχος λέγει δικαίους εἶναι τοὺς Κύκλωπας ἐκτὸς τοῦ Πολυφήμου· φησὶ γοῦν περὶ αὐτῶν "θεμιστεύει δὲ ἕκαστος παίδων ἠδ' ἀλόχων, οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσιν." ὁ δὲ Κύκλωψ ἐκ τῆς ἰδίας ἀσεβείας περὶ αὐτῶν φησὶν "οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν·" ὅπερ ψεῦδος· αὐτοὶ γάρ εἰσιν οἱ λέγοντες "εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται οἶον ἐόντα, νοῦσον δ' οὔπως ἔστι Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι." ϗ ἔστιν ὅλος ὁ τόπος οὗτος τῶν προβλημάτων.

ἀ θ ε μ ι σ τ ί α ἀνομία.

ἀ θ ύ ρ ε ι παίζει, ϗ ἀ θ ύ ρ μ α τ α παίγνια, ἐν τῇ Ο ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος "ὅς τ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσι." ὁ δὲ

1. Il. 9 5. 3. Il. 15 626. ἀήτης C: correxit T. 5. Il. 21 395. 6. ἀνέμου] immo τῆς ἀήτης, omissis 7. ὑπὸ τῆς ἀήτης. 9. Il. 15 287. 11. Od. 9 144. 16. an ἐκθεῖν vel ἐκθορεῖν? 17. Il. 1 261. 18. Od. 8 212. 21. Od. 9 106. 24. Od. 9 114. 26. Od. 9 275. 28. Od. 9 410. 31. malim ἀ θ ε μ ί σ τ ι α ἄνομα cum T. 33. Il. 15 363.

Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν φησὶν ἀπὸ τοῦ πολλάκις θύειν, κατὰ πρόσθεσιν τοῦ ρ̄, ὃν τρόπον ϗ ἡ ἀϊδρίη ἀϊδία τις οὖσα.

ἀθρῆσαι ἀτενίσαι, ἰδεῖν· "οὐδ' αὐτ' ἀθρῆσαι δύνατ' ἀντίη οὐδὲ νοῆσαι."

ἀθέσφατον πολύν, οἷον οὐδ' ἂν θεὸς φατίσειεν διὰ τὸ πλῆθος· "αἵ τ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον ϗ ἀθέσφατον ὄμβρον." καὶ ἐπὶ τῶν συῶν ὁ Εὔμαιος "νῦν δ' αἱ μὲν γίνονθ' ἀθέσφαται" ἀντὶ τοῦ πολλαί.

ἄθυμοι κεκακωμένοι τὴν ψυχήν.

αἰπύν ὑψηλὸν κυρίως. σημαίνει δέ ποτε καὶ τὸν μέγαν, οἷον "φυγόντι αἰπὺν ὄλεθρον."

Αἰπύτιον τὸν τοῦ Αἰπύτου· "Αἰπύτιον παρὰ τύμβον." ἔστι δὲ οὗτος τῶν Ἀρκαδικῶν ἡρώων, περὶ οὗ φησὶν Ἡσίοδος "Αἴπυτος αὖτ' τέκετο Γλησήνορά τε Πειρίθοόν τε."

Αἰαίη ὄνομα νήσου ἣν κατῴκει Κίρκη· "Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιεν Κίρκη ἐϋπλόκαμος." ϗ αὐτὴ δὲ ἡ Κίρκη ἐθνικῶς τῇ νήσῳ ὁμώνυμος· "Αἰαίη δολόεσσα λιλαιομένη πόσιν εἶναι."

αἵ. τοῦτο δασυνόμενον ἄρθρον ἐστὶ διὰ τούτων· "αἱ μὲν γὰρ κεράεσσι τετεύχαται, αἱ δ' ἐλέφαντι." ἀναφορικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ αὗται· "αἱ μὲν ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον" ϗ "ὡς αἵ γ' ἑξείης κεφαλὰς ἔχον, ἀμφὶ δὲ πάσαις δειρῇσιν βρόχοι ἦσαν, ὅπως οἴκτιστα θάνοιεν."

Αἰγύπτῳ. ἐπὶ μὲν τῆς χώρας "Αἴγυπτόνδε με θυμὸς ἀνώγει ναυτίλλεσθαι," ἐπὶ δὲ τοῦ ποταμοῦ, ὃν Νεῖλον Ἡσίοδος ϗ οἱ λοιποί, "στήσας ἐν Αἰγύπτῳ ποταμῷ νέας ἀμφιελίσσας."

αἴθωνα ποτὲ μὲν τὸν πυρώδη ϗ ὀξύν, "ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσαύλοιο," ποτὲ δὲ τὸν λαμπρόν, "αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι."

αἴθοπα οἶνον ἤτοι τὸν φύσει θερμόν (αἴθειν γὰρ τὸ καίειν), ἢ τὸν μέλανα, ὡς Ἡλιόδωρος, ἢ τὸν λαμπρὸν κατὰ δύναμιν.

αἰθαλόεν ἤτοι τὸ λαμπρὸν ἢ τὸ καταιθαλωθῆναι ἄξιον· "αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα." ἢ πρὸς τὸ "δός με βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον αἰθαλόεν." ἀκουστέον δὲ ὥστε αἰ-

3. Od. 19 478. 6. Il. 3 4. 7. Od. 20 211. 11. Od. 17 47. 12. Il. 2 604.
3. τῶν om C? 15. Od. 10 135. 17. Od. 9 32. 19. τούτων] τοῦ T? Od. 19 563.
1. Il. 18 421. Od. 22 471. 24. Od. 14 246. 26. Od. 14 258.
. Il. 11 548. 28. Il. 9 123. 30. τὸν T, τῷ C. 32. Il. 2 415.

θαλόεν ποιῆσαι· ἐπιφέρει γὰρ "πρῆσαι πυρὸς δηΐοιο θύρετρα." ἤτοι μεμελανωμένον, παρὰ τὴν αἰθάλην.

Ἀϊδι τῷ Ἅιδῃ, ἀπ' εὐθείας τῆς Ἄϊς ὡς Πάρις, "πολλὰς δ' ἰφθίμȣς ψυχὰς Ἄϊδι προΐαψεν·" ἀπὸ δὲ τῆς Ἀΐδης "ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ ϗ ἐπαινῇ Περσεφόνεια." ποτὲ δὲ ἀπὸ τῆς Ἀϊδωνεύς, "καί μιν ἔφην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν."

αἰγλήεντος λαμπρȣ̃· "ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπȣ."

αἴμονα ἐπιςήμονα, ἔμπειρον· "αἵμονα θήρης." ἔςι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· "Αἵμονά τε κρίοντα Θόωνά τε Δηΐπυρόν τε."

αἶνος ποτὲ μὲν ἔπαινος, "Ἀντίλοχ' ȣ̓ μέν τοι μέλεος εἰρήσεται αἶνος," ποτὲ δὲ γνώμης παραμυθία ϗ παραβεβλημένος λόγος πρός τι ὑποκείμενον, οἷον "αἶνος μέν τοι ἀμύμων ὃν κατέλεξας." καὶ πάλιν ἐπὶ τȣ̃ ἐπαίνȣ "καὶ αὐτοὶ τόδε γ' ἴςε· τί με χρὴ μητέρος αἰνȣ̃."

αἰναρέτης ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένος· "αἰναρέτη, τίς σευ ἄλλος ὀνόσσεται ὀψίγονός περ;" αἰνὸν γὰρ τὸ δεινόν, ϗ αἰνῶς ἀντὶ τȣ̃ δεινῶς· "αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε οἷσιν ἀκȣ́ων τέρπομαι." τὸ δὲ κατ' ἐπίτασιν δεινὸν κακόν ἐςιν οἷς ἂν δεινὸν φαίνηται.

αἰνήσωσιν συγκαταθῶνται, "εἰ μέν κ' αἰνήσωσιν ἀκούοντες κακὰ ἔργα·" ϗ κατὰ τὸν παρῳχημένον "ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί" ἀντὶ τȣ̃ συνεκατετίθεντο. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ἡ συγκατάθεσις τῷ ἐπαίνῳ· ὁ γὰρ ἐπαινῶν συγκατατίθεται τοῖς τȣ̃ ἐπαινȣμένȣ ἔργοις.

αἰνοπαθῆ δεινοπαθῆ· "ἦ με μάλ' αἰνοπαθῆ μαλακὸν περὶ κῶμ' ἐκάλυψεν."

αἰνομόροις κακομόροις· "ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθῃ."

αἰνίζομαι ἐπαινῶ· "Ὀθρυονεῦ, πέρι δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων." ἢ θαυμάζω, θαῦμα ἡγȣ̃μαι. ἢ αἰνίττομαι.

αἰγίλιπος πέτρης τῆς ȣ̃τως ὑψηλῆς ὥςε ϗ αἶγα μὴ ἐπιβαίνειν· ἁλτικὸν γὰρ τὸ ζῷον· "ἦτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης."

αἰθούσης τῆς παραςάδος, ἀπὸ τȣ̃ καταίθεσθαι ὑφ' ἡλίȣ· "κεῖτο

1. μελανομένον C. 3. Il. 1 3. 4. Od. 10 534. 6. Il. 5 190. 7. Il. 1 532. 8. Il. 5 49. 9. Il. 4 296. 10. Il. 23 795. 11. ὁπότε C. 12. Od. 14 508. 13. Od. 21 110. 15. αἰναρέτη ὁ ἐπὶ C. Il. 16 31. 17. Od. 4 597. 20. Od. 16 380 et 403. 21. Il. 3 461. 23. τῶν ἐπαίνων C. 25. Od. 18 201. 27. Od. 9 53. 29. Il. 13 374. 32. Il. 9 15. 33. Od. 21 390.

δ' ὑπ' αἰθούσης οὖλον νηὸς ἀμφιελίσσης" καὶ "πλῆτο δ' ἄρ αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν."

αἰδεῖσθαι ἐντρέπεσθαι, καὶ ἰδίως ἐπὶ τοῦ προσδέχεσθαι τὸν ἱκέτην δι' ἐντροπῆς· "αἰδεῖσθαι δ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχεσθαι ἄποινα" καὶ "οὐδέ τι μ' αἰδέσσεται, κτανέει δέ με γυμνὸν ἐόντα." καὶ κατ' ἄλλους τρόπους τὸ παραπλήσιον δηλοῦται. ἔστι δὲ ὅτε καὶ συνήθως ἡμῖν· "αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι ἠὲ πέφανται."

αἰδοῖος ποτὲ μὲν αἰδοῦς ἄξιος, "αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ φίλε," ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ αἰδομένου, "κακὸς δ' αἰδοῖος ἀλήτης" καὶ "σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα."

αἰχμηταί οἱ μαχηταί. καὶ αἰχμὴ ποτὲ μὲν ἡ μάχη, ποτὲ δὲ τῆς ἐπιδορατίδος ἡ ἀκμή, οἷον "αἰχμὴ δ' ἐξελύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα" καὶ "μόλιβος ὣς ἐτράπετ' αἰχμή."

ἀΐξασα ὁρμήσασα· "βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα."

ἀϊκάς τὰς φορὰς καὶ τὰς ὁρμάς, ἀπὸ τοῦ ἀΐσσειν· "τόξων ἀϊκὰς ἠμφιεσμένον, οὐδέ τ' ἀκόντων." ἀπὸ τούτου καὶ τὰ ἄλλα· "ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο" οἷον πολυορμήτου. ὁ δὲ Ἀπίων λέγει ἀπὸ τοῦ ἄκοντα τὰ βέλη ἰέναι, καθό φησι καὶ ἀκόντιον λέγεσθαι.

αἴνυται λαμβάνει, ἀφαιρεῖται.

αἶσα ἤτοι τὸ πεπρωμένον· "αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ" καὶ "αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα." διὸ καὶ ἡ μερὶς αἶσα λέγεται, "Ἴλιον ἐκπέρσαντα λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν·" καὶ γὰρ τὸ πεπρωμένον μεμέρισται ἐκείνῳ ᾧ πέπρωται, καὶ ἡ μοῖρα ταὐτὸ δηλοῖ τῇ αἴσῃ. δηλοῖ δὲ ἡ αἶσα καὶ τὸ καθῆκον· "πάντα κατ' αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε." ἡ δὲ μοῖρα δηλοῖ καὶ τὸ παραπλήσιον, ὡς ἐν τῷ "ναὶ δὴ ταῦτα γέρον κατὰ μοῖραν ἔειπες."

αἰολλή πεποικιλμένη· συμβαίνει γὰρ τὸ ἁπτόμενον διὰ τῆς εὐστροφῆς ὥσπερ ποικίλλεσθαι ἐπὶ τῆς θέσεως νημένον· "ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ πόλεος πυρὸς αἰθομένοιο ἐμπλεῖ κνίσης τε καὶ αἵματος αἰολλῇ, μάλα δ' ὦκα λιλαίεται ὀπτηθῆναι." τὸ δὲ αἰόλον ποικίλον· "οἱ δ' ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι ἠὲ μέλισσαι." ὁ δὲ κορυθαιόλος ὁ εὐκίνητον ἔχων τὴν κόρυθα.

1. Od. 8 57. 4. Il. 1 23. 5. Il. 22 124. 7. Il. 5 531. 8. Il. 3 172. 9. Od. 17 578. Od. 1 139. 12. Il. 5 293. 13. Il. 11 237. 14. Il. 2 167. 15. Il. 15 709. 16. τὰ ἄλλα] τὸ? Il. 1 165. 21. Od. 8 511. 22. Il. 22 61. 23. Il. 18 327. 25. ταὐτὸ V, τοῦτο C. 26. Il. 17 716. 28. Il. 1 286. 29. ὀπτώμενον V. 30. Od. 20 25. 33. Il. 12 167.

ἄϊον κυρίως μὲν ἤκουον, "ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός, ἄϊε Ζεύς·" σημαίνει δὲ ϗ τὸ ᾐσθόμην, "ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ," ὥσπερ ϗ τὸ ἔκλυεν κυρίως μὲν ἤκουεν, "τοῦ δ' ἔκλυεν Φοῖβος Ἀπόλλων," τάσσεται δὲ ϗ ἐπὶ τοῦ ᾔσθετο, "χάρματα δ' εὐμενέτῃσι, μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί."

αἴσυλα παράνομα, ἁμαρτωλά. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὰ σεσυλημένα τῆς αἴσης, τουτέστιν ἁμαρτωλά.

αἰσυντῆρι νεανίᾳ· "αἰσυητῆρι ἐοικὼς πρῶτον ὑπηνήτῃ, οὗπερ χαριεστάτη ἥβη." ὁ δὲ Ἀπίων ἀποδίδωσι βασιλεῖ, ϗ ἐτυμολογῶν φησὶν αἰσυητῆρι τῷ τηροῦντι τὰ αἴσια, τουτέστι τὰ δίκαια. μᾶλλον δὲ νεανίας ἐστί· βέλτιον γοῦν ἐπεξηγεῖται γοῦν εἰπὼν "τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη."

αἴσημα τὰ προσηκόντως ϗ κατ' ἀξίαν λεγόμενα· "αἴσημα παρειπών." εἴρηται δὲ παρὰ τὴν αἶσαν τὴν ἐπὶ τοῦ καθήκοντος τεταγμένην. ἐνίοτε δὲ αἴσιμον τὸ εἱμαρμένον.

ἀΐσθων αἰθόμενος· "ὁ δ' ἀνέβραχε θυμὸν ἀΐσθων."

αἴθεται καίεται· "αἰθομένοιο πυρός" τοῦ καιομένου.

ἄϊστος ἀφανής, ἀνιστόρητος, οἷον ἄγνωστος παρὰ τὸ μὴ γνῶναι, ἀπὸ τοῦ ἴσαι, ὅ ἐστι γνῶναι· "οἴχεται ἄϊστος καὶ ἄπυστος."

αἰνόθεν αἰνῶς τῶν δεινῶν δεινότατον.

αἴθρῳ τὸ ἐκ τῆς αἰθρίας πνεῦμα· "αἴθρῳ τε καμάτῳ δεδμημένον ἦγεν ἐς οἶκον." οἱ δὲ γράφοντες λίθρῳ κακῶς· λύθρον γάρ ἐστι τὸ μῖγμα ἱδρῶτος ϗ κόνεως ϗ αἵματος, καθό φησιν Ἕκτωρ "αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι." ὁ δέ γε Ὀδυσσεὺς οὐδὲν τοιοῦτον περὶ αὐτὸν διηγεῖται.

αἰθρηγενέτης αἰθρίαν γεννῶν· "ϗ Βορέης αἰθρηγενέτης μέγα κῦμα κυλίνδων."

ἀΐδηλον ὁτὲ μὲν τὸ ἄδηλον, οἷον ἀφανές· ὅπερ ϗ ἀρίζηλον λέγει, "τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς ὅσπερ ἔφηνεν·" ποτὲ δὲ τὸν ἀδηλοποιόν, "ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην" ϗ "ὦ πάτερ, οὐ νεμεσίζει ὁρῶν τάδε ἔργ' ἀΐδηλα, ὁσσάτιόν τε ϗ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν;" ϗ ὅταν λέγῃ ὁ ποταμὸς "σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως." ἐν δὲ τῇ μνηστηροφονίᾳ, ἐπὶ

1. Il. 21 388. 2. ἠσθόμην C, et 4. ἤσθετο. Il. 15 252. 3. Il. 1 43. 4. Od. 6 185. 8. Il. 24 347. 13. Il. 6 62. 16. Il. 16 468. 17. ad Od. 6 132 refert T. 19. Od. 1 242. 20. Il. 7 97. 21. τῷ — πνεύματι V. Od. 14 318. 24. Il. 6 268. 26. Od. 5 296. 29. Il. 2 318. 30. Il. 2 455. 31. Il. 5 757. 33. Il. 21 220.

τῦ "ἔτος δ' αὖτ' ἀΐδηλος ἀνήρ, ὃν οἰόμεθ' αὐτοί, ἔρχεται ἐς θάλαμον."

ἀϊδρείη ἀπειρία· "ἠδέ τ' ἀϊδρείῃ, ἐπεὶ ἠδέ με νήϊδά γ' ἔτως."

αἰζηοί νεανίαι, ἀκμάζοντες, οἱ ἐν τῷ ἀήτῃ (τουτέςι πνεύματι) ζέοντες.

αἵματος ἐπὶ μὲν τῦ γένες "ταύτης τοι γενεῆς τε ϰ̀ αἵματος εὔχομαι εἶναι," ἐπὶ δὲ τῦ καθ' ἡμᾶς νοῦμένυ "αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιςήν."

αἴσχεα ὀνείδη· "αἴσχεα δειδιότες." ϰ̀ ἔςι κατὰ τὸ ἔτυμον αἶχος ὃ ὐκ ἄν τις ἴσχειν βέληται· ἴσχειν δὲ τὸ ἔχειν.

αἰὼν ὁ βίος τῦ ἀνθρώπυ· "αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς" ϰ̀ "ἄνερ ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλετο" ϰ̀ "αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε λίπε ψυχή τε ϰ̀ αἰών."

αἴητον ἐπὶ τῦ "ἦ ϰ̀ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέςη" ἤγυν τὸ μέγα μεθ' ὁρμῆς. ὁ Ἀπίων προθεὶς τὴν λέξιν φησὶ ποιητόν, πνευςόν, πυρῶδες. τάσσεται δ' ἐπὶ τῦ Ἡφαίςυ ἡ λέξις· τὸ γδ̀ φυσώμενον μέγα γίνεται. τὸ δὲ αἰετηδόν παρὰ τὸν ἀετόν.

αἰγυπιοί. οἱ μὲν γυπῶν τι γένος, οἱ δὲ τὺς ἀετὺς φασι. "φῆναι."

αἶψα ταχέως. παρὰ δὲ τὸ αἶψα "αἰψηρὰ δὲ γύνατ' ἐνώμα" ἀντὶ τῦ ταχέα. ϰ̀ αἰψηρήν. ὅταν δὲ λέγῃ "λῦσαν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν," ὁ Ἀρίςαρχος ἀντὶ τῦ αἰψηρῶς ἀκύει προσηκόντως, ὃν τρόπον "βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα" ἀντὶ τῦ ταχέως ϰ̀ "τότ' ἐμοὶ χάνοι εὐρεῖα χθών" ἀντὶ τῦ εὐρέως.

αἰγανέας τὰ ἀκόντια. οἱ μὲν ἀπὸ τῦ αἰγείοις ἱμᾶσιν ἠγκυλῶσθαι, οἱ δὲ ἀπὸ τῦ ἄγαν ἵεσθαι, οἱ δὲ ἀπὸ τῦ διὰ τῶν αἰγείων ἱμάντων ἱέναι. λέγει δὲ ὕτω "ϰ̀ αἰγανέας δολιχαύλυς" "ϰ̀ αἰγανέῃσιν ἱέντες τόξοισίν τε."

ἀϊκῶς αἰκιςικῶς· "ἑλκήσυσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριῦσιν Ἀχαιοί."

αἱμοφόρυκτα· "αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον."

αἱμασιάς. ἡ μὲν λέξις ἐν Ὀδυσσείᾳ· ποτὲ μὲν γάρ φησιν "αἱμασιάς τε λέγων ϰ̀ δένδρεα μακρὰ φυτεύων," ὅτὲ δὲ "αἱμασιὰς λέγοντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος." ἔςι δὲ τὸ ἐκ τῶν λίθων

1. Od. 22 165. 3. Il. 7 198. 4. ἀήτι C. 5. cf. Etymol. v. αἰζηός. 6. Il. 6 211. 7. Il. 5 289. 9. Il. 3 242. 10. ἴσχειν V, σχεῖν C. 11. Il. 22 58. 12. Il. 24 725 et 16 453. 14. Il. 18 410. 18. Od. 16 217. 19. Il. 10 358. 20. Od. 2 257. 22. Il. 8 399. τότ' Slothouwerus, τὸ C. 23. Il. 4 182. 26. Od. 9 156. 27. Il. 2 774. 28. Il. 22 336. 29. Od. 20 348. 30. Od. 18 359. 31. Od. 24 224.

περιτείχισμα. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν φησὶν ἀβασίας, ἐφ' ἃς ἐκ ἔςιν ἐπιβῆναι.

αἰσυμνῆται οἱ τῦ ἀγῶνος προεςῶτες νεανίαι, οἱονεὶ βραβευταί· "αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέςαν."

αἰγίοχος αἰγιῦχος· αἰγὶς γὰρ ὅπλον τῦ Διός, ὅπερ ἐςὶν ἐπίθετον. οἱ δὲ νεώτεροι κακῶς, ὡς αἰγὸς ὀχήν, τυτέςι τροφήν, εἰληφότος. ὁ δέ τοι Καλλίμαχος ὕμνον γράφων εἰς Δία "πρῶτόν" φησι "σὺ δὲ θησαπίονα μαζὸν Ἀμαλθείης."

αἴης γῆς.

αἴκεν ἐάν· "αἴκεν πῶς μιν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων."

Αἰολίην τὴν τῦ Αἰόλυ νῆσον· "Αἰολίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα δ' ἔναιεν Αἴολος Ἱπποτάδης."

ἀΐδρις ἄπειρος· "ἀϊδρίῃσι νόοιο." ἔνιοι δὲ ἀγνοίας· καὶ γὰρ ἡ ἀπειρία ἄγνοια.

αἰτίζων αἰτῶν· "αἰτίζων ἀκόλας, ἐκ ἄορας ἐδὲ λέβητας."

ἄϊρος ἐπὶ κακῷ Ἶρος ὠνομασμένος· "ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος ἐπίσπαςον κακὸν ἕξει."

αἰγείην κυνέην ἐν τῇ Ω ῥαψῳδίᾳ τῆς Ὀδυσσείας· "αἰγέην κυνέην κεφαλῇν ἔχε, πένθος ἀέξων." σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἐξ αἰγείυ δέρματος περικεφαλαίαν.

ἀκήρατον ἄφθαρτον.

ἄκρης πόλεως μέρη μὲν εἴρηκεν, τὴν ἀκρόπολιν θέλων σημαίνειν· "ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλεως Διὶ χεῖρας ἀναςχεῖν."

ἀκήματα ἰάματα· "φάρμακα' ἀκήματα ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων." καὶ μεταφορικῶς "ἀκεςαί τοι φρένες ἐσθλῶν," οἷον εὐΐατοι.

ἀκαχίζεο ἐν ἄχει γίνυ· "τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ Ἀχιλλεῦ." ἄχος γὰρ ἡ λύπη, διὰ τὸ ἀχανὸν γίνεσθαι δι' ἔκπληξιν τὺς λυπυμένυς. καὶ ἀκηχέδατο ἐλυπῦντο.

ἄκνηστις τὸ μέσον τῆς ῥάχεως, ἐφ' ᾧ κνήσασθαι ἐ φθάνει τὰ τετράποδα· "τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μετὰ νῶτα." καὶ κνῆσις ἡ ῥάχις.

ἀκαχμένον ἠκονημένον.

4. Od. 8 258. 5. ἅπερ T, ὅπερ C. 7. εἰληφότες C: correxit V. εἰς Δία] v. 48. 10. Il. 7 81. 11. Od. 10 1. 13. Od. 11 272. 15. Od. 17 222. 16. Od. 18 73. 18. Od. 24 231. 22. μέρη μὲν] quidni μεμερισμένως? 23. Il. 6 257. 24. Il. 15 394. 25. Il. 13 115. 27. Od. 11 486. 31. Od. 10 161.

ἀκλήρῳ κλῆρον μὴ ἔχοντι μηδὲ οὐσίαν· "ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη."

ἄκμηνος ἐπὶ μὲν τοῦ ἀσίτου "ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι" καὶ "νήστιας ἀκμήνους," ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκμάζοντος "θάμνος ἔην τανύφυλλος ἐλαίης ἕρκεον ἐντός, ἄκμηνος θαλέων."

ἀκρόκομοι οἱ μήτε κομῶντες μήτε ἀπεψιλωμένοι τὴν κόμην, ἢ κομῶντες κατὰ τὸ ἄκρον, οἷον τελείως· "Θρήϊκες ἀκρόκομοι."

ἀκωκή τοῦ ἠκονημένου παντὸς ἀκμή.

ἀκειόμενον ἰώμενον καὶ ἐπισκευάζοντα. ἐπὶ μὲν τοῦ ἰώμενον "ἕλκος ἀκειόμενον," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπισκευάζοντα "νῆας ἀκειόμενον."

ἀκηδέστως οὐ κηδεμονικῶς ἀλλ' ὑβριστικῶς· "ἕλκει ἀκηδέστως." ὅταν δὲ λέγῃ "ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι," ἤγουν ἀκήδευτοι ἀφανεῖς.

ἀκόλους ψωμούς· "αἰτίζων ἀκόλους, οὐκ ἄορας οὐδὲ λέβητας."

ἀκήριοι [ἀκήριοι] οἱονεὶ ἄψυχοι· "ἥμενοι αὖθις ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως."

ἀκήρατα ἄθικτα· "αὐτῶν γὰρ κτήματ' ἀκήρατα κεῖτ' ἐνὶ οἴκῳ."

ἀκήλητος ἀμετάβολος· "σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν."

ἄκυλος ὁ τῆς πρίνου καρπός· "πὰρ ἄκυλον βαλάνου ἔβαλεν καρπόν τε κρανείης."

ἀκμοθέτῳ τῷ κοιλώματι ἐφ' ᾧ τίθεται ὁ ἄκμων· "θῆκε δ' ἐπ' ἀκμοθέτῳ."

ἀκροπόλοις ἐρήμοις, ὧν περὶ τὰ ἄκρα πολεῖ τὰ ζῷα.

ἄκριας τὰς τῶν ὀρῶν ἄκρας· "δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας."

ἀκερσεκόμης ἐπίθετον Ἀπόλλωνος· "Φοῖβος ἀκερσεκόμης ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα," ἀπὸ τοῦ μὴ κείρεσθαι τὴν κόμην· ἀπενθὴς γὰρ ὁ θεός.

ἄκοιτις ὁμόκοιτις, γυνὴ κατὰ νόμους.

ἄκριτον ἀδιαχώριστον· λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ πολυανδρείου· "τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες ἄκριτον ἐκ πεδίου."

ἀκμῆτες ἀκοπίατοι· "ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες ἄνδρες αὐτῇ ὤσαιμεν."

1. Od. 11 490. 3. ἀσίτου Slothouwerus, σίτου C. Il. 19 163. 4. Il. 19 207. Od. 23 190. 7. κομῶντα C. Il. 4 533. 11. Il. 16 29. Od. 14 383. 12. Il. 24 417. 13. Il. 6 60. 14. Od. 17 222. 15. Il. 7 100. 17. Od. 17 532. 18. Od. 10 329. 20. Od. 10 242. 22. κοιλώματι V, κυλώματι C. Il. 18 476. 25. Od. 9 400. 26. Il. 20 39. 30. Il. 7 336. 32. ἄκμητες C. Il. 16 44.

ἀκάκητα ἀντὶ τοῦ ἀκακήτης, τῇ κλητικῇ ἀντὶ τῆς εὐθείας. λέγεται δὲ οὕτως ὁ Ἑρμῆς ὁ μηδενὸς κακοῦ περιποιητικός.

ἀκροκελαινιόων τὰ ἄκρα κελαινὰ ἔχων φαινόμενα διὰ τὸ πλῆθος τῶν ὑδάτων· "ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειεν πόνοιο."

ἀκηδέες οὐ κηδόμενοι.

ἀκίχητα ἀκατάληπτα· "σὺ μὲν ὧδε νοέεις, ἀκίχητα διώκων."

ἀκάμαντα κατ' ἀπόφασιν τοῦ καμάτου, ὥςε εἶναι ἀκοπίατον· "ἠέλιον δ' ἀκάμαντα." ἔςι δὲ ϗ κύριον ὄνομα τῶν Ἀντήνορος υἱῶν.

ἀκιδνοτέρη εὐτελεςέρα· "εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰσάντα ἰδέσθαι." ποτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ ἀσθενεςέρου· "οὐδὲν ἀκιδνότερον."

ἀκήδεσεν ἠμέλησεν, ἠφροντίςησεν· "τῶν δ' ἄλλων οὔτις σεῦ ἀκήδησεν."

ἀκοστήσας οἱ μὲν κριθιάσας· ἀκοστὰς γὰρ τὰς κριθὰς λέγουσιν, ὅπερ ἐξ Ὁμήρου δυνήσονται. οἱ δὲ ὅτι ςάσεως ἐπιζητήσας, διόπερ εἶπεν "δεσμὸν ἀπορρήξας·" ὃ ϗ βέλτιον.

ἄκουρον μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄρρενα· "τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων νυμφίον ἐν μεγάρῳ."

ἄκικυς ἀσθενής· "νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε ϗ οὐτιδανὸς ϗ ἄκικυς." ἡ γὰρ ἰσχὺς λέγεται κῖκυς· "οὐδέ τι κῖκυς οἵηπερ πάρος ἔσκεν ἐπὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν."

ἀκόρητον ἀπλήρωτον· "ἀμφὶ σὲ Πηλέως υἱὲ μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί."

ἀκέονται οἷον ἡσυχίαν ἔχουσιν κατὰ μηδὲν ἐργαζόμενοι, οἷον σιωπῶσι· ϗ γὰρ τὸ ἔτυμον τοῦ ἀκέων ἐςὶν ἡσυχάζειν. ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσείας.

ἀκαλαρείτης πράως ῥέων· ἄκαλον γὰρ τὸ ἥσυχον.

ἀκεώμεθα μεταφορικῶς ἀποθεραπεύσωμεν· "ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεςαί τοι φρένες ἐσθλῶν."

ἀκέων ἥσυχος· "βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα." ϗ θηλυκῶς "ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο." ϗ ἐπιρρηματικῶς ἀκήν τὸ ἐφ' ἡσυχίας· "ἀκὴν ἐγένοντο."

3. μελαινὰ C. ἔχων V, ἔχον C. 4. Il. 21 249. 6. Il. 17 75. 8. Il. 18 239. καὶ addidit Slothouwerus. 10. Od. 5 217. 11. Od. 18 130. 12. Il. 14 427. 15. δυνήσονται] οὐ δυνήσονται παραςῆσαι V. ὅτι] ἄκος τῆς T ex scholiis. 16. Il. 6 507. 17. Od. 7 64. 19. Od. 9 515. 20. Od. 11 393. 22. Il. 20 2. 26. Od. 14 195. 28. ἀποθεραπεύσομεν C. Il. 13 115. 30. Il. 1 34 et 565. 32. Il. 3 95.

αῆ ἄκρως πνέοντα· "ἀκραῆ Ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα ἰντον."

οπόρους τὰς ὀβελίσκους διὰ τὸ περὶ τὸ ἄκρον αὐτῶν πείσθαι τὰ κρέα· "ὤπτων δ' ἀκροπόρους ὀβελὸς ἐν χερσὶν οντες."

οτάτῳ ἄκρῳ· "τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος."

άαντα ἀτελείωτα· "αὔτως ἀκράαντον."

ιτόμυθε ἄκριτα κ̀ ἀδιάςατα λαλῶν· "Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε."

ιτόφυλλον πολύφυλλον, ὃ τὰ φύλλα ὐκ ἔςιν ἀναγνωρίσαι.

ιτόφωνοι βαρβαρόφωνοι· συγκεχυμένη γ̇ ἡ τῶν βαρβάων φωνή.

ἐανοὶ πτωχοί.

μων ἀκίνδυνος.

γκιος ὅμοιος· "ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν."

ία ἔτυπτε· "πολλὰ δὲ γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία."

ρ' ὃ πατραλοῖαι κ̀ μητραλοῖαι οἱ πατροτύπται κ̀ μητροῖπται.

εα ἀλγήματα· καταςρέφει δὲ εἰς τὰ κακά.

η θερμασία· "ἀλέη τε γένηται," οἷον ἀνέη, ἄνεσίς τε κ̀ διάσις· κοινωνίαν γ̇ ἔχει τὸ λ̄ πρὸς τὸ ν̄.

σύδνην τὴν ἐν ἁλὶ σευομένην, οἷον ἐνάλιον· "νεπόδες καῆς ἁλοσύδνης." οἱ μὲν τῆς θαλάσσης, ἔνιοι δὲ τῆς Ἀμφιίτης.

ιτεύεσχον ἐπλανῶντο. κατὰ μετοχήν.

οι εὖροι· "ἄλφοι ὅπη πέρας ἦγεν κατ' ἀλλοθρόὸς ἀνώπους."

ος ποτὲ μὲν μάταιος, ποτὲ δὲ θαλάσσιος. κ̀ κύριον ὄνομα.

άων ἐναλίων θεῶν, οἷον τῶν ἐν θαλάσσῃ διατριβὐσῶν· "ἐκ ν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασε Αἰακίδῃ Πηλῆϊ."

ιός τυφλός· "καί κ' ἀλαὸς τόδε ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα." ρηται δὲ κατὰ τὸ ἀλᾶσθαι τὴν πορείαν, ὐχ ὡς ἔνιοι, παρὰ μὴ λάειν, ὅ ἐςι βλέπειν.

ιοσκοπιὴν τὴν κατασκόπευσιν· "ὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων

. Od. 2 421. 4. Od. 3 463. 6. ἄκρῳ τύμβῳ V, ἀκροτύμβῳ C.
Il. 2 793. 7. Il. 2 138. 8. Il. 2 246. 10. Il. 2 867?
Od. 8 174. 15. Il. 9 568. 18. τὰ] τὸ? 19. Od. 17 23.
Od. 4 404. 25. Od. 15 453. 28. οἷον] ὅ ἐςι? 29. Il. 18 432.
Od. 8 195. 31. παρὰ τὸ ἀλᾶσθαι κατὰ τὴν πορείαν Hesychius.
Il. 13 10.

ἐνοσίχθων," οὐ τυφλὴν τὴν σκοπιὰν εἶχεν, ὡς ἂν εἴποι τις οὐδ' ὡς ἀλαὸς ἐσκόπευεν, οὐδὲ τυφλὴν εἶχε σκοπιάν.

ἄλθετο ὑγιάζετο· "ἄλθετο δὲ χείρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι."

ἀλόχου ὁμολέχου, γυναικὸς κατὰ νόμους· "κουριδίης ἀλόχου."

ἀλάλκῃ ἀπαλεξήσῃ.

ἀλαλκομενηΐς ἡ τῷ ἰδίῳ μένει ἀπαλέξουσα τοὺς ἐναντίους. οἱ δὲ ἀπὸ Ἀλαλκομενηΐου τόπου τινός.

ἅλα ἐπὶ μὲν τοῦ καθ' ἡμᾶς νοουμένου "πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κρατευτάων ἐπαείρας," ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης "οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν" ἤγουν τὴν μεγάλην.

ἄλκαρ ἀλέξημα· "οὐκ ἔτι διογενὲς Πατρόκλεις ἄλκαρ Ἀχαιῶν ἔσσεται."

ἀλεξάνεμον τὴν ἀπαλέξουσαν τὸν ἄνεμον· "ἐσθῆτ' ἀλεξάνεμον μάλα πυκινήν" ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσείας.

ἀλλογνώτων ξένων· "ἀλλογνώτων ἐνὶ δήμῳ."

ἀλλοπρόσαλλον ἄλλοτε ἄλλῳ φίλον· "μή τί μοι ἀλλοπρόσαλλε παρεζόμενος."

ἀλεωρή φυλακὴ καὶ ἀσφάλεια, οἷον ἔκφευξις.

ἁλιαέες οἱ διὰ τῆς θαλάσσης πνέοντες· "φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν πομπῆες γίνονται."

ἀλλοθρόους βαρβάρους· "εἰς ἀλλοθρόους ἀνθρώπους, ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν."

ἁλέντες συστραφέντες, συγκλεισθέντες. καὶ ἁλεὶς ἀντὶ τοῦ συστραφείς.

ἀλιτήμων ἁμαρτωλός· "οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων οὔτ' ἄσκοπος οὔτ' ἀλιτήμων."

ἀλίτην τὸν εἰς αὐτὸν ἀλίτοντα, τουτέστιν ἁμαρτάνοντα.

ἄλαστον χαλεπόν, ἀνεπίληστον.

ἀλεγεινοί οἱ δυσχερεῖς· "οἱ δ' ἀλεγεινοὶ ἀνδράσι γε θνητοῖσι."

ἀλεγύνειν φροντίζειν· "οὐκ ἀλέγω, ὡς εἴ με γυνὴ βάλοι."

ἀλαλύκτημαι τεθορύβημαι, πλανῶμαι, ἀπὸ τοῦ ἀλᾶσθαι τῇ διανοίᾳ· "οὐδέ μοι ἦτορ ἔμπεδον, ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξωθεν στηθέων ἐκθρώσκει."

3. Il. 5 417. 5. aut ὁμολόχου legendum aut ὁμολεχοῦς. Il. 1 114. 9. Il. 9 214. 10. Il. 15 223. 12. Il. 11 823. 14. Od. 14 529. 16. Od. 2 366. 17. Il. 5 889. 20. Od. 4 361. 22. Od. 1 183. 26. Il. 24 157. 29. ἀλαστόν C. 30. Il. 10 402. 31. Il. 11 389. 33. Il. 10 93.

ἀλυσκάζων ἐκκλίνων.

ἀλαστήσας δεινοπαθήσας, χαλεπήνας, ϛενάξας. ἄλαϛα γὰρ τὰ χαλεπά, διὰ τὴν χαλεπότητα ἀνεπίληϛα ὄντα.

ἀλφίτου ἀκτὴν περιφραϛικῶς αὐτὸ τὸ ἄλφιτον, ἀπὸ τοῦ κατάγνυσθαι τὴν κριθήν. σημαίνει δὲ τὸ βέλτιϛον καὶ μᾶλλον ἀπολύσιμον τῆς κριθῆς.

ἀλίπλοα τὰ ἐπιπλέοντα τῇ θαλάσσῃ· "ἀλίπλοα τείχεα θείη."

ἄλεισον ποτηρίου γένος τετορνευμένου, κατ' ἀπόφασιν τῆς λειότητος.

ἀλιμυρήεντα εἰς τὴν θάλασσαν ῥέοντα.

ἀλαπαδνότεροι εὐεκπορθητότεροι· ἀλαπάξαι γὰρ καὶ ἐξαλαπάξαι ἀντὶ τοῦ ἐκκενῶσαι καὶ ἐκπορθῆσαι, καὶ ἀλαπαδνὸς ὁ ἀσθενής.

ἀλεείνων ἐκκλίνων καὶ φυλασσόμενος· "κῆρ ἀλεείνων."

ἀλοιφῇ λίπει· "ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ." καὶ ἐπὶ τοῦ ἐλαίου "ἀπονίψασθαι καὶ ἐπιχρείσασθαι ἀλοιφῇ."

ἀλωή ἐπὶ μὲν τῆς ἀμπελοφύτου "πάντη οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο," ἐπὶ δὲ τῆς ἅλω "ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς."

ἀλύσσοντες δυσφοροῦντες καὶ λύσιν μὴ εὑρίσκοντες καὶ ἐμμανεῖς. βέλτιον δὲ ἀποδιδόναι ἄγαν λυσσῶντες.

ἀλιῶσαι μάταιον ἡγήσασθαι· "οὔτε παρεξελθεῖν ἄλλον θεὸν οὔθ' ἁλιῶσαι."

ἀλλοειδέα ἀλλοφανῆ· "τοὔνεκ' ἄρ ἀλλοειδέα φαινέσκετο."

ἀλδαίνει αὔξει, ἀπὸ τῆς ἄλσεως, ὃ τὸν παρωχημένον ἤλδανε.

ἀλύων ἀνιώμενος. εἴη δ' ἂν μᾶλλον λύσιν μὴ δυνάμενος τοῦ παρεϛῶτος κακοῦ λαβεῖν. ὁτὲ δὲ τὸ ἀλύειν κατ' ἀντίφρασιν τὸ χαίρειν σημαίνει· "ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας τὸν ἀλίτην."

ἀλύσκανε ἐξέκλινε· "Τερπιάδης δέ τ' ἀοιδὸς ἀλύσκανε κῆρα μέλαιναν."

ἁλιπόρφυρα ἀλεργῆ· "ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι."

ἀλφηϛῇσι ἐντίμοις· λέγει δὲ βασιλεῦσιν. οὕτως Ἡλιόδωρος.

ἀλφεσίβοιαι ἀλφαίνουσαι βόας, τουτέστιν ἀναλαμβάνουσαι· οἱ γὰρ γαμοῦντες ἐδίδοσαν ταῖς γαμουμέναις βόας καὶ τὰ ὅμοια, μήπω

7. Il. 12 26. 13. Il. 3 32. 14. Il. 9 208. 15. Od. 18 179. 16. Od. 11 193. 17. Il. 5 499. 19. καὶ ἐμμανεῖς] haec post λυσσῶντες ponit Slothouwerus. 21. Od. 5 104. 23. Od. 13 194. 24. οὔ] οὐ C. 26. ὁτὲ V, ὅταν C. 27. Od. 18 333. 28. Od. 22 330. 30. Od. 306. 32. ἀναλαμβάνουσαι] nonne ἕδνα λαμβάνουσαι?

νομίσματος εὑρημένου· "ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι."

ἀλεγύνετε ἀλέγειν ποιεῖτε· "ἀλεγύνετε δαῖτας."

ἀλκί ἀλκῇ· "ἀλκὶ πεποιθώς," ἀπὸ ὀρθῆς τῆς ἄλξ. ὡς σὰρξ σαρκί, ἀλκί.

ἀλίαστος ἀνέγκλιςος· "πόλεμος δ' ἀλίαςος ὄρωρεν."

ἀλλοφρονέων ἀλλοῖα διανοέμενος· "ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός."

ἀλῆτις· "χερνῆτις ἀλῆτις ἥ τε ςαθμὸν ἔχουσα ϗ εἰρίον ἀμφὶς ἀνέλκει." ἀλῆτις οἷον δικαία παραλαμβάνειν τὸν ςαθμὸν καὶ παραδιδόναι.

ἀλίφατι ἀλείμματι, ἐλαίῳ.

ἀλλότριος πολέμιος· "αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φώς."

ἀλήϊος ἀκτήμων· "ἒ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνήρ."

ἀλλοδαπῷ ξένῳ.

ἅλις ἀθρόως, ἱκανῶς.

Ἀλύβαντος πόλεως ὄνομα· ἔςι δὲ Ἰταλίας. "εἰμὶ μὲν ἐξ Ἀλύβαντος, ὅθι κλυτὰ δώματα."

Ἀλυβή πόλις Τρωάδος· "τηλόθεν ἐξ Ἀλυβῆς."

Ἀλόπη πόλις ἐν Ἄργει τῷ Πελασγικῷ.

ἀμείβεσθαι ἐπὶ μὲν τε̃ λόγον ἀνταποδιδόναι "ἀμείβετο φώνησέν τε," ἐπὶ δὲ τε̃ κατὰ μέρος "οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον," ἐπὶ δὲ τε̃ ἐναλλάσσειν "ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβεν."

ἄμμε Αἰολικῶς ἀντὶ τε̃ ἡμᾶς· "Ἀτρείδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαχθέντας ὀΐω." τὸ δὲ σὺν τῷ σ ἄμμες ἡμεῖς· "τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν." τὸ δὲ ἄμμι ἡμῖν.

ἁμαρτῇ ἅμα, ὁμε̃· "ὁ δ' ἁμαρτῇ δέρασιν ἀμφίς."

ἀμφικτίονες περίοικοι.

ἄμβροτοι θεοὶ ἀθάνατοι.

ἄμερσεν ἐςέρησεν, ἄμοιρον ἐποίησεν· "ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδε δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν."

1. Il. 18 593. 3. Od. 1 374. 4. Il. 5 299. 6. ἀνέκκλιτος Ioh. Alberti. Il. 2 797. 7. Od. 10 374. 9. Il. 12 433. 13. Il. 5 214. 15. Il. 9 125. 18. Od. 24 304. 20. Il. 2 857. 22. Il. 20 199? 23. Il. 9 471. 24. Il. 6 235. 26. Il. 1 59. 27. Od. 9 321. 29. αμάρτη C. Il. 21 162. 32. Od. 8 64.

ἀμβροσίη τὸ τῶν θεῶν βρῶμα· "τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ ϗ νέκταρ ἔθηκαν." ὅτὲ δὲ τὴν θείαν· "ἀμβροσίην διὰ νύκτα." ϗ ἀμβρόσια ȣδετέρως.

ἄμυδις ἅμα, ὁμȣ̃· "ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν κορθύεϑ."

ἄμπυξ ὁ ἀναδεσμὸς τῶν τριχῶν, ἀπὸ τȣ̃ εἰς τὰ ἄνω πεπυκνῶσθ. "χρυσάμπυκας ἵππȣς" φησίν. ὅταν δὲ λέγῃ "ἄμπυκα κεκρύφαλόν τε," κόσμον τινὰ ἔοικε περὶ τὴν κεφαλὴν σημαίνειν, ȣ μὲν ἀπέχοντα τῆς περὶ τὰς τρίχας συλλήψεως.

ἀμφίθετον οἷον ϗ ἐπὶ ςόμα δυναμένην τίθεσθαι ϗ ἐπὶ τὸν πυθμένα· "ἀμφίθετον φιάλην, τὴν Νέςορι δῶκεν Ἀχιλλεύς."

ἀμείλικτον πικρὰν ϗ ȣ προσηνῆ· "ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκȣσεν."

ἀμύμων ἀμώμητος. ὅταν δὲ εἴπῃ "μνήσατο γ̀ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο," ȣ τȣ̃ καθόλȣ ἀμωμήτȣ, ἀλλὰ πρὸ τȣ̃ ἔργȣ τῆς μοιχείας. πρότερον γȣ̃ν ἐπιφέρει "φρεσὶ γ̀ κέχρητ' ἀγαθῇσι."

ἀμαιμακέτην ἀπροσμάχητον, μεγάλην· "ἶσον ἀμαιμάκετον" ἀντὶ τȣ̃ μέγαν.

ἀμφικύπελλον ἀμφίκυρτον, οἷον περικεκυφωμένον, ὅπερ ἴσον τῷ κεκυρτωμένον. οἱ δὲ ποτηρίȣ εἶδος.

ἀμέγαρτε ᾧ ȣκ ἄν τις μεγήρειεν, ὃ ἐςι φθονήσειεν, ζηλώσειεν. οἷον ἀμέγαρτε ἀφθόνητε. ϗ "πόνον ἀμέγαρτον ὄφελλεν," οἷον ἔργον ἀφθόνητον, ὃ ȣκ ἄν τις ζηλώσειεν διὰ χαλεπότητα.

ἀμάρη ἡ ὑδρορόη· "χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξαίχματα βάλλων." ὁ δ' Ἀπίων ὁμȣ̃ ϗ ὁμοίως ϗ ἅμα ϗ ὁμαλῶς ῥέȣσα.

ἄμοτον ἀπλήρωτον· "τȣ̃ δ' ἄμοτον μεμάασι θεοί."

ἄμνιον ἀγγεῖόν τι εἰς ὃ δέχονϑ τȣ̃ σφαττομένȣ ἱερείȣ τὸ αἷμα. ἢ οἷον ἀμένιον, τὸ κατὰ ςέρησιν τȣ̃ μένȣς.

ἁμαρτοεπής ὁ ἁμαρτάνων ἐν τῷ λέγειν.

ἀμαυρὸν τὸ μὴ φαινόμενον· περισσὸν δὲ ἔχει τὸ προηγούμενον ᾱ.

ἀμφελάχαινε περιέσκαπτε, περιώρυσσεν· "ἤτοι ὁ μὲν κατ' ἔχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινε." ϗ τὸ λάχανον ἀπὸ τȣ́τȣ· περίσκαπτε γ̀ τὴν περὶ αὐτὸ γῆν, ϗ κȣ́φη γίνεται πρὸς αὔξησιν τȣ̃ φυομένȣ.

1. Od. 5 199. 2. Il. 2 57. 4. Il. 9 6. 6. Il. 5 358 et 22
9. 8. μὲν] μέντοι malim aut μήν. 10. Il. 23 616. 11. Il. 21 98.
12. Od. 1 29. 14. Od. 3 266. 16. Od. 14 311. 21. Il. 2 420.
23. Il. 21 259. 25. Od. 17 520? 31. Od. 24 244.

ἀμφιελίσσας ἐπιθετικῶς τὰς ἐξ ἑκατέρϐ μέρϐς ἐλαυνομένας ναῦς· ἑλιγμῷ γάρ τι παραπλήσιον ποιϐσιν οἱ ἐλαύνοντες.

ἀμφιέποντες περὶ τὸ ἔργον πονέμενοι, οἷον ἐνεργϐντες· "εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες."

ἀμφαφόωντα διὰ χειρὸς ἔχοντα, ψηλαφῶντα. ἐπὶ μὲν τϐ τὰ ὅπλα ψηλαφῶντος Ἀλεξάνδρϐ ἐν τῇ Ζ Ἰλιάδος χωρὶς τῆς ἀμφί προθέσεως "ἀσπίδα κ̀ θώρηκα κ̀ ἀγκύλα τόξ' ἁφόωντα," σὺν δὲ τῇ προθέσει "καί κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα ἀμφαφόων."

ἀμφιστρεφέες ἀλλήλαις περιπεπλεγμέναι· "κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν τρεῖς ἀμφιςρεφέες."

ἀμιτροχίτωνας ἀζώστϐς· "Σαρπηδὼν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρϐς."

ἀμφιγυήεις ἀμφότερα τὰ γυῖα χωλὰ ἔχων, ἀμφοτερόχωλος.

ἀμφιπέληται περιγένηται κ̀ συντελεσθείη· "ἥ τις ἀκϐόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται."

ἀμαλδῦναι ἀφανίσαι· "τεῖχος ἀμαλδῦναι ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες."

ἄμεναι πληρωθῆναι· "χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο."

ἀμφὶ πελέκκῳ, τὸν ςειλειὸν λέγει τῆς ἀξίνης πέλεκκον. ἀπὸ τϐ πελέκεως πέλεκκον. "καλὴν ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ."

ἀμφιθαλὴς ὁ ἐπ' ἀμφοτέροις τοῖς γονεῦσι θάλλων, ἢ ἐφ' ᾧ ἀμφότεροι οἱ γονεῖς θάλλϐσιν.

ἀμφικάρη ἀμφικέφαλα, ἀμφοτέρωθεν τὰς κεφαλὰς ἔχοντα· "πολλά σοι ἀμφικάρη σφέλλ' ἀνδρῶν ἐκ παλαμάων." λέγει δὲ τὰ ὑποπόδια.

ἀμφιδρυφὴς περινενυγμένη· "τϐ δὲ κ̀ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος."

ἀμβλήδην οἷον ἀναβολάδην, ἀπὸ προοιμίϐ· "ἀμβλήδην γοόωσα μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν."

ἀμφιρεφέα ἑκατέρωθεν ἐςεγασμένην πώματι κ̀ πυθμένι, οἷαί εἰσιν αἱ Κρητικαὶ φαρέτραι.

ἀμφίχυτον περικεχωσμένον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, ὥςε προβάσεις ἔχειν· "τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο."

1. ἐξ addidit Slothouwerus. 3, pro οἷον aptius ὅ ἐςιν. C in margine, a manu recentiore, ἀμφεπονϐντο ἐκοπιῶντο ἐλειτϐργϐντο. Od. 3 118. 7. Il. 6 322. 10. Il. 11 40. 12. ἀμφιτροχίτωνας C. Il. 16 419. 15. Od. 1 352. 17. Il. 12 18. 19. Il. 21 70. 21. Il. 13 612. 25. Od. 17 231. 27. Il. 2 700. 28. Il. 22 476. 33. Il. 20 145.

ἀμφίπολος ἡ περὶ τὴν δέσποιναν πολεμένη θεράπαινα, ὅπερ ἐςὶν ἀναςρεφομένη.

ἀμενήνωσεν ἀσθενῆ ἐποίησεν, κατὰ ςέρησιν τȣ̃ μένȣς, ὅ ἐςι τῆς ἰσχύος· "ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμήν." καὶ *ἀμενηνός* ὁ ἀσθενής· "ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῆσι."

ἄμβατος εὐεπίβατος· "ἄμβατός ἐςι πόλις."

ἀμαξιτός ἁμάξαις διαπορευτὴ ὁδός.

ἀμφιχυθείς περιχυθείς, περιπλακείς.

ἀμφαδόν φανερῶς· "κτείνας ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν."

ἄμαθος ἡ σποδιά, ἄμμος· "τύχε γȣ̃ ἀμάθοιο βαθείης."

ἀμαθύνει ἄμαθον ποιεῖ, τουτέςι κονιορτὸν ἀποτελεῖ, ἀπὸ τȣ̃ ἄμαθον εἶναι ἀνεπίγνωςον τῇ ποσότητι.

ἀμοιβαδίς ἐναλλάξ, ἀνὰ μέρος· "ἀμοιβαδὶς δ' ἐδίκαζον."

ἀμιχθαλόεσσαν ἀπροσόρμιςον ἐκ θαλάσσης, ᾗ ȣ̓ δυνατὸν ἐκ τῆς ἁλὸς ἐπιμίσγεσθαι· δυσόρμιςος γάρ. "ἐς Σάμον ἔς τ' Ἴμβρον κ̣ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν." ἔνιοι δὲ τὴν ὁμιχλώδη.

Ἀμφιγένεια πόλις τῆς Πύλȣ.

ἀμάς Δωρικῶς ἡμετέρας· "σαωσέμεναι νῆας ἀμάς."

ἀμφίβασις ἡ περὶ τȣ̃ νεκρȣ̃ μάχη· περιβάντες γȣ̃ τὸν νεκρὸν ἀγωνίζονται περὶ τȣ̃ σώματος, μὴ σκυλευθῇ· "δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερῶν Τρώων ἀγερώχων." κ̣ μεταφορικῶς "ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας," περιβέβηκας· καταςρέφει δ' εἰς τὸ ὑπερμαχεῖς. ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων τὸ πλέον ἡ μεταφορά, κ̣ μάλιςα ἀπὸ τῶν κυνῶν· "ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει." κ̣ περὶ Μενελάȣ ὑπερμαχȣ̃ντος τȣ̃ σώματος Πατρόκλȣ "ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ βαῖν' ὅς τις περὶ πόρτακι μήτηρ."

ἀμοιβοί οἱ ἐκ διαδοχῆς ἥκοντες σύμμαχοι· "οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ ἠοῖ τῇ προτέρῃ." ἄδηλον δὲ εἰ μετὰ τὸ τȣ̀ς προτέρȣς ἀνῃρῆσθαι ἐπῆλθον ἄλλοι.

ἀμφίδυμοι διπλοῖ, ἐξ ἑκατέρȣ μέρȣς εἴσπλȣς ἔχοντες· "λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι κ̣ ἀμφίδυμοι."

ἱματροχόωντα μὴ δυνάμενον ὁμȣ̃ συνεκτρέχειν.

4. Il. 13 562. 5. Il. 5 887. 6. Il. 6 434. 9. Od. 1 296. 10. Il. 5 587. 12. ἄμαθος C. 13. Il. 18 506. 14. ᾗ C. 15. Il. 24 753, 18. Il. 13 96. 20. Il. 5 623. 22. Il. 1 37. 24. Od. 20 14. 26. Il. 17 4. 28. Il. 13 793. 30. τό om C. 31. Od. 4 846.

ἀματροχίας τὰς συνεμπτώσεις τῶν τροχῶν· "ἀματροχίας ἀλεείνων."

ἄμφωτον ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ὦτα ἔχοντα.

ἀμφιλύκη σκοτία, ἡ μήπω δὲ φῶς· "ἦμος δ' ἔτ' ἄρ πω ἠώς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ." ϗ ἔςιν οἷον ἀμφιλύγη· λύγαιον γὰρ τὸ σκοτεινόν.

ἀμφιβρότη ἡ περὶ ὅλον τὸν ἄνθρωπον ἀσπίς.

ἀμύξει καταξύσει.

Ἀμύκλαι πόλις τῆς Λακωνικῆς· "οἵ δ' Ἀμύκλας εἶχον."

ἄμφηκες τὸ ἐξ ἑκατέρȣ μέρȣς ἠκονημένον.

ἀμφιγύοισιν τοῖς ἐξ ἑκατέρȣ μέρȣς γυῶσαι δυναμένοις, οἷον βλάψαι. ἔνιοι δὲ τοῖς διὰ χειρὸς δυναμένοις· "ϗ ξίφεσιν μεγάλοις ϗ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι."

ἀμφιδεδίνηται κύκλῳ περίκειται· "κολεὸν δὲ νεοπρίστȣ ἀμφιδεδίνηται."

ἀμόθεν ἀπό τινος μέρȣς. ὅθεν ϗ τὸ μηδαμῶς κατὰ μηδένα τρόπον. "τὸν ἀμόθεν γε θεὰ θύγατερ Διός."

ἀμαλήν ἁπαλήν, νέαν· "ἁρπάζων ἢ ἄρν' ἀμαλὴν ἢ πτῶκα λαγωόν." πρόμαλος δὲ ἡ προηυξημένη.

ἀμοιβάς ἡ ἐκ διαδοχῆς ἐναλλασσομένη ἐσθής· "πυκνὴν ϗ μεγάλην, ἥ οἱ παρακέκλετ' ἀμοιβάς." ϗ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸ "εἵματ' ἐξημοιβά, λοετρὰ θερμὰ ϗ εὐναί."

ἀμολγῷ ἤτοι ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ ἐν ᾗ ἀμέλγουσιν, ἢ ἐν ᾗ τις ὁ μολίσκει, ἵν' ᾖ ἀμολγῷ κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ γ· "ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ." οἷον τὸ μεσονύκτιον.

ἀμήχανε ἀπροσμήχανε· "ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη."

ἀμφιάλῳ τῇ πανταχόθεν περιεχομένῃ θαλάσσῃ· ἐπίθετον δ' ἐςὶ πάσης νήσȣ.

ἄμερδεν ἠμαύρȣ· "ὄσσε δ' ἄμερδεν αὐγὴ χαλκείη."

ἀμφιπολεύεις περιέπεις· "κεῖνός γ' ἐλθὼν τὸν ἐμὸν βίον ἀμφιπολεύοι."

ἀμφαδίην ἀναφανδόν, φανερῶς· "ἠὲ ϗ ἀμφαδίην, ἐπεὶ ἔτινα."

ἀμφίρηστον τὸν ἐπ' ἀμφότερα ἐξισωθῆναι δυνάμενον.

ἀμφιρύτῃ περιρρεομένῃ· "νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ χαλεποὶ δέ μιν."

1. Il. 23 422. 4. an ἡ μηκέτι νύξ, μήπω —? Il. 7 433. 9. Il. 2 584. 10. μέρȣς addidit V. 10. δ' ἐςι? 12. Il. 15 712. 17. Od. 1 10. 20. ποικνὴν C. Od. 14 521. 22. Od. 8 249. 24. Il. 15 324. 26. Il. 15 14. 29. Il. 13 340. 30. Od. 18 254. 32. Il. 7 196. 34. Od. 1 198.

ἀμφὶς ποτὲ μὲν ἀντὶ τῆς περί, οἷον "αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·" ὅτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ χωρίς, ὡς τὸ "οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην."

ἀμαλλοδετῆρες οἱ τὰς ἀμάλλας τῶν ἀςαχύων δεσμεύοντες.

ἀμύντορας βοηθούς· "ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας."

ἄμφω ἀμφότεροι ἢ ἀμφοτέρους.

ἀμφεκάλυψεν περιέσχεν.

ἀμφασίη ἀφασία, ἀφωνία.

ἄμμορον ποτὲ μὲν κακόμορον, "ἄμμορος ἢ τάχα χήρη σεῦ ἔσομαι·" ποτὲ δὲ ἄμοιρος, ἀμέτοχος, "οἴη δὲ ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο." λέγει δὲ καὶ ἐπὶ τῆς ἄρκτου. τοῦτο δὲ εἴρηκεν μὴ γιγνώσκων ὅτι καὶ ἄλλα οὐ δύνει· ἢ πρὸς τὰ προειρημένα τὴν σύγκρισιν ποιεῖται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρός φησι βέλτιον λέγειν ὅτι ἠγνόει. ὁ δὲ Κράτης οὕτως ἀναγινώσκει "ἥ τ' αὐτοῦ ςρέφεται καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει," μέχρι τούτου καταλέγων· "ἡ δ' ἄμμορός ἐςι λοετρῶν Ὠκεανοῖο," ἵνα τὸ συμβεβηκὸς αὐτῇ καὶ ἑτέροις τῶν ἄςρων ἀκέηται.

ἀμφήλυθε περιῆλθεν· "ὥςε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτμή."

ἀμφὶς ἔχοιεν χωρὶς ἔχοιεν, περιέχοιεν· "δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσον ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχουσιν."

ἀμφιφορεῦσιν ἀμφορεῦσιν.

ἀμησάμενος συναγαγών, ἐν τῇ Ι Ὀδυσσείας.

ἀμηχανίη ἀπορία· "ἀμηχανίη δ' ἔχε θυμόν."

ἁμαρτήσεσθαι διαμαρτεῖν· "ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς."

ἀμφιμέμυκεν περιήχει· "δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν."

ἀμφοτέρωθεν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Ἀμφιτρίτη ἡ θάλασσα· "ἀγάςονος Ἀμφιτρίτη."

ἀμφαγαπαζόμενος περισσῶς ἀγαπώμενος.

ἀμοιβὴν ἔκτισιν· "εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν."

ἀμφοῦδας περὶ τὸ οὖδας τὸ ἔδαφος· "ἢ πρὸς γῆν ἐλάσειε κάρη ἀμφοῦδας ἐρείσας."

ἀμνισσῷ. Ἀμνισσὸς τόπος καὶ ποταμὸς τῆς Κρήτης.

ἀμήχανοι μηχανὴν οὐκ ἔχοντες οὐδὲ βοήθειαν.

1. Il. 8 444. 2. Il. 23 393. 4. ἀμάλας C. 5. Od. 2 326. 9. κακόμορον T, κάμμορον C. ἄμμορος V, κάμμορος C. Il. 6 408. 10. Il. 18 489. 12. πρὸς] παρὰ τὸ C. 14. Il. 18 488. 18. Od. 6 122. 19. Od. 8 340. 23. Od. 9 295. 24. Od. 9 512. 25. Od. 10 227. 27. Od. 12 97. 29. Od. 12 382. 30. Od. 17 237.

ἀμενηνῶν ἀψύχων· "δοιαὶ γάρ τε πύλαι ἀμένηνῶν εἰσὶν ὀνείρων."

ἀμμορίην τὴν κακὴν μοῖραν· "μοῖράν τ' ἀμμορίην τε."

ἀμφιμάσασθε καθάρατε, περιψήσατε· "τραπέζας ἀμφιμάσασθε καθήρατε δὲ κρατῆρας."

ἀμαρτήσαντες συντυχόντες, συναντήσαντες· "βουκόλος ἠδὲ συφορβὸς ἁμαρτήσαντες ἄμ' ἄμφω."

ἀμήσαντες ἀποτεμόντες· "ῥῖνάς τ' ἀμήσαντες."

ἀμέρδῃ ςερίσκει, ἐν τῇ Φ τῆς Ὀδυσσείας.

ἀμφέθετο περιέθετο, πρὸς τὴν μάχην παρεσκευάσθη ὁ Τηλέμαχος· "ἦ ϗ ἐπ' ὀφρύσι νεῦσεν, ὁ δ' ἀμφέθετο ξίφος ὀξύ."

ἀμφέξεσα περιέξεσα· "κορμὸν δὲ ῥίζης ποταμὸν ἀμφέξεσα χαλκῷ."

ἄμπνυτο ἀνέπνευσεν· "αὐτὰρ ἐπεὶ ἄμπνυτο."

ἀνά κυρίως μὲν ἡ πρόθεσις ἐν τέτοις, "ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσω·" ἀντὶ δὲ τῆς κατά "νῆσον ἀνὰ ςρατὸν ὦρσε κακήν," ἀντὶ δὲ τῆς ἐπί "ὥς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ."

ἄνα ἀντὶ μὲν τᾶ ἄναξ "Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε Πελασγικέ," ἀντὶ δὲ τᾶ ἀνάςηθι "ἀλλ' ἄνα, μηκέτι κεῖσο, σέβας δέ σε θυμὸς ἱκέσθω." ἡ δὲ πρόθεσις κατὰ ἀναςροφήν "γινώσκω γᾶ Ἄρηα μάχην ἄνα κοιρανέοντα."

ἄναξ ὁτὲ μὲν βασιλεύς, "Ἀτρείδης τε ἄναξ ἀνδρῶν." εἴρηται δὲ ἀπὸ τᾶ ὑπεράνω εἶναι τῶν ὑποτεταγμένων. εἴρηται δὲ καὶ ἐπὶ τᾶ οἰκοδεσπότᾳ.

ἀναρρῶγας μεγάροιο. ἐν τῇ Χ τῆς Ὀδυσσείας λέγετ) ἕτως, ῥῶγας τᾶ μεγάρᾳ, κατὰ τὸ πληθυντικόν. οἱ δὲ τὰς ἀναβάσεις, ἀπὸ τᾶ διεςάναι. ἄλλοι δὲ τὰς θυρίδας. οἱ δὲ ἀναρρῶγας ἀντὶ τᾶ ἀνὰ τὰς ςενὰς τόπας.

ἀνθερεών ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος, ἀφ' ἇ ἄρχεται ἀνθεῖν τὸ γένειον.

ἀνώρουσεν ἀνώρμησεν, ἀνεπήδησεν· "ἠέλιος δ' ἀνώρουσεν λιπὼν περικαλλέα λίμνην." καταςρέφει δὲ εἰς τὸ ἀνέτειλεν.

1. Od. 19 562. 3. alterum *μοῖραν* addidit V. Od. 20 76 4. Od. 20 152. 6. Od. 21 188. 8. Od. 21 301. 11. Od. 21 431. 12. Od. 23 196. 14. Od. 24 349. 15. Il. 5 599. 16. Il. 1 10. 17. Il. 14 352. 19. Il. 16 233. 20. Il. 18 178. 21. Il. 5 824. 23. Il. 1 7. 32. Od. 3 1.

ἄντυξ ἐπὶ μὲν τῆς ἀνωτάτω περιφερείας τοῦ ἅρματος "ἐντέταται, δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσιν," ἐπὶ δὲ τῆς κάτωθεν περιφερείας τῆς ἀσπίδος "ἄντυξ ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης." εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνω τοῦ ὅλου τετύχθαι, ὅ ἐστι κατεσκευάσθαι. ὁ δὲ Ἀπίων φησίν, οὕτως ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ ἀπέχεσθαι τῆς ὅλης κατασκευῆς. [ἀπὸ τοῦ ἄνω τετύχθαι].

ἀναμάξεις ἐναποψήσῃ· "πάντως, θαρσαλέη κύον ἀδδεές, οὔτι με λήθεις ἔρδουσα μέγα ἔργον, ὃ σῇ κεφαλῇ ἀναμάξεις."

ἀντί. δηλοῖ μὲν κυρίως τὴν πρόθεσιν, ὡς καὶ ἡμεῖς τίθεμεν, καὶ ὡς Ἀρίσταρχος ἀναγινώσκει τοῦτον δὲ τὸν στίχον "Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος." τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ἴσου, οἷον "ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο διοτρεφὲς αἰδοίοιο" ἀντὶ τοῦ ἴσος εἰμὶ ἱκέτῃ σοῦ, καὶ "ἀντιθέῳ Ὀδυσσῆϊ" τῷ ἰσοθέῳ. ἐπὶ δὲ τοῦ Κύκλωπος, ὅτε φησὶν "ἀντίθεον Πολύφημον," θέλουσιν ἀκούειν ἔνιοι τὸν ἐναντιούμενον τοῖς θεοῖς· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ λέγων "οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς μεγάλου ἀλέγουσιν." τὰς δὲ ἀντιανείρας Ἀμαζόνας ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἰσάνδρους, ἔνιοι δὲ τὰς ἀντιαζούσας, οἷον ἐναντιουμένας, ἀνδράσι· πολεμικαὶ γάρ.

ἀνώγειν κελεύειν. κυρίως δὲ ἄνακτος ἐπίταξις.

ἀντιτορήσας διατρήσας, διορύξας· "πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας."

ἀνεμοτρεφές. τὰ ἐν τοῖς εὐηνέμοις τρεφόμενα δένδρεα εὔτονα καὶ χρήσιμά φασι γίγνεσθαι· ὅταν οὖν λέγῃ "ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος," ἐπὶ τὴν τοῦ δένδρου ἀρετὴν ἀναφέρει [εἰς] τὸ ἀφῃρημένον ἐκ τούτου δόρυ. ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ π̄ παρειλῆφθαί φασι τὸ φ̄, ὡς εἶναι ἀνεμοτρεπὲς τὸ διὰ κουφότητα τῷ ἀνέμῳ τρεπόμενον. βέλτιον δὲ ἀκούειν διὰ τοῦ φ̄.

ἀνεχάζετο ἀνεχώρει· "Πάτροκλος ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσω."

ἄντεσθαι ποτὲ μὲν λιτανεύειν, ποτὲ δ' ἐξ ἐναντίας παραγίνεσθαι· "ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο."

ἀντιβολῆσαι συναντῆσαι, συντυχεῖν. καὶ ἔστιν οἷον ἀντιμολῆσαι, ἀντιμολεῖν, ὅ ἐστι παραγίνεσθαι· "ἢ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολῆσαι."

1. Il. 5 728. 3. Il. 6 118. 6. ἀντέχεσθαι T. 7. Od. 19 91. 10. Il. 8 233. 12. Il. 21 75. 13. ἱκέτης C: correxit T. Od. 1 21. 14. Od. 1 70. 15. Od. 9 275. 18. οἷον] ὅ ἐστιν? 19. ἐπίτασις C. 20. Il. 10 267. 24. Il. 11 256. 25. π̄ — φ̄ V, φ̄ — π̄ C. 28. Il. 710. 30. Il. 15 698. 32. Il. 11 365.

ἀναίνομαι ἀπαρνοῦμαι, ἀπολέγομαι· "τῶν δ' ἄλλων οὔ πέρ τιν' ἀναίνομαι."

ἀνώϊστον ἀνυπονόητον· "ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης." ὃ οὐκ ἄν τις οἰηθείη γενέσθαι· "τῷ δ' ἄρ ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης."

ἀντικρύ διαμπὰξ ϗ οἷον διόλου· "ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή" ϗ "ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον" ϗ "ἀντικρὺ χρῶά τε ῥήξω, σὺν ὀστέ' ἀράξω." ὅτε δὲ ψιλῶς ἐξ ἐναντίου· "ἀλλὰ κατ' ἀντικρὺ τέγεος πέσω."

ἀνάρσιοι πολέμιοι, ἀπὸ τοῦ συνηρμόσθαι τοῖς ἤθεσιν.

ἄνεῳ ἐκπεπληγμένοι, ϗ οἷον ἀνώϊοι, ἄφωνοι δι' ἔκπληξιν· "τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε;"

ἀνέσαιμι ἀναπείσαιμι, ἐποτρύναιμι, προτρεψαίμην· "εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμοιωθῆναι φιλότητι." τοιοῦτόν ἐστι ϗ τὸ "οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνίει." οὐκ ἀναγκαῖόν φησιν ἀπὸ τῆς ἀνίας ἀκούειν, ἀλλὰ μᾶλλον ἀπὸ τοῦ ἀνιέναι. διὸ ϗ δασυντέον, ἵν' ᾖ ἀνιεῖσα. διὸ ϗ ἐπιφέρει "ᾧ οἴκαδε δῶρον ποτιδέγμενος·" οἱ γὰρ λυποῦντές τινας οὐ λαμβάνουσι δῶρα. εἰ μὲν οὖν ἀπὸ τῆς ἀνίας, ἦν ἂν τὸ ῥῆμα ἀνιῴης. ἔστι γὰρ ἀπὸ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων, ἀνιῶ ἀνιᾷς ἀνιᾷ ὡς τιμῶ τιμᾷς τιμᾷ ϗ ἀπατῶ ἀπατᾷς ἀπατᾷ· καθὰ οὖν τὸ εὐκτικὸν τοῦ τιμῶ τιμῴην ϗ ἔτι τοῦ ἀπατῶ ἀπατῴην ἀπατῴης ἀπατῴη, οὕτως ἀνιῴην ἀνιῴης ἀνιῴη. ἔνιοι δέ φασι, δασέως δεῖ ἀναγινώσκειν ϗ μὴ ψιλῶς. ἐκ μὲν τῆς δασυνομένης ἔσται ἐποτρύνοις ϗ ἐπιτρίβοις ϗ παρορμῴης, εἰ δὲ ψιλῶς, εἰς ἀνίαν ἄγοις. πῶς δ' ἂν ὁ εἰς ἀνίαν ἄγων τινὰ δύναιτ' ἂν παρ' ἐκείνων λαμβάνειν δῶρα; κατὰ δὲ τὴν Ἡλιοδώρου ἀπόδοσιν ἁρμόζει [ἐπανείης] κἀκεῖνο οὕτως εἰρῆσθαι, "ἀλλ' ἀνίης, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον," τῆς μεταφορᾶς οὔσης ἀπὸ τῆς ἀνιεμένης τῶν κυνῶν κατὰ τὰς θήρας ἀφέσεως. ϗ τοῦτο τῆς ἀποδόσεως διήκει ϗ ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου λέγεσθαι καὶ ἐπὶ τῆς Ἀθήνης.

ἀναβέβρυχε τῶν πεποιημένων κατὰ μίμησιν, οἷον ἀναβέβηκεν μετά τινος ἤχου· "ἀναβέβρυχεν ὕδωρ καλὸν τηλεθάον."

1. Od. 8 212. 3. Il. 21 39 et Od. 3 306. 6. Il. 17 49. 7. Il. 5 67 et 23 673. 9. Od. 10 559. 12. Il. 2 323. 13. Il. 14 209. 14. Od. 2 185. 17. immo ἀνίείης. 17. Od. 2 186. 22. τιμῶ et ἀπατῶ om C. 24. ἐποτρύνεις C, et mox παρορμᾶς. 28. Il. 5 880. 34. Il. 17 54.

ἀναδέσμην οἱ μὲν διάδημα, οἱ δὲ μίτραν· πλὴν κόσμȣ εἶδος περὶ τὴν κεφαλήν. ϗ ἔςι τῶν ἅπαξ εἰρημένων. "ἴδε πλεκτὴν ἀναδέσμην."

ἀναβήμεναι. τὸν ἐς Τροίαν πλȣ̃ν ἀνάβασιν λέγει, τὸν δ' ἐκεῖθεν οὐκέτι· "πρίν γε τὸν ἐς Τροίαν ἀναβήμεναι."

ἄντλῳ τῇ θαλάσσῃ· "ἄντλῳ δ' ἐνδȣ́πησε πεσὼν ὡς εἰναλίη κήξ." ὅτε δὲ κυρίως τὴν ἀντλίαν· "εἰς ἄντλον κατέχυντο."

ἀνδρακάς κατ' ἄνδρα, ἐπιρρηματικῶς τῷ τύπῳ ὡς ἐν ἑκάςῳ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ν Ὀδυσσείας. ἀνδρακάς· δύναϑ δὲ ϗ ἀνδράδας, οἷον ἀνδράδασις, ἢ κατ' ἄνδρα μερίς· κοινωνίαν γ̔ ἔχει τὸ δ πρὸς τὸ κ, ὡς ϗ τὸ καίειν δαίειν.

ἀνιπτόποδες οἱ δι' ἁγνείαν μὴ προερχόμενοι· "σοὶ ναίȣσ' ὑποφῆϑ ἀνιπτόποδες χαμαιεῦναι."

ἀνεβάλλετο ἀνεφορμίζετο, προοιμιάζετο.

ἀντίθεον τὸν ἰσόθεον. ἐπὶ δὲ τȣ̃ Κύκλωπος τὸν ἐναντιȣ́μενον τοῖς θεοῖς.

ἄνευθε χωρίς· "ἄνευθε δέ σε μετὰ νῶϊν Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονϑ."

ἀντιάνειραι ἐπιθετικῶς αἱ Ἀμαζόναι αἱ ἴσανδροι· πολεμικαὶ γάρ.

ἀνδράγρια σκῦλα, τὰ ὅπλα τῶν πιπτόντων, τὰ ὑπ' ἀνδρῶν ἠγρευμένα, οἷον ληφθέντα· "ἀνδράγρι' Ἀχαιῶν ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς ἐννοσίγαιος." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἀνδραχθέσι ȣ̃ς ϗ ἀνὴρ βαςάζων βαρυνθείη ἂν ὑπερμεγέθεις ὄντας λίθȣς· "οἱ δ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι βάλλον." ὁ Ἡλιόδωρος μέγα βάρος παρεχόμενα τοῖς ἀνδράσιν, ὁ δὲ Ἀπίων τοῖς ἀνδρὸς βάρος ἔχȣσιν. ἢ οἷον ἀνδραχέσιν, κατὰ παρένθεσιν τȣ̃ ϑ, ἵν' ᾖ τοῖς ἀνδράσιν ἄχος ποιȣ̃σιν.

ἀνέρριψαν ἀνεβάλοντο· "οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέρριψαν."

ἀνελοίμην ἀναλάβοιμι ϗ θρέψαιμι· "θητευέμεν, εἴ σ' ἀνελοίμην, ἀγρȣ̃ ἐπ' ἐςχατιῆς."

ἀνεγνάμφθη ἀνεκάμφθη· "ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή."

ἀναγκαῖοι πολεμισταί κατ' ἀνάγκην πολεμικοί. λέγει δ' ἐν τῇ Ω Ὀδυσσείας "ϗ πολιοί περ ἐόντες ἀναγκαῖοι πολεμιςαί."

2. Il. 22 469. 5. Od. 1 210. 6. Od. 15 479. 7. Od. 12 411. 8. ἐν ἑκάστῳ] an ἀνεκάς? 12. Il. 16 235. 17. Il. 22 88. 21. ἀπ'? 22. Il. 14 509. 25. Od. 10 121. 29. ἀνεβάλλοντο C. Od. 10 130. 30. Od. 18 357. 32. ἀνεγνάμφθην C. Il. 3 348. 34. τῇ] τῷ C. Od. 24 499.

ἀνεκυμβαλίαζον· τῶν πεποιημένων. ἦχεν, ἐπὶ τῆς τῶν ἁρματείων δίφρων ἀνατροπῆς γινομένης· "δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον."

ἀνέγναμψαν ἀνέλυσαν· "δεσμὸν μὲν ἀνέγναμψαν θεοὶ αὐτοί."

ἀνέξομαι ἐν ἐμαυτοῦ ἕξω· "ξεῖνος ὅδ'· οὐ γὰρ ἀργὸν ἀνέξομαι ὅς κεν ἐμῆς γε χοίνικος ἅπτηται." οὕτως φησὶν ὁ Ἡλιόδωρος. μήποτε δὲ κοινότερον εἴρηκεν ὡς ἡμεῖς, ὅτι οὐκ ἀργὸν τὸν ξένον ἀνέξομαι ἔχειν.

ἀναΐξαντες ἀνορμήσαντες. τίθησι δὲ τὴν λέξιν καὶ ἐπὶ τοῦ μετὰ προθυμίας ἀνισταμένου· "ὀρθὸς ἀναΐξας."

ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν· εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἔρας ἀναλαμβάνειν.

ἀνέβραχε ποιῶς ἐψόφησεν· "ἄντα τιτυσκομένη, τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα."

ἀντιάσειεν ἐπιτύχοι· "αἲ γὰρ δὴ τοσοῦτον ὀνήσειος ἀντιάσειεν." ὅταν δὲ λέγῃ "βέλεται ἀντίασας ἡμῖν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι," βέλεται σημαίνειν ἵλεως καὶ ἀντίος ὀφθεὶς καὶ ἐκ ἀναστραφείς. ὅταν δὲ λέγῃ "ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν," παραγινομένη εἰς τὴν κοίτην, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.

ἄνθεσι μήλων, ἀπὸ μέρους, ἀκροδρύων· "καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων."

ἀνακτορίῃσι ταῖς τοῦ ἄνακτος, οἷον τοῦ δεσπότου· "δειπνήσας ἅμ' υἱέσσιν ἀνακτορίῃσιν ἕπεσθαι." ἔνιοι δὲ ταῖς ἡγεμονίαις συνεπακολουθείτω. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τοῖς τῶν ἀνακτόρων υἱᾶσι· ὅπερ ἐστὶ βέλτιον.

ἀντίθυρον παρὰ τὴν ἀντίαν θύραν· "στῆ δὲ παρ' ἀντίθυρον κλισίης Ὀδυσσῆϊ φανεῖσα."

ἀναβησάμενοι ἀναβιβάσαντες.

ἀνενήκατο ἀνεστέναξεν, οἷον ἀνήνεγκε τὸν στεναγμόν· "μνησάμενος δ' ἀδινῶς ἀνενήκατο φώνησέν τε."

ἄνεται κατανύεται, καταναλοῦται· "τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται."

ἀνεκήκιεν ἀνεπίδα, ἀνεβάλλετο, ἀνεμόλυνεν.

ἀνιεμένη ἀνέλκουσα καὶ ἀναχαλῶσα τὸν κόλπον, καὶ τὸν μαστὸν προφέρουσα· "κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέχεν." ὅταν

1. ἦχαν C. 2. Il. 16 379. 3. Od. 14 348. 4. ἐμαυτῷ C. Od. 19 27. 9. Od. 21 119. 10. Il. 20 234. 12. Od. 21 48 et Il. 19 13. 14. Od. 21 402. 15. Il. 1 67. 17. Il. 1 31. 19. Il. 9 542. 21. ἄνακτος, ὅ ἐστι Od. 15 397. 25. Od. 16 159. 28. Il. 19 314. 30. καταλύεται ἀναναιοῦται C: correxit Slothouwerus collato *Κατάνεται*. 32. ἀναχολῶσα C. 33. Il. 22 80.

δὲ λέγῃ "αἶγας ἀνιεμένȣς σιάλȣς τ' εὕοντας ἐν αὐλῇ," ἀντὶ τȣ̃ ἀπὸ τῶν κατωτάτω μερῶν εἰς τὰ ἄνω ἐκδαίροντας τὰς αἶγας.

ἀνθεμόεντα ἀναθηματικὸν ἢ διηνθισμένον ποικίλως.

ἀνδροκμήτῳ ἤτοι ὑπ' ἀνδρῶν μετὰ κακοπαθείας κατεσκευασμένῳ, ἢ ἀνδρὸς κεκμηότος, τȣτέστιν τετελευτηκότος· "ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ."

ἀναγνοίη ἀναγνωρίσειεν· "πῶς κέν με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα;"

ἀνήκεστον ἀνάκεςον, οἷον ἀνίατον, κατὰ ςέρησιν τȣ̃ ἀκεῖσθαι. ἀνήκεςον κακόν ἐςι δεινόν. καὶ "ἴσω τȣ̃θ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεςος χόλος ἔςαι."

ἀνέκραγον ἀνεφώνȣν· "ἀλλ' ἐπεὶ ȣ̃ν τὸ πρῶτον ἀνέκραγον, ȣ̓κ ἐπικεύσω."

ἀνέφλυε ἀνέζει. τῶν δὲ πεποιημένων. "ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα."

ἀναβροχθέντος ἀναποθέντος.

ἀνάπυστα ἔκδηλα, ἐξάκȣςα. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ἀνάγγελτα.

ἀνεμώλια μάταια, ἀνεμώδη, ἀπὸ τȣ̃ μετὰ τῶν ἀνέμων μολίσκειν, οἷον ἀνεμοφόρητα· "ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπήδει."

ἀνεμορμύρεσκεν. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις κατὰ μίμησιν, οἷον ἀνέζει, ἀνετάραττεν· "πᾶσαν ἀμορμύρεσκε μυκωμένη."

ἀνεροίβδησεν ἀνέπιεν· "τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ."

ἀναιδής μεταφορικῶς ὁ βίαιος καὶ σκληρός· "λᾶας ἀναιδής."

ἀναμετρήσαιμι διέλθοιμι· "ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι θάλασσαν."

ἀνασχόμενος ἀνατείνας· "κόψεν ἀναχόμενος σχίζῃ δρυός."

ἀντιφερίζειν ἐξισȣ̃σθαι.

ἄναλτον ἀπλήρωτον· "βȣ́λεται αἰτίζων βόσκειν ἣν γαστέρ' ἄναλτον."

ἀναγνούσῃ οἷον ἀναγνωρισάσῃ· "εἵματ' ἀναγνȣ́σῃ."

ἀνάεδνον ἄνευ ἕδνων τῶν διδομένων ὑπὸ τῶν μνηςήρων ταῖς μελλȣ́σαις γαμεῖσθαι· "τάων ἥν κ' ἐθέλῃσι φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω."

1. Od. 2 300. 5. κατεσκευασμένον C. 6. Il. 11 371. 8. ἀναγνοίην C. Od. 11 144. 9. ἀνάκεςον V, ἀνέκαςον C. 10. Il. 15 217. 12. Od. 14 467. 14. Il. 21 361. 19. Il. 5 216. 21. Od. 12 238. 22. Od. 12 105. 23. λᾶας Hesychius et Od. 11 598, καὶ C. 24. Od. 12 428. 26. Od. 14 425. 28. Od. 17 228. 30. Od. 19 250. 32. Il. 9 146.

ἀνήνορα ἄνανδρον· "μή μ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν ϗ ἀνήνορα θείης."

ἀναύδω ἀφώνῳ· "καθίζετ' ἴσος ἀναύδῳ, θυμὸν ἔδων."

ἀννεῖται ἀναφέρεϑ, ἀνατέλλει· "ὦ φίλοι, ὖ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος ὖδ' ὅπη ἠώς, ὖδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, ὖδ' ὅπη ἀννεῖϑ."

ἀναγκαίη ἀνάγκη.

ἀννέφελος· "ἀλλὰ μάλ' αἴθρη πέπταϑ ἀννέφελος."

ἀναστήσας κατὰ μὲν τὴν ἡμετέραν ἔννοιαν "χειρὸς ἀναςήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα·" ἔςι δὲ ϗ ἀντὶ τῦ ἀνάστατον ποιήσας, "τὺς μὲν ἀναςήσειεν, ὃ δ' Ἀτρείδην ἐναρίζοι."

ἀνωϊστί ἀνυπονοήτως, ἄνευ τῦ οἴεϑ. ϗ *ἀνώϊστον* ἀντὶ τῦ ἀνυπονόητον.

ἀναφῆναι ἐνδεῖξαι τὸν τοιῦτον· "μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσσῆα μετὰ Τρώεσσ' ἀναφῆναι."

ἀνιηρέστερον λυπηρέςερον· ἀπὸ γὰ τῦ ἀνιηρόν πίπτει τὸ συγκριτικὸν ἀνιηρέςερον.

ἀνάψαι προσάψαι· "ἐθέλοι δέ κε μῶμον ἀνάψαι."

ἀνέχησι. ἡ μὲν λέξις ἐν τῇ Τ τῆς Ὀδυσσείας, "εὐδικίας ἀνέχῃσι, φέρῃσι δὲ γαῖα μέλαινα," ὁ δὲ Ἀρίςαρχος εὐδικίας ἄνω ἔχῃ. σημαίνει δὲ τὸ αὔξοι ϗ μὴ τἐναντίον καταβάλοι.

ἀνέχεσϑαι. ἡ μὲν λέξις ἐν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσσείας, "ἀνθρώπυς ἀνέχεϑ ἔχοντά περ ἄλγεα θυμῷ," δηλοῖ δὲ τὸ ἀναδέχεσθαι ϗ διαβόσκειν.

ἀνέγνω ἐπέγνω· "ὖ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω."

ἀνιόντος ἀνερχομένυ, ἀνατέλλοντος· "Ὑπερίονος δ' ἀνιόντος."

ἀντιβολήσειν ἐπιτεύξειν, ἐν τῇ Φ τῆς Ὀδυσσείας.

ἀνδρομέοιο ἀνθρωπίνυ αἵματος.

ἀντιόων ὑπαντῶν· "ἀντιόων ταύρων τε."

ἀνόπαια. ἔνιοι μὲν ὄνομα ὀρνέυ· ϗ γὰ ἐν ἄλλοις "φήνῃ εἰδομένη." ἔνιοι δὲ ἀνοπαίως, ὅ ἐςιν ἀοράτως. τινὲς δὲ ἀνὰ τὴν ὀπήν, τὴν θυρίδα· "ὄρνις δ' ὣς ἀνόπαια διέπτατο."

1. Od. 10 301 et 341. ἀγήνορα C. 3. Od. 10 378. 4. Od. 10 190. 8. Od. 6 44. 9. ἡμέραν C. Od. 7 170. 11. Il. 1 191.

13. ὑπονόητον C: correxit V. 14. ὀδυσσῆος (α supra) C. 18. Od. 2 86. 19. Od. 19 111. 21. καταλάβοι C: correxit V. 22. Od. 17 13. 25. Od. 1 216. 26. Od. 1 24. 27. immo ἀντιβολήσεις ἐπιτεύξῃ. ita enim Od. 21 306. 29. Od. 1 25. 30. Od. 3 372. 32. Od. 1 320.

ἀνίαζε ἠνιᾶτο· "ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζε γέρων."

ἀνάποινος ἄλυτρος.

ἀναμαιμάει ἀναφέρεϑ, κατὰ μίμησιν ἤχȣ.

ἀνδροτῆτα ἀνδρειότητα.

ἀναπρῆσαι ἀναφυσῆσαι.

ἀξύλῳ οἱ μὲν ἀξυλίςῳ, ἐξ ἧς ȣδεὶς ἐξυλίσατο, δι' ȣ τὴν πολύξυλον πάντως ἀκȣ́ομεν· οἱ δὲ πολυξύλῳ, ἐπεὶ τὸ ᾱ δηλοῖ ϗ τὸ πολύ, ὡς ἀχανὲς πέλαγος· οἱ δὲ ὁμοξύλῳ, ὁμȣ̃ ἐχȣ́σῃ πεφυκότα ϗ συνηθροισμένα τὰ ξύλα.

ἄξαντε δυϊκῶς κατάξαντες οἱ δύο ἵπποι.

ἄξετε ἄγετε· "ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην."

ἆξον κάταξον· "ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος."

ἀξέστῳ μὴ ἐξεσμένῃ.

ἀολλέες ἀϑρόοι.

ἀορτήρ ἀναφορεύς.

ἀοσσητήρ βοηϑός.

ἀορτήρεσσιν ἀφ' ὧν ἤρτηϑ τὰ δόρατα.

ἀοιδιάει μετὰ τέρψεως ᾄδει.

ἄορας γυναῖκας· "αἰτίζων ἀκόλȣς, ȣ̓κ ἄορας ȣ̓δὲ λέβητας."

ἀολλίσασα συναϑροίσασα.

ἀπάτερϑεν ἄπωϑεν, χωρίς.

ἀπάλαμνος ἀμήχανος, κατὰ ςέρησιν τȣ̃ παλαμᾶσϑαι, ὅ ἐςι μηχανᾶσϑ· παλάμαι γ̀ αἱ μηχαναί, ἀπὸ τῶν παλαμῶν αἲ δηλȣ̃σι τὰς χεῖρας, δι' ὧν τὰ πλείονα μηχανώμεϑα. σημαίνει δὲ ϗ τὸν ἄπειρον· "ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος."

ἀπατηλὸν παραλογιςικόν.

ἀπάφων ἀπατήσων, παραλογίσομαι.

ἀπαίνυσϑαι ἀφαιρεῖσϑαι.

ἀπαλϑήσεσϑον δυϊκῶς, ἤτοι ἀποθεραπεύσωσι· "ἕλκε' ἀπαλϑήσεσϑον."

ἀπαλεξήσειν βοηϑήσειν.

ἀπαιτίζοντες, κατὰ παρέκτασιν, ἀπαιτȣ̃ντες.

ἄπαστος ἄγευςος· πάσαωϑ γ̀ τὸ γεύσαωϑ. οἷον ἄμαςος, ἀμάσητος· [τὸ] μάσαωϑ γὰρ τὸ πάσασϑαι κατὰ κοινωνίαν τȣ̃ $\overline{\mu}$ πρὸς τὸ $\overline{\pi}$.

ἀπ' ἐσχαρόφιν χωρὶς τῆς ἐχάρας.

1. Od. 4 460. 4. ἀνδριότητα C. 6. οἱ] ὁ C. 11. Il. 3 105. 12. Il. 6 306. 19. Od. 17 222. 25. Il. 5 597. 29. Il. 8 405. 35. τὸ V, τȣ̃ C.

ἀπερωεύς κωλυτής.

ἀπειλεῖς ποτὲ μὲν κυρίως, "ϗ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς·" ἐπὶ δὲ τȣ̃ αὐχεῖν "ἦ μὲν ἀπειλήσας βητάρμονας εἶναι ἀρίςȣς," ἐπὶ δὲ τȣ̃ εὔξασθαι "αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι."

ἀπεραίη ἠπειρωτική.

ἀπεμυθεόμην ἀπηγόρευον. γράφεται δὲ ϗ ἐπεμυθεόμην, ἵν' ᾖ ἐπετελλόμην.

ἀπερρίγασι πεφρίκασι. μεταφορικῶς δὲ κεῖται ἡ λέξις.

ἀπενάσσατο ἀπῴκησεν.

ἀπολυμαίνοντο ἀπεκαθαίροντο, ἀφηγνίζοντο.

ἀπερείσια ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλά.

ἀπέφθιθεν ἀπεφθάρησαν· "ἀπέφθιθεν ἐσθλοὶ ἑταῖροι."

ἀπεσκέδασεν ἀπεσκόρπισεν.

ἀπερύκει ἀποκωλύει.

ἀπεκόσμεον ἀπετίθεντο, συνέςειλαν.

ἀπέλεθρον ἀμέτρητον, πολύ· πλέθρον γὰρ εἶδος μέτρȣ.

ἀπεκαίνυτο ἐνίκα, ἀπὸ τȣ̃ ἄπωθεν τȣ̃ καίνεσθαι τȣ̀ς νικῶντας εἶναι.

ἀπήμων ἀβλαβής.

ἀπηῦρα ἀφείλετο.

ἀπηλεγέως ἀπολελεγμένως, ἀποτόμως.

ἀπήωροι ἀπῃωρημένοι, ἐγκείμενοι· "καλοί τε μεγάλοι τε."

ἀπίης γαίης τῆς μακρὰν ἀπούσης. δῆλον δὲ ἐκ τȣ́των· "ὡς δὲ πατὴρ ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἀγαπάζει ἐλθόντ' ἐξ ἀπίης δεκάτῳ ἐνιαυτῷ." οἱ δὲ τῆς Πελοποννήσȣ, κακῶς.

ἀπινύσσων ἀπινυτῶν, ȣ̓ σωφρονῶν, ȣ̓κ ὢν ἐν αὐτῷ· "ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι κῆρ ἀπινύσσων."

ἀπ' ἰκριόφιν ἀπὸ τȣ̃ ἰκρίȣ. λέγει δὲ ἴκριον ϗ τὴν τȣ̃ κυβερνήτȣ καθέδραν. ἴκρια δὲ ϗ τὰς σανίδας ϗ τὸ κέρας λέγει.

ἀπλοΐδας ἱμάτια μικρά.

ἀπό. ἐπὶ μὲν τῆς προθέσεως "ȣ̓ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐςι παλαιφάτȣ ȣ̓δ' ἀπὸ πέτρης," ἀντὶ δὲ τȣ̃ ἄπωθεν "πολλὸν γὰρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος."

2. Il. 1 161. 3. Od. 8 383. 4. Il. 23 872. 7. Il. 9 109. 10. ἀπῴκισεν C. 13. Od. 5 133. 23. ἀπεωρημένοι C. Od. 12 436. 24. Od. 16 17. 27. an αὐτȣ̃? 28. Il. 15 10. 32. Od. 19 163. 33. Od. 6 40.

ἄποινα τὰ ἀντί τινος ἐκτίσματα οἷον ἄπωνα, ἀν ἔχων ἀπωνεῖταί τις.

ἀπούρας κυρίως μὲν ἀφορίσας, "ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας," καταχρηστικῶς δὲ ἐπὶ τοῦ ψιλῶς ἀφελέσθαι, "ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας" οἷον ἀφελόμενος ἠτίμασεν.

ἀποφθίμην ἀπολοίμην.

ἀποφώλια ἀπαίδευτα· τὰ γὰρ διδασκαλεῖα φωλεοὺς λέγουσιν οἷον πωλεούς, ἀπὸ τοῦ συνήθως εἰς αὐτὰ φοιτᾶν. λέγεται δὲ καὶ ὁ σκοτεινὸς τόπος, ἀπὸ τοῦ ἀπολωλέναι τὸ φῶς· "ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς."

ἀποστήσωνται ἀποκομίσωνται σταθμῷ· "δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ χρεῖος."

ἀποδίωμαι ἀποδιώξω.

ἀποβλύζων ἀναβάλλων. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. "οἴνου ἀποβλύζων."

ἀποδρύψωσιν ἀποξύσωσιν, ἀποσύρωσιν.

ἀποτμήξαντες ἀποτεμόμενοι, ἀποχωρίσαντες.

ἀποδοχμώσας πλαγιώσας, πλάγιον παραβεβληκὼς τὸν τράχηλον.

ἀπόερσε ἀπέπνιξεν ἐν ὕδατι· "ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε."

ἀπόστιχε ἄπιθι.

ἀπομόρξατο ἀπεψήσατο.

ἀπορρῶγες αἱ ἀνέχουσαι πέτραι· "ἀκταὶ ἀπορρῶγες λιμένος ποτιπεπτηυῖαι."

ἀπριάτην ἄπρατον, ἄνευ τοῦ πρίασθαι. ἐπιρρηματικῶς ἐσχημάτισται ὡς τὸ ἄρδην καὶ σποράδην, καὶ οὐκ ὀνοματικῶς, οἷον τὴν ἀπριάτην, ἐπεὶ κἂν ἀρσενικὸν ἐλέγετο τὸν ἀπρίατον. ὁ δὲ Κράτης κακῶς γράφει "ἥρως ἀπριάτης."

ἀποσκύδμαινε ὀργίζου, χολοῦ.

ἀποκηδήσαντες ἀπακηδιάσαντες.

ἀπολιχμήσονται ἀπολείξουσιν.

ἀποσταδὰ πόρρωθεν, ἄπωθεν, οἷον ἀποστηδᾶ, ἐξ ἀποστήματος.

ἀπόπροθεν μακρόθεν.

ἀποπροίηκεν ἐξαπέστειλεν.

3. Il. 22 489. 4. τῷ C. Il. 1 356. 9. Od. 5 182. 11. Il. 13 745. 14. Il. 9 491. 17. ἀποτεμνόμενοι C. 20. Il. 6 348. κῦμ' ἀπέορσεν C. 23. Od. 13 98. 28. Od. 14 317.

ἀπογνώσεις ἔςι μὲν ἀποχωλώσεις, λέγεϑ δὲ ψιλῶς βλάψεις, ὅτε φησὶ "μή μὲ ἀπογνώσῃς μένεος ἀλκῆς τε."

ἀποϑύμια τὰ μὴ καταϑύμια ἀλλὰ προσάντη τῇ ψυχῇ.

ἀποσκοποῦ ἀπροσκέπτως· "ὦ φίλοι, ἐ μὰν ὔμμιν ἀποσκοπῦ."

ἀποπτανέουσιν δειλιάσαντες ἀπατενίσεσιν, ἢ περιβλέψεσιν ὅπως φύγοιεν.

ἀπόφημι ἀπολέγω· ἢ διαρρήδην, μετὰ παρρησίας λέγω.

ἀπότροπος ἐκ ἐπιςρέφων εἰς τὴν πόλιν, ἀποτετραμμένος τῆς τῦ ἄςεος ἀναςροφῆς· "αὐτὰρ ἐγὼ παρ' ὔεσσιν ἀπότροπον."

ἀποβρίξαντες ἀπονυςάξαντες.

ἀπηλοίησεν ἀπέκοψεν.

ἀποδρύψει καταξύσει.

ἀπολυμαντῆρα τὰ δεῖπνα λυμαινόμενον.

ἀποχάζεο ἀποχώρει.

ἀποδόξῃς ἀπὸ δοξασμῦ, ἀπὸ δοκήσεως.

ἀπτοεπές ἄπτωτε ἢ ἀπτόητε τοῖς λόγοις· ἢ καϑαπτομένη διὰ τῶν λόγων, οἷον χαλεπὴ ϗ τραχεῖα.

ἀποτμότατος κακοδαιμονέςατος· "νῦν δ' ὃς ἀποτμότατος."

ἀπορραίσει ἀπολεῖ ϗ διαφθερεῖ· "κτήματ' ἀπορραίσει." ὅϑεν ϗ ὁ ῥαιςήρ.

ἀποςίλβοντες ἀπολάμποντες.

ἀπολείβεται ἀποςάζεϑ· "καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεϑ."

ἀπόπροϑεν χωρὶς ϗ μακράν.

ἀπορρώξ ἀπόρρηγμα, ἀπόσπασμα· "ὅρκυ γ͂ δεινῦ Στυγὸς ὕδατός ἐςιν ἀπορρώξ."

ἀπομηνίσει τὴν μῆνιν ἀπαγγελεῖ ϗ εἰς τὸ μέλλον διαςέλλεϑ.

ἀππέμψει, κατὰ συγκοπήν, ἀποπέμψει.

ἀπροτίμαστος ἄψαυςος, ἀπρόσθικτος· τὸ γ͂ μάσαϑ ἐπὶ τῦ ἅψασϑαι τάσσουσιν.

ἀπαφίσκειν ἀπατᾶν, παραλογίζεσϑαι.

ἀπήνη ἅμαξα, ἀπὸ τῦ ἀπιέναι· "κύρη δ' ἐπιβήσετ' ἀπήνης."

ἀπύρους τρίποδας τὺς ἀναθηματικὺς ϗ ἕνεκα κόσμυ κειμένυς. ἐξ ἐναντίυ δὲ ἐμπυριβῆϑ ἐν οἷς ϑερμαίνυσιν ὕδωρ. "ἕπτ' ἀπύρυς τρίποδας" ϗ "φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε."

2. Il. 6 265. 4. Od. 11 344. 9. Od. 14 372. 14. ἀπολάζεο C. 18. Od. 1 219. 19. Od. 1 404. 22. Od. 7 107. 24. Il. 2 755. 28. $\overset{\text{πρό}}{\text{ἀθικτος}}$ C. 31. Od. 6 78. 32. ἀναθεματικὺς et ἐν πυρὶ βῆται C. 34. Il. 9 122 et 23 270.

ἄπτερος ὁ προσηνής, ἢ ταχύς· „τῇ δ' ἄπτερος ἔπλετο μῦθος.“

ἀπείρονες πέρας μὴ ἔχοντες.

ἄπρηκτον μηδὲν καταπραξαμένην, ἐπὶ τȣ͂ „ἄπρηκτον γενέσθαι.“ ὅταν δὲ λέγῃ „Σκύλλην δ' ȣ̓κέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,“ πρὸς ἣν ȣ̓δὲν ἔςι καταπράξασθαι.

ἄρ σύνδεσμος ἴσος τῷ δή, „ἐπεὶ ἄρ σε θεοὶ ποίησαν ἱκέσθαι·“ ϗ ἀντὶ τȣ͂ ἄρα, „ὣς ἄρα φωνήσας.“

ἁρμονιάων ἐπὶ μὲν τῶν συνθηκῶν „μάρτυροι ἔσονται ϗ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων,“ ἐπὶ δὲ τῶν ἁρμογῶν „γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε ϗ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.“

Ἄρης ἐπὶ μὲν τȣ͂ θεȣ͂ „Ἄρης τε βροτολοιγός,“ ἐπὶ δὲ τȣ͂ σιδήρου „ἔνθα μάλιςα γίνεται Ἄρης ἀλεγεινός,“ ἐπὶ δὲ τȣ͂ πολέμȣ „τȣ̀ς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης,“ ἐπὶ δὲ τῆς εἰς πόλεμον ὁρμῆς „δῦ δέ μιν Ἄρης δεινὸς ἐνυάλιος.“

Ἄργος ἐπὶ μὲν τῆς Πελοποννήσȣ „πολλῇσι νήσοισιν ϗ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν,“ ἐπὶ δὲ τῆς πόλεως τῆς ἐν Πελοποννήσῳ „ȣ̔͂ δ' Ἄργος τ' εἶχον Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,“ ἐπὶ δὲ τῆς Θεσσαλίας „νῦν αὖ τȣ̀ς ὅσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον.“ ὅταν δ' ὀνοματικῶς, τὸν Ὀδυσσέως κύνα· „ἂν δὲ κύων κεφαλήν τε ϗ ȣ̓͂ατα κείμενος ἔσχεν Ἄργος Ὀδυσσῆος.“

ἀργὸν ἐπὶ μὲν τȣ͂ λευκȣ͂ „αἰετὸς ἀργὴν χῆνα φέρων,“ ἐπὶ δὲ τȣ͂ ταχέος „ἅμα τῷ γε κύνες ἀργοί.“

ἀραιαί· „ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.“ ἐπὶ δὲ τȣ͂ λεπτȣ͂ ϗ ςενȣ͂ „ἀραιὴ δ' εἴσοδος.“

ἄροιτο ἀπενέγκοιτο, λάβοι· „κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.“

ἀργαλέην· „ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας.“

ἀρὴ εὐχή. ποτὲ δὲ ἡ βλάβη· „ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.“

ἀρητὴρ ὁ ἱερεύς, ἀπὸ τȣ͂ ὑπὲρ τῶν θυόντων τὰς εὐχὰς ποιεῖσθαι. ὅθεν νῦν ἀρώματα ἐπιθυμιάματα.

ἀργεννῶν λευκῶν, λαμπρῶν· ἀφ' ȣ̔͂ ϗ ἄργυρος ϗ ἀργύφεον.

ἀραρυίας ἡρμοσμένας· „ἐπισφυρίοις ἀραρυίας.“

ἀργυρόπεζα ἀπὸ μέρȣς ὅλη λευκή. δηλοῖ δὲ τὸν πόδα· πέζα

1. Od. 17 57. 3. Il. 14 221. 4. Od. 12 223. 6. Od. 23 258. 10. ἁρμονιῄσιν C et h. l. et p. 44 17. 11. Il. 5 518. 12. Il. 13 59. 13. Il. 24 260. 14. Il. 17 210. 15. Il. 2 108. 17. Il. 2 9. 18. Il. 2 681. 19. ὀδυσσέα C. Od. 17 291. 21. Od 15 161. 22. Od. 2 11. 23. Il. 18 411. 24. Od. 10 90. 25. Il. 5 3. 26. Il. 11 4. 27. Il. 18 100. 29. malim ἀρώματα τὰ ἐπιθυμιάματα. 31. Il. 18 459.

γὰρ ὁ πούς. οἷον λευκόπους. ὅθεν καὶ ἡ πεζὴ πορεία, καὶ πεζὸς στρατιώτης ὁ μὴ ἱππικῇ χρώμενος.

ἀρηρώς ἡρμοσμένος.

ἀρήγειν βοηθεῖν, ἀφ' οὗ καὶ ἀρηγὼν ὁ βοηθός.

ἄρειον κρεῖσσον, καὶ ἀρείω τὸν κρείσσονα.

ἀρνειός κριός· "ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω." ἄρνες δὲ τὰ νεογνὰ τῶν προβάτων· "ἀρνῶν πρωτογόνων."

ἀρτεμέα ὑγιῆ.

ἀράβησεν οἷον ἐψόφησεν.

ἀργειφόντης ἢ ὁ ἀργὸς φόνου καὶ καθαρός. ἔνιοι δὲ τὸν ἀργὸν φόνον, ἢ καταργοῦντα τοὺς φόνους· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός. ἢ διὰ τὸ Ἄργον φονεῦσαι τὸν ἀπὸ τῆς βεβοημένης Ἰοῦς φύλακα. ἔνιοι δὲ ὁ ἐν Ἄργει πρῶτον πεφηνώς.

ἄρτια ὑγιῆ, ἡρμοσμένα, ἀπηρτισμένα. λέγεται δὲ ταῦτα καὶ ἄρμενα.

ἀρειῇ ἀπειλῇ· "πολλὰ δὲ μειλιχίοισι κελεύων, πολλὰ δ' ἀρειῇ."

ἄρκιον ἕτοιμον· "ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς."

ἀρθμήσαντε φιλιάσαντες, καὶ ἄρθμιοι οἱ φίλοι· ἀρθμὸς γὰρ ἡ φιλία.

ἆρσεν ἥρμοσεν, καὶ ἄρσαντες ἁρμοστὸν ποιήσαντες. εἰ δὲ ψιλῶς ἀναγνῶμεν, σημαίνει τὸ ἀρεστὸν καταστήσαντες.

ἀρτίπος ἀρτίπους· "οὕνεκ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος."

ἀργιόδοντος ἤτοι λευκώδοντος ἢ ὀξὺν ὀδόντα ἔχοντος· καὶ γὰρ τὸ ἀργὸν δηλοῖ τὸ ὀξύ, καθό φησι "θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσι" καὶ "ἀργιόδοντος ὑός."

ἀργεστᾶο νότοιο. τινὲς τοῦ λεγομένου λευκονότου. ἔστι δὲ ταχέος· τέσσαρας γὰρ μόνους οἶδεν Ὅμηρος ἀνέμους.

ἀργέτη δημῷ τῷ λευκῷ καὶ ἀργῆτι. ἀργῆτα δὲ κεραυνὸν λευκὸν καὶ λαμπρόν. ἢ τὸν ταχέως διικνούμενον· τὸ γὰρ ἀργὸν σημαίνει τὸ ταχύ.

ἀρίγνωτοι εὔγνωστοι, μεγάλως ἐπιγινωσκόμενοι.

ἅρπη ὀρνέου εἶδος· "ἡ δ' ἅρπῃ εἰκυῖα." λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον.

ἀρδμός ποτισμός, καὶ ἄρσαι καὶ ἄρδειν τὸ ποτίζειν.

ἀρτύνετο παρεσκευάζετο.

3. ἀρηρὸς ἡρμοσμένως C. 4. ὁ deest C. 6. Il. 3 197. 7. Il. 4 102. προΓ : C. 12. ἀπὸ] πανόπτην Slothouwerus. 16. Il. 17 431. 17. Il. 2 393. 18. φίλοι V, ἄφελοι C. 22. Od. 8 310. 24. Il. 11 416. 25. Od. 8 476. 26. δὲ] δὲ τοῦ malim. 32. Il. 19 350.

ἀρτύνθη κατηρτίσθη.

ἀργινόεντα λευκὸν ϗ ἀργινώδη. "ϗ ἀργινόεντα."

ἀρηΐφιλος ἤτοι ὁ φιλȣ́μενος ὑπὸ τῦ Ἄρεως, ἢ φιλῶν τὸν Ἄρην.

ἀρηΐφατοι οἱ ἐν τῷ πολέμῳ πεφονευμένοι.

ἀρισφαλέα μεγάλως σφαλερόν.

ἀρτιεπής ἀπηρτισμένος τοῖς λόγοις.

ἁρπαλέως ἁρπαστῶς.

ἀρετᾷ ἐν ἀρετῇ ἐστὶν ϗ εἰς ἀρετὴν ἀπολήγει· "ȣ̓κ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα." ὅταν δὲ λέγῃ "ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῦ," ἐν ἀρετῇ ἐστὶν βȣ́λεται δηλῦν.

ἄρα ἀντὶ τῦ δή παρ' Ὁμήρῳ διὰ παντός, παρὰ δὲ τοῖς ἄλλοις ἐν τῷ βίῳ συλλογιστικὸς σύνδεσμος.

ἀρημένος βεβλαμμένος· "ὕπνῳ ϗ καμάτῳ ἀρημένος."

ἁρματροχιή ἡ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἔντμησις ϗ χάραξις τῦ ἐδάφȣς· "ȣ̓δέ τι πολλὴ γίνετ' ἐπισώτρων ἁρματροχιή."

ἀρνευτῆρι κυβιστητῆρι. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν ἀρνειῶν· ȣ̔̃τοι γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν τρέχȣσιν. "ὁ δ' ἀρνευτῆρι ἐοικώς."

ἄραβος ὁ διὰ τῶν ὀδόντων ψόφος ποιός.

ἀριδίκετος ὁ ἄγαν ἀσπαστός, παρὰ τὸ δικανᾶσθαι, ὅ ἐστι δεξιῦσθαι.

ἀρνύμενος ἀντικαταλλασσόμενος· ὅθεν ϗ μισθαρνεῖν τὸ τὴν ὥραν μισθῦ ἀντικαταλλάττεσθαι.

ἀρητόν εὐκτόν, ἢ βλαβερόν, ἢ πολυχρόνιον, ὡς Ἀπίων. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον· θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι τοῖς δι' ὑπερβολὴν φιλοστοργίας γονεῦσιν ἀπολέσασι τȣ̀ς γεννηθέντας ἡδὺ ϗ αἱρετὸν κλαίειν ϗ πενθεῖν. "ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον ϗ πένθος ἔθηκεν."

ἄρουρα ἡ γῆ, ἀπὸ τῦ ἀρῦσθαι.

ἅρπυιαι. ὁ Ἡλιόδωρος ἐν τῇ Σ Ὀδυσσείας, "τόφρα ϗ τὰς κȣ́ρας Ἅρπυιαι," ἀπὸ τῦ ἁρπάζειν. ἐμφαίνει δὲ Ὅμηρος ἱππομόρφȣς αὐτάς. ἐν δὲ τῇ Ἰλιάδι, ἐπὶ τῦ "τȣ̀ς ἔτεκεν Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη," ὁ μὲν Τιμογένης ἐν ταῖς παραφράσεσιν ἔδειξεν ὅτι κύριον ὄνομα Ἅρπυια, τὸ δὲ Ποδάργη ἐπίθετον, πλανηθείς· τȣ̀ναντίον γὰρ φαίνεται. ἐν γὰρ ἄλλοις τὸν Ξάνθον ϗ Βάλιον προσαγορεύων ὁ Ἀχιλλεύς φησι "Ξάνθε

2. Λύκαστον addit V ex Il. 2 647. 9. Od. 8 329. 10. Od. 19 114. 14. Od. 6 2. 16. Il. 23 505. 18. Il. 12 385. 26. Il. 17 37. 29. immo Od. 20 77. 31. τῦ om C. Il. 16 150. 33. an ἔδοξεν? 35. Il. 19 400.

τε ϗ σὺ Βάλιε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης," ὥϛε τὴν ἅρπυιαν ἐπιθετικῶς εἰρῆσθαι, οἷον τὴν ἁρπακτικὴν τȣ̃ δρόμου διὰ τάχȣς.

ἀριζήλη οἷον ἀρίζηλος, μεγάλως ἔκδηλος.

ἀρηρομένη ἠροτριαμένη.

ἄρεκτον ἄπρακτον.

ἀρεσάσθω εὐαρεϛȣ̃ντα καταϛησάτω.

ἀριφραδέα μεγάλως φανερά.

ἄριστον τὸ πρωϊνὸν ἔμβρωμα, οἷον τὸ ἀκράτισμα.

ἀρήϊα πολεμιϛήρια.

ἄραξε συνέτριψε, κατέβαλεν.

ἀράρισκεν ἥρμοζεν.

ἄργματα ἀπαρχάς.

ἀρετήν τὴν κατὰ πόλεμον ἀνδρείαν. ὑτὲ δὲ ψιλῶς χωρὶς τῆς ἀνανδρίας.

ἀριπρεπές μεγάλως διαπρέπων.

ἄρηρεν ἥρμοσεν· "γόμφοισι δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν."

ἀραρών· "ἴκρια δὲ ϛήσας, ἀραρὼν θαμέσι ϛαμίνεσσι" ἀντὶ τȣ̃ ἁρμόσας. παραπλήσιον δὲ τὸ ῥῆμα, "ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ."

Ἀργείη Πελοποννησία, "Ἀργείη δ' Ἑλένη." ὁτὲ δὲ διὰ τῆς πόλεως, "Ἥρη τ' Ἀργείη·" φησὶ γȣ̃ "ἤτοι ἐμοὶ τρὶς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες, Ἄργος τε Σπάρτη τε ϗ εὐρυάγυια Μυκήνη."

Ἀρεθούση κρήνης ὄνομα ἐν Ἰθάκῃ.

Ἀρτακίη κρήνη ἐν τῇ Λαιϛρυγονίᾳ.

Ἀραιθυρέη πόλις Μυκηνῶν· "Ἀραιθυρέην ἐρατεινήν."

Ἀρίσβη πόλις Τρωάδος.

Ἅρμα πόλις Βοιωτίας· "οἵ δ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο."

ἆσε ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἔβλαψεν "ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακή," ἐπὶ δὲ τȣ̃ πληρῶσαι "αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιϛήν." ὁ δὲ Ἀπίων ἀμφότερα ἐτυμολογῶν ἀπὸ τῆς ἄτης, οἷον ἀτῆσαι· πληρωτικὰ γȣ̃ τὰ κακά.

ἀστράγαλος ἐπὶ μὲν τȣ̃ συνήθως ἡμῖν τιθεμένου "νείατον

13. ἄγματα C. 17. Od. 5 248. 19. ἀράρων C. Od. 5 252. 20. Il. 16 212. 22. Il. 6 323. 23. Il. 4 8 et 51. 27. ἀραιθυραίη C. mox aptius Μυκηναίων. Il. 2 571. 29. Il. 2 499. 30. Od. 11 61. 31. Il. 5 289. 34. ἀϛάγαλος et mox ἀϛαγαλον C. Il. 14 466.

ἀςράγαλον," ἐπὶ δὲ τῦ σφονδύλϐ "ἐκ δέ μοι αὐχὴν ἀςραγάλων ἐάγη," ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς "ἀμφ' ἀςραγάλοισι χολωθείς."

ἀσκηθής ὑγιής, ἀσινής.

ἄσύφηλος ἀμαθής, ὐδενός, ἀδόκιμος.

ἄσπετα ἀπαρακολύθητα· καταςρέφει δὲ εἰς τὸ πολλά.

ἀσάμινθος πύελος, ἀπὸ τῦ τὴν ἄσιν μινύθειν, ὅ ἐςιν ἐλαττῦν.

ἀστεμφές ἀσφαλές, ἀμετακίνητον· ὅθεν ϗ τὺς γερογνώμονας ἀςεμφεῖς λέγομεν, οἷον ἀςρεμβεῖς, τυτέςιν ἀςρεφεῖς.

ἄστυ πόλις. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογεῖ ἀπὸ τῦ εἰς ὕψος ἀνεςάλθαι.

ἄσσα τινά, ποταπά· "εἰπέ μοι ὁποῖα ασσα περιχροῖ εἵματ' ἔςο."

ἄσιν τὴν ἰλύν· "τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω."

ἆσσον ἐγγύς.

ἀσημάντοισιν ἀφυλάκτοις, ἀπὸ τῶν σφραγίδων, α σήμαντρα λέγονϽ. σημάντορα δὲ λέγει τὸν ποιμένα.

ἀσκελέως σκληρῶς, δυσμεταςρέπτως.

ἀσπερχές συνεχές, δαψιλές, ἀδιάλειπτον.

ἀστέρ' ὀπωρινῷ τῷ κυνὶ λέγει τῷ κατὰ τὴν ὀπώραν φαινομένῳ.

ἄσκοπος ἀνόητος, τὸ δέον μὴ σκοπῶν.

ἄνσχεο ἀνάσχϐ.

ἀσπουδεί χωρὶς πάσης σπϐδῆς, ἄνευ κακοπαθείας.

ἀσταχύεσσιν ςάχυσιν.

ἄσβεστος μεταφορικῶς ἀκατάπαυςος, ἀκατάληκτος.

ἀσπιστάων μαχητῶν, ἀπὸ ἑνὸς μέρϐς.

ἀσφάραγον φάρυγγα· "ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε."

ἀσπαστόν ἀγαπητόν· ϗ ἐπίρρημα ἀγαπητῶς.

Ἀστερίς νῆσϐ ὄνομα πρὸ τῆς Ἰθάκης· "Ἀςερὶς ἐ μεγάλη."

ἀσφόδελον ἀσφοδελώδη. ἔςι δὲ φυτόν.

ἄσβέστη δυσκατάσβεςος.

ἀστεροπητής ἐπίθετον μόνϐ Διὸς ἐπὶ τῆς ἀςραπῆς· αὕτη γ͂ ἀναςρέφειν ποιεῖ τὺς ὦπας.

ἀστυβοώτην ἐπιθέτως τὸν κήρυκα, ἀπὸ τῦ ἐν ἄςει βοᾶν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

Ἀσίνη πόλις ἐν Ἄργει· "Ἑρμιόνην Ἀσίνην τε."

Ἀσκανίη πόλις Φρυγίας.

Ἀσωπός ποταμὸς Βοιωτίας.

1. Od. 11 64. 2. Il. 23 88. 4. ὐδενός] ἄξιος addas ex Hesychio. an ςρεογνώμονας? 10. Od. 19 218. 11. Il. 21 321. 18. σκοπῶν νοῶν C. 19. ἄσχεο? 24. Il. 22 328. 26. Od. 4 846. 33. Il. 2 560.

ἄτος ἀκόρεϛος, ἢ βλαπτικὸς κατὰ πόλεμον.

ἀταλόν νήπιον, ἁπαλόν, κατὰ ϛέρησιν τȣ̃ τλῆναι.

ἀτίζων ἀτιμάζων.

ἀτέοντα ἀτώμενον, βλαπτόμενον· "Αἰνεία, τίς ὧδε θεῶν ἀτέοντα κελεύει."

ἀτραπός ὁδὸς εὐθεῖα μὴ ἔχȣσα ἐκτροπάς. ὅταν δὲ λέγῃ "τρηχεῖαν ἀτραπόν," καταχρηϛικῶς τῇ λέξει χρῆται.

ἄτιτος ἀτιμώρητος. ἐπὶ δὲ τȣ̃ "ȣ̓ μὰν αὖτ᾽ ἄτιτος κεῖτ᾽ Ἄσιος" οἷον ὑπὲρ ȣ̃ ȣ̓δεὶς εἰσεπράξατο.

ἄτη ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδȣ̃ς θεȣ̃ "Ἄτη ἣ πάντας ἀᾶται," ἐπὶ δὲ τῆς βλάβης "Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ."

ἀταρτηροῖς βλαβεροῖς.

ἀτιτάλλει ἀγαπᾷ, ἐπιμελείας ἀξιοῖ.

ἀτάλαντον ἰσόζυγον, οἷον ἰσόϛαθμον· τάλαντα γ̓ τὰ ϛαθμία.

ἀτειρής ὁ ϛερεὸς ϗ ἄτρωτος ϗ ἀνένδοτος ϗ ἀκαταπόνητος.

ἀτρυγέτοιο ἐπιθετικῶς τῆς θαλάσσης. οἱ μὲν ἀτρυγέτȣ ἀκαταπονήτȣ ὑπ᾽ ἀνέμȣ ϗ τῶν ἄλλων, κατὰ παρέμπτωσιν τȣ̃ γ. οἱ δὲ τῆς βαθείας ὡς τρύγα μὴ ἔχειν, μεταφορικῶς, ἐπειδὴ τέλος τȣ̃ οἴνȣ τρύξ. οἱ δὲ ὑπόϛασιν μὴ ἐχȣ́σης, ἐπεὶ πάντα ἐκβράσσεται, ϗ ἔτοι μεταφορικῶς ἀπὸ τρυγός. οἱ δὲ τρύγην μὴ ἐχȣ́σης, τὸν καρπόν, πρὸς ἀντιδιαϛολὴν τῆς γῆς.

ἀτυζόμενοι ταρασσόμενοι, καὶ δυϊκῶς "ἵππω γάρ οἱ ἀτυζόμενοι."

ἀτάσθαλος ἁμαρτωλός, παρὰ τὴν ἄτην. ϗ ἀτασθαλίῃσι ταῖς ἁμαρτίαις.

ἀτεμβόμενος ϛερισκόμενος.

ἀτρυτώνη ἀκοπίατος, μὴ τρυομένη· παρθένος γ̓ ἡ θεός.

ἀτρεκέως ἀληθῶς, κατὰ ϛέρησιν τȣ̃ τρέχειν.

ἀτάρ δή· "ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον κένσαι ὁμοκλήσας."

ἄτλητον ἀνυπομόνητον.

ἀτάρβητος ἄφοβος.

ἀτρέμας ἠρέμα, κατ᾽ ἀπόφασιν τȣ̃ τρέμειν.

ἄττα προσφώνησις νεωτέρȣ πρὸς πρεσβύτερον ἢ τροφέα.

ἀταλάφρονα ἁπαλόφρονα.

ἄταλλε ὁ μὲν Ἀπολλόδωρος ἔσαινε ϗ ἐσκίρτα. ὥσπερ δὲ ἀπὸ

4. Il. 20 332. 6. Od. 14 1. 8. Il. 13 414. 10. Il. 19 91. 11. Il. 2 111. 22. Il. 6 38. 29. Il. 23 336.

τῦ παιδὸς παίζειν, ὥτως ἀπὸ τῦ ἀταλῦ ἀτάλλειν· ἀταλὸν δὲ τὸ ἁπαλὸν ᾗ νήπιον λέγεϑ. ἐκ ἀπιϑάνως. ὁ δὲ Κομανὸς φησιν· ἀτάλλειν κυρίως ἐςὶν τὸ ἐκ νηπίυ τρέφειν, νῦν δ' ἐν ἴσῳ τῷ ἔχαιρεν, ἐπεὶ πᾶς ὁ ἐκτροφῆς ἀξιέμενος χαίρει ᾗ παίζει. τὸ δὲ ἀτιτάλλειν ᾗ ἀτάλλειν ὖ διαφέρει, κατ' ἐπέκτασιν εἰρημένον ὡς τὸ ἕρπειν ἑρπύζειν ᾗ ἑρπυςάζειν.

ἰτίκα εὐϑέως, παραχρῆμα.

ἶτις μετὰ ταῦτα.

ἶϑι ἐν τέτῳ τῷ τόπῳ.

ὖ δή· "ἔνϑ' αὖ Τυδείδῃ."

ἰτάρ δέ· "αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηϑεν."

ἰτοσχεδίη ἀπὸ χειρός, ἐκ τῦ σύνεγγυς.

ἰτως ἐπὶ μὲν τῦ ματαίως "αὔτως γὰ ἔπεσσ' ἐριδαίνομεν," ἐπὶ δὲ τῦ αὕτως "ὅτως μέν φασιν φαγέμεν ᾗ πιέμεν αὔτως."

ὐλός ἐπὶ μὲν τῦ εὐϑὺς ἐξακοντισμῦ τῦ αἵματος "αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλϑεν αἵματος ἀνδρομέοιο," ἐπὶ δὲ τῶν πτερονῶν "αὐλοῖσι διδύμοισιν," ἐπὶ δὲ τῦ κοινῶς νοεμένυ μυσικῦ ὀργάνυ "αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν."

ἰτμή πνοή.

ὐτή ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς "αὐτὴ δ' ὐρανὸν ἵκανεν," ἐπὶ δὲ τῆς μάχης "ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας αὐτῇ."

ὐγάζομαι ὁρῶ.

ἰΐαχοι μετὰ μεγάλης ἰαχῆς.

ὐλῶπις εἶδος περικεφαλαίας τὸν ἀπ' αὐτῆς λόφον ἀνατεταμένον ἔχυσα· "αὐλῶπις τρυφάλεια."

ὐον ξηρόν.

ὐτοκασίγνητοι οἱ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφοί. λέγονϑ ᾗ οἱ ἐκ μητρὸς μόνης, ὡς οἱ Διόσκυροι· "Κάςορά ϑ' ἱππόδαμον ᾗ πὺξ ἀγαϑὸν Πολυδεύκεα, αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γίνατο μήτηρ."

ὐτοκέλευϑα τὴν αὐτὴν ὁδόν.

ὐτάγρετα αὐτόληπτα.

ὐσταλέος αὐχμηρός.

ὐε ἐφώνει.

4. τὸ C. 10. Il. 5 1. 11. Il. 3 1. 13. Il. 2 342. 14. Od. 143. 15. Od. 22 18. 17. Od. 19 227. 18. Il. 10 13. 20. Il. 3. 21. Il. 11 802. 25. Il. 13 530. 28. διὸς κῦροι C. idem πολυδεύκην. Il. 3 237.

αὐτόδιον ἐξ αὐτῆς τῆς ὁδοῦ· "αὐτόδιον."

αὐλῆς τῆς κατ' ἀγροὺς ἐπαύλεως.

αὐλῆς ἐν χόρτῳ ἐν τῷ περιωρισμένῳ τόπῳ τῆς αὐλῆς. ϗ γὰρ τὰ ὅμορα εἰώθασι λέγειν σύγχορτα, ὡς Εὐριπίδης "σύγχορτα ναίω πεδία ταῖς Ἐλευθέραις."

αὐτοχόωνον αὐτοχώνευτον, ἢ ϗ ὡς κεχωνευμένον.

αὐλιζομενάων εἰς κοίτην αὐλιζομένων· "βοῶν αὐλιζομενάων."

αὐέρυσαν εἰς τοὐπίσω εἵλκυσαν.

αὐτῆμαρ ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ.

αὐτονυχί αὐτῇ τῇ νυκτί.

αὐτόετες αὐτῷ τῷ ἔτει· "αὐτόετες οἰχνεῦσιν."

αὐδήεσσα ὁ Ἀπίων ὀνομαστὴ ϗ ἔνδοξος, οἷον αὐδωμένη, ἐπὶ Κίρκης ϗ Καλυψοῦς. τινὲς δὲ αὐδηέσσας αὐτὰς λέγουσιν, ὅτι εἰς ὁμιλίας ἦλθον ἀνθρώπῳ τῷ Ὀδυσσεῖ.

Αὐλίς πόλις Βοιωτίας.

ἀφαυρότατος ἀσθενέστατος, ἀπὸ τοῦ παύρου ϗ τοῦ α, ὅπερ ἐπὶ τοῦ πολλοῦ ἐστίν, ϗ οἷον ὀλίγος κατὰ δύναμιν, οὐκ ἀπιθάνως.

ἄφαρ ταχέως, ϗ ἀφάρτεροι ταχεῖς· "ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη." ἐπὶ δὲ τοῦ προχείρου ϗ παραχρῆμα "ἄφαρ δὲ χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ ϗ ἡμῖν," ἐπὶ δὲ τοῦ αἰφνιδίου "ὡς δ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους," ἐπὶ δὲ τοῦ ῥαδίως "ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθε Διός." ϗ ἀντὶ τοῦ ἔπειτα "ἄφαρ δέ τε φέρτεροι."

ἀφραδέως ἀνεπιστημόνως, ἀπείρως.

ἀφύσσων ἀπαντλῶν.

Ἀφροδίτης. ἐπὶ μὲν τῆς θεοῦ "ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης," ἐπὶ δὲ τῆς πρὸς ἄνδρας συνουσίας "ϗ ἐκλελάθοιτ' Ἀφροδίτης, τὴν ἄρ ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον μίσγοντο δὲ λάθρῃ."

ἀφανδάνει ἀπαρέσκει.

ἄφενος πλοῦτος, ἤτοι ἀφ' ἑνὸς ἑκάστου ἐνιαυτοῦ περιγινόμενος (ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός), ἢ ἄπενος τις ὢν ὁ κεχωρισμένος πενίας. ἀπὸ τούτου ϗ ἀφνειὸς ὁ πλούσιος.

ἀφυσγετός συρφετός. τάχα δ' ἀφυσγετὸς ἄγαν φευκτός· τὸ γὰρ α ἀντὶ τοῦ ἄγαν ἔχει, τὸ δὲ λοιπὸν παραγωγὸν παρὰ τὸ

2. κατάγρους C. 4. Andromach. 17. 6. ἢ καὶ ὡς] an εἰκαίως? 7. Od. 12 265. 11. Od. 3 322. 17. ὀλίγος V, ὀλίγως C. 18. Il. 22 270. 19. Il. 13 814. 20. Il. 10 537. 21. Od. 8 270. 26. Od. 8 267. 27. Od. 22 444. 30. ἤτοι ἄφενος C. 33. ἄγων C.

φεύγειν· τὸ γὰρ ἄγαν ἐκφεῦγον ὑπ' ἀνέμων ἐκβάλλεσθαι ἂν ῥηθείη· "πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει."
φλοισμός ψόφος· "ἀφλοισμὸς δὲ περὶ ςόμα γίνετ' ὀδόντων." εἴρηται δὲ κατὰ μίμησιν ψόφου.
φήμενος ἀπωτέρω καὶ πόῤῥω καθεζόμενος.
φλαστον τὸ ἀκροςόλιον. κέκληται δὲ κατ' ἀντίφρασιν οὕτως τὰ ἀσθενέςατον, οἷον εὔθλαςον.
φαλος περικεφαλαία μὴ ἔχουσα φάλους· τοὺς δὲ φάλους οἱ μὲν ἀσπιδίσκια οἱ δ' ἀςερίσκια ἐκάλουν.
φθιτον ἄφθαρτον.
φόωντα ψηλαφῶντα.
φωπλίζοντο ἀφῃροῦντο.
φρεον ἤφριζον.
φραδέες ἀδιανόητοι.
φήτορος Ἀπόλλωνος ἐπίθετον. καὶ ἔςιν οἷον ὁμοφορήτου, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ διακρίνοντος τὸν πλέσιον καὶ τὸν πένητα· ἢ τοξότου, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. οἱ δὲ γλωσσογράφοι ἀφήτορα ἔδοξαν λέγεσθαι τὸν ςροφέα τῆς θύρας.
χλύς ἡ τῶν ὀφθαλμῶν σκότωσις.
χρεῖον ἰδών ἀγεννές, εἰς οὐδεμίαν χρείαν ἐμβλέψας, ἢ σκυθρωπάσας καὶ οἷον διαςρέψας τὴν ὄψιν. καὶ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης "ἀχρεῖον δ' ἐγέλασεν," εἰς οὐδεμίαν ἀξίαν, ἐξ οὗ τὴν οὐκ ἀπὸ γνώμης γελῶσαν.
ἰχαιίδα γαῖαν τὴν Πελοπόννησον.
χάριστα ἀχαρίςως· "ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριςα παρ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις."
χθος βάρος, ἔχθρα.
χος λύπη ἀφωνίαν ἔχουσα.
χρις ἕως. καὶ "ὀςέον ἄχρις ἄραξεν."
χυρμιαί οἱ τόποι εἰς οὓς τὰ ἄχυρα βάλλεται λικμώμενα.
χερωΐς δένδρου τι γένος· "καὶ ἐθρίγκωσεν ἀχέρδῳ."
Ἀχέρων ποταμὸς ἐν Ἅιδου μεμυθευμένος.
ἴχνας τὰ ἄχυρα. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἐπιπολάζον τῇ θαλάσσῃ ἄχνη.

2. Il. 11 495. 3. Il. 15 607. 8. φαλους, τοὺς δὲ φαλοῦς C.
15. immo ὁμοφήτορος et 16. καὶ ὁ διακρίνοντος cum V. 18. ἀφήτορας C.
20. Il. 2 269. 22. Od. 18 163. 25. Od. 8 236. 29. Il. 16 324.
31. ἐτρίγνωσεν C. excidisse glossam, ἄχερδος ἄκανθα ποιά, monet ex Hesychio V. Od. 14 10.

ἀχρημοσύνῃ πενίᾳ· "ἀχρημοσύνη γ̃ ἀνώγει."
ἀχθομένους βαρυνομένους.
ἀχαρίστερον ἀχαριστότερον. ὁ δὲ Ἀπίων λυπηρότερον.
Ἀχαιοὶ πάντες οἱ ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντες.
ἄψ πάλιν, ὅπερ ἀντὶ τοῦ ὀπίσω.
ἄψορρον παλινόρμητον εἰς τοὐπίσω.
ἁψάσθην ἐπελάβοντο.
ἀψορρόου ἀνάπαλιν ῥέοντος· "ἀψορρόου Ὠκεανοῖο."
ἅψεσι λίνου ἅμμασιν, ἀπὸ τῆς συναφῆς.
ἅψεσθαι ἀφθήσεσθαι, ἐν τῇ Γ τῆς Ὀδυσσείας· "ἅψασθαι χλωρός."
ἄωροι τῶν μὲν ἅπαξ εἰρημένων, ὠμοί, ἐπεὶ λέγομεν ὡρίμους καρποὺς τοὺς πεπείρους, ὠμὸν δὲ τὸν ἄγριον. τινὲς δὲ ἄωροι ἀφύλακτοι, οὓς οὐκ ἔστι φυλάξασθαι.
ἄωρτο παρῄρτητο· "ᾗ οἱ πὰρ ξίφος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο."
ἀώτου θεσπεσίοιο ἐρίου. οἷος ἀώτῳ οἷον ἄνθος προβάτου.
ἀωτεῖται ἤτοι ἀπανθίζεσθαι τὸν ὕπνον (ἄωτον γ̃ πᾶν τὸ ἄνθος) ἢ παρὰ τὸ ἰαῦσαι, ὃ ἔστι κοιμίσαι. ϗ ἀωτεῖς κοιμᾷ. "μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον."
βάλλεν ἔβαλλεν.
βάζειν λέγειν.
βαμβαίνων διὰ τρόμον οὐκ ἠρεμοῦσαν τὴν βάσιν ποιούμενος. ὁ δὲ Ἀπίων βῆμα πρὸ βήματος βαίνων ϗ πορευόμενος, ἀπὸ τοῦ γινομένου ψόφου περὶ τὸ στόμα. τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.
βάρδισται βραδύταται.
βάσκε πορεύου.
βαθυπέπλων ὁ Ἀπίων καλῶν. τὸ αὐτὸ σημαίνει ϗ βαθυζώνων ϗ βαθυκόλπων· φαίνεται γ̃ ἐκ τῶν τοιούτων ἐπιθέτων ἅμα μὲν τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων, ἅμα δὲ τὸ σεμνὸν τῆς περιστολῆς· φαίνονται γ̃ μέχρι τῶν σφυρῶν καλυπτόμεναι, ὅθεν ϗ ἑλκεσίπεπλοι λέγονται ϗ βαθύζωνοι.
βάλανον τὸν τῆς δρυὸς καρπόν.
βαθυμάλλων βαθεῖς μαλλοὺς ἐχόντων.
βεβάμεν βεβηκέναι· "ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν."
βεβροτωμένα ᾑματωμένα· βρότος γ̃ ὁ φόνος.

1. Od. 17 502. 8. Il. 18 399. 10. immo Od. 9 379. 14. Il. 3 272. 15. Od. 9 434. 16. ἀωθεῖται et 18. ἀωθεῖτε C. 18. Od. 10 548. 22. βῆμα προβῆμα C. ἀπὸ – στόμα] his aptior post ποιούμενος locus. 33. Il. 17 359.

λεμνα βέλη.
βακται εἴρηται.
βρίθασι βεβαρημέναι εἰσίν.
ρεθρον Ἀπίων ὁ πηλώδης τόπος, ἀπὸ τοῦ οἱονεὶ βέραθρον
ῖναι κ̀ βάθος ποιεῖν τῷ ἄρθρῳ τοῦ ποδός, ἢ τὴν γῆν θραύειν.
λέγεται δὲ βέρεθρον κ̀ τὸ σκότος κ̀ τὸ βάθος.
νθεα βάθη.
λος πᾶν τὸ βαλλόμενον, κἂν λίθος εἴη· "ὡς κ̀ νῦν πόντοιο
δὲ βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα."
βολημένος ὥσπερ ἐκ βολῆς τὴν ψυχὴν πεπληγμένος.
βλήατο βεβλημένοι εἰσίν· "χθαμαλαὶ βεβλημέναι εὐναί."
βρυκώς τῶν ὀνοματοπεποιημένων.
βῶσα περιβεβηκυῖα.
ἐπορεύθη.
λός ὁ τῆς θύρας βαθμός· "ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο."
τάρμονες ὀρχησταί, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἡρμοσμένως.
σσαι οἱ βάσιμοι τόποι τῶν ὀρῶν.
ὶς τόξον.
σσα ὄνομα πόλεως τῆς Λοκρίδος.
ίσσαο βιῶσαι ἐποίησας.
ίωνται ἐνεργητικῷ τύπῳ ἀκολούθως ἐσχημάτικε τῷ σημαι-
ομένῳ τοῦ ὑφ' ἡμῶν λεγομένου βιάζεσθαι.
ιτος ἡ ζωὴ κ̀ τὰ πρὸς τὴν ζωήν.
ιτροπίας τοῦ βίου τροπάς.
ήτροισι τοῖς κατὰ τὰς συναρμογάς γόμφοις. ὁ δὲ Ἀπίων
κολλητὸν βλήτροισι δυωκαιεικοσίπηχυ."
οσσυροῖσι καταπληκτικοῖς. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἡ βλοσυ-
ῶπις.
ίβεται βλάπτεται· "βλάβεται δὲ γόνατ' ἰόντι."
ώσκειν μολίσκειν, πορεύεσθαι.
μεαίνων ἐπιρωννύμενος. κ̀ βλέννας μὲν ἔνιοι καλοῦσιν
υμές τινας, ἀβλεννεῖς δὲ ἀχύμους.
υθρήν μολοθρήν, τὴν εἰς τὸ ἄνω μολίσκειν θορύζουσαν,
ίον πηδῶσαν.

4. an βάραρθρον et 5. βάρος? 8. Od. 9 495. 11. Od. 11 194. Il. 1 591. 26. Il. 15 678. 27. βλοσυρώπης C. 29. βλάπτε-
δὲ C. Il. 19 166. 33. μολίσκειν θορύζουσαν] lege μολίσκουσαν καὶ θορου-
coll. Etym. M. p. 201 27.

βλωμός ψωμὸς ὅτως.

βοῶν. τὴν μὲν μετοχήν "αὐτὰρ ὃ μακρὰ βοῶν," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ζώȣ "βοῶν αὐλιζομενάων," ἐπὶ δὲ τῶν ἀσπίδων "βοῶν τ' εὐποιητάων" ϗ "βόας αὔας."

βουλυτός ἡ δειλινή, ἡ ὀψία, ὅτε οἱ βόες ἀπολύονϑ τῶν ἔργων.

βοτοῖσι βοσκήμασιν· "ὅϑι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν."

βουπλῆγι πελέκει· οἱ δὲ τῇ μάςιγι.

βουϑύεσκεν ἐβȣϑύτει.

βοῶπις μεγαλόφϑαλμος, ἢ μεγάλως ἐφορῶσα, ἐπεὶ ϗ τὸν Δία εὐρύοπα λέγει.

βουγάϊε. δὶς κέχρηϑ τῇ λέξει ὁ ποιητής, ἐν Ἰλιάδι ἅπαξ ἐπ' Αἴαντος, ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ ἐπὶ τȣ̃ Ἴρȣ. βȣγάϊον δὲ λέγȣσι τὸν ἐργάτην βȣ̃ν· ἀπὸ δὲ τȣ̃ τὴν γῆν ἐργάζεϑȝ βȣγαῖον· ὡς ȣ̃ν βοώδη ϗ ἀναίσϑητον ὀνειδίζεϑȝ τὸν Αἴαντα μὲν ὑπὸ τȣ̃ Ἕκτορος, τὸν δ' Ἶρον ὑφ' ἑνὸς τῶν μνηςήρων. βέλτιον δὲ ἀποδιδόναι τὸν ἐφ' ἑαυτὸν μεγάλως γαυριῶντα· τὸ μὲν γὰρ βȣ ἤτοι ἐπὶ τȣ̃ μεγάλȣ, ὡς ἐπὶ τȣ̃ βȣ́παιδος ϗ βȣσύκȣ.

βοὸς κέρας ἤτοι περικείμενον τῇ ὁρμιῇ κέρας ὑπὲρ τὸ ἄγκιςρον, ἵνα μὴ ἀποτρώγῃ ὁ ἰχϑύς. ἔνιοι δὲ τὴν τρίχα κέρας.

βοηϑόον ἐν μάχῃ ϑοόν, ἀγαϑὸν βοηϑεῖν.

βοήν τὴν μάχην· "βοὴν ἀγαϑὸς Μενέλαος."

βόσις βρῶσις· "βόσιν ἰχϑύσιν."

βόμβησε ποιῶς ἐψόφησεν· "βόμβησεν δὲ λίϑος."

βοτρυδόν ἑτέρα τῆς ἑτέρας ἐχομένη, ὡς οἱ βότρυς τὰς ῥᾶγας ἔχȣσι.

βόας αὔας τὰς ἀσπίδας λέγει τροπικῶς, ἀπὸ τȣ̃ ὅλȣ τὸ μέρος.

βοάγρια αἱ ἀσπίδες. ὁ δὲ Ἀπίων τὰ ἐκ βοῆς ἠγρευμένα, τȣτέςι τῆς μάχης τὰ λάφυρα.

βουλεύσαντε βȣλευσάμενοι, βȣλὴν συνϑέντες.

βουληφόροι ποτὲ μὲν βασιλεῖς, "ȣ̓ χρὴ παννύχιον εὕδειν βȣληφόρον ἄνδρα," ποτὲ δὲ ἐπιϑετικῶς αἱ ἐκκλησίαι ἐν αἷς αἱ βȣλαὶ ἀναφέρονϑ.

βροτός ἄνϑρωπος ὑποπεπτωκὼς τῷ βρότῳ, τȣτέςι τῷ φόνῳ.

βροτόεντα πεφονευμένα.

2. Il. 2 224. 3. Od. 12 265. Il. 16 636. 4. Il. 12 137. 6. Il. 18 521. 7. πελέκη C. 16. ἑαυτῷ Schol. 18. ἤτοι] nonne τὸ ?| ὁρμία C. ὑπὸ C. 21. Il. 2 408. 22. Il. 19 268. 23. Od. 8 190. 24. βοτυδόν C. 30. Il. 2 24.

ρῖθον ἐπλήθυον.
ρυθύ βαρύ. ἀπὸ τούτου καὶ "καρπῷ βριθομένη νοτίησί τε εἰαρινῇσι."
βροτολοιγός ὁ Ἄρης ὁ διὰ τοῦ φονεύειν τὸν ὄλεθρον ἐπιφέρων· βρότος γὰρ ὁ φόνος. ἢ ὁ τοὺς βροτοὺς ὀλοθρεύων.
ρίζοντα νυστάζοντα.
ράσσων οἱ μὲν ἐλάσσων, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ βρασμοῦ ἄτακτος καὶ μὴ σαθερός.
ριήπυος μεγαλόφωνος.
ρύει βρύειν τοὺς καρποὺς ποιῶν τοὺς νεωστὶ ἀναφυομένους.
ρεχμόν τὸ βρέχμα· "ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους."
ρίσαντες βαρύναντες.
ράχε ἰδίωμα φωνῆς.
υκτάων φυσητῶν.
υσσοδόμευον ἐκ βυθοῦ τῆς διανοίας κρυπτῶς συνετίθεσαν. βυσσοδομεύειν δὲ λέγουσι κατὰ τὴν αὐτὴν ἔννοιαν καὶ συντίθεται ἐπιβουλήν, ἢ καθὸ ἄν τις ἐν βυθῷ τῆς θαλάσσης οἰκοδομήσειέν τι, τουτέστιν κρυπτῶς συντιθέμενον καὶ οὐ φανερῶς.
υσσός βυθός.
ωμούς ποτὲ μὲν συνήθως ἡμῖν, "τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμῷ ἄγων," ποτὲ δὲ τὰς βάσεις, οἷον κρηπῖδας πλατείας, ἢ βασμούς, "ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας."
ώτορας νομεῖς· "βώτορας ἄνδρας."
ωστρεῖν φωνεῖν, ἐπικαλεῖσθαι.
ῶν τὴν ἀσπίδα· "οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ."
ωτιανείρη ἄνδρας βοσκούση ἢ τρεφούση.
αυλοί τὰ ποιμενικὰ ἀγγεῖα τοῦ γάλακτος.
άνυνται χαίρει.
αίων γαυριῶν.
αμέσσεται εἰς γάμον ἄξει.
άλως ἀνδρὸς ἀδελφή· "εἰδομένη γαλόῳ."
Γάργαρον τόπον τῆς Ἴδης.
αιήϊον γῆς υἱόν· "Τιτυὸν γαιήϊον υἱόν."
αμφηλῇσι ταῖς σιαγόσιν, οἱονεὶ καμφηλαῖς, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ σχῆμα ἐπικάμφαι.

2. Il. 8 307. 7. βράσσον C. 11. Il. 5 586. 12. βαρύνοντες C. 20. Il. 1 440. 22. Il. 8 441. 23. Il. 12 302. 25. Il. 7 238. 26. ἢ addidit Slothouwerus. 31. Il. 3 122. 33. Od. 7 324. 35. κεάμφθαι Schol. Il. 13 200.

γαιήοχος ὁ τὴν γῆν συνέχων, ἢ ἐπὶ τῆς γῆς ὀχέμενος.

γέγωνε ἐφώνει. ἐνίοτε δὲ τάσσει τὴν λέξιν ἐπὶ τȣ̃ μεγάλȣ ϗ δυναμένȣ μέχρι πολλȣ̃ ἐξακȣ́εσθ· "τόσσον γ̓ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν."

γεφύρωσε διαβατὸν ἐποίησε.

γενεή σημαίνει πολλά· ἐπὶ μὲν γ̓ παντὸς γένȣς τῶν ἀνθρώπων "ὧς ἀνδρῶν γενεὴ ἣ μὲν φύει ἣ δ' ἀπολήγει," ἐπὶ δὲ τῆς ἡλικίας ἀφ' ἧς δύναταί τις γεννᾶν "τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων," ἐπὶ δὲ τῆς εὐγενείας "ἀμφότερον, γενεῇ ϗ ȣ̔́νεκα σὴ παράκοιτις κέκλημαι," ἐπὶ δὲ τῆς ἀπὸ προγόνων εἴς τινα ἄνδρα καταγωγῆς "ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι," ἐπὶ δὲ τῆς γενέσεως "ὁπλότερος γενεῇ, ὁ δ' ἄρα πρότερος ϗ ἀρείων."

γέρων ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἐντίμȣ "πρῶτον μὲν ἔπειτα γέροντα καπτόμενος ἐπέεσσιν" ϗ "κίκλησκεν δὲ γέροντας·" γέρας γ̓ ἡ τιμή. ἐπὶ τȣ̃ καθ' ἡλικίαν "ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε τείρȣσι."

γενναῖον συγγενικόν· "ȣ̓ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι."

γερήνιος ὁ ἔντιμος.

γερούσιον τὸν τοῖς ἐντίμοις κατὰ τιμὴν διδόμενον οἶνον. ἀπὸ δὲ τȣ̃ αὐτȣ̃ "ȣ̓δ' ȣ̔́τω γεραρόν· βασιλῆϊ γ̓ ἔοικεν."

γείνεαι γεννήσεις.

γεραιάς τὰς γέρας τι ἐχȣ́σας γυναῖκας. οἱ μὲν τὰς ἱερείας προπολȣ́σας.

γέντο ἔλαβεν· "γέντο δ' ἱμάσθλην." τίθετ̓ δὲ ἡ λέξις κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τȣ̃ ἐγένετο.

γένυς τὰ γένεια· "πύκασαί τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ."

γηθοσύνη γεγηθυῖα· "γηθοσύνη δὲ θάλασσα διΐστατο." ϗ τὸ ἀρσενικὸν "γηθόσυνος δ' ȣ̓́ρῳ πέτασ' ἱστία."

γῆρυς φωνή.

γλυφίδας τὰς χηλὰς τῆς ἀκίδος αἷς τὴν νευρὰν προσάγομεν. εἴρητ̓ δὲ γεγλύφαι, ὃ ἐστι κεκοιλάνθαι. ϗ τὸ γλύφειν ἀπ' αὐτȣ̃.

γλήνεα κοροκόσμια· "ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει."

1. ἐπὶ Ruhnkenius: ὑπὸ C. 3. Il. 12 337. 7. Il. 6 149. 8. Il. 1 250. 9. Il. 4 60. 11. Il. 6 211. 12. Il. 2 707. 14. Od. 2 39. 15. Il. 2 404. 16. Il. 8 102. 17. Il. 5 253. 20. Il. 3 170. 22. γέρας τι V, γέρατι C. ἱερίας C. 24. Il. 8 43. 26. Od. 11 320. 27. Il. 13 29. 28. Od. 5 269. 30. χιλὰς C. 31. γεγλύφαι] imno παρὰ τὸ γεγλύφθαι. 32. Il. 24 192.

άγος γάλα. ἀπὸ τέτε ϗ τὰ [ἀπὸ] τε̃ γάλακτος ἀγγεῖα· "πολυγλαγγέας κατὰ πέλλας."
.αφυραί κοῖλαι.
.υκύθυμος ἤπιος.
.ωχῖνα τὴν γωνίαν, ϗ τριγλώχινας ὀϊςὲς τὲς τριγώνες τὸ σχῆμα.
.αυκῶπις. ἀπὸ τε̃ τῆς ὄψεως τὴν θεὸν ὁρίζονϑ· ϗ γ͂ὸ λέων "γλαυκιόων δ᾽ ἰθὺς φέρεϑ," οἷον πυρῶδες βλέπων. διὰ δὲ τῆς ὄψεως ϗ τὸ τῆς διανοίας πυρῶδες ὁρᾶϑ τῆς θεε̃. ὥσπερ δὲ Ζεὺς εἴρηϑ παρὰ τὸ ζῆν, ὅτως ϗ ἡ Ἀθηνᾶ ἀπὸ τε̃ αἴθειν ἐκ τῆς ὄψεως.
ωτόν ἀδελφόν. ϗ πληθυντικῶς "γνωτοί τε γνωταί τε."
ʼαμπτῆσι κεκαμμέναις.
αμπτὰς ἕλικας τὲς δρακοντώδεις δακτυλίες.
ύξ ἐπὶ γόνυ.
ʼνος ποτὲ μὲν ἀπόγονος, "ὄφρα ἴδῃς οἷος ζῆν γόνος," ὁτὲ δὲ ἐπιγονή, "πεντήκοντα δ᾽ ἕκαςαι γόνος δ᾽ ἐ γίνετ᾽ αὐτῶν." ἐπὶ δὲ τε̃ "ὀχέτ᾽ ἀπολήξει τὸν ἐμὸν γόνον ἐξερέεσα" ὅτως εἴρηϑ ἀντὶ τε̃ τὸ ἐμὸν γένος.
ʼυνῷ. γονὲς καλε̃σι τὲς γονίμες τόπες.
ʼργώ γοργότης· "τῇ δ᾽ ἐπὶ μὲν γοργὼ βλοσυρῶπις ἐςεφάνωτο."
ʼαπτῦς τὰς ἀμύξεις ϗ καταξύσεις· "κνημῖδας γραπτὰς δέδετο, γραπτῦς ἀλεείνων." τοιε̃το ϗ τὸ "ἐπέγραψε χρόα φωτός" ϗ "νῦν δέ μ᾽ ἐπιγράψας ταρσῷ" ϗ "γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά," οἷον ἐγχαράξας σημεῖα πολλά.
ʼώσω χωλώσω.
ʼα κυρίως πόδες ϗ χεῖρες.
ʼαλον τὸ κύτος τε̃ θώρακος· "ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον." τιθέασι δέ τινες τὴν λέξιν ϗ ἐπὶ τῶν κοιλωμάτων, ὡς Ἡσίοδος "γυάλοις ὕπο Παρνησσοῖο."
υναίων εἵνεκα δώρων διὰ δωροδοκίαν· συνεμάχησε γὰρ Εὐρύπυλος Πριάμῳ λαβέσης ἄμπελον χρυσῆν τῆς γυναικός. ὃ λέγει δὲ Ὅμηρος. ϗ Ἐριφύλη δ᾽ Ἀμφιάραον ἔπεισεν ὅρμον χρυσε̃ν λαβε̃σα· "ἣ χρυσὸν φίλε ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα."

1. Il. 16 642. 8. Il. 20 172. 10. αἴθην C. 12. Il. 15 350. 14. Il. 18 401. δρακοντώδης δακτύλης C. 16. Il. 13 449. 17. Od. 130. 18. Od. 19 166. 19. ἀπὸ τε̃ τε̃ ἐμὸν C. 21. Il. 11 36. 22. γραπτύς C utrobique. Od. 24 229. 23. Il. 4 139. 24. Il. 11 8 et 6 169. 28. Il. 13 507. 30. Theogon. 499. 34. Od. 11 327.

γωρυτός ἡ τοξοθήκη, οἱονεὶ χωρυτός, παρὰ τὸ τὸ τόξον χωρεῖν· συγγενὲς γὰρ τὸ γ̄ τῷ χ̄. οἷον χώρημα τοῦ τόξου. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

δάψαι ἐπὶ τῶν θηρίων. ὅμοιον τὸ *δαρδάπτειν*, ὅ ἐστι καταφαγεῖν μετὰ σπαραγμοῦ. "δάψει." ὅταν δὲ λέγῃ "χρήματα δαρδάπτουσι," μεταφορικῶς ἀντὶ τοῦ κατεσθίουσι.

δαιδαλόεν τῇ κατασκευῇ ποικίλον.

δαιεῖν ἔκαιεν. σημαίνει καὶ τὸ ἐμέριζεν, ἀφ' οὗ καὶ *δαιτρὸς* ὁ μάγειρος καὶ *δαὶς* ἡ εὐωχία, ἐπεὶ μεριστὰ ἦν τὸ παλαιὸν τὰ βρώματα, καὶ *δασμὸς* ὁ διαμερισμός.

δαφοινός ὁ μεγάλως φοινὸς καὶ ἐρυθρός. ἔνιοι δὲ δαφοινὸν τὸν μεγάλως φόνιον.

δάμαρ ἀνδρὸς γυνή, ἀπὸ τοῦ δεδαμάσθαι τῷ ἀνδρί.

δαίμονες οἱ θεοὶ οἱονεὶ δαήμονες ὄντες· οἱ γὰρ θεοὶ πάντα ἴσασιν. ἢ ὅτι πάντα μερίζουσιν, ἀπὸ τοῦ δάσασθαι.

δάσκιον μεγάλως συσκιάζουσαν διὰ τὸ δάσος.

δαήρ ἀνδρὸς ἀδελφός.

δαΐφρων πολεμικός, ἀπὸ τοῦ δαΐζειν, ἀφ' οὗ καὶ δαῒς ἡ μάχη· "ἐν δαῒ λυγρῇ."

δασπλῆτις δυσπροσπέλαστος, δυσχερὴς τοῖς προσπελάζουσι.

δαῶμεν μάθωμεν.

δάσονται φάγονται.

δάμνα ἐδάμαζεν.

δάσονται μερίζουσιν.

δαρδάπτουσι κατεσθίουσι. καὶ φαίνεται τὸ μετὰ διασπασμοῦ ἐσθίειν. τῶν ὀνοματοπεποιημένων ἡ λέξις.

δαί σύνδεσμος ἴσος τῷ δέ· "τίς δαΐς, τίς δαὶ ὅμιλος;" "πῶς δαὶ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;"

δαΐζων διαιρῶν, διακόπτων.

δειλός ἐπὶ μὲν τοῦ δειλαίου "ὤ μοι ἐγὼ δειλός," ἐπὶ δὲ τοῦ καθ' ἡμᾶς νοουμένου "ἔνθ' ὅ γε δειλὸς ἀνὴρ ὅς τ' ἄλκιμος ἐξεφαάνθη."

δειρή ὁ τράχηλος. κέκληται δὲ ἀπὸ τῶν τετραπόδων, διὰ τὸ ἀπὸ τούτων τῶν μερῶν ἄρχεσθαι δείρεσθαι.

1. alterum τὸ om C. 5. Il. 13 831. Od. 14 92. 11. καὶ om C. 13. ἀνδρὸς] ὕπανδρος Slothouwerus. 14. πάντα V, πάντες C. 19. Il. 13 286. 27. τῷ δέ Toupius, τὸ δαΐς C. Od. 1 225. Il. 10 408. 30. Od. 5 299. 31. Il. 13 278.

δεδμήατο δεδμημένοι ἦσαν, ἀντὶ τῦ ὑποτεταγμένοι. ἔςι δὲ ϗ ἀντὶ τῦ κατεσκεύαςο.

δεδέξομαι ἐνεδρεύσω.

δέπας ποτήριον.

δερκομένοιο ὁρῶντος, ἀτενίζοντος.

δειδήμονες εὐλαβεῖς, παρὰ τὸ δέος.

δείδεκτο ἐπὶ μὲν τῦ τὰ ποτήρια τῇ δεξιᾷ ἐκτείνειν "δέδεκτο δέπας Ἀχιλλεύς," οἷον τῇ δεξιᾷ προέπιεν· ὅταν δὲ διὰ λόγων δεξιῶνϑ, "δειδέχαϑ μύθοισιν." ὅθεν ϗ *αριδίκετος* οἷον ἀσπαςός.

δειελίησας τῆς δείλης ἐμβρωματισθείς.

δεδεγμένα προσδεχόμενα.

δέρτρον οἱ μὲν τὸν ἐπίπλεν, οἱ δὲ τὸ δέρμα παρὰ τὴν δοράν, ἄλλοι δὲ τὸ ςόμα τῦ γυπός· "δέρτρον ἔσω δύνοντες."

δενδίλλων περιβλεπόμενος.

δέκτῃ ἐπαίτῃ, παρὰ τὸ δέχεϑ.

δεδοκημένος ἐκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν.

δεδμήατο δεδαμασμένοι ἦσαν ἢ κατεσκευασμένοι.

δεδήει ἔφαινεν, ἐκαίετο.

δεικνύμενος δεξιέμενος.

δεικανάασθαι διαλόγυ ἀξιῦϑ.

δεινός ἀξιωματικός, ἐντροπηματικός· "αἰδοῖος δέ μοί ἐσσι, φίλε ἑκυρέ, δεινός τε."

δειδήμονες ἐλεήμονες, δειλοί.

δεδαϊγμένοι τεθνηκότες ἐν πολέμῳ.

δέμας πυρὸς αἰθομένοιο ἐλέλειπτο ὡς τρόπος πυρὸς καιομένυ, διὰ τὴν ἀγωνίαν.

δέμνια τὰ ςρώματα, ἀπὸ τῦ τὸ δέμας ἐν αὐτοῖς μένειν.

δεξιάδην δεξιὸν ὄντα, ἢ Δεξιῦ υἱόν.

δέοιμι δεσμεύοιμι.

δεσμοί. ὕτως λέγονϑ ϗ οἱ ἧλοι· "κόπτε δὲ δεσμές."

δεῦτε ἄγετε δή.

δεῦρο εἰς τῦτον τὸν τόπον.

δεύεσθαι βόσκεϑ. ϗ τὸ ἐπιδέεϑαί τινος· "θυμῦ δευομένυς."

8. Il. 9 224. 9. Od. 7 72. οἷον] ὁ ἄγαν Sl. 14. Od. 11 579. 22. Il. 3 172. 26. malim ἐλλείπει τῷ ὡς, τρόπον. 28. τὸ om C. 31. Od. 8 274. 34. βόσκεσθαι] βρέχεσθαι V. Il. 3 294.

καὶ τὸ λείπεσθαι καὶ τὸ ἐλαττοῦσθαι· "ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω δευέσθαι πολέμοιο."

δεψῆσαι μαλάξαι.

δήεις εὑρήσεις.

δήϊοι οἱ πολέμιοι.

δηϊότητος τῆς πολεμικῆς διαθέσεως.

δηλήσασθαι διαφθεῖραι, διακόψαι.

δημός ἐπίπλους ἱερείου.

δῆμον τὸν δημοτικὸν ἄνδρα, "δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν," καὶ τὸ σύστημα τῆς πόλεως, "δήμῳ ἔνι Τρώων."

δημοβόρος ὁ τὰ τοῦ δήμου κοινὰ κατεσθίων.

δήνεα βουλεύματα.

δησάντων δησάτωσαν· "δησάντων ἐν νηΐ θοῇ."

δηλήμονες βλαπτικοί.

διαγνάψας διακοιλάνας.

διακέρσαι διακόψαι.

διάκτορε διάγων τὰς ἀγγελίας. λέγει δὲ τὸν Ἑρμῆν.

διαπλήσσοντες διασχίζοντες. ἐὰν δὲ σὺν τῷ ι γράφηται, ἔσται διαβαίνοντες.

διαίνειν βρέχειν.

διατρύγιος ἔγκαρπος, διὰ τὸ τρύγην ἔχειν· τρύγη δὲ ὁ πύρινος καρπός.

διαπρύσιον διάτονον.

διακριδὸν ἐξ ἐπικρίσεως, διακεκριμένον.

δι' ἄκριας κατὰ τὰς ἀκρωρείας· "δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας."

διδυμάονε δίδυμοι ἀδελφοὶ οἱ κεχωρισμένοι τοῖς σώμασιν. οἱ δὲ συμφυεῖς δίδυμοι λέγονται.

διέπουσι διαπονοῦσιν, ἐνεργοῦσιν.

διέσχε διῆλθε.

διέχευαν διεμέρισαν.

διερῷ διύγρῳ.

δίενται διώκουσι.

διιπετέος ἀπὸ Διὸς πεπληρωμένου.

διεπέφραδεν ἐνετείλατο.

δίεται διώξει.

1. Il. 13 309. 9. Il. 12 213. 10. Od. 13 266. 11. κοινὰ super versum C, a manu dubium an eadem. 13. Od. 12 50. 18. ῑ] ρ̄ V. 25. Od. 9 400.

δ ι ή φ υ σ ε ν ἐξήντλησεν, διέκοψεν.
δ ι κ λ ε ῖ δ ε ς δίθυροι.
δ ι ν ε ῖ ν συςρέφειν.
δ ι ν ω τ ὴ ν ςρογγύλην.
δ ι ν ω τ ο ῖ σ ι λ ε χ έ ε σ σ ι ςρογγύλοις, ἀπὸ τῆς τῶν κλινοπόδων περιφερείας.
δ ῖ ο ν ἐδιώχθην· "τρὶς περὶ ἄςυ μέγα Πριάμοιο δῖον."
δ ῖ ο ς ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἔχων, ἢ ἀγαθός, ἢ γενναῖος, ἀπὸ τῆς τȣ̃ Διὸς ὑπεροχῆς.
δ ι ο τ ρ ε φ έ ω ν τῶν ἐκ Διὸς τεθραμμένων.
δ ι π λ ῆ ν ἐ κ τ α δ ί η ν διπλῆν κ̀ μεγάλην.
δ ί π τ υ χ α π ο ι ή σ α ν τ ε ς δύο περιβολὰς ἔχοντες.
δ ί σ κ ο υ ρ α δίσκȣ ὅρια, ὅσον ἂν τις βάλοι δίσκον.
δ ι φ ᾶ ν ψηλαφᾶν.
δ ί φ ρ ο ν ὁμοίως ἡμῖν λέγει ὁ ποιητής. τὸν δὲ θρόνον ȣ̉δέποτε εἶπε δίφρον. λέγει δὲ κ̀ τὸν ἁρμάτινον δίφρον.
δ ί χ α διχῶς, εἰς δύο.
δ ί ψ ι ο ν βλαβερόν.
δ μ ῶ ε ς δȣ̃λοι, ἀπὸ τȣ̃ δεδμῆσθαι κ̀ ὑποτετάχθαι.
δ ν ο φ ε ρ ό ν μέλαν, ἐξ ȣ̃ σημαίνει τὸ πολύ· "δνοφερὸν χέει ὕδωρ."
δ ν ο π α λ ί ξ ε ι ς ἐκτινάξεις· "τὰ σὰ ῥάκεα δνοπαλίξεις." δὶς δὲ τῇ λέξει κέχρηται, ἅπαξ ἐν Ὀδυσσείᾳ κ̀ ἅπαξ ἐν Ἰλιάδι, "ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιξεν."
δ υ α ὶ γ ά ρ τ ε π ύ λ α ι ἀ μ ε ν η ν ῶ ν ε ἰ σ ὶ ν ὀ ν ε ί ρ ω ν ἔξοδοι ἐκ μεταφορᾶς. σημαίνει δὲ ἐλεφαντίνην μὲν τὴν ἡμέραν, κερατίνην δὲ τὴν νύκτα. διὰ τȣ̃το δὲ ποιȣ̃νται τὴν πορείαν οἱ ὄνειροι. τινὲς δὲ ἐπὶ τῶν ὀδόντων κ̀ τῶν ὀφθαλμῶν ἤκȣσαν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.
δ ό ν α κ α ς καλάμȣς.
δ ο υ ρ ι κ τ η τ ή ν τὴν τῷ δόρατι κεκτημένην.
δ ο ρ ο ῖ σ ι θυλάκοις· "ἄλφιτα χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσι."
δ ο λ ι χ ή ρ ε τ μ ο ι μακρόκωποι.
δ ο λ ι χ α ύ λ ο υ ς μακρὸν τὸν αὐλὸν ἐχέσας.
δ ο υ ρ η ν ε κ έ ς ὅσον δόρυ διατεῖναι.

1. διίφυσεν C. 3. δίνειν C. 4 et 5. δειν — C. 7. Il. 22 251.
20. σημαίνει T, σημεῖον C. Il. 9 15. 21. Od. 14 512. 22. Il. 4 472.
24. Od. 19 562. ἔξοδοι V, ἔξοδον C. 26. τȣτων V. 31. Od. 2 354.
34. δουρινεκές C.

δουρικλυτός ἀπὸ μέρους, κατὰ τὰς μάχας κλυτός.

δολιχὸν μακρόν.

δολιχόσκιον ἤτοι μακρὰν σκιὰν ἔχον, ἐξ οὗ τὸ μέγα δηλοῦται.

δόχμια πλάγια· "πολλὰ δ' ἄναντα κάταντά τε δόχμιά τ' ἦλθον."

δόρπον τὸν καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. καὶ ἔστιν δαύορπον, μεθ' ὃ ἐπὶ τὸ δαύειν ἕρπομεν, ὃ ἐστι κοιμᾶσθαι.

δόρυ. τὸ μὲν σύνηθες "πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κόλον δόρυ," ἐπὶ δὲ τοῦ ξύλου "ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνεν," ἀφ' οὗ καὶ δούριος ἵππος ὁ ξύλινος. καὶ ἔτι δορυξέστιν λέγομεν ἐν τῷ βίῳ τὸ πᾶν ξύλον κατεργαζόμενον.

δουπῆσαι ψοφῆσαι, ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος ἀποθανεῖν πεσόντα ἐν πολέμῳ. ὅθεν καὶ τὸ "δεδουπότος Οἰδιπόδαο" ἀκούει ὁ Ἀρίσταρχος ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένου.

δοκεύει ἐπιτηρεῖ.

δόξης δοκήσεως· "οὐδ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσομαι οὐδ' ἀπὸ δόξης."

δραίνεις ἰσχύεις. καὶ "τὸν δ' ὀλιγοδρανέων" ἀντὶ τοῦ ὀλίγον ἰσχύων.

δρυμά οἱ δρυμώδεις τόποι.

δρηστῆρες οἱ ὑπουργοῦντες καὶ διακονοῦντες θεράποντες, ἀπὸ τοῦ δρᾶν.

δρηστοσύνην διακονίαν.

δρυόχους. τῶν σιδηρῶν πελέκεων αἱ ὀπαί, εἰς ἃς τὰ ξύλα ἐνιᾶσι, παρὰ τὸ τὰ ξύλα δρῦς λεγόμενα συνέχειν.

δυσπέμφελος ὁ δυσάρεστος.

δυσωρήσωσι δυσφυλακτήσωσι καὶ κακὴν νύκτα διαγάγωσιν.

δυσαριστοτόκεια ἡ ἐπὶ κακῷ ἄριστον τεκοῦσα. οἱ δὲ μεταφράζουσι δύστηνος ἄριστον τεκοῦσα.

δυωδεκάβοιον δυόδεκα βοῶν ἄξιον.

δυσαέος δυσπνόου· "βορέαο δυσαέος."

δύσπαρι δυσώνυμε, κακῶς παρωνομασμένε.

δύη κακοπάθεια· "ἡ γάρ με δύη ἔχει πολλή." ὁ δὲ Ἀπίων κάκωσις, ἀπὸ τοῦ εἰσδύνειν τὰ κακά.

4. Il. 23 116. 7. Il. 16 117. 8. Od. 5 371.] 12. Il. 23 679. 14. ἐπιχειρεῖ C. 15. Il. 10 324. 17. Il. 15 246. 22. δριστοσύνην C. 24. λεγομένας C. 26. διαγάγωσιν Scholia et Hesychius, διαγνῶσιν C. 31. παρων.] Πάρις ὠνομασμένε T. 32. Od. 14 215.

δυσηλεγέος. ἐν τῇ X τῆς Ὀδυσσείας ὁ Ἀρίσταρχος "ὅταν μὲν λέγῃ τὸν θάνατον τοιοῦτον, σημαίνει μακροκοίμητον, ὅταν δὲ ἄλλως, καταστρέφει εἰς ταὐτὸν τῷ κακοκοίμητον." ἢ δυσαλγέος, κακὰ ἄλγη ἐπιφέροντος.

δυσμενέων τῶν ἐχθρῶν.

δυσηχέος ἤτοι τοῦ κακὸν ἦχον ἐπιφέροντος θανάτου διὰ τὰς γινομένας οἰμωγὰς δυσθρήνους, ἢ τοῦ δυσαχέος, κακὰ ἄχη περιποιοῦντος.

δυσθαλπέος κακοῦ εἰς τὸ θάλπειν· "ἢ ϗ χειμῶνος δυσθαλπέος."

δῶρον ὁ παλαιστής· "τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει."

Δωδωναῖε. ἐπιθετικῶς ὁ Ζεύς, ἀπὸ Δωδώνης τῆς ἐν Θαλασσίᾳ, ἐν ᾗ ἱερὸν αὐτοῦ.

δῶ κατὰ συγκοπὴν δῶμα.

δῶσι ὅταν ἐν κοινῇ, ἀντὶ τοῦ δῷ· "αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι."

δώματα αἱ οἰκίαι, ἀπὸ τοῦ δεδομῆσθαι.

ἕ ἐγκλινόμενον μὲν αὐτὸν ἢ αὐτὴν ἢ αὐτὸ σημαίνει, "οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα", "περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψεν·" ὀρθοτονούμενον δὲ δηλοῖ ἑαυτὸν ἢ ἑαυτήν, οἷον "κάλεόν τέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος."

ἑά ἀγαθά· "δωτῆρες ἑάων." σημαίνει δὲ ϗ τὰ αὐτοῦ· "νίασι ϗ γαμβροῖσιν ἑὰ πρὸς δώματα καλά." παρεμπέπτωκε δὲ τὸ ᾱ διὰ τὸ μέτρον, ἀντὶ τοῦ ἑῶν, ὥσπερ κυανέων κυανεάων.

ἑὰ δώματα ἀρέσκοντα.

ἐάλη συνεστράφη.

ἑανός ἔνδυμα γυναικεῖον, παρὰ τὸ ἕννυσθαι. σημαίνει δέ ποτε ϗ τὸν εὐδιάχυτον, ὅταν λέγῃ "ἑανοῦ κασσιτέροιο," ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν χωνείαν ἀνίεσθαι. ὅταν δὲ λέγῃ "ἑανῷ λιτὶ κάλυψεν," ἐπιβολαίῳ λιτῷ σημαίνει. ποτὲ τῷ λεπτῷ ὑφάσματι.

ἑάφθη ἐπηκολούθησεν. ἔνιοι δὲ κατηνέχθη.

ἐβεβρύχει ἐπήχει.

ἐβιόσσαο τὸ ζῆν περιεποίησας.

ἔβλυε. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις.

ἔβρισαν ἐβάρυναν, παντὶ τῷ βάρει ἐφώρμησαν.

3. τὸ C. 7. δυσαχεο C. 9. Il. 17 549. 10. Il. 4 109. 12. Θεσσαλίᾳ V. 15. Il. 1 128. 17. Il. 4 534. 18. Il. 1 236. 19. Il. 23 203. 21. Od. 8 325 et 3 387. 23. κυανεάων V ex Hesiod. Scut. 7: κυανῶν C. 27. Il. 18 613. 28. Il. 18 352.

ἐγγείνωνται ἐγγεννήσωσιν· "εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσωσι δὲ νεκρόν."

ἐγκοσμεῖτε ἐν τάξει θέτε.

ἐγχεσίμωροι οἱ περὶ τὰ ἔγχη μεμορημένοι, ὅπερ ἐστὶ πεπονημένοι. ἔνιοι δὲ περὶ τὰ ἔγχη τὸν μόρον ἔχοντες, ἢ ἐπιφέροντες τὸν μόρον.

ἔγχος δόρυ, ἀπὸ τοῦ ἐν χειρὶ εἶναι. λέγει δὲ καὶ θηλυκῶς *ἐγχείη*.

ἐγχριμφθήτω ἐμπελασθήτω· "ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω."

ἐγκέκληται ἐνήρεισαι, ἔγκειται.

ἔδραθεν ὕπνωσεν.

ἐδεύησεν ἐνδεὴς ἐγένετο.

ἐδηλήσαντο ἐκακοπάθησαν, ἔβλαψαν.

ἐδητύος βρώσεως.

ἔδησεν ἐνδεὴς ἐγένετο· "ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς."

ἐδίνευον περιεδίνουν καὶ περιωρχοῦντο· "ἐδίνευον κατὰ μέσους."

ἕδνα τὰ ὑπὸ τῶν μνηστήρων ταῖς μεμνηστευμέναις διδόμενα δῶρα.

ἕδος ἕδρα· "θεῶν ἕδος ἀσφαλές." ποτὲ δὲ ἐπίρρημα ἀντὶ τοῦ ἑδραστέον· "οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥεέθρων."

ἔδυντο ἔδυσαν.

ἐδωδή βρῶσις.

ἐδανῷ ἡδεῖ· "ἀμβροσίῳ ἐδανῷ, τό ῥά οἱ θυόμενον ἦεν."

ἑέ, κατ' ἐπέκτασιν τοῦ ἕ, ἀντὶ τοῦ αὐτόν, "ἑὲ δ' ἔξοχα πάντων ἀθανάτων κεχολῶσθαι," καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτόν, "καὶ ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει."

ἐείσατο ὡμοιώθη. τοῦτο ἐπὶ τοῦ ὡμοιώθη "εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ," ἐπὶ δὲ τοῦ φανῆναι "ἀλλ' ὅ τι οἱ εἴσατο γελοίιον Ἀργείοισιν ἔμμεναι," ἐπὶ δὲ τοῦ διελθεῖν "εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά." ἐπὶ δὲ μέλλοντος ἀντὶ τοῦ γνώσομαι, "εἴσομ' αἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης."

ἐέλδωρ ἐπιθύμημα.

ἐελμένοι συγκεκλεισμένοι· "ἐελμένοι ἰσχανόωντο."

ἐέργων ἀφορίζων, χωρίζων.

ἐέρσας δρόσους.

1. Il. 19 26. 8. Il. 23 338. 9. *ἐγκέκλειται* C correctus, *ἐγκέκλιται* V. *ἐνήρειται* C. 12. *ἐκακοποίησαν* V. 14. Il. 18 100. 15. Od. 4 19. 17. Od. 6 42. 18. Il. 23 205. 21. Il. 14 172. 22. Il. 24 134. 23. Il. 24 532. 25. Il. 2 791. 26. Il. 2 215. 27. Il. 12 118. 29. Il. 8 532. 31. Il. 12 38.

ἐερσήεις δροσώδης ϗ ἁπαλός· "οἷον ἐερσήεις κεῖται" ϗ "λωτὸν ἑρσήεντα ἠδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον."

ἐῆος ἀγαθȣ̃, προσηνȣ̃ς. ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἀγαθȣ̃, ἐπεὶ παρὰ τὰ ἐά τὰ ἀγαθά· τὸ δὲ προσηνȣ̃ς, "εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος."

ἐθάμιζεν ἐπύκναζεν· "ἐπεὶ ȣ̓͂τι κακιζόμενος ἐθάμιζεν."

ἔθεεν ἔτρεχεν.

ἐθελοντῆρας ἑκȣσίȣς.

ἔθειραι αἱ ἐξ ἔθȣς ἐπιμελείας ἀξιέμεναι τρίχες. ϗ τὸ *ἐθείρῃ* τὸ ἐξ ἔθȣς κοσμῇ ϗ θεραπεύῃ· "χαίρει δέ μιν ὅςις ἐθείρῃ."

Ἔθεν· "ȣ̃ς ἔθεν εἵνεκ' ἔπαχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων" ἀντὶ τȣ̃ ȣ̃ς αὐτῆς, ϗ "θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἔθεν κλονέοντα φάλαγγας" ἀντὶ τȣ̃ τὰς πρὸ αὐτȣ̃ κλονέοντα τάξεις.

ἔθηκεν προκατέθηκεν, ἤτοι ἐποίησεν· "ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκεν." ἀφ' ȣ̃ ϗ *θετοὶ* υἱοί, ȣ̃ς τις ἐποιήσατο.

ἔθοντες εἰθισμένως ἐπιφοιτῶντες. τὸ αὐτὸ ϗ "ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν," ἐξ ἔθȣς παραγινόμενος. "ȣ̃ς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες."

ειαμενή. ὃ τȣ̃ ποταμȣ̃ ἀποβαίνοντος ἀποφύεϑ. ἢ ἕλος παραποτάμιον ἄνυδρον. αἱ ποταμῶν ἀναβολαὶ φυτὰ ἔχȣσαι.

εἴβει καταρρεῖ· "θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβει."

εἰδαλίμας "ἃς ἤθελεν αὐτὸς ἑλέσθ͵," ἐν Ω Ὀδυσσείας.

εἴδατα βρώματα.

εἴδεται φαίνεται.

εἴδετε ἀντὶ τȣ̃ εἰδῆτε· "ὄφρα ϗ ὔμμ' εἴδετε." ϗ *εἴδομεν*.

εἰκοσινήριτ' ἄποινα· "ȣ̓δ' εἴ μοι δεκάκις τε ϗ εἰκοσινήριτ' ἄποινα."

ἔϊκτην ὡμοιȣ̃ντο, δυϊκῶς· "πυρὶ λαμπετόωντι ἔϊκτην."

ἔϊκτο ὡμοιȣ̃το.

εἰκυῖα ἐοικυῖα· "εἰκυῖα θεῇσι."

εἰλαπίνη εὐωχία.

εἶλαρ ἔρκος ϗ φυλακή, ἀπὸ τȣ̃ εἴλει.

1. Il. 24 419 et 14 348. 4. Il. 1 393. 6. Od. 8 451. 10. Il. 21 347. 11. Il. 3 128. 12. Il. 5 96. 14. Il. 1 2. 16. Il. 9 540. 17. *παραγενόμενος* C. Il. 16 260. 21. Il. 24 9. 22. Od. 24 279. 25. *εἴδητε* C, et mox *εἴδωμεν*. Od. 9 16. 26. Il. 22 349. 28. *ὡμοιῶντο* C. Il. 1 104. 30. Il. 8 306.

εἴλει συνήλαυνεν· "ἐπεὶ κακὸν ἢ ὅτε Κύκλωψ εἴλει ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ."

ειλίποδας διὰ τὸ ἑλιγμὸν ἀποτελεῖν ἐν τῇ πορείᾳ τὲς πόδας.

εἰλεῦντα συγκλείοντα· "θῆρας ὁμȣ̃ εἰλεῦντα."

εἴλυμα ἐνείλυμα.

εἰλυφόων συνειλῶν τὸ πῦρ, μετὰ συστροφῆς ἀποφέρεσθαι ποιῶν.

εἶμι πορεύομαι.

εἰνάνυχες ἐπ᾽ ἐννέα νύκτας.

εἰνοσίφυλλον κινησίφυλλον. κατ᾽ ἐπέκτασιν δὲ εἴρηται ἀντὶ τȣ̃ ἐνοσίφυλλον· ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις καὶ ἐνοσίχθων ὁ κινητὴς τῆς γῆς. ὄρος δὲ εἰνοσίφυλλον τὸ σύνδενδρον θέλει σημαίνειν.

εἴομεν πορευθῶμεν.

εἴρερον δȣλείαν· "εἴρερον εἰσανάγȣσιν." τῶν δ᾽ ἅπαξ εἰρημένων λέξεων.

εἴρετο ἐπηρώτα· "εἴρετο δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος." σημαίνει δὲ καὶ τὸ λέγειν· "εἴρετο δεύτερον αὖτις" καὶ "εἴροντο δὲ κήδε᾽ ἑκάστη." σημαίνει καὶ τὸ ἠρώτων, οἷον "εἴρομαι παῖδας."

εἰρύαται φυλάσσȣσι· "πρὸς Διὸς εἰρύαται."

εἴρυσθαι. νῦν ἰδίως τὸ εἴρυσθαι ἐπὶ τȣ̃ εἰδέναι παρείληπται· ἔστι γὰρ ἀντὶ τȣ̃ φυλάσσειν καὶ σώζειν· "μαῖα φίλη, χαλεπόν σε θεῶν αἰειγενετάων δήνεα εἴρυσθαι, μάλα περ πολυΐδριν ἐȣ̃σαν."

εἴρω λέγω· "νημερτέα εἴρω."

εἰς ἀντὶ μὲν τῆς πρός προθέσεως "εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον," ἀντὶ δὲ τῆς ἐπί "εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον." συνήθως δὲ ἡμῖν "εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλȣς λήθοντε τοκῆας."

ἐΐσας τὰς νῆας τὰς ἐξ ἑκατέρȣ μέρȣς ἴσως πλεȣ́σας. ὅταν δὲ "φρένας ἔνδον ἐΐσας," εὐκράτȣς, ἀγαθάς.

εἷσεν ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἵδρυσεν "εἷσεν δ᾽ ἐχερίην ἑκὰς ἄλλων ἀλφιστάων," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ἐκάθισεν "εἷσεν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα."

ἐΐσης πρὸς ἴσον ἑκάστῳ διδομένης.

εἶσθα πορεύσῃ· "εἴτε καὶ ὕστερον εἶσθα θοάς."

1. Od. 12 209, ubi pro ἔπι legebatur etiam ἔπει. 4. Od. 11 573. 10. ἔνωσις C. 13. Od. 8 529. 15. Od. 17 120. 16. Il. 1 513. 17. Od. 11 542. Il. 6 239. 19. Il. 1 239. 21. Od. 23 81. 23. Od. 11 137. 24. πρός addidit V. Il. 7 312. 25. Il. 14 287. 26. Il. 14 296. 28. Od. 18 249. 29. Od. 6 8. 30. Od. 7. 169. 33. Il. 10 450.

εἶναι ὁ Ἡσίοδος ἀντὶ τοῦ ἰέναι· "καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι."

εἰσίθμη εἴσοδος· "λεπτὴ δ' εἰσίθμη, νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι."

εἴσκοντες ὁμοιοῦντες. καὶ "ἴσκεν ἕκαστος ἀνήρ."

εἰσοιχνεῦσιν· "οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσιν οἵ τε καθ' ὕλην."

εἴσω ἔσω. τοπικῶς μὲν καὶ ἡμῖν συνήθως "εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ," ἀντὶ δὲ τῆς εἰς προθέσεως "καὶ δ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω."

ἑκάεργος ὁ μακρόθεν εἴργων τοῖς βέλεσιν.

εἰσωποὶ εἴσω τῆς ἐπιφανείας· "εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νηῶν."

ἐκαίνυτο ἐνίκα· "οἷος δέ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ."

ἔκαμον προέκαμον.

ἐκάμοντο κατειργάσαντο· "καὶ νῆσον εὐκτιμένην ἐκάμοντο."

ἑκάτερθεν ἑκατέρωθεν.

ἑκατηβόλου ἕκαθεν προϊεμένου καὶ βάλλοντος.

ἑκατόγχειρον ὁ Ἀρίσταρχος κατὰ τὸ μυθικὸν ἑκατὸν χεῖρας ἔχοντα, οὐ διὰ τὸ πλῆθος τῶν χειρῶν ἀλλὰ διὰ τὸ μέγεθος, οἷον ἑκατόμπηχυν· χεῖρες γὰρ καὶ οἱ πήχεις συνωνύμως λέγονται. ἐπὶ δὲ τοῦ "ἀμφὶ δὲ παιδὶ φίλῳ βάλε πήχεε δακρύσας" ἐν ἴσῳ τῷ τὰς χεῖρας περιέβαλεν.

ἐκέκαστο ἐκεκόσμητο.

ἐκεχάνδει ἐχώρει.

ἔκλεο κλέος εἶχες.

ἔκμολεν ἐξέδραμεν, ἐξεπήδησεν.

ἐκολῴα ἐθορύβει, μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν κολοιῶν.

ἔκπαγλον θαυμάσιον καὶ ἔξοχον.

ἐκπεπαταγμένος ἐκπεπληγμένος.

ἐκταδίην ἐκτεταμένην, μεγάλην· "διπλῆν ἐκταδίην."

ἑκυρός ἀνδρὸς πατήρ, καὶ ἑκυρά ἡ μήτηρ τοῦ ἀνδρός.

ἔκυρσεν ἐπέτυχεν.

ἔκυσεν κατεφίλησεν τῷ στόματι· ἀφ' οὗ καὶ ἡμεῖς τὸ προσκυνῆσαι λέγομεν.

ἐλάτησιν ἐλατίναις κώπαις. λέγεται δὲ ἐλάτη καὶ αὐτὸ τὸ δένδρον.

ἐλαύνωσι θερίζωσιν. ἡ γὰρ ἐκ χειρὸς τύψις ἔλασις μεταφορικῶς· ἐλάσαι γὰρ τὸ ἐκ χειρὸς τύψαι.

1. O et D 351. 2. Od. 6 264. 3. Od. 22 31. 4. Od. 9 120. 5. Il. 7 270. 6. Il. 17 163. 9. Il. 15 653. 10. Od. 8 219. 12. Od. 9 130. 17. πηχυς C. 18. Od. 17 38. 21. ἐκεχώρει C. 27. Il. 10 134. 33. Il. 11 68?

ἐλαφηβόλος κυνηγός.

ἐλεαίρει ἐλεεῖ.

ἐλέγξεις ἐλέγχῳ περιβάλῃς, ὀνείδει περιβάλῃς.

ἐλεγχείη ἡ αἰσχύνη κ̀ ὄνειδος.

ἐλέλιξε συνέςρεψεν, συνέσεισεν.

ἐλελιχθέντες σνςραφέντες, μεταβαλόμενοι.

ἔλεξα ἐκοίμισα· "ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔλεξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο."

ἐλεοῖς τοῖς μαγειρικοῖς τραπεζίοις· "αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησέν τε κ̀ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν."

ἑλέτην εἷλον, ἔλαβον, δυϊκῶς.

ἐλεφαίρονται βλάπτουσι κ̀ ἐξαπατῶσι. κ̀ ἐλεφηράμενος ἀντὶ τοῦ βλάψας.

ἐλέφαντα τὸ ἐλεφάντινον.

ἔλεψεν ἐλέπισεν, περιεῖλεν.

ἐλιάσθη ἐκλίθη, κ̀ τὸ ἐλιάζετο ἐξέκλινεν, κ̀ τὸ λιασθείς ἐκκλίνας.

ἕλικας, οὐκ ἐπὶ τοῦ ἕλικας βοῦς ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Ἡφαίςου, "πόρπας τε γναμπτάς θ' ἕλικάς τε κ̀ ὅρμους," κόσμου τι γένος. οἱ μὲν δακτυλίους ποιὰς, οὓς δρακοντώδεις καλοῦσιν, οἱ δὲ ἐνώτια, ἃ καλοῦσιν ἑλικτήρια, οἱ δὲ τὰ περὶ τοὺς καρποὺς ψέλια. ἐπὶ δὲ τοῦ ἕλικας βοῦς ἤτοι τὰ κέρατα ἑλικοειδῆ ἐχούσας, ἢ ὥς ἔνιοι, ἀπὸ τοῦ κατὰ τοὺς πόδας εἱλιγμοῦ.

Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα, ἀπὸ Ἑλικῶνος τοῦ ἐν Βοιωτίᾳ, ἱερὸν τοῦ θεοῦ. οἱ δέ φασιν ἀπὸ Ἑλίκης, περὶ ἧς φησὶν "οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε κ̀ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν."

ἑλίκωπες οἱ ἕλικοὶ κατὰ τὴν πρόσοψιν.

ἐλίσσετο ἐπὶ μὲν τοῦ ἐλιτάνευεν κ̀ παρεκάλει "ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς," ἐπὶ δὲ τοῦ μετεβάλλετο "ὥς ὅγ' ἔνθα κ̀ ἔνθα ἐλίσσετο μερμηρίζων."

ἑλκυστάζων ἕλκων, σπαράσσων.

ἐλλεδανοί οἱ δεσμοὶ οἷς συνειλέμενα δεῖ τὰ δράγματα· "ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο."

ἐλλόν τὸν ἔγγονον τοῦ ἐλάφου· "κύων ἔχον ποικίλον ἐλλόν."

3. ἐλέγχει et ὀνείδη C. 6. μεταβαλλόμενοι C. 7. Il. 14 252. 8. Il. 9 215. 17. Il. 18 401. 21. τοῦ V, τὰς C. 23. ἑλικώνιος C. ἱερὸν] ἔνθα ἱερὸν V. sed Slothouwerus haec ἔνθα ἱερὸν τοῦ θεοῦ transponit post 24. Ἑλίκης. 24. Il. 8 203. 27. Il. 1 15. 28. Od. 20 28. 31. οἷς T, οἱ C. 32. Il. 18 553. 33. Od. 19 228.

ἔλπεται ἐλπιδοποιεῖ.

ἐλπωρή ἐλπίς.

ἔλσαι συγκατακλεῖσαι· ἢ ἀντὶ τοῦ συςρέψας καὶ ἐνειλήσας.

ἐλύσθη παρεχύθη καὶ ἔπεσεν.

ἐλύμην ἐλυτρώθην.

ἔλων ἤλαυνον.

ἑλώρια ἑλκύσματα.

ἐμπάζεται ἐπιςροφὴν ποιεῖται καὶ σέβεται.

ἐμάτησεν ἐματαιοποίησεν.

ἐμβαδόν ἐμβάντες πεζῇ.

ἐμβήῃ ἐμβῇ· "ἐμβήῃ· μάλα τοὺς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων."

ἐμεῦ ἐμέο ἐμεῖο ἀσύναρθροι ἀντωνυμίαι, ἰσοδυναμοῦσαι ἀλλήλαις.

ἐμέλλετε ἐοίκατε· "ὡς ἄρ ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης."

ἐμίστυλλεν εἰς ὀλίγα διῄρει, οἷον εἰς μείονα.

ἐμμαπέως ἐσπουδακότως.

ἔμμορε ἔμοιρε, κατὰ μοῖραν εἴληφεν.

ἐμνήμυκε συνθέτως λέγεται μετὰ τῆς ὑπό, "πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν," μεταφράζεται δὲ εἰς τὸ κατανένυκται.

ἔμπαιος ἔμπειρος· "κακῶν ἔμπαιος ἀλήτης."

ἔμπεδον ποτὲ μὲν τὸ ἰσχυρόν, "ἔμπεδον αἰὲν ἔχον σάκος αἰόλον," ποτὲ δὲ ἐν τῷ πέδῳ, οἷον τῷ ἐδάφει, "τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν."

ἔμπης ποτὲ μὲν ὅμως, "σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης," ποτὲ δὲ ἀντὶ τοῦ ὁμοίως ἢ ἐπ' ἴσης, "τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή" καὶ "ἔμπης μοι τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι."

ἐμπλήγδην ἐμπληκτικῶς, ὃ μετὰ κρίσεως. ἐν δὲ τῷ Υ τῆς Ὀδυσσείας ὑπομνήματι ὁ Ἀρίςαρχος εὐμεταβόλως.

ἔμπλην ἐμπελάδην, σύνεγγυς, ἢ ὥς ἔνιοι, χωρίς. καὶ Ἀρχίλοχος ἐπὶ τοῦ χωρίς, "ἔμπλην ἐμοί τε καὶ φίλου." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

5. ἐλύμην V, ἐλοίμην C. 6. ἔλων V, ἔλον C. 8. ἐμπλάζεται C. 11. Il. 16 94. 12. ἀσύναρθροι V, σύναρθροι C. 14. Il. 11 817. 18. Il. 22 491. 20. ἔμπεος C utrobique. Od. 21 400. 21. Il. 16 107. 22. malim δὲ τὸ ἐν τῷ πέδῳ, ὅ ἐςι τῷ ἐδ. Il. 12 12. 24. Od. 5 205. 25. Il. 14 173. 26. ἠρανῶν ἵκετ' $\overset{\tau}{\text{αὐ}}$ C. Od. 19 37. 30. Liebel. Archilochi fragm. CIII. 31. ἐμοῦ V.

ἔμπορος ὁ μὴ ἐπ' ἰδίας νεὼς πλέων ἀλλὰ μισθᾶ· "ἔμπορος· ἀ γὰρ νηὸς ἐπίβολος ἀδ' ἐρετάων."

ἔμφυλον ἐμφύλιον, οἷον ἐκ τῆς αὐτῆς φυλῆς.

ἔναξε ἔσαξε καὶ συνεπλήρωσε.

ἔναρα σκῦλα.

ἐναρίζει κυρίως μὲν σκυλεύει· ἔναρα γὰρ τὰ σκῦλα· "ἀδέ μιν ἐξενάριξεν·" καταχρηστικῶς δὲ ἀνεῖλεν· "τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξεν."

ἐντεσιεργούς νῦν λέγει ἔντεσιν ἐργαζομένας καὶ μὴ ψιλῶς νωτοφόρας, ἐπεὶ οἱ τὴν ἅμαξαν ἕλκοντες ἡμίονοι ἔχασι πείρινθον ἐπὶ τῆς ἁμάξης, ἐν ᾧ φέρασι τινά.

ἐννέωροι ἐνναετεῖς. ὅταν δὲ λέγῃ ἐν τῇ Τ τῆς Ὀδυσσείας "ἔνθα τε Μίνως ἐννέωρος βασίλευε Διὸς μεγάλα ὀαριστής," δι' ἐννέα ἐτῶν λέγων τῷ Διὶ προσομιλεῖν ἢ ἐννέα ἔτι βασιλεύων. λέγεται γὰρ ὁ Μίνως δι' ἐννέα ἐτῶν συμμίσγων τῷ Διὶ καὶ ὀαρίζειν, ὅ ἐστι προσομιλεῖν, εἴτε μυθικῶς τᾶ ἀδὲ διδομένα, εἴτε καὶ τῷ ὄντι, καθὼς τινες παραδεδώκασι τὸν Μίνωα προσποιέμενον πρὸς τὰς ἀρχομένας ὅτι παρὰ τᾶ Διὸς φέροι τὰ προστάγματα καὶ τὰς λόγας αὐτοῖς, ὡς μᾶλλον πείθονται. ὀαριστὴς δὲ ὁμιλητής.

ἐνοπή φωνή.

ἔνοσις σεισμός, κίνησις.

ἐνδίεσαν ταχέας κύνας ὀτρύναντες. δύναται εἶναι κυρίως τὸ δίεσαν, ἀνῆκαν τῶν κρατήρων τὰς δὲ κύνας πρὸς τὸν διωγμόν.

ἔναυλοι οἱ ἀπὸ τῶν χειμάρρων ποταμοὶ καταράσσοντες, ἀπὸ τᾶ ἐν τοῖς αὐλῶσι γίνεσθαι τὰς καταφοράς· αὐλῶνες δὲ οἱ ἐπιμήκεις καὶ κοῖλοι τόποι. τατέστιν οἱ εἰς μακρὸν καὶ στενὸν διήκοντες ποταμοί.

ἔνδειος μεσημβρινός.

ἐνδείνων τῶν ἐντοσθειδίων, οἷον τᾶ ἐντὸς χρωτός. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἐνεῖκαι κατὰ μὲν τὸν προσφερόμενον ἴσον τῷ ἐνέγκαι· ὅταν δὲ λέγῃ "καί τις θεὸς αὐτὸν ἀνεῖκαι," τοιᾶτόν τι λέγει, ἄρας ἐκ τόπα ἐνταῦθα θείη.

1. ἐπ' addidit T, πλέων pro πλέον posuit V. Od. 2 319. 6. Il. 6 417. 7. Il. 22 376. 12. Od. 19 178. 13. malim λέγει αὐτὸν τῷ et mox ἔτι βασιλεύειν. 14. συμμίσγειν V. 15. ἀδὲ] an τοιᾶδε? 18. πείθωνται V. 22. Il. 18 584. 32. τῷ] τὸ C. 33. Od. 21 196.

ἔνεροι νεκροί.

ἐνισκίμφθη ἐνεπίλασεν καταπαγὲν τὸ δόρυ.

ἐνίστακται ἔνεστι κατά τι μέρος· "τοῦ σοῦ πατρὸς ἐνέστακτο μένος ἠΰ."

ἐνετῇσι πόρπαις, ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι· "χρυσείης δ' ἐνετῇσι."

ἐνεύναιον ἐγκοίτιον, καὶ *ἐνευναίων* τῶν ἐγκοιμησομένων.

ἐνηέος προσηνοῦς, προσφιλοῦς.

ἔνθα ἐπὶ μὲν τοῦ τότε χρονικῶς "ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ," "ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες·" ἐπὶ δὲ τοῦ τοπικοῦ, εἰς τοῦτον τὸν τόπον "ἔνθα κατεπλέομεν καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐν τούτῳ ἢ ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ "ἔνθα μὲν Αἴας κεῖτο ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς, ἔνθα δὲ Πάτροκλος."

ἐνίησι ἐπιπέμπει. ὅταν δὲ λέγῃ *ἐνήομεν*, ἀντὶ τοῦ καθελκύσομεν.

ἐνικλᾶν ἐγκόπτειν καὶ ἐμποδίζειν.

ἔνισπεν εἶπεν.

ἐννεσίῃσι ἐννοήσεσι, βουλήσεσιν.

ἔντεα τὰ ὅπλα, κυρίως τὰ ἐντὸς περιέχοντα τὸν ἄνδρα, οἷον ἀσπὶς καὶ θώραξ καὶ κνημῖδες. λέγει δὲ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τὰ ἀγγεῖα ἔντεα, ἀπὸ τοῦ ἐντὸς αὐτῶν τινὰ περιέχειν, οἷον "ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός."

ἐντρέπεται ἐπιστροφὴν ποιεῖται, ὃ ἐστι μετατροπὴν λαμβάνει.

ἐντροπαλιζομένη ἐπιστρεφομένη.

ἐντύνεαι παρασκευάζῃ.

ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ω τῆς Ἰλιάδος. οὐχ ἁπλῶς, οὐδὲ περικεκαλυμμένως, ἀλλ' ὡς τετυπῶσθαι τὸ πρόσωπον καὶ τὸ ὅλον σῶμα.

ἐνώμα διέφερεν, καὶ *νωμῆσαι* διενεγκεῖν. *νώμησαν* δὲ ἀντὶ τοῦ διένειμαν.

ἐνωπῇ προσόψει· "ὥς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ."

ἐξ κυρίως ἡ πρόθεσις "ἐξ ἀκαλλαρείταο βαθυρρόου Ὠκεανοῖο·" ἀντὶ τῆς ἀπό "ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε," ἀντὶ δὲ τῆς ὑπέρ "Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν ἐξ ἄλλων;" ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοὺς ἄλλους.

ἐξαίτους ἐξαιρέτους.

3. Od. 2 271. 5. Il. 14 180. 8. Il. 5 1 et 1 22. 9. Od. 9 142. 11. Od. 3 109. 20. Od. 7 232. 24. *ἐντύλας* C. 25. οὐδὲ delet T. 29. Il. 5 374. 30. Il. 7 422. 31. Il. 24 469 et 21 369. 34. *ἐξέτους* C.

ἐξαλός ἐκ τῆς ἁλός.

ἐξανύω ἐξανύσω.

ἐξέμεν ἄξειν· "μηδ' ἐξέμεν Ἀχαιούς."

ἐξαπάφοιτο ἐξαπατήσει.

ἐξέφθιτο κυρίως ἐξέφθαρτο, μεταφορικῶς δὲ κατεδεδαπάνητο.

ἐξερεείνων ἐξερευνῶν, διερχόμενος· "πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων."

ἐξεσίην κατὰ πρεσβείαν. παρὰ τὸ ἵημι ἥσω ἑσία ϗ ἐξεσία.

ἐξερίπη ἐκπέσῃ ἐκ τῆς ἕρας· "ἐξερίπῃ δρῦς πρόρριζος."

ἐξέσσυτο ἐξώρμησεν.

ἐξήλατος ἐξ ἐλασμάτων συγκειμένη, ἐξ πτύχας ἔχουσα.

ἐξηρώησαν ἐξώρμησαν.

ἐξονομακλήδην ἐπ' ὀνόματος.

ἔξυσ' ἀσκήσασα λεπτῶς κατειργάσατο.

ἐξώφελλεν ἐπὶ πολὺ ηὔξησεν.

ἕοι ἀντὶ τοῦ εἴη· "πῶς καίοι εἴ τις θεῶν νῶϊ αἰειγενετάων."

ἔοργεν εἴργασαι.

ἑοῖο τοῦ ἑαυτοῦ· "πατρὸς ἑοῖο φίλοιο."

ἑοῖ αὐτῷ· "ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπώμενον ἑοῖ αὐτῷ."

ἑοῖς τοῖς ἑαυτοῦ ἢ τοῖς αὐτοῦ.

ἐπαιγίζοντα Ἀρίσταρχος τὸν σφοδρότερον πνέοντα ἄνεμον. διὰ τοῦτο φανερὸν ὅτι ϗ Ὅμηρος οὕτως οἶδεν αἰγίδα λεγομένην τὴν τοιαύτην πνοήν, ἣν ἡμεῖς καταιγίδα.

ἐπακτῆρες θηρευταὶ οἱ τοὺς κύνας ἐπάγοντες ταῖς τῶν θηρίων κοίταις.

ἐπαλαστήσασα ἐπιχαλεπήνασα, ἐπιδεινοπαθήσασα.

ἐπαλλάξαντες ἐπιπλέξαντες, ἐξαμματίσαντες.

ἐπιάλμενος ἐφαλλόμενος.

ἐπάλυνεν ἐλεύκανεν, ἀνέδευσεν, ἐπέβρεξεν. ἢ ἀπὸ τῆς πάλης, ὡς εἰρη?, λέγει τὸ ἐλεύκανεν. ἐπεπάσθη ταῖς ἀρόραις ἡ χιών, τῇ γῇ.

ἐπάρουρος ἐπίγειος.

ἐπαρτέας ἀπηρτισμένας, ἑτοίμους.

ἔπασσεν ἐνεποίκιλλεν. σημαίνει ϗ τὸ "πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο."

ἐπασσύτεροι ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις· "θνήσκων ἐπασσύτεροι."

3. Il. 11 141. 6. Od. 12 259. 7. post ἐξεσία C iterum *ἐξερεείνων* ἐξερευνῶν, διερχόμενος. 8. Il. 14 414. 9. Il. 7 1. 10. ἐξήλατο C. 15. Il. 14 333. 17. Od. 14 177. 18. Il. 13 495. 33. τὸ] τὰ ἡμῖν νοούμενος Slothouwerus coll. v. *Πάσσε*. Il. 9 214. 34. Il. 1 383.

ἐπαύλους τὰς ἐπαύλεις καὶ μάνδρας.

ἐπαυρεῖν ἀπόναυθαι, ἀπολαύειν. καὶ ἐπὶ τοῦ ἐπιτυχεῖν "λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν."

ἐπείγετον, δυϊκῶς, ἐπείγουσι καὶ κατασπουδάζουσι, διώκουσιν.

ἐπελώβευον ἐπελώβων, διέπαιζον· "οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσι." κερτόμευον δὲ ἠρέθιζον εἰρωνευόμενοι.

ἐπεμαίετο ἐφήπτετο καὶ ἐπεθύμει.

ἐπέμυξαν ἐπεμύχθησαν, οἷον ἀγανακτοῦντες καὶ μὴ δυνάμενοι ἢ ποιῆσαι ἢ εἰπεῖν ὧν πάσχουσιν.

ἐπενήνεον ἐπεσώρευον· "νεκροὺς δ' ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ."

ἐπενήνοθεν ἐπῆν, ἐπέκειτο.

ἐπεπωλεῖτο ἐπεπορεύετο.

ἐπέρασας ἀπέδου· "καί μ' ἐπέρασας ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε."

ἐπερρώοντο, ὅταν τις τῇ ῥώμῃ ἐμπίπτῃ καὶ ἀλῇ. ἐν τῇ Υ τῆς Ὀδυσσείας.

ἐπερρώσαντο ἐσείσθησαν.

ἐπεσβόλος τοῖς ἔπεσι βάλλων, λοίδορος.

ἐπελήκεον ἐπεκρότουν· "κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι."

ἐπεσσεύοντο ἐφώρμων· "νῆας ἐπεσσεύοντο."

ἐπεστέψαντο οἷον ἐπλήρωσαν.

ἐπετράπετο ἐπεστράφη· "σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο."

ἐπέχραον.

ἐπηετανός παρατεταμένη, συνεχής· "ἐπεὶ οὐ κατὰ νῆα ἦεν ἐπηετανός."

ἐπηγκενίδεσσι τῆς σχεδίας τὰ διηνεκῆ ξύλα.

ἐπημοιβοί ἕτερος ἑτέρῳ ἐναλλάσσων.

ἐπί τ' ἠμύει ἐπικατακλίνει· τὸ γὰρ ἑξῆς ἐπιμύει τε.

ἐπήρατος ἐπέραστος, ἢ ἔρωτα ἔχων.

ἐπηρεφές ἐπεστεγασμένον. καὶ ἐπηρεφεῖς.

ἐπήρκεσεν ἐβοήθησεν.

ἐπῆρσεν ἐφήρμοσεν.

ἐπήσκηται ἐπικεκαλλώπισται.

ἐπήτῃ λογίῳ, παρὰ τὰ ἔπη· "ἐπήτῃ δ' ἀνδρὶ ἔοικας." ἐν δὲ

2. Il. 23 340. 5. Od. 2 323. 8. ἐπεμύχθισαν Kusterus.
10. Il. 7 428. 13. Il. 21 78. 19. Od. 8 379. 20. Il. 2 150.
21. οἷον] οἷνα T. 22. Od. 9 12. 24. Od. 8 232. 34. Od. 18 128.

τῷ Φ τῆς Ὀδυσσείας "ὃ γάρ τευ ἐπητύος ἀντεβόλησας." Ἀρίσαρχος δὲ ἐπητέως διὰ δὲ τῦ ε, κ̓ λόγος ὑπόκειϑ τοιῦτος· ἐπητέως οἷον εὐγνώμονος. τίϑησι δὲ κ̓ τὴν λέξιν ἐπίπαν ἐπὶ τῦ συνετῦ· "τένεκ' ἐπητὴς ἐσσὶ κ̓ ἀγχίνοος κ̓ ἐχέφρων." κ̓ ὐκ ἐπητύος.

ἐπήτριμα ἀλλ' ἐπ' ἀλλήλοις· "ἐπήτριμα πίπτον ἔραζε."

ἐπὶ κυρίως μὲν "αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη," ἀντὶ δὲ τῆς παρά "ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧςο," ἀντὶ δὲ τῆς πρός "τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων," ἀντὶ δὲ τῆς ἐν "οὐκ ἂν ἔγωγε ϑεοῖσιν ἐπυρανίοισι μαχοίμην."

ἐπὶ κατὰ ἀναςροφὴν κυρίως μὲν "ὢ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα," ἀντὶ δὲ τῦ ἔπεςιν "ἐπεί ὒ τοι ἔπι δέος," "ὃ γ̓ ἔπ' ἀνὴρ οἷος Ὀδυσσεὺς ἀρὴν ἀπὸ οἴκυ ἀμῦναι."

ἐπίβαϑρον μιϑὸν τῆς ἐπιβάσεως τῆς εἰς τὴν ναῦν, ἤγυν τὸ ναῦλον.

ἐπιβαλλόμενος ἐπιβολὴν κατὰ πρόϑεσιν ἔχων.

ἐπιβλὴς μοχλὸς ἐπιβεβλημένος· "μῦνος δ' ἔχε ϑύρας ἐπιβλὴς εἰλάτινος, τὸν τρὶς μὲν ἐπερήσεσκον Ἀχαιοί, τρὶς δ' ἀναοίγεσκον."

ἐπιβώτορι μήλων ἤτοι βοσκήτορι, οἷον ἐφιππαςῆρι. οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώϑασιν ἐπιβαίνειν, ὥς καὶ Ἡρόδοτός φησιν. "ἐπιβότωρι μήλων παναπάλῳ, οἷοί τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν."

ἐπιγνάμψασα ἐπικατακλάσασα, συμπείσασα.

ἐπιγουνίδα τὸ σεσαρκωμένον μέρος τῦ μηρῦ πρὸ τῦ γόνατος, ἀπὸ τῦ ἐπιγεγονέναι ἐκ τῶν ὤμων σάρκωσιν.

ἐπιγράμβην ὅσον ἐπικαταξύσαι· "πῆχυν ἐπιγράμβδην βάλε χειρός." κ̓ τὸ **ἐπέγραψεν** ἐπεκατέξυσεν.

ἐπιδημεύεις ἐν τῷ δήμῳ ἀνεςράφης.

ἐπιδίφρια ἐπὶ τῷ ἅρματι.

ἐπιδραμέτην ἐπεδίωκον φεύγοντα.

ἐπιδώμεϑα ἐπιδῶμεν.

1. Od. 21 306. 4. Od. 13 332. 6. aut ἄλλα ἐπ' ἄλλοις legerim, aut ἀλλεπάλληλα. 11. 18 552. 7. Od. 13 346. 8. Od. 6 52. 9. Il. 1 440. 10. Il. 6 129. 11. Il. 1 162. 12. Il. 1 515. ἔτ' C. Od. 17 537. 16. κατὰ] καὶ Salmasius. haec autem ἐπιβαλλόμενος — ἔχων etiam p. 75 3 post ἐγένετο ponit C. 17. Il. 24 453. 22. Od. 13 222. 27. Il. 21 166.

ἐπιδωσόμεθα ἐπιδόσει τιμήσωμεν.

ἐπιβωσόμεθα ἀντὶ τοῦ ἐπιβοησόμεθα.

ἐπιεικέα ἐγχωροῦντα, πρέποντα.

ἐπιεικές ἐπεοικός, προσῆκον, ἐγχωροῦν.

ἐπιειμένε ἐπημφιεσμένε. ἐπὶ δὲ τῆς Ι Ὀδυσσείας "μεγάλην ἐπιειμένος ἀλκήν" Ἡλιόδωρος ἀποδίδωσι πεποιημένον.

ἐπιείσομαι ἐπελεύσομαι.

ἐπιζάφελος ὁ λίαν ηὐξημένος· ἔγκειται γὰρ τὸ ὀφέλλειν· "ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἥκοι."

ἐπίηλεν· "αὐτὸς γὰρ ἐπίηλεν." Ἀρίσταρχος ἐπεισέπεμψεν.

ἐπίηρα τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν· "μητρὶ φίλην ἐπίηρα φέρων." ἐν δὲ τῷ "οὐδέ τι μοι ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπίηρ' ἀνὰ θυμῷ" τὰ ἐπικουρητικὰ τῆς ψυχῆς. οὕτως Ἀρίσταρχος.

ἐπιθήσομεν ἐπιβαλοῦμεν.

ἐπιθρέξαντος ἐπιδραμόντος. εἴληπται δὲ ἀπὸ τοῦ ἔθρεξεν, τουτέστιν παρεληλυθότος χρόνου τοῦ τρέχει ἐνεστῶτος, ὡς ἔθρεψεν τρέφει.

ἐπιθύουσιν ἐπ' εὐθείας ὁρμῶσι.

ἐπικάρα ἐπὶ κεφαλήν. διὰ τούτου σημαίνει τὸ καταφερὲς τοῦ ῥεύματος, ὥστε δοκεῖν ἐπὶ κεφαλὴν φέρεσθαι· "ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ' μηνύθει δέ τοι ἔργ' ἀνδρῶν."

ἐπικάρσια πλάγια, οὐ κατ' εὐθύ.

ἐπικέλσαντας ἐπὶ τὸ ξηρὸν ἀγαγόντας, ὁρμήσαντας.

ἐπικεύσω ἐπικρύψω καὶ ὑποστελοῦμαι.

ἐπίκλοπος ἐπιθυμητής, ἢ κλέπτων καὶ ἐξαπατῶν τοῖς λόγοις.

ἐπιλίγδην ὅσον ἐπιψαῦσαι· "ἄκρον ἐπιλίγδην."

ἐπιλλίζουσι. ἐπιλλίζειν ἐστὶν τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικατακλᾶν· "οὐχ ὁρᾷς ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες;"

ἐπιμασσάμενος ἐφαψάμενος.

ἐπίμαστον τὸν ἐπιζητοῦντα καὶ ἐπιμαστεύοντα τροφήν. σημαίνει καὶ τὸν ἐπίπληκτον.

ἐπιμίξ ἐπιμεμιγμένως.

ἐπίνυσσεν ἐσωφρόνησεν.

ἐπίουρος. εἰ μὲν ἡ πρώτη ὀξυτονοῖτο, δύο μέρη λόγου εἰσίν, ἔπεστιν οὖρος, ὅ ἐστι φύλαξ, ὡς μεταφορικῶς ὁ ξύλινος ἐπίουρος.

2. ἐπιβησόμεθα C. 5. Od, 9 214. 8. Il. 9 525. 10. Od. 22 49. 11. Il. 1 572. 12. Od. 19 343. 19. τοῦτο C. 20. Il. 16 392. 26. Il. 17 599. 28. Od. 18 11.

ἐπιρρήσεσκον ἐπεσπῶντο, ἐπέβαλλον.

ἐπισκύνιον τὸ ὑπὲρ τὰς ὀφρῦς μέρος.

ἐπισμυγερῶς ἐπιπόνως· "ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεαι."

ἐπίσπαστον αὐθαίρετον· "ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει."

ἐπισπέσθαι ἐπακολουθῆσαι, ἐπιδιῶξαι.

ἐπισεύας ἐφορμήσας.

ἐπισσώτρων τῆς τοῦ ἅρματος τροχῶν κύκλων σιδηρῶν, οἷον τῶν ἐπὶ τὴν γῆν σοουμένων.

ἐπισταδόν ἐφεξῶτες.

ἐπιστάμενος ἐπὶ στίχου ἐν τῇ Ξ Ὀδυσσείας. Ἀρίσταρχος τοῦ ἐπιστήμονος.

ἐπίσταται δύναται.

ἐπιστάτη τῶν ἅπαξ εἰρημένων. λέγει δὲ τῷ ἐφισταμένῳ καὶ ἐπαιτοῦντι.

ἐπιστεφέας πλήρεις· "κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο."

ἐπιστροφάδην μετ' ἐπιστροφῆς τοῦ σώματος.

ἐπίστροφος ἐπιστρεπτικός, οἷον ἐπιμελής. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα.

ἐπισφυρίοις. τὰ ἐπιτιθέμενα μετὰ τὰς κνημῖδας τοῖς σφυροῖς ἐπισφύρια καλεῖται· "ἐπισφυρίοις ἀραρυίας."

ἐπισχερώ ἐφεξῆς.

ἐπισχεσίην πρόφασιν· "οὐδέ τιν' ἄλλην μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην."

ἐπιτάρροθοι οἱ τοῖς κυσὶν ἐπιρροθοῦντες. τάσσεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἐπικούρων.

ἐπιτεῖλαι ἐπιτάξαι, ἐντείλασθαι.

ἐπιτειλαμένῳ ἐπιτάξαντι.

ἐπιτετράφαται ἐπιτετραμμένοι εἰσίν. Ἰακὸν δὲ τὸ σχῆμα.

ἐπιτηδές ἐπιτηδεῖς, ἐπιτηδείως.

ἐπίτονος ὁ ἱμὰς ὁ δεσμεύων τὸ πρὸς τὸ ἱστίον κέρας, οἷον ἡ κεραία, ἥτις δεσμεύεται περὶ τὸν ἱστόν.

ἐπιτρέψαι ἐπιτροπὴν δοῦναι.

ἐπίφρονα φρόνιμον.

ἐπιψαύσῃ ἐπιθιγγάνῃ.

3. Od. 4 672. 4. Od. 18 73. 11. *ἐπὶ στίχῃ* post *ἐφεστῶτες* v. 10. T. 16. Il. 8 232. 20. Il. 18 459. 22. Od. 21 70. 24. *ἐπιρροθοῦντες* V, *ἐπιθορροῦντες* C. 28. *Ἰακχον* C: correxit V. 34. Od. 8 548?

ἐπιωγαί οἱ ἀλίμενοι τόποι, ὑπαγωγὰς δὲ ἔχοντες καὶ σκέπην ὑπὸ ἀνέμων.

ἔπλετο ἐγένετο.

ἐπλίσσοντο διέβαινον, ἀπὸ τῆς πλιχάδος· "εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσι." τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.

ἐπορεξάμενος ἐφορμήσας, ἐπεκτείνας.

ἔπορον ἔδωκαν.

ἔπουσαν ἀπὸ τοῦ ἕπειν, ὅ ἐστι παραγίνεσθαι· "μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν," οἷον πονουμένην.

ἑπταβόειον ἑπτάβυρσον.

ἑπταπόδην τηλικαύτην τῷ μεγέθει, οἷον ἑπτὰ ποδῶν βάραθρον.

ἕπταχα εἰς ἑπτὰ μέρη.

ἐπτύσσοντο ἐκρυδαίνοντο· "ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο."

ἐπώχατο τοῖς ὀχεῦσι λεγομένοις, ὅπερ ἐστὶ μοχλοῖς, ἐπικεκλιμένοι ἦσαν, ἐπωχλισμέναι, ὅ ἐστιν ἠσφαλισμέναι πᾶσαι. τὸ γὰρ πᾶσαι ἀντὶ τοῦ ὅλαι· "πᾶσαι γὰρ ἐπώχατο."

ἐπαλλάξαντες ἅμμα ποιήσαντες καὶ ἀντεπιβαλόντες· "πεῖραρ ἐπαλλάξαντες."

ἔραζε χαμαί, εἰς τὴν γῆν.

ἐραννῆς ἐπεράστου, καλῆς.

ἐρατίζων ἐπιθυμῶν.

ἔργον. ὅταν ψιλῶς Ὅμηρος ἔργον λέγῃ, μηδενὸς ἑτέρου συμφραζομένου μηδ' ἐκ τῶν παρακειμένων δηλουμένου, τὴν γεωργίαν δηλοῖ.

ἔρδειν ἐπὶ μὲν τοῦ θύειν "ἔρδων δ' Ἀπόλλωνι," ἐπὶ δὲ τοῦ πράσσειν "ἔρδ' ἀτὰρ οὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι."

ἐρέθοντες ἐρεθίζοντες.

ἐρεμνή σκοτεινή, οἷον ἐρεβεννή, παρὰ τὸ ἔρεβος, ὅ ἐστι σκότος.

ἐρεπτόμενοι ἀπὸ τῆς ἔρας ἐσθίοντες, ὅ ἐστι κυρίως· "λωτὸν ἐρεπτόμενοι."

ἐρετμόν κώπην.

ἔρεσσον ἐκωπηλάτουν, ἀντὶ τοῦ ἤλαυνον.

ἐρεῦσαι ἐρυθρὰν ποιῆσαι.

ἔρεψα ἐστέγασα· ἀφ' οὗ καὶ ὀροφὴ ἡ στέγη. κακῶς δ' ἀπέδωκάν τινες τὸ ἐξεφάνωσα.

4. πλιχάδος V, πλιάδος C. Od. 6 318. 8. Il. 10 516. 13. Il. 13 134. 14. ἐπικεκλιμένοι V, ἐπεὶ κεκλιμένοι C. 16. Il. 12 340. 17. ἀντεπιβαλλόντες C. Il. 13 359. 22. λέγει C. 23. δηλουμένων C. 24. Il. 1 315. 25. Il. 4 29. 28. ἐρεπτόμενον C. Od. 9 97.

ἐρέων σημαίνων· „φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν.“ σημαίνει δέ ποτε τὸ ἐρευνήσων, ζητήσων.

ἐρηρέδαται ἐρηρισμένοι εἰσίν. Ἰακὸν δὲ τὸ σχῆμα τοῦ ῥήματος.

ἐρητύειν κωλύειν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τοῦ *ἐρητύσασκε*.

ἐρήτυθεν διακατέχον.

ἐρχθέντα ἐν ὕδατι πνιγέντα.

ἐριαύχενας μεγαλαύχενας. ἐπίθετον δέ ἐστι τοῦ ἵππου.

ἐριγδούπου μεγαλοδούπου. καταστρέφει δὲ εἰς ἴσον τῷ ἠχηέσσης. „καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.“

ἔριζεν ἐξισοῦτο.

ἐριθηλέας μεγάλως θάλλοντας.

ἐρικόμενος διαρρηγνύμενος, διασχιζόμενος, ἀφ' οὗ καὶ ἐριγμὸς ὁ περιγεγραμμένος ὑπὸ τῆς συνηθείας ἐρεγμός, ὁ λεγόμενος διεσχισμένος κύαμος.

ἐρικυδέα μεγαλόδοξα.

ἐριούνιος ἐπίθετον Ἑρμοῦ, ὁ μεγάλως ὀνίσκων, τουτέστιν ὠφελῶν. οἱ δὲ νεώτεροι τοῦ χθονίου, παρὰ τὴν ἔραν.

ἔρις ἐπὶ μὲν τῆς φιλονεικίας „λῆγ' ἔριδος κρατερῆς,“ ἐπὶ δὲ τῆς θεοῦ „Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.“

ἐρισθενέος μεγαλοσθενοῦς.

ἐριτίμοιο μεγαλοτίμου· „ἐριτίμοιο χρυσοῖο.“

ἑρκίου τοῦ κατὰ τὴν οἰκίαν ἐντὸς ὄντος ἕρκους. Διὸς δ' ἐστὶν ἐπίθετον· „ἑρκείου προβωμὸν ἐριθενέως Κρονίωνος.“

ἕρκος ἐπὶ μὲν τῆς ἀσφαλείας „ἕρκος ἔμεν πολέμοιο·“ ὁτὲ δ' ἐπὶ τοῦ τείχους, „αἱμασιὰς λέξαντες ἀλωῆς ἔμμεναι ἕρκος·“ ὁτὲ δ' ἐπὶ τοῦ λίνου, „ἕρκει ἐνιπλήξωσιν ὃ δ' ἐσῄκει ἐνὶ θάμνῳ·“ ὁτὲ δὲ ἐπὶ τοῦ φράγματος τῶν ὀδόντων, „Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων.“

ἕρματα τὰ ἐρείσματα· „ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν.“ ἐπὶ δὲ τῶν ἐνωτίων „ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι“ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ „ἕρματα δ' Εὐρυδάμαντι δύο θεράποντες ἔνεικαν.“ ἐπὶ δὲ τοῦ „μελενάων ἕρμ' ὀδυνάων“ ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸν στίχον (γελοῖον γάρ

1. Il. 23 226. 5. nonne *διακατέσχοντο?* 9. *ἐριδούπου* V, *ἔριδος* C. 18. Il. 1 319 et 13 358. 19. Il. 11 3. 21. Il. 9 126. 23. Od. 22 334. 24. Il. 4 299. 25. Od. 24 224. 26. Od. 22 469. 27. Il. 4 350. 29. Il. 1 486. 30. Il. 14 182. 31. Od. 18 297. 32. Il. 4 117. 33. *γελοῖον* Lehrsius, *λέγων οἷον* C.

φησιν ἔρεισμα τῶν ὀδυνῶν λέγεσθαι· ἔπαινον γὰρ οὐκ ἔχει τοῦ δυναμένου ὀδυνῆσαι), ὁ δὲ Σιδώνιος βοηθῶν τῷ λεγομένῳ ἀκούει τὸ ἐρεῖδον πρὸς τὰς ὀδύνας.

ἑρμῖν᾽ ἀπὸ τοῦ ἐρείδεσθαι· "ἑρμῖν᾽ ἀσκήσας, τέτρηνε δὲ πάντα τερέτρῳ." σημαίνει δὲ καὶ πόδα κλίνης. ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησιν "ἑρμῖνας ἐκάλουν τοὺς πόδας τῶν κλινῶν, οὗτοι δὲ ἦσαν σφηνοειδεῖς τῇ κατασκευῇ." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἔρνεϊ δένδρῳ θάλλοντι· "ὁ δ᾽ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος."

ἔρεξεν ψιλῶς τὸ ἔρξαν.

ἑρπύζων ἀντὶ τοῦ ἕρπων, πορευόμενος. κατ᾽ ἐπέκτασιν δὲ λέγεται καὶ **ἑρπυστάζων**.

ἔρρε φθείρου.

ἐρρίγησι πεφρίκῃ, φρίξῃ, φοβῆται.

ἔρρων μετὰ φθορᾶς πορευόμενος· "τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων."

ἔρσα δρόσος. λέγεται δὲ ἔρσα καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων.

ἐρυμνὴν ὑψηλήν.

ἐρύουσι ἀντὶ τοῦ ἐρύσωσιν. σημαίνει δὲ τὸ ἕλκουσι, δι᾽ οὗ δηλοῦται τὸ κατέδονται· τοιοῦτοι γὰρ οἱ γῦπες· ἀντιβαίνοντες τοῖς ποσὶ τοῖς στόμασιν ἐσθίουσιν.

ἐρύσομεν ἑλκύσομεν.

ἐρωδιός εἶδος ὀρνέου. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἐσεμάσσατο οἷον καθήψατο τῆς ψυχῆς.

ἐσήκασθεν κατὰ σηκοὺς ἠλάσθησαν, ἐπὶ τῶν προβάτων.

ἔσθος ἔσθημα, ἱμάτιον.

ἔσκε ἦν.

ἕσπερος ὁτὲ μὲν ὁ αὐτὸς ἀστήρ, ὁ Ἕσπερος, "ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·" ὁτὲ δὲ ἡ ἑσπέρα, ἀρσενικῶς, "μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε."

ἔσσο γίνου· "ἄλκιμος ἔσσο."

ἔστε γένεσθε· "ἀνέρες ἔστε φίλοι." ἐὰν δὲ ἐστέ ὁριστικῶς, ὑπάρχετε· "ἐστὲ δὲ πάντες μάρτυροι."

ἔστορι τὸν πρὸ τοῦ κρίκου τοῦ ῥυμοῦ τόπον.

ἐστόρεσεν ἔστρωσεν.

ἐστυφέλιξεν ἐκίνησεν, ἔσεισεν, ἐδίνησεν, ἐστρόμβησεν.

4. ἑρμιν C utrobique. Od. 23 198. 8. Il. 18 437. 9. ἔρξεν ψιλῶς τὸ ἔρεξεν V, coll. Od. 23 312. 14. Il. 9 364. 15. ἀπλᾶ C: correxit V. 26. Il. 22 318. 27. Od. 1 423. 29. Od. 1 302. 30. Il. 17 185. 31. Il. 2 301.

ἐσφήκοντο ἐδέδεντο.

ἐσχάρα βωμὸς ἰσόπεδος ἐδ' ἐκ λίθων ὑψωμένος. ὅταν δὲ λέγῃ "τὴν μὲν ἔπειτ' ἔςησεν ἐπ' ἐσχάρῃ," τὴν ἑςίαν λέγει, ἐ τὸν οἶκον ὅλον.

ἔσχεν ἐπέσχε. σημαίνει δέ ποτε ϗ ἔσχισεν. ἀντὶ τῦ προσέσχεν.

ἔσχοντο κατεσχέθησαν.

ἔται πολῖ͡ϑ, ἑταῖροι, συνήθεις.

ἑταῖροι φίλοι.

ἐτάλασσεν ἐτόλμησεν, ὑπέμεινεν.

ἑταιρίσσαι ἑταίρῳ γενέσϑαι ϗ συνεργῷ· "ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι."

ἐτεκμήραντο ἐπὶ τέκμαρ ἤγαγον, ὅ ἐςιν ἐπὶ πέρας.

Ἐτεοκρῆτες οἱ αὐτόχθονες ϗ γνησιώτατοι Κρῆτες.

ἑτεραλκέα τὴν τοῖς ἑτέροις τῶν ἀνθιςαμένων ἀλκὴν περιποιῦσαν.

ἑτερήμεροι παρ' ἡμέραν· "ἄλλοτε μὲν ζώοσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσι."

ἐτέταλτο ἐπετέλλετο, ἐπετέτακτο· "τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο."

ἔτετμεν κατέλαβεν· "χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἔτετμεν."

ἔτορε διέτρωσεν.

ἐτύγχανεν ἐπετύγχανεν.

εὗ. σημαίνει τὸ [ἑαυτὸ] ἑαυτῦ ἢ αὐτῆς· "εἴ πως εὗ πεφείδοιτο" ϗ "εὗ κράτος ἐςὶ μέγιςον." σημαίνει δὲ ϗ τὸ καλῶς· "ἢ εὖ ἠὲ κακῶς."

εὔαδεν ἤρεσεν.

εὐδίελον ἤτοι εὖ πρὸς τὴν δείλην κειμένην τὴν Ἰθάκην· ἐπιφέρει γὰρ πρὸς δύσιν· ἢ ἀντὶ τῦ εὐδέελον εὔδηλον, εὐπεριόριςον· νῆσος γάρ ἐςιν.

εὐηγενέων κατὰ παρέμπτωσιν τῦ η.

εὐηγεσίης εὐαρχίας, ἀπὸ τῦ ἡγεῖσϑαι.

εὐήνορα τὸν ἄνδρα εὖ διατιθέντα ϗ δύναμιν περιποιῦντα· "φέρον δ' εὐήνορα οἶνον." ὅταν δ' εὐήνορα χαλκὸν εἴπῃ, σημαίνει τὸν εὖ διακείμενον πρὸς τὴν ἠνορέην σίδηρον ἤτοι πρὸς τὴν ἀνδρίαν.

εὐλάς σκώληκας· "εὐλὰς ἐγγείνωνται."

3. Od. 14 420. 5. ἔσχεν ἀντὶ τῦ διέσχισεν Eustathius ad Il. 13 520, laudatus Tollio. 10. Il. 24 335. 13. περιποιῦσαν Hesychius, περιῦσαν C. 15. Od. 11 303. 17. Il. 2 643. 18. Od. 1 218? 21. Il. 20 464. 22. Il. 24 293 et 2 253. 30. διατεθέντα C. 31. Od. 4 622. 34. Il. 19 26.

εὔληρα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὰς ἡνίας, οἱονεὶ εἴληρα, ἀπὸ τοῦ περιειλῆφθαι τοὺς ἱμάντας χερσὶ τῶν ἡνιόχων.

εὐνάς ἐπὶ μὲν τῶν ἀγκυρῶν "εὐνὰς δ' ἔβαλον," ἐπὶ δὲ τῶν κοιτῶν "πλησίον ἀλλήλων εὐνάσσουσι." λέγει δὲ ϗ κατ' ἐπέκτασιν ἀγκύρας εὐναίας. εἴρηνται δ' εὐναὶ αἱ ἄγκυραι κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν κοιτῶν· τὸ γὰρ σκάφος ἑστὸς ϗ ἠρεμοῦν ὥσπερ ἐπευνάζεται ταῖς ἀγκύραις.

εὐνήσαιμι κοιμήσαιμι· "οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων."

εὖνις ἐπιδεής, ἐστερημένος· "αἲ γὰρ ψυχῆς τε ϗ αἰῶνός σε δυναίμην εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω." σημαίνει ϗ τὴν γαμετὴν γυναῖκα, παρὰ τὴν εὐνήν.

εὐπηγέες εὖ τεθραμμένοι.

εὔπρηστον εὐφύσητον, ἀπὸ τοῦ πρῆσαι.

εὐράξ πλαγίως.

Εὖρος ὃν ἡμεῖς Ἀπηλιώτην καλοῦμεν. σημαίνει δὲ [καὶ] ἡ φωνὴ ϗ οὐδετέρως τὸ πλάτος· "εὖρος."

εὔρυναν εὔχωρον ἐποίησαν· "καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα."

εὐρύοπα, ἐπίθετον Διός, ἤτοι τὸν μεγάλως ἐφορῶντα, ἢ τὸν μεγάλους ἤχους ϗ ψόφους ἀποτελοῦντα, ἢ τὸν μεγαλόφθαλμον. ἐπίθετον Διός.

εὐρυπόροιο τῆς εὐρεῖς πόρους ἐχούσης.

εὐρώεντα εὐρέα, ἀνατεταμένα.

ἐΰς ἀγαθός· "ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο."

ἐΰσκαρθμοι εὐκίνητοι. ἐπὶ δὲ τοῦ "πολυσκάρθμοιο Μυρρίνης" τῆς πολυσκαρίστου ἢ πολυκινήτου. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πολεμικῆς.

ἐΰσκοπον, ἐπίθετον Ἑρμοῦ, τὸν εὖ πάντα σκοπούμενον.

εὐσταθέος εὖ ϗ καλῶς βεβηκότος.

εὖτε ἡνίκα.

εὔφρων εὖ τὰς φρένας διακείμενος ἐν χαρᾷ.

εὐχωλήν ἐπὶ μὲν τῆς καθ' ἡμᾶς εὐχῆς "οὔτ' ἂρ ὅγ' εὐχωλῆς," ἐπὶ δὲ τῆς καυχήσεως "ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε ϗ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν."

ἐφέπεσκον ἐπεπορεύοντο.

ἐφέποντες ἐπερχόμενοι.

3. Il. 1 436. 4. Od. 14 14. 8. Il. 14 248. 10. Od. 9 523.
18. Od. 8 260. 22. τοὺς C. 24. Il. 2 819. 25. Il. 2 814.
31. Il. 1 65! 32. Il. 8 64.

ἐφετμὴ ἐντολή.

ἐφεψιόωνται ἐμπαίζουσιν.

ἐφημοσύνης ἐντολῆς.

ἐφήσω ἐπισχήψω, ἐντελοῦμαι.

ἐφιέμενος ἐντελλόμενος.

ἔφλυε. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις· "ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα."

ἐφόλκαιον ἐφόλκιον, ἀπὸ τοῦ δι' αὐτοῦ ἐφέλκεσθαι τὴν ναῦν. σημαίνει δὲ καράβια μικρά. οἱ δὲ τὸ πηδάλιον. ϗ μᾶλλον τοῦτ' ἂν εἴη· ὃ γοῦν ἐφολκίῳ ἐχρῶντο τότε.

ἐφράσθην ἐνόησας.

ἔφυδρος ὕδωρ ἐπάγων.

Ἐφύρους· "τὼ μὲν ἄρ ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον." Ἔφυροι δὲ Φλεγύαι βάρβαρα ἔθνη. οἱ δὲ Ἐφύρους εἶναι τοὺς νῦν Ἀκαρνᾶνας λεγομένους, Φλεγύας δὲ τοὺς πάλαι Γυρτώνην οἰκοῦντας.

ἐχάνδανεν ἐχώρει.

ἔχεαι συνέχῃ.

ἐχεπευκές ἔχον πικρίαν· πευκεδανὸν γοῦν τὸ ἔχον πικρίαν, ἀπὸ τῆς πεύκης.

ἔχῃ κατέχει.

ἔχματα κωλύματα, ἀπὸ τοῦ ἐπέχειν· "χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἁμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων."

ἐχόμην ἐξειχόμην, κατεῖχον· "τῷ προσφὺς εἰχόμην."

ἐχώμεθα ἀπεχώμεθα.

ἔψεαι ἀκολουθήσεις.

ἑψιαάσθων παιζέτωσαν.

ἔω ὦ, ὑπάρχω.

ἕωμεν κορεσθῶμεν· "ἐπεὶ κ' ἕωμεν πολέμοιο."

ζαὴς μεγαλόπνους· "ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς νέφεα σκιόεντα."

ζάκοτος μεγαλόκοτος, μεγάλως ἐγκοτητικός.

ζατρεφέων μεγάλως τεθραμμένων.

ζαφλεγέες μεγάλως φλέγοντες.

ζαφελῶς ὁ μὲν Ἀπίων μεγαλοκότως. ἐπιφέρει δὲ τὸ μενεαίνειν, δι' ὃ σημαίνει τὸ ἐγκοτεῖν. ὅθεν κρεῖττον νοεῖν ἐκ τοῦ ζα ϗ τὸ ὀφέλλειν ἐπὶ τοῦ αὔξειν τίθεσθαι. μεγάλως οὖν ϗ ηὐξημένως μενεαίνει ϗ χολοῦται.

4. ἐπισκέψω C. 6. Il. 21 361. 7. ἐφόλκεον ἐφόλκεον C. δι' αὐτοῦ] διὰ τοῦ C. 12. Il. 13 301. 21. Il. 21 259. 23. Od. 12 433. 28. Il. 19 402. 29. Il. 12 157. 35. τοῦ ὀφέλλειν ὅπερ ἐπὶ V.

ζαχρειῶν τῶν μεγάλως ἐπιζαρέντων, οἷον ἐμπνεόντων ἀθρόως.
ζείδωρος ἡ τὸ ζῆν δωρεμένη γῆ· ταύτης γ𝔖 ἐπίθετον· "κῦσε δὲ ζείδωρον ἄρεραν."
ζοφερή σκοτεινή.
ζόφον ἠερόεντα τὸν ἐν Ἄιδε τόπον, οἷον ὁμιχλώδη. λέγει δὲ ζόφον ϗ τὴν δύσιν· "εἴτ' ἐπ' ἀριςερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον ἠερόεντα."
ζυγόδεσμον ὁ ἱμὰς τε ζυγε.
ζωάγρια τὰ τῆς ζωῆς ἀγρεύματα.
ζώγρει ζῶντα λάμβανε, ϗ πληθυντικῶς "ζωγρεῖτε," ϗ ὁριςικῶς "ζώγρει ἐπιπνείεσα."
ζωή ἡ [τὸ] πρὸς τὸ ζῆν χορηγία.
ζώνη ὁ περὶ τὴν γαςέρα τόπος, ὃν οἷόν τε ζώννυσθαι. λέγετ δὲ ζώνη ϗ ἡ ζωννύμεθα· "ζώσατο δὲ ζώνην" ϗ "ζώνην θώρηκος ἔνερθε."
ζώννυσθαι ἀπὸ μέρες καθοπλίζεσθαι.
ζωρότερον ἀκρατότερον.
ζωστήρ ὁ ἐπάνω τε θώρακος ᾧ χρῶντ· "λῦσε δὲ ζωστῆρα παναίολον ἡ δ' ὑπένερθε ζῶμά τε ϗ μίτρην." ζῶμα δὲ ϗ αὐτὸς ὁ θώραξ κατὰ Ἀρίςαρχον· ἀντιγράφων γεν φησὶ "διὰ μὲν ἂρ ζωςῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο ϗ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου." λέγετ δὲ ζῶμα ϗ τὸ περίζωμα· "ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν."
ζῶστρα Ἀπίων τὰ ἐνδύματα τῶν ἀνδρῶν· "ζῶςρά τε ϗ πέπλες ϗ ῥήγεα σιγαλόεντα." ὁ δὲ Ζηνόδωρος βέλτιον τὰ ζώματα, τὰς ζώνας.
η ψιλέμενον ϗ περισπώμενον δηλοῖ σύνδεσμον παραπληρωματικὸν ἴσον τῷ δή, "ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐςι" ϗ "ἦ δὴ λοίγια ἔργα." δηλοῖ ϗ ἀπορηματικὸν σύνδεσμον· "ἦ ἐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο; ἦ μῦνοι φιλέεσ' ἀλόχες;" δηλοῖ δὲ ϗ ῥῆμα τὸ ἔφη· "ἦ ϗ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων." ψιλέμενον δὲ ϗ βαρυνόμενον δηλοῖ σύνδεσμον διαζευκτικόν, "ἢ εὖ ἠὲ κακῶς·" ἔςι δὲ ὅτε ϗ ἀντὶ τε εἰ τε συναπτικε τίθεται,

2. Od. 5 463. 6. Il. 12 240. 10. Il. 10 378. 11. Il. 5 698. 14. Il. 14 181 et 11 234. 18. Il. 4 215. 20. Il. 4 135. 22. Il. 23 683. 24. Od. 6 38. 28. Il. 1 169 et 518. 29. ἀπορρηματικὸν C. Il. 9 339. 31. Il. 1 528. 32. Il. 2 253. 33. εἰ] ε C.

"ἐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ ϗ γένει ὕϛερος ἦεν·" ποτὲ δὲ παρέλκει, "ἀλλὰ τίη με ταῦτα διεξερέεσϑ' ἕκαϛα;" δασυνόμενον δὲ ϗ ὀξυτονέμενον ἄρϑρον προτακτικὸν δηλοῖ, "ἣ δ' ἑτέρη ϑέρεϊ προρρέει εἰκυῖα χαλάζῃ·" δηλοῖ δὲ ϗ ἄρϑρον ὑποτακτικόν, "ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς." δασυνόμενον ϗ περισπώμενον ἄρθρον ὑποτακτικὸν δηλοῖ, "ᾗ ἔπι πόλλ' ἐμόγησα" ϗ "ᾗ ἔπι πόλλ' ἔπαϑον Δαναοί·" ϗ ἀντωνυμίαν δὲ σύναρϑρον ἐπὶ τρίτου προσώπε, "ᾗ πως ἱμείρετο παραδραϑέειν φιλότητι."

ἥβης. σημαίνει μὲν ϗ τὸ ἀκμῆς, σημαίνει δὲ ϗ τὴν θεάν· "πότνια Ἥβη."

ἠγάϑεον ἄγαν ϑεῖον· "σεῦε κατ' ἠγάϑεον Νυσήϊον."

ἠγηλάζει ἄγει· "πάγχυ κακὸς κακὸν ἠγηλάζει."

ἠγίνεον ἦγον· "ἠγίνεον κατὰ ἄϛυ."

ἠγνοίησεν ἠπείϑησεν.

ἠδέ. σύνδεσμος ἴσος τῷ καί· "ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ."

ἤδη. τῦτο ἀόριϛον ϗ χρονικὸν δηλοῖ· ἐπὶ μὲν γ͂ παρῳχημένε "ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ ϗ ἀρείοσιν ἠέπερ ὑμῖν," ἐπὶ δὲ ἐνεϛῶτος "ἤδη γ͂ νῦν μοι τόδε εἰκοϛὸν ἔτος ἐϛίν," ἐπὶ δὲ μέλλοντος "ἤδη λοίγια ἔργα."

ἦδος ὠφέλημα· "ἐδέ τι δαιτὸς ἐσϑλῆς ἔσσεϑ ἦδος."

ἠέ. βαρυτονεμένης τῆς προτέρας σύνδεσμος διαζευκτικὸς γίνεται, "ἠὲ διατμῆξαι κύλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ ἠὲ κατὰ πετράων βαλέειν·" περισπωμένης δὲ τῆς προτέρας ἀπορηματικὸς σύνδεσμος γίνεϑ, οἷον "ἠὲ περὶ πτόλιος μαχείμενοι."

ἠερέϑονται διασείονται.

ἠερίη ὀρθρία, πρωϊνή. ἠέριαι πρωϊναί, ὀρϑριναί.

ἠεροειδέα μέλανα, ἠεροειδῆ.

ἠεροφοῖτις ἐρινύς.

ἠεροφώνων τὸν ἀέρα πληρέντων φωνῆς.

ἤϑεα τὲς συνήϑεις τόπες.

ἠϑεῖε προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρε πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν.

ἤϊα ὅτὲ μὲν τὰ τῶν ἀλόγων ζῴων καϑ' ὁδὸν βρώματα, "θώων

1. Il. 3 215. 2. Il. 10 432. 3. Il. 22 151. 5. Il. 1 2. 6. Il. 1 162 et 14 67. 8. Il. 14 163. 9. δὲ om C. Il. 4 2. 11. Il. 6 133. 12. Od. 17 217. 13. Il. 18 493. 15. ἴσος addidit V. Il. 4 258. 17. Il. 1 260. 18. Od. 19 222. 19. Il. 1 573. 20. Il. 1 576. 22. Od. 8 507. 23. ἀπορρηματικὸς C. 24. Od. 24 113. 33. Il. 13 103.

πορδαλίων τε λύκων τ' ἤϊα πέλονται·" ὁτὲ δὲ τὰ ἄχυρα, "ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξει·" ὁτὲ δὲ τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφόδια, "ἐν δὲ ϗ ἤϊα κωρύκῳ" ϗ "δεῦτε φίλοι, ἤϊα φερώμεσθα."

ἧκα πραέως, ἡσύχως· "ἦκα πρὸς ἀλλήλȣς."

ἤκαχεν ἐλύπησεν.

ἥκιστος ἐλάσσων· "ἥκιςος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν."

ἠλακάτη. ὁ μὲν ποιητὴς ἀπὸ τῆς τȣ̃ γυναικείȣ ἔργȣ νοȣμένȣ τίθησι τὴν ἠλακάτην· ἐργαλεῖον γάρ τί ἐστι τῶν ἐριȣργῶν γυναικῶν· "ἠλακάτη τετάνυςο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχȣσα." ϗ δευτέρως "ἠλάκατα ςρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα" ϗ "τῇ δὲ παρ' ἠλάκατα ςρωφαλίζεται."

ἤλασαν ἔσκαψαν. ἐπὶ δὲ τȣ̃ "τάφρον ἤλασαν" ἀντὶ τȣ̃ ὤρυξαν. ἐπὶ γὰρ τȣ̃ ἐλάσαι, ὅ ἐςιν ἐκ χειρὸς πατάξαι· ϗ ὁ σκάπτων δὲ ἐκ χειρὸς παιαι.

ἠλάσκουσαι περὶ τὸν αὐτὸν ἡγȣ́μενοι τόπον. ἀπὸ τȣ́τȣ καὶ τὸ ἠλασκάζει.

ἠλάστεον ὠργίζοντο· "ἠλάςεον δὲ θεοί."

ἠλεέ μάταιε· "μαινόμενε, φρένας ἠλεέ."

ἠλέκτωρ ἐπιθετικῶς ὁ ἥλιος, ἤτοι ὁ λαμπρός, παρὰ τὴν τοῦ ἠλέκτρȣ ȣ̓σίαν, περὶ ȣ̃ φησὶν "ἠλέκτωρ ὑπολάμπεθ'·" ἢ οἷον ἀλέκτορος, ὁ λέκτρων ἀμέτοχος, ἢ ὅτι ἡμᾶς ἐκ τῶν λέκτρων ἀνίςησιν.

ἠλεύμενος περὶ τὸν αὐτὸν τόπον ἐκκλίνων.

ἠλίβατος ὑψηλή, ἐφ' ᾗ ὁ ἥλιος πρῶτον βάλλει.

ἤλιθα ἀθρόως ϗ χύδην· "ἤλιθα πολλή."

ἠλιτόμηνον [οἱ] τὸν ἀλιτόντα τῶν ἠθῶν ἐν τῇ κυήσει μηνῶν, ὅ ἐςιν ἐνημαρτηκότα.

ἤλυξεν ἐξέκλινεν, ἐξέφυγεν.

ἠμαθόεντος ἤτοι τȣ̃ ἄμαθον πολλὴν ἔχοντος, ἐξ ȣ̃ ὁ πεδεινὸς δηλȣ̃ται τόπος· ἢ παρ' ὃν ῥεῖ ὁ Μαθόεις ποταμός.

ἦμαρ ἡμέρα.

ἠμάτιαι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

2. Od. 5 368. 3. Od. 9 212 et 2 410. 5. Il. 3 155. 7. Il. 23 531. 10. Od. 4 135. 11. Od. 6 53 et 18 315. 13. Il. 12 5. 16. εἰλȣ́μενοι T. 18. Il. 15 21. 19. Il. 15 128. 21. φησὶν] φησὶν Ἡσίοδος (Scut. 142) Sl. 25. πρῶτον Hesychius, πρῶτος C. 26. Od. 5 483. 27. ἠθάδων V.

ἡμερὶς ἄμπελος· "ἡμερὶς ἡβώωσα." ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τοῦ ἡμερῶν ἡμᾶς.

ἡμιπέλεκκα τὰ μὴ ἀμφίξοα· πελέκεις γὰρ ἐκεῖνοι λέγονται οἱ ἀμφίξοοι· "Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας."

ἡμιτελής ἤτοι καθ' ὃν δόμον οὐδέπω πάντα τὰ νομιζόμενα ϗ συγκυροῦντα τῷ γάμῳ συνετελέσθη, ἢ καθ' ὃν ἐκ ἔφθη πατὴρ κληθῆναι· τέλειος γὰρ οἶκος ὁ γένεσιν τέκνων ὑποδεξάμενος. "ϗ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνήρ." περὶ τοῦ Πρωτεσιλάου λέγει, δόμος ἡμιτελής.

ἥμονες ἀκοντισταί, ϗ ἥματα τὰ ἀκοντίσματα· "ἠδ' ὅσον δυνάμει τε ϗ ἥμασι ἔπλευ ἄριστος," τουτέστι τοῖς ἀκοντίσμασιν.

ἤμυσε ἐκλίθη, ἐξ οὗ τὸ πεσεῖν δηλοῖ. ἐπὶ δὲ μόνου τοῦ κλιθῆναι "ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν."

ἥν. ἐὰν δασέως ϗ ὀξέως, ἤτοι ἄρθρον ὑποτακτικὸν ἢ σύναρθρον ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου, "γνῷ δὲ ϗ Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων ἣν ἄτην." ψιλούμενον δὲ ϗ περισπώμενον τὸ ὑπῆρχεν δηλοῖ.

ἤνοπα τὸν δυσαντοφθάλμητον διὰ λαμπρότητα, οἷον ἄνοπα, ὡς τὸν χαλκὸν ἤνοπα λέγειν εἴωθεν.

ἤπειρος ποτὲ μὲν εἰς ἄπειρον διήκουσα γῆ ϗ μὴ νῆσος, οἷον "ἐριβώλακος ἠπείροιο," καταχρηστικῶς δὲ πᾶσα γῆ.

ἠπεροπεύει ἐξαπατᾷ τὰς φρένας.

ἠπιόδωρος ἤπια ϗ προσηνῆ δωρουμένη κατὰ τὴν παιδοτροφίαν.

ἠπύει φωνεῖ· ἀφ' οὗ ϗ ἠπύτα κῆρυξ ἀντὶ τοῦ φωνητής, ϗ βριήπυος ὁ φωνητικὸς ϗ μεγαλόφωνος.

ἤραρον ἥρμοσαν.

ἦρι πρωΐας· "ἀλλὰ μάλλ' ἦρι νέονται."

ἠριγένεια ἤτοι ἡ τὸ ἦρι γεννῶσα ἢ ἐν τῷ ἦρι γεννωμένη.

ἤρικε διεχίσθη, διερράγη.

ἠρίον τάφος· "φάσσοντο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον."

ἠρτύνετο κατηρτύνετο, ἡτοιμάζετο.

ἡρώων. πάντες οἱ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἥρωες ἐκαλοῦντο.

ἠρώησαν ἀνεχώρησαν· "αἳ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω."

ἧς. τοῦτο ἄρθρον ὑποτακτικὸν ϗ σύναρθρον ἀντωνυμίαν. τὸ μὲν

1. Od. 5 69. 4. Il. 23 883. 6. οὐ C. 8. Il. 2 701. 10. Il. 23 891. 13. Il. 2 148. 15. Il. 16 273. 18. δυσαντο θάλμητον C ita hians ut tribus litteris locum relinquat: correxit Alberti. 21. Od. 13 235. 27. Od. 20 156. 30. Il. 23 126. 33. Il. 23 433.

ὂν ἄρθρον "ἧς τε πλείϛη μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν," τὴν δὲ ἀντωνυμίαν "ὡς ὀδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος ὀδὲ τοκήων."

ἥσατο ἥσθη.

ἥστην ἀντὶ τȣ̃ ἐκαθέζοντο, ἢ ἀντὶ τȣ̃ ἦσαν.

ἦτοι. καθ' Ὅμηρον μὲν ἰσοδυναμεῖ τῷ μὲν συνδέσμῳ, "ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπών," παρὰ δὲ ἡμῖν ϗ ἄλλοις ποιηταῖς διαζευκτικὸς σύνδεσμος, "ἤτοι ϛρατεύσεις ἢ μένων ἔσῃ κακός."

ἠΰκομος εὔκομος· ἀπὸ δὲ ἑνὸς μέρȣς τὸ ὅλον.

ἠΰς καλὸς κἀγαθός. ἐσχημάτιϛαι ἀπὸ τȣ̃ εὖς.

ἠΰτε ὡς· "ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον."

Ἥφαιστος οἱονεὶ ἄφαιϛος ὤν, κατὰ ϛέρησιν τῆς ἁφῆς. σημαίνει δὲ τὸν θεόν. ἐπὶ δὲ τȣ̃ πυρός "σπλάγχνα δ' ἄρ ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίϛοιο·" ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία.

ἤφυσε διέκοψεν.

ἠχή θηλυκῶς ὁ ἦχος.

ἧχι ὅπȣ.

ἤχλυσε ἐσκότισεν.

ἥψατο. πολλάκις Ὅμηρος χρῆ̃ται τῷ ἅψαϛ ἀντὶ τȣ̃ ἐπιλαβέσϛ, "εἰανȣ̃ ἁπτομένην" ϗ "ἅψατο δ' ἡμιόνȣ ταλαεργȣ̃," ϗ δυϊκῶς ἁψάσθην.

ἠώς. ἐπὶ μὲν τῆς θεȣ̃ "ἠὼς δ' ἐκ λεχέων," ἐπὶ δὲ τῆς ὅλης ἡμέρας "ἥδε δέ μοι νῦν ἠὼς ἐνδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλȣθα." ἐπὶ δὲ τῆς πρωΐας ἕως ὥρας ἕκτης "ἔσσεται ἢ ἠὼς ἢ δείλης ἢ μέσον ἦμαρ," "ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς" ϗ "ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας."

θάασσεν ἐκάθητο.

θαιρός ὁ διήκων ἀπὸ τȣ̃ ἄνω μέρȣς ἕως κάτω ϛροφεύς.

θαλάμη κατάδυσις· "ὡς δ' ὅτε πȣλύποδος θαλάμης ἐξελκόμενος."

θαλαμηπόλος ἡ περὶ τὸν θάλαμον πολȣμένη ἤτοι ἀναϛρεφομένη.

θαλερόν θάλλον, οἷον ἀκμάζον. ϗ οἱ ἀκμάζοντες νεανίαι θαλεροί.

θαλέων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐπιτηδείων.

1. Il. 19 222. 2. Od. 9 34. 5. Il. 1 68. 7. ϛρατεύσει σημαίνων C: correxit Toupius. 10. Il. 2 455. 12. Il. 2 426. 19. Il. 16 9 et 23 660. 21. Od. 5 1. 22. Il. 21 155. 23. Il. 21 111. 24. Il. 1 477. 25. Il. 7 381. 26. ἐκάθεντο C: correxit Alberti. 28. Od. 5 432. 34. τὸ om C.

θαλείῃ εὐθηνίᾳ. μεταφέρεται δὲ ἀπὸ τῶν καρπῶν.

θάλος πᾶν τὸ χλωρόν· "σηκοφόρον τ' ἔμμεναι θάλλον τ' ἐρίφοισι φορῆναι."

θαλπωρή χαρά. ὁ δὲ Ἀπίων ἡδονή. ἐπὶ δὲ τῆς χαρᾶς ὑγιῶς· ἡ γὰρ διάχυσις τῆς ψυχῆς ἀφωμοίωται τοῖς θαλπομένοις, καὶ ὥσπερ τὸ ἰαίνεσθαί ἐστι διαχεῖσθαι καὶ θερμαίνεσθαι, καὶ τὸ κατὰ ψυχὴν δὲ χαίρειν καὶ διαμάχεσθαι ἰαίνεσθαι λέγεται, δι' ὧν φησὶν "ἰδοῦσά γε θυμὸν ἰάνθη."

θαλύσια ἡ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν συγκομιδῆς θυσία καὶ ἀπαρχὴ τῶν καρπίμων· "ὅ οἱ ὅτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς γὰρ Οἰνεὺς ἔρεξεν."

θάμνοι οἱ ὑλώδεις τόποι· "οἱ δέ τε θάμνοι πρόρριζοι πίπτουσι."

θαμέες πυκνοί, καὶ θηλυκῶς θαμειαὶ πυκναί. καὶ ἐπιρρηματικῶς τὸ θαμὰ ἀντὶ τοῦ ταχέως, "θάμ' ἐβάδιζε." καὶ τὸ "πάρος γε μὲν ὅτι θαμίζεις" πυκνῶς παραγίνῃ. καὶ τὸ θαμνὸν πυκνόν.

θαυμανέοντες. καὶ "ἐθαύμαζε πυρὰ πολλά," "καὶ γὰρ ὃ θαυμάζων ἧστο πτόλεμόν τε μάχην τε" ἀντὶ τοῦ θεώμενος. τὸ δὲ καθ' ἡμᾶς θαυμάζειν θεῖσθαι, καὶ θεητὸς ὁ θαυμαστός.

θείου τοῦ κεραυνίου πυρὸς λέγει· θεοῦ δὲ τοῦτο, ὥστε κατὰ παρεκδοχὴν εἰρῆσθαι· "ἐν δὲ θείου πλῆτο, πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι." προσυπακουστέον δὲ ὑπὸ τοῦ πυρός.

θειώσω καθάρω· "οἶσε δέ μοι πῦρ ὄφρα θειώσω μέγαρον."

θειλόπεδον ὁ τόπος ἐφ' οὗ ξηραίνεται ἡ σταφυλὴ καὶ οἱ καρποί.

θεῖνα τὸν αἰγιαλόν, ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι τοῖς κύμασιν, ὅ ἐστι τύπτεσθαι. κατὰ δὴ τοῦτον τὸν λόγον γράφοι τις ἂν καὶ τὴν ῥῖνα διὰ τοῦ ε καὶ ι· εἴρηται γὰρ ἀπὸ τοῦ δι' αὐτῆς ῥεῖν τὴν φυσικὴν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῶν ὑγρῶν ἐπίρρυσιν· ἀλλ' οὐ γράφεται τῷ ὀνοματικὸν εἶναι. τὸ δὲ "πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν κεῖτο θὶς ἀνδρῶν" σημαίνει τὴν σορὸν τῶν ὀστέων.

θέλγειν ὁ μὲν Ἀπίων ἀνιᾶν, ἀμαυροῦν. οὐκ ἔοικε δὲ τοῦτο ἡ λέξις ὑπογράφειν, ἀλλὰ γενικῶς τὸ μεταβολήν τινα ψυχῆς ποιεῖσθαι. καὶ ἔστι τὸ ἔτυμον τοῦ θέλγειν εἰς τὸ θέλειν ἄγειν.

θέλειν τὸ δύνασθαι· "οὐδ' ἔθελε προρέειν" ἀντὶ τοῦ οὐκ ἐδύνατο.

θέμις ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς "Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς

2. Od. 17 224. 7. Od 23 47. 10. Il. 9 534. 12. Il. 11 156. 14. Il. 16 207? Il. 18 386. 16. Il. 10 12 et 13 11. 20. Od. 12 417. 22. Od. 22 481. 28. ὀνομαστ C. Od. 12 45. 33. Il. 21 366. 34. Il. 20 4.

ἀγορήνδε καλέσσαι," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ἁρμόζοντος ϰ̀ καθήκοντος "ἣ θέμις ἐςὶν ἄναξ ἀγορῇ," ἐπὶ δὲ τῶν νόμων "λιπαρὰς τελέȣσι θέμιςας."

θεοπρόπιον μάντευμα τὸ ἐκ θεȣ̃ προλεγόμενον.

θεουδής θεοαδής, θεοῖς ἀρεσκόμενος.

θεόφιν. τὸ σχῆμα τῆς αὐτῆς λέξεως δηλοῖ ποτὲ μὲν γενικὴ ποτὲ δὲ δοτικὴ, ὡς ἐπὶ τȣ̃ "θεόφιν μήςωρ ἀτάλαντος·" θέλει γ̀ τοῖς θεοῖς ἴσος. ϰ̀ ἐπὶ τȣ̃ "Ἕκτωρ ἶφι βίηφι πιθήσας," οἷον τῇ ἑαυτȣ̃ βίᾳ πειϑεὶς. ὅτε δέ φησι "τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν," γενική· θέλει γ̀ εἰπεῖν κατασοχαζόμενος τῆς κεφαλῆς. ϰ̀ ὅταν λέγῃ "δακρυόφιν πίμπλαντο," ἀντὶ τȣ̃ δακρύων, "κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν" ἀντὶ τȣ̃ πασσάλȣ. πάλιν δὲ δοτικὴ, ἡνίκα φησὶ "πρὸς κοτυληδονόφιν," ἀντὶ τȣ̃ πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. καί τινες σημαίνει τὰς ἐπȣ́σας κοιλότητας τοῖς πολύποσι.

θεράποντες ȣ̉χ οἱ δȣ̃λοι, ἀλλὰ πάντας τȣ̀ς θεραπευτικῶς ἔχοντας ȣ̔́τως καλεῖ, ϰ̀ τὸν ἐν τῇ δευτέρᾳ τάξει φίλον, ὡς Πάτροκλος Ἀχιλλέως.

θέρεσθαι θερμαίνεσθαι, ϰ̀ τὸ θερέω θερμαίνω. ἀφ' ȣ̔̃ ϰ̀ θέρος, καθ' ὃ θερμαινόμεθα. ϰ̀ τὸ "θερσόμενος, ȣ̉λὴν δὲ κατὰ ῥακέεσσι κάλυψεν," ἀντὶ τȣ̃ θερμανθησόμενος.

θέσθαι ἐν τῇ Ν ῥαψῳδίᾳ τῆς Ὀδυσσείας· ϰ̀ γ̀ ὁ θησαυρὸς θεσμὸς λέγεται, καθάπερ ϰ̀ Ἀνακρέων λέγει "ἀπὸ δ' ἐξείλετο θεσμὸν μέγαν."

θέσπιν θεῖον· "θέσπιν ἀοιδόν."

θεσπιδαὲς θείως δαιόμενον, ὅπερ ἐςὶ καιόμενον.

θεσπέσιον. ὁ μὲν Ἀπίων ὡς συνθέτȣ τῆς λέξεως ȣ̓́σης ἀποδίδωσι θεσπέσιον τὸ ἐκ θεȣ̃ ἑπόμενον ἢ ἐκ θεȣ̃ λεγόμενον· δύναται δὲ ϰ̀ παραγώγως θεῖον εἶναι.

θέσφατον θεόφατα, ἐκ μαντείας λεγόμενα.

θεύσεσθαι δραμεῖσθαι· "περὶ τρίποδος γ̀ ἔμελλον θεύσεσθαι."

θηεῖτο ἐθαύμασεν.

θηλυτεράων. τὸ μὲν σχῆμα συγκριτικόν, ὅτε φησὶ γυναικῶν θηλυτεράων, ἀντὶ τȣ̃ εὐτρόφων. ἢ πρὸς τȣ̀ς ἄνδρας τῆς συγκρίσεως ȣ̓́σης, κατὰ τὸ συγκριτικόν.

1. Il. 9 33. 2. Il. 9 156. 7. Il. 7 366. 8. Il. 22 107. 9. Il. 11 350. 11. Od. 10 248 et 8 105. 13. Od. 5 433. 14. σ (η) C. 19. Od. 19 507. 22. θεαμὸς et 23. θεσμὸν Etym. M: θυμὸς — θυμὸν C. 24. Od. 17 385. 30. Il. 11 700. 32. ὅτε] an ὅτε δέ?

θημῶνα τὸν σωρὸν τῶν ἀχύρων.

θήν πού· "ὥς θην καὶ σὺν ἐγὼ λύσω μένος."

θήρ κατ' ἐξοχὴν ὁ λέων, ἀπὸ τοῦ θοῶς ὀρούειν, ὡς Ἀπίων.

θήσατο ἐθήλασεν.

θῆτες. οἱ δουλεύοντες οὕτως λέγονται.

θοῇσι ταχείαις. καὶ τὸ θόωσα ἀντὶ τοῦ ὤξυνα τὸν μοχλὸν μεταληπτικῶς· "ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς ἄκρον." τὸ δὲ νυκτὶ θοῇ ἀντὶ τοῦ ταχείᾳ· ἡ μὲν γὰρ ἡμέρα πολύμοχθος οὖσα διὰ τὰ ἔργα μακρὰ φαίνεται, ἡ δὲ νὺξ διὰ τὴν ἀνάπαυσιν ταχεῖα.

θούριδος ἀλκῆς τῆς πηδητικῆς, παρὰ τὸ θορεῖν, ὅ ἐστι πηδᾶν.

θρέξαι δραμεῖν.

θρασυμέμνονα θρασὺν κατὰ τὸ μένος· "θρασυμέμνονα θυμολέοντα." ἢ τὸν περὶ τῶν θείων ἔργων μεμνημένον.

θρέψας πήξας. σημαίνει δὲ καὶ τὸ σύνηθες.

θρῆνυς ὑποπόδιον, ἀπὸ τοῦ ἀφάλλεσθαι ὑπ' αὐτοῦ. λέγεται δὲ καὶ ἡ μέση τῆς νεὼς καθέδρα, ἡ ἐν τῷ πλοίῳ ἀπὸ τοῦ τοίχου ἐπὶ τοῖχον διάβασις· "θρῆνυν ὑφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης."

θριγκός ἡ στεφάνη καὶ περιχαράκωμα.

θρόνα ἄνθη· "ἐν δὲ θρόνα ποίκιλλε."

θρυλίχθη ὁ μὲν Ἀπίων συνεθραύσθη· "θρυλίχθη δὲ πρόσωπον." ἔνιοι δὲ παρεσύρθη, τινὲς δὲ ἐδρύφθη.

θρωσμός βουνοειδὴς τόπος, ἀφ' οὗ ἀποβαίνοντα θορεῖν.

θυέεσσι θυσίαις.

θύελλαι αἱ καταιγίδες, ἀπὸ τοῦ θύειν κατὰ συνείλησιν τῆς γινομένης πνοῆς, ὅπερ ἐστὶν ὁρμητικῶς ἔχειν.

θυέων θυσιῶν.

θυμαρέα θυμάρεστον, καὶ θυμῆρες τὸ ἀρέσκον τῇ ψυχῇ.

θυμηγερέων ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν.

θυμοβόροιο τῆς τὴν ψυχὴν διεσθιούσης μεταφορικῶς ἔριδος.

θυμοραϊστής διαφθαρτικὸς τῆς ψυχῆς· ῥαῖσαι γὰρ τὸ διαφθεῖραι.

θυοσκόος εἶδος μάντεως, ὁ διὰ τῶν θυμάτων ἢ θυμιαμάτων κοῶν, ὅ ἐστι συνιεὶς τὰ μέλλοντα.

1. θημῶν C. 2. Il. 17 29. 7. Od. 9 327. 12. Il. 5 639. 13. θείων] θρασέων T. 17. Il. 15 729. 20. Il. 22 441. 21. Il. 23 396. 30. θυμοβόροι C: cf. Il. 7 301. 34. κόων C.

θύρηθ' ἔα ἔξω ἤμην· "θυρηθ' ἔα ἀμφὶς ἐκείνων" ἐν τῇ Ξ τῆς 'Οδυσσείας.

θυρεόν. οὕτως λέγει τὸν τοῦ Κύκλωπος λίθον τὸν ἐπικείμενον τῇ εἰσόδῳ τοῦ ἄντρου.

θύσανοι κροσσοί.

θύσθλα τοὺς θύρσους ἢ κλάδους οὓς αἱ Βάκχαι κρατοῦσιν. ἔνιοι δὲ τὰ ἐπὶ τὴν θυσίαν ἐκφερόμενα. οἱ δὲ τὰ φύλλα τῆς ἀμπέλου.

θυώδεα εὐώδη· ἀπὸ τῶν θυμιαμάτων πεποίηται. καὶ "βωμός τε θυήεις" ὁ τεθυμιαμένος.

θῶες ζῷον ἄγριον.

θωήν ζημίαν. ὅθεν καὶ ἀθῷος ὁ ἀζήμιος.

θῶκος καθέδρα καὶ συνέδριον, "οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον," διὰ τὸ οἱονεὶ θέσκος εἶναι· συνέχει γὰρ ἡμᾶς ἐκ τοῦ θείου.

θώρηκος γύαλον. καθόλου γύαλα παρὰ τοῖς ποιηταῖς ὀνομάζεται τὰ κοιλώματα καὶ τὰ ὀγκώδη τῶν τόπων· "ῥῆξαι δὲ θώρηκος γύαλον," ὡς ἂν τις εἴποι ῥῆξε δὲ τοῦ θώρακος τὸ κύτος. παρὰ τοῦτο καὶ "Ομηρος τὰ εἰς τὴν χεῖρα τιθέμενα ἐγγυαλίξαι λέγει.

θωρῆξαι, ἀφ' ἑνὸς μέρους τοῦ σώματος, καθοπλίζεσθαι.

ἴα μία· "ἐν δὲ ἴα ψυχή." κατὰ γενικὴν "τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε," δοτικὴν "ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠ μὲν κακὸς ἠ δὲ καὶ ἐσθλός," αἰτιατικὴ "τὴν μὲν ἴαν Νύμφησι."

ἰαίνετο διεχεῖτο· "αἶψα δ' ἰαίνετο κηρός." καὶ ἰάνθη ἴσον τῷ ἐχάρη. τάχα δὲ καὶ τὰ ἄνθη ἴα, ἐπεὶ καὶ τὴν ψυχὴν ἰαίνει καὶ διαχεῖ τέρποντα τὴν ὄψιν. ἐπὶ δὲ τοῦ ἐθερμαίνετο "ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ, ἰαίνετο δ' ὕδωρ."

ἰαύων κοιμώμενος.

ἰάψῃ διαφθείρῃ, καὶ προΐαψε προδιέφθειρεν· ἐξ οὗ τὴν μετὰ ὀδύνης ἀπώλειαν σημαίνει καὶ ἐμφαίνει.

ἰάλλον ἐξέτεινον.

Ἰάονες οἱ Ἀθηναῖοι· "καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες."

ἰδὲ σύνδεσμος ἴσος τῷ καί· "ἰδὲ κλέος ἐσθλόν."

ἴδιον ἵδρωσεν· "ἴδιον ὡς ἐνόησα, δεδάκρυντο δέ μοι ὄσσε."

1. ἡμῖν C. Od. 14 352. 8. Il. 8 48. 12. Od. 5 3. 13. θέσ-χος et θεῖν V. 15. Il. 17 314. 20. Il. 21 569 et 16 173. 21. Il. 9 319. 22. Od. 14 435. 23. Od. 12 175. 25. Od. 10 359. 31. Il. 13 685. 32. Il. 5 3. 33. Od. 20 204.

τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρ' Ὁμήρῳ. ἐν δὲ τῇ ἀρχαίᾳ κωμῳδίᾳ πλειϛάκις τὸ ἴδιον ἔϛιν εὑρεῖν ἐπὶ τȣ̃ ἱδρȣ̃ν.

ἰδνώθη εἰς τȣ̀πίσω ἐκάμφθη, οἱονεὶ τὸ ἰνίον ἐδονώθη.

ἱδρῶ, κατ' ἀποκοπήν, ἱδρῶτα.

ἰδυίῃσι πραπίδεσσι εἰδυίαις, εἰδητικαῖς, οἷον εἰδήμοσι ϗ ἐπιϛήμοσιν.

ἵει ἀφίει. τȣ̃το δὲ οἷον ἀπέπεμπεν.

ἵει ψιλῶς προενεκτέον· θέλει γὰρ λέγειν πορεύοιτο.

ἱερεὺς ἐπὶ μὲν τȣ̃ προεϛῶτος τῆς θεραπείας τῆς τȣ̃ θεȣ̃ "Χρύσης ἱερεύς," ἐπὶ δὲ τȣ̃ διὰ τῶν θυσιῶν μαντευομένȣ "ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερεια."

ἱερὸν ἰχθύν ἤτοι τὸν μέγαν ἢ τὸν ἄνετον ϗ διαφέροντα τῶν ἄλλων.

ἵεν. ἐὰν μὲν δασέως ἀναγνῶμεν, ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἀκȣσόμεθα, ἀντὶ τȣ̃ ἵεσαν οἱ ποταμοί, τῆς ἱεὶς μετοχῆς. ψιλῶς ἴεν, ἐνικῶς.

ἵηος ὁ Ἀπόλλων, ἀπὸ τῆς τοξείας. ἔνιοι δὲ ψιλῶς ἀπὸ τῆς ἰάσεως· "ἴηε Φοῖβε."

ἴθματα βήματα.

ἰθὺν τῆς διανοίας τὴν ὁρμήν, τȣτέϛι τὴν διάθεσιν· "σύ τ' ἐγὼ γυναικῶν γνώομεν ἰθύν." θέλει γὰρ εἰπεῖν τὴν διάθεσιν.

ἰθύντατα ὀρθότατα.

ἰθυπτίωνα τὴν εἰς εὐθὺ πετομένην· "δεύτερος αὖτ' Ἀχιλλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα."

ἴθαρ εὐθέως. τινὲς δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγȣ γράφȣσιν· "εἴθαρ δὲ προσηύδα."

ἰθὺς νηῶν ἐπ' εὐθεῖαν, ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς· "ἢ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν." τὸ δὲ παραπλήσιον ϗ ἐπὶ τȣ̃ "οἱ δ' ἰθὺς πόλιος," κατ' εὐθὺ τῆς πόλεως. ὅταν δὲ εὐθὺ χωρὶς τȣ̃ σ λέγῃ ὁ ποιητής, ἀντὶ τȣ̃ εὐθέως. ϗ ἐπὶ τȣ̃ "ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δȣ̃ρα" ἐπ' εὐθὺ προϊεμένων τὰ δόρατα. τὸ δὲ "Ἀντίνοος ἰθὺς γελάσας" ἐπὶ τȣ̃ ἐξ ἐναντίας.

ἵκωμαι ἐπὶ μὲν τȣ̃ παραγένωμαι "ὁ δέ κεν κεχολώσεται ὅν κεν ἵκωμαι," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ἱκετεύω "μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών, ὁ δέ μ' ȣ̓κ ἐλεήσει."

9. Il. 1 370. 10. Il. 1 62. 12. Il. 16 407. 14. τὸν ποταμὸν C. 17. Il. 15 365. 19. Od. 16 304. 22. Il. 21 169. 24. Il. 12 353. 26. Il. 12 254. 27. Il. 21 540. 28. κατευθὺς C. 29. Il. 6 3. 30. Od. 2 301. 32. Il. 1 139. 33. Il. 22 123.

ἱκάνειν ἱκνεῖσθαι, παραγενέσθαι. καὶ **ἵκανε** παρεγένετο.

ἰλαδὸν ἐν ἀθροίσει, κατὰ ἴλας.

ἱλάσσι ταῖς ἐξ ἱμάντων σειραῖς. εἴρηται δὲ παρὰ τὴν εἴλησιν τῶν σχοινίων ἢ ἱμάντων.

ἱλύσω ἰλύϊ περικαλύψω.

ἱμάσθλην μάστιγα, ἀπὸ τοῦ ἱμάσσειν, ὅ ἐστι μάστιγι τύπτειν.

ἱμὰς ἐπὶ μὲν τοῦ συνήθως ἡμῖν νοουμένου "οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμᾶσιν," ἐπὶ δὲ τοῦ κανόνος τοῦ συνέχοντος τὴν θύραν "εἰς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῖδος ἱμάντα," ἐπὶ δὲ τῶν τομέων τῶν μυρμήκων "δῶκεν ἱμάντας ἐΰτμητας βοός."

ἵνα ἐπὶ μὲν τοῦ τοπικοῦ "ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέεσθαι·" ἐπὶ δὲ τοῦ αἰτιώδους συνδέσμου κατ' ἴσον τῷ ὅπως "ἦ ἵνα ὕβριν εἰδῇ Ἀγαμέμνονος;"

ἰνδάλλετο ὡμοιοῦτο.

ἰνίον τὸ ὄπισθεν τοῦ τραχήλου νεῦρον.

ἶνες τὰ διατεταμένα νεῦρα τοῦ σώματος.

ἴξαλον οἱ μὲν τοῦ τελείου καὶ ἐκτικοῦ ἐν τῷ ἅλλεσθαι· τοιοῦτον γὰρ τὸ ζῷον· οἱ δὲ ἐκτομίου, ὡς οἱ νεώτεροι ποιηταὶ ἴξαλον τὸν εὐνοῦχον λέγουσιν. ὁ δὲ Ὅμηρος ἐπὶ τῶν αἰγάγρων.

ἰοδνεφὲς ἤτοι μέλαν ἢ ἄνθει ὅμοιον.

ἰοειδέος μέλανος.

ἰοὶ τὰ βέλη, ἀπὸ τοῦ ἱέναι.

ἰόεντα σίδηρον τὸν εἰς ἰῶν χρείαν, ὅ ἐστι τῶν βελῶν.

ἰόμωροι ὁ μὲν Ἀρίσταρχος οἱ τοὺς ἰοὺς ὀξεῖς ἔχοντες, καὶ τὸ **ὑλακόμωροι** παραπλησίως καὶ τὸ **ἐγχεσίμωροι**· βέλτιον δὲ ἀκούειν οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς μεμορημένοι καὶ οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν πεπονημένοι καὶ οἱ περὶ τὰ ἔγχη. ἐπὶ δὲ τοῦ ἰόμωροι Διονύσιος ὁ Θρᾲξ οἷον ἰόντες ἐπὶ τὸν μόρον, οἷον εὔψυχοι, ἀπὸ τοῦ προφανῶς ἐπὶ τὴν ἀπώλειαν ἰέναι.

ἰονθάδος ὁ μὲν Ἀπίων τῆς δασείας, οἷον τῆς ἰόνθους ἐχούσης, ἢ τῆς ἰσούσης θοῶς· τινὲς δὲ ἀκμαίας. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. διὰ δὲ τοῦ Ἀριστάρχου ὑπομνήματος ἰονθάδος ἔνιοι ἀποδιδόασι τελείου. εἴη δ' ἂν λεγόμενον ἀπὸ τῶν ἰόνθων· τὰς γὰρ τῶν τριχῶν ῥίζας ἰόνθους λέγει Σοφοκλῆς ἐν Χρύσῃ· "ἐγὼ μίαν μὲν ἐξιονθίζω τρίχας."

7. Od. 9 385. 9. Od. 4 802. 10. Il. 23 684. 11. Il. 10 127. 12. Il. 1 203. 22. τοῦ om C. 28. ἄψυχοι C. 30. ἰονθὰς C.

ἰότητι βελήσει.

ἰοχέαιρα ἰοῖς χαίρουσα καὶ φέρουσα.

ἶπες θηρίον τι λυμαντικὸν τῶν τόξων. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἱππόται. οἱ μὲν νεώτεροι ἱππότην τὸν φυγάδα [ἱππότην] λέγουσιν· "ἱππότα Φοῖνιξ," ὅτι φυγὰς ἀπὸ τῆς πατρίδος πρὸς Πηλέα ἦλθεν. ὁ δὲ Ὅμηρος οὐκ ἔοικεν ἐπὶ τούτου τάσσειν. ἔστιν οὖν ὁ ἱππότης ἱππικὸς κατὰ πόλεμον, ὡς Νέστωρ καὶ Οἰνεύς.

ἱππηλάτα ἀντὶ τῆς ὀρθῆς τῆς ἱππηλάτης, οἷον ἵππους ἐλαύνων.

ἱππιοχάρμην ἤτοι χαίροντα ἵπποις ἢ ἐφ' ἵππων μαχόμενον.

ἱπποδάσεια ἵππιον λόφον ἔχουσα.

ἱππόβοτον ἢ ἵππους βόσκειν δυνάμενον, ἢ ὡς ἔνιοι μεγαλόβοτον· τὸ γὰρ ἵππο ἐπὶ τοῦ μεγάλου, ὡς ἱπποπάρηον τὸν μεγαλοπάρηον.

ἱπποκορυσταὶ ἵππους ὁπλίζοντες, ἢ ἐφ' ἵππων καθωπλισμένοι. ἔνιοι δὲ μεγάλας κόρυθας ἔχοντες. οἱ δὲ τοὺς ἐξ ἱππείων τριχῶν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

ἱπποκόμων τρυφαλειῶν τῶν ἐξ ἱππείων τριχῶν κομῶντας τοὺς λόφους ἐχουσῶν.

ἱππημολγῶν τῶν τοὺς ἵππους ἀμελγόντων πρὸς τὸ τροφῇ ταύτῃ χρήσασθαι· διὸ ἐπιφέρει γαλακτοφάγων.

ἱπποσυνάων τῶν ἱππασιῶν· "λελασμένος ἱπποσυνάων."

ἱράων τῶν ἐκκλησιαστηρίων, ἀπὸ τοῦ εἴρειν, ὅ ἐστι λέγειν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀγορεύειν ἀγορὴ δὲ ἡ ἐκκλησία.

ἴρερον δουλείαν. γράφεται δὲ καὶ διὰ τοῦ ε καὶ διὰ τοῦ ι. μαρτυρεῖ δὲ ὁ μέλλων χρόνος· ὡς γὰρ ἀπὸ τοῦ κείρω κερῶ καὶ ἀπὸ τοῦ φθείρω φθερῶ, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἴρω ἐρῶ· "τὰ δέ τοι νημερτέα εἴρω." τὰ δὲ ὀνόματα διὰ τοῦ ι γράφεται, ἥ τε Ἶρις καὶ ὁ Ἶρος· "οὕνεκ' ἀπαγγέλεσκε κιὼν ὅτε πού τις ἀνώγοι."

ἴρεσσιν ἐοικότες οὐ τῷ χρώματι ἀλλὰ τῷ σχήματι· οἱ γὰρ ὄφεις, ἐφ' ὧν τέτακται, ὅλοι συνεστραμμένοι πλὴν τῶν τραχήλων. ἴριδας δὲ εἶπε τὰς ἐν τῷ οὐρανῷ φαινομένας ζωνοειδεῖς.

ἲς ἰσχύς.

ἴσασι γινώσκουσιν.

ἴσθμιος κόσμος περιτραχήλιος. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

ἴσκεν εἴκαζεν, ὡμοίου.

ἰσοφαρίζειν ἐξ ἴσου φέρεσθαι.

3. λοιμαντικὸν C. 21. Il. 16 776. 22. ἱεράων C. 26. Od. 11 137. 28. Od. 18 7.

ἰσοφόροι κατ' ἴσον ἕλκοντες, οὐχ ἑτεροζυγοῦντες.

ἵστωρ μάρτυς· "ἐπὶ ἵστωρ πίαρ ἑλέσθῃ."

ἱστοπέδη ξύλον ὀρθὸν ἀπὸ τῆς τρόπεως, ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστός.

ἱστοδόκη τὸ διὰ μέσης τῆς νεὼς φράγμα, εἰς ὃ κατακλινόμενος τίθεται ὁ ἱστός.

ἱστός τὸ ὑφαντικόν· "ἱστὸν ἐποιχομένη." σημαίνει καὶ τῆς νεώς.

ἴσχεο ἀπέχου.

ἰσχανάασθαι ἀπέχεσθαι.

ἰσχανόωντο κατείχοντο, ἐκωλύοντο.

ἴσαν ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπορεύοντο "οἱ δ' ἄρ ἴσαν σιγῇ," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐγίνωσκον "ἀλλὰ Θέτις τε καὶ Εὐρυνόμη ἴσαν αἵ μ' ἐσάωσαν."

ἴτυς ἡ ἐσχάτη περιφέρεια τῆς ἀσπίδος καὶ ἡ τοῦ τροχοῦ ἀψίς. ἔστι δὲ καὶ παντὸς τοῦ περιφεροῦς τὸ τελευταῖον μέρος. ὅταν οὖν λέγῃ "ὄφρ' ἴτυν κάμψῃ," τοῦτο σημαίνει.

ἴτην, δυϊκῶς, ἐπορεύοντο· "ἐς δ' ἄρα καὶ τὼ ἴτην θείου Ὀδυσσεῖος."

ἰύζουσι ποιῶς φωνοῦσιν.

ἰυγμῷ ἰαχῇ, φωνῇ· "μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε."

ἰφθίμους ἰσχυροψύχους.

ἶφια μῆλα μεγάλα καὶ εὔτονα. μῆλα ἀπὸ τοῦ ἱέναι σφοδρῶς ἐν τῷ σκιρτᾶν ἶφια καλεῖσθαι μηνύουσιν οἱ ἔριφοι, καὶ ἡ αἲξ ἀπὸ τούτου ὠνομασμένη.

ἰφθίμη ἀγαθή. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον Ἰφθίμη, ἡ τῆς Πηνελόπης ἀδελφή· "Ἰφθίμη κούρη μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο." ἀναγνωστέον οὖν οὕτως, "οὕνεκ' ἅμ' αὐτὴ θρέψεν ἅμα Κτημένη τανυπέπλῳ θυγατρί," εἶτ' ἀπ' ἄλλης ἀρχῆς "Ἰφθίμη τὴν ὁπλοτάτην τέκε παίδων."

ἶψαι φθεῖραι. τὸ αὐτὸ *ἰάψαι*.

ἰωγή ὁ αἰγιαλὸς καὶ ἡ ὑποκάτω γῆ. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ὑπὸ σκέπη.

ἰωή ἐπὶ μὲν τῆς φωνῆς καὶ βοῆς "τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή," ἐπὶ δὲ τῆς πνοῆς "ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς."

ἰωκή ἡ δίωξις, ἀπὸ τῆς εὐθείας τῆς ἰώξ.

ἰών πορευόμενος, ἢ συντελικῶς ἐλθών, ἐπεὶ πᾶσα μετοχὴ ὀξύτονος εἰς ων λήγουσα ἐστὶ συντελική· "ἀλλ' ὅτε καὶ κεῖνος ἰὼν διοίνοπα πόντον."

1. καθίσον C. 2. Il. 18 501. 3. τρόπης C. 6. Od. 5 62. 10. Il. 3 8. 11. Il. 18 405. 14. Il. 4 486. 15. Od. 21 244. 17. Il. 18 572. 23. Od. 4 797. 24. Od. 15 363. 28. ὑποκάτω γῆ] καταγωγή ex Hesychio V. 29. ὑπο μὲν et 30. ὑπὸ δὲ C. 29. Il. 10 139. 30. Il. 4 276. 33. Od. 3 286.

ἰῷ ἐνί· "οἱ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι κείνῳ."

καγχαλόωσα χαίρουσα, διὰ τὸ ἐν χαλάσματι εἶναι τὴν ψυχήν, τουτέστιν ἐν ἀνέσει.

καδδέθορε κατέθορεν δέ, ὅπερ ἴσον ἐστὶ τῷ κατεπήδησεν.

καδδραθέτην καταδραθέτην, ἐκαθεύδησαν. οἱ δὲ Ἀττικοὶ καταδαρθεῖν ἐπὶ τοῦ κοιμᾶσθαι.

Κάειρα Καρική· "Μῃονὶς ἠὲ Κάειρα."

καίνυσθαι νικᾶν· "οἷος δέ με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ."

καιροσέων εὖ κεκερωμένων· κέρατα γὰρ ἔτι καὶ νῦν λέγεται τὰ διαχωρητικὰ τῶν στημόνων πλέγματα.

καὶ ἄλλο καὶ ἄλλοτε.

κακός δειλός· "τοῦ μὲν γὰρ κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλη" καὶ "κακὸς δ' ἐς μέσον ἔλασσε."

κακκεῖαι ἐπὶ μὲν τοῦ κατακαῦσαι "ἀλλά μοι κακκεῖαι σὺν τεύχεσιν." σημαίνει καὶ τὸ κατακοιμηθῆναι.

κάκ' ὀσσόμενος κακῶς ὑποβλεψάμενος.

κακά ἐπὶ τοῦ ὀνοματικοῦ "αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσίν," ἀντὶ δὲ τοῦ κακῶς "οὐδέν σε ῥέξω κακόν."

καλά ἐπὶ μὲν τοῦ καλῶς "Τηλέμαχ' οὐ μὲν καλὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησαι·" ὀνοματικὸν δὲ "τεύχεα καλὰ φέρουσα."

καλλίσφυρος. ἀπὸ ἑνὸς μέρους τὴν ὅλην καλὴν βούλεται δηλοῦν.

καλαύροπα ξύλον ὅπερ οἱ βουκόλοι ἔχουσιν.

κάλυκας κόσμου γένος· "κάλυκάς τε καὶ ὅρμους."

κάλλει ἐπὶ μὲν τοῦ μύρου τῆς Ἀφροδίτης "κάλλει μέν οἱ πρῶτα πρόσωπα τὰ καλὰ κάθηραν," ἐπὶ δὲ τοῦ παρ' ἡμῖν κάλλους "κάλλεϊ καὶ χάριτι στίλβων."

καλήτορα ἐπίθετον κήρυκος τοῦ Ἰδαίου, ἀπὸ τοῦ καλεῖν πεμπόμενον.

καμμονίην τὴν ἐκ καταμονῆς νίκην. δὶς δὲ κέχρηται τῇ λέξει.

καλάμην ἐπὶ τῆς τοῦ Ξ ῥαψῳδίας τῆς Ὀδυσσείας "ἀλλ' ἔμπης καλάμην γέ σ' ὀΐομαι εἰσορόωντα γινώσκειν." ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι "μεταφορικῶς τὴν καλάμην εἴρηκεν. καὶ γὰρ ἐπὶ τοῦ

1. *ἐνί οἱ*] *ἔνιοι* C. Il. 6 422. 2. *τοῦ* C. 7. Il. 4 142. 8. Od. 8 219. 9. *κεκαιρωμένων* et *καιρώματα* Schol. Od. 7 107. 11. Il. 14 249. 12. Il. 13 279. 13. Il. 4 299. 14. Od. 11 74. 17. Il. 1 107. 18. *κακῶς* V, *κακοῦ* C. Il. 24 370. 19. Od. 15 10. 20. Il. 18 137. 23. Il. 18 401. 24. Od. 18 192. 26. Od. 6 237. 27. *ἐπιθετικοῦ* C. 29. *δίκην* C. 30. Od. 14 214.

ἀμητȣ̃ τὸ πλῆθος ἰδόντα τῆς καλάμης ϗ τὴν εὐγένειαν ἔϛιν ἐπιγνῶναι ὅσος ϗ οἷος ἦν ὁ καρπός· ϗ νῦν ȣ̃τως λέγει, ἀλλ᾽ ὅμως ϗ τὸ λείψανόν σε ὁρῶντα τȣ̃ σώματος οἴομαι ἐπιγινώσκειν οἷος ἤμην ἀκμάζων ἐγὼ ϗ εὐθενῶν."

καμινοίη καμινεύτριαν· "γρηῒ καμμινοίη ἶσος." ἐπιφέρει δὲ εἶναί τινες κεκμηκυῖα τὰς ἶνας.

κάμμορε κακόμορε.

κάπετος τάφρος. ϗ ἔϛιν οἱονεὶ σκάπετος, παρὰ τὸ ἐσκάφθαι.

κάρκαιρε ἰδίωμα ἤχȣ· "κάρκαιρε δὲ γαῖα."

καρχαρόδοντες τραχυόδοντες.

κάρτος κράτος ϗ ἰσχύς.

καρτερός ἰσχυρός.

κάρψω ξηρανῶ· "κάρψομεν χρόα καλόν."

καρχαλέοι κατάξηροι· "δίψῃ καρχαλέοι."

κάρη. ὅπερ οἱ Ἀττικοὶ κάρα λέγȣσιν τὴν κεφαλὴν διὰ τȣ̃ ᾱ, τȣ̃το Ἰακῶς Ὅμηρος κάρη λέγει. ἰδιάζον δέ ἐϛι τὸ κάρα· μόνον γ̓ ȣ̓δέτερον εἰς τὸ ᾱ ἐκτεταμένον λήγει, ϗ τὴν γενικὴν ἔχει μόνον τὴν αὐτὴν τῇ εὐθείᾳ, τȣ̃ κάρα, τὴν δὲ δοτικὴν ὁμόφωνον, τῷ κάρᾳ, τῇ γραφῇ διαφέρȣσαν τῆς τȣ̃ ῑ προσθέσεως. ϗ πληθυντικῶς τὰ κάρα, ὅπερ Ὅμηρος διὰ τȣ̃ ν̄ λέγων δῆλον ἡμῖν ποιεῖ· "νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα." ἀπὸ ἑνικῆς χηματίζει τῆς κάρηνον. ϗ μεταφορικῶς τὰ ἀνώτατα τῶν ὀρῶν σημαίνει, τὴν γενικὴν ȣ̃τως ἐκφέρων "βῆ δὲ κατ᾽ Οὐλύμποιο καρήνων."

καρρέζουσα καταψῶσα, κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τȣ̃ καταρέζȣσα· ἀφ᾽ ȣ̃ ϗ τὸ ῥῆμα τὸ κατέρεξε. τὴν μὲν γ̓ μετοχὴν ȣ̃τως ἐκφέρει, "τῶν τινὰ καρρέζȣσα Ἀχαιιάδων εὐπέπλων."

καρρόον. παραπλησία συγκοπή, ἀντὶ τȣ̃ καταρρόον.

κασίγνητος ἀδελφός. λέγει δὲ κασιγνήτȣς ποτὲ τȣ̀ς συγγενεῖς, ὥσπερ ϗ τȣ̀ς ἀνεψιȣ́ς. φησὶ γ̓ "Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευεν·" ὁ γ̓ Ἱκετάων ἀδελφός Πριάμȣ· πάντως ȣ̃ν ὁ Μελάνιππος ἀνεψιὸς Ἕκτορος, ϗ ὅμως ἐν τοῖς λεγομένοις κασιγνήτοις ἠρίθμηται.

καστορνῦσα κατὰ συγκοπὴν ἀντὶ τȣ̃ καταϛορνῦσα.

2. ȣ̃τος C: correxit V. 5. Od. 18 27. 9. Il. 20 157. 10. Il. 10 360. 13. Od. 13 398. 14. Il. 21 541. 19. τῆς] διὰ τῆς V. 21. Od. 10 521. 23. Il. 1 44. 27. Il. 5 424. 28. κακορρόον C: correxit V. 30. Il. 15 545.

κάσχεθε κατέχε, συγκοπὴ ἀπὸ τῶ κατέχεθε.

κατέστυγε κατεςύγησε, κατεςύγνασεν.

καταχλῶθες αἱ ἐπικλώσεις τῶν Μοιρῶν.

καταβρόξεις. πεποίηϑ ἡ λέξις. θέλει δὲ εἰπεῖν καταπίοι· "ὡς τὸ καταβρόξειεν ἐπήν."

κατάνεται κατανύεϑ, καταναλῶϑ.

καταπέψῃ ἐν ἑαυτῷ παρακατάσχῃ. εἴρηϑ δὲ μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἐν ἡμῖν καταπεσσομένων σιτίων· ὃν γδ τρόπον ἐν ἡμῖν ταῦτα παρακατέχεϑ, ὅτως κ̀ ὁ χόλος παρακατασχεθεὶς κότος γίνεται.

κατείβετο διεφθείρετο. κυρίως δὲ τὸ κατερρεῖτο. ὅταν δὲ λέγῃ "κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν νόσον ὀδυρομένῳ," κατ᾽ ἴσον τῷ ἐφθείρετο.

κατά. τὸ μὲν σύνηθες "ἀλλὰ κατὰ ςαθμός," ἀντὶ δὲ τῆς ἐξ "εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ᾽ ὀρανῶ εἰλήλωθας," ἀντὶ δὲ τῆς ἐπὶ "χθιζὸς ἔβη κατὰ δαῖτα," ἀντὶ δὲ τῆς εἰς "νὺξ δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην," ἀντὶ δὲ τῆς ἀπό "τὸν δὲ καταθνήσκων."

κατηρεφέας καταςέγες.

κατηφείη αἰσχύνη κ̀ ςυγνότης κ̀ ὄνειδος. κ̀ ἔςι κατὰ τὸ ἔτυμον κατωπίη, ἀπὸ τῶ κάτω τὰς ὦπας ἔχειν τὰς ἐπί τισιν αἰσχροῖς κατηφεῖς γινομένες.

καταῖτυξ εἶδος περικεφαλαίας, ἀπὸ τῶ κάτω τετύχθαι κ̀ μὴ ἔχειν λόφον· φησὶ γδ "ταυρείην ἄφαλόν τε κ̀ ἄλοφον, ἥτε καταῖτυξ κέκληϑ, ῥύεϑ δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν."

κατωμαδόν κατὰ τῶν ὤμων.

κατηφόνες κατηφείας ἄξια πράττοντες, παρὰ τὸ φῶ, ὃ παραγωγὸν φάω.

κατὰ δ᾽ οὖν ἕτερόν γε πέδησεν οἷον, εἰ κ̀ μὴ πολλὰς, ἕνα γε ἔβλαψεν· περὶ γδ τῆς Ἄτης ὁ λόγος.

καταζήνασκε κατεξήραινε.

κατάντηστιν καταντίον.

κατάγει ἐπὶ τὸν ναύςαθμον ἀπάγει.

καταείμενον περικείμενον κ̀ περιχεόμενον· "καταείμενον ὀξεῖ χαλκῷ."

1. κατέσχεθε T, κατέσχεν C. 5. Od. 4 222. 12. Od. 5 152. 14. Il. 5 140. 15. Il. 6 128. 16. Il. 1 424 et 11 252. 17. Il. 22 355. 20. ἀπὸ] ἀντὶ C. 23. Il. 10 258. 24. κατέτυξ C. 31. κατάντιςην C. Od. 21 387.

καταθύμιος κατὰ ψυχήν, οἷον ἐνθύμιος.

καταχαίριον εἰς καίριον τόπον.

κατοίσεται κατάξειεν.

καταείνυον κατεκάλυπτον· "θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον."

κατεμήσατο κατηντλήσατο.

κατ' ἀμαξιτὸν κατὰ τὴν ἡμαξευμένην ὁδόν.

καυστειρῆς θερμῆς ϗ πυρώδȣς μάχης.

καυλός τὸ ἄκρον τȣ̃ δόρατος.

κατάστησον ἐπὶ τȣ̃ "νῆα κατάϛησον, ἵνα νωϊτέρην ὠπ' ἀκȣ́σῃς" ἀντὶ τȣ̃ ϛῆσον.

καρὸς αἴσῃ καρὸς μοίρᾳ, οἷον θανάτȣ μοίρᾳ.

κατὰ στεφάνης. ὁ μὲν ποιητὴς ϗ εἶδος περικεφαλαίας ϛεφάνην λέγει, "αὐχέν' ὑπὸ ϛεφάνης εὐχάλκȣ" ϗ "ἐδὲ ϛεφάνη δόρυ χίθε χαλκοβάρεια·" ὁ δὲ Ἀρίϛαρχος ἀπ' ἄκρȣ τȣ̃ ὄρȣς, "ὄντε κατὰ ϛεφάνης ποταμός." λέγει δὲ ϛεφάνας τὰ τῶν οἰκίων ἄκρα. ἔϛι δὲ ϗ ϛεφάνη κόσμος κεφαλῆς.

κεάσαι χίσαι· "διὰ δὲ ξύλα κεάσαι." σημαίνει ϗ τὸ καῦσαι.

κεδνή σώφρων, φροντιστική.

κειμήλια ἀπόθετα χρήματα.

κεκαδών χωρίσας ϗ ϛερήσας. ἔϛι δὲ ϗ ἀπὸ τȣ̃ κεδάσαι ϗ κεδασθῆναι.

κεκορυθμένος καθωπλισμένος, ἀπὸ μέρȣς τȣ̃ παντὸς ὁπλισμοῦ τῆς κόρυθος.

κεκριμένον διακεχωρισμένον.

κελσάσῃσι ὁρμηθείσαις· "κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ καθείλκομεν ἱϛία πάντα."

κελαινόν μέλαν· τὸ γὰρ μὴ λεγόμενον πᾶν λευκὸν μέλαν ἐνομίζετο. τὸ δὲ κελαινεφὲς παραγώγως ἴσον τȣ́τȣ.

κελαρύζει ἰδίωμα ψόφȣ.

κελαδεινή ἐπίθετον Ἀρτέμιδος. σημαίνει δὲ τὴν κυνηγόν· μετὰ γὰρ κελάδȣ, ὅπερ ἐϛὶ κραυγῆς, κυνηγεῖ. "κελαδεινὴ Ἄρτεμις ἀγροτέρη."

κεμάς. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. οἱ μὲν ἐλάφȣ γένος, οἱ δὲ δορκάδος.

κεντρηνεκέας τȣ̀ς διηνεκῶς κεντριζομένȣς.

4. Il. 23 135. 9. Od. 12 185. 11. μοῖρα — μοῖρα C. 13. Il. 7 12 et 11 96. 15. Il. 13 138. 17. Od. 15 322. 20. χωρήσας C. 22. ἀπὸ addidit V. 25. Od. 9 149. 30. τὸν C. 31. Il. 20 70.

κερδαλέον πανῦργον, περιποιῦντα κ̀ ὠφέλειαν. ὅταν δὲ λέγῃ "ἔνθα δὲ Σίσυφος ὃς κέρδιςος γένετ' ἀνδρῶν," ὁ συνετώτατος κ̀ πανῦργότατος.

κεράμῳ, ὡς κατὰ Κυπρίες, τῷ δεσμωτηρίῳ· κ̀ γ̀ ἐν ἄλλοις "πολλῶν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος."

κεράϊζε διέφθειρε, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν τοῖς κέρασι ζώων ἀμυνομένων τὲς ἐπιόντας. "ἐν ποταμῷ." τίθεται κ̀ ἐπὶ τοῦ ἐκπορθυμένυ, οἷον "θαλάμυς κεραϊζομένυς."

κερτομίοις τοῖς παραλογιστικοῖς, οἱονεὶ κερατομίοις, τοῖς τὴν ψυχὴν τέμνυσιν.

κέρ' ἀγλαέ. οἱ μὲν γλωσσογράφοι ταῖς θριξὶν ἀγαλλόμενε· κέρα γ̀ τὴν τρίχα λέγεσθαι. ὁ δὲ Ἀρίςαρχος κυρίως ἀκέει τὸ τῦ βοὸς κέρας, οἷον τὸ κεράτινον συρίγγιον· τὸ γ̀ παλαιόν, πρὸς τὸ μὴ ἀποτρῶξαι τὸν ἰχθύν, τῷ ἀγκίςρῳ περιτίθεσθαι τῦτο, τὸν δὲ Ὅμηρον μηδέποτε εἰρηκέναι κέρας τὴν τρίχα. ὅθεν ἐπὶ τῦ κέρ' ἀγλαέ, τόξῳ ἀγαλλόμενε.

κεστός. ἐκ ὀνοματικῶς ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἱμὰς κεςὸς λέγεται, ὡς ὑπέλαβον ἔνιοι, ἀλλ' ἐξ ἐπιθέτυ, διακεκεντημένος κ̀ περιπεποικιλμένος.

κευθμῶνες αἱ καταδύσεις, παρὰ τὸ κεύθειν, ὅ ἐςι κρύπτειν. ὅταν ὖν λέγῃ "πάντοθεν ἐκ κευθμῶν," κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τῶν κευθμώνων λέγει.

κερδαλεόφρων ἐκ παντὸς κερδαίνειν φρονῶν, διὸ κ̀ φιλοκτεανώτατον εἶπεν. ὁ δὲ Ἀρίςαρχος φρόνημα κερδῦς ἔχων ἤγυν ἀλώπεκος.

κέσκετο ἔκειτο.

κήδεα ἀνιάματα, λῦπαι.

κήδετο ἠνιᾶτο. δηλοῖ δὲ κ̀ τὸ ἐφρόντιζεν. κ̀ κήδων δὲ ἀντὶ τῦ ἀνιῶν· "σέ τε κήδων σά τε τέκνα" κ̀ "καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν ὅς κέ με κήδει."

κηδείους τὲς πρὸς γένυς· "κηδείυς οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπίσπον." μήποτ' ὖν κηδείυς τὲς φροντίδος πολλῆς ἀξίυς ἐμοί.

κήδεος ὁ κηδεύσιμος κ̀ ὑπὸ κηδεμονίαν πεπτωκώς· "κήδεός ἐςι νέκυς."

1. περιποιῦντα] κέρδος π.? 2. Il. 6 153. 5. Il. 9 469. 6. τῶν om C. 7. Il. 2 861. 8. Il. 22 63. 9. παρὰ τοῖς λογιςικοῖς C: correxit V. 13. κεράτιον C. 17. ὀνομαςικῶς C. 21. Il. 13 28. 29. Il. 24 542 et 9 615. 31. Il. 19 294. 33. Il. 23 160.

κηληθμῷ τῇ τέρψει, ϗ κηλεῖν τὸ τέρπειν.

κῆλα ποτὲ μὲν τὰ ξύλινα βέλη, "τύχ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο·" ἐπὶ δὲ τοῦ Διός, "πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα," οἱ μὲν τὰ σημεῖα, τὰς βροντὰς ϗ τὰς ἀςραπάς, ὁ δὲ Ἀρίςαρχός φησι ϗ ταῦτα βέλη εἶναι ποιὰ τοῦ Διός. λέγεται δ' οὕτως ϗ τὰ ξύλα: ὅθεν ϗ καλόπους, ϗ κηλώνιον ὁ ξύλινος ἀντλητήρ.

κηλείῳ καυςικῷ. τὸ αὐτὸ σημαίνει ϗ χωρὶς τοῦ ι, κηλέῳ.

κήξ ὁ μὲν Ἀπίων φησὶν ὁ λάρος· λέγεται δὲ κάηξ. ἄδηλον δὲ εἰ ϗ Ὅμηρος ταῦτα σημαίνει· οἶδε γὰρ ϗ τὸν λάρον ἐν οἷς φησὶ "λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς." μήποτ' οὖν ἄλλο τι θαλάσσιον ὄρνεον· "ἄντλῳ δ' ἐνδέπησεν πεσοῦσ' ὡς εἰναλίη κήξ."

κῆρ. εἰ μὲν περιεσπασμένως, ἡ ψυχή, κέαρ κῆρ· εἰ δὲ ὀξυτόνως ϗ θηλυκῶς, ἡ θανατηφόρος μοῖρα.

κήρυκες οἱ ὑπηρετικὰς ἐπιτελοῦντες χρείας.

κηρεσσιφορήτους τοὺς ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἐνηνεγμένους.

κητώεσσαν τὴν Λακεδαίμονα. οὕτως ἐξ ἐπιθέτου λέγεται· "Λακεδαίμονα κητώεσσαν." τὸ μὲν ὑγιὲς μέγα κύτος ἔχουσαν, ὡς ϗ ἐπὶ τῆς νηός· τινὲς δὲ ὅτι εἰς ἣν κήτη ἐκβράσσεται. τινὲς δὲ καλαμινθώδη· καιετας γὰρ φυτὸν ἡ καλάμινθος ὑπ' ἐνίων καλεῖται.

κηώδει εὐώδει, ἀπὸ τοῦ καίεσθαι τὰ θυμιάματα. ϗ ὅταν ἡμεῖς λέγωμεν ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ δυσῶδες.

Κήτειοι γένος Μυσῶν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

κίστη ἀγγεῖον ἐν ᾧ βρώματα κεῖται, παρ' ὃ ϗ εἴρηται κίςη· "μήτηρ δ' ἐν κίςῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδήν." τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.

κῖκυς ἰχύς, παρὰ τὴν κίνησιν.

κινυρή οἰκτρά· "πρωτοτόκος κινυρή."

κίρκος ἱέραξ· "κίρκος Ἀπόλλωνος ταχὺς ἄγγελος."

κισσύβιον ἐκ κισσίνου ξύλου ποτήριον.

κιχείω καταλάβω, ϗ κιχείς καταλαβών.

κίχλαι. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔςι δὲ εἶδος ὀρνέου.

κλέψαι ἔςι ϗ ἐπὶ τοῦ κυρίως νοουμένου, ἔςι ϗ ἐπὶ τοῦ παραλογίζεσθαι· "κλέπτε νόῳ, ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι."

κλήρους ἐπὶ μὲν τῶν βαλλομένων εἰς τὴν λοχην "κλήρους δ'

2. Il. 1 383. 3. Il. 12 280. 10. Od. 5 51. 11. Od. 15 479. 16. Il. 2 581. 24. Od. 6 76. 28. Il. 17 5. 29. Od. 15 526. 34. Il. 1 132. 35. λοχην an λαχην ambiguum. Il. 23 861.

ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ βάλλων,” ἐπὶ δὲ τῶν κτημάτων “ἄλοχός τε σόη ϗ παῖδες ὀπίσω, ϗ οἶκος ϗ κλῆρος ἀκήρατος.”

κλέος φήμη· “ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν.” σημαίνει ϗ τὴν καθ' ἡμᾶς δόξαν.

κλειτάς κλεϊζάς, ἐνδόξες· ϗ ἀγακλειτάς ἄγαν κλεϊζάς.

κλήδην τὸ καλέσαι· “κλήδην εἰς ἀγορήν.”

κλητοὺς τὲς ἐξ ὀνόματος καλεμένες.

κληῖδας τὰ ξύλα ἐφ' οἷς οἱ ἐλαύνοντες κάθηνται· “τύπτονται κληΐδεσσιν ἐφήμενοι.” ἔςι δὲ ὅτε ἡ κλείς· “μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει” ϗ “παρὰ κληῖδος ἱμάντα.” ϗ κληῖδες αἱ θύραι, παρὰ τὸ ἐπικλίνεσθαι, καθό φησιν “ἐὐκληῗς ἀραρυῖαι” ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμέναι. ἔνιοι δὲ κληῖδα τὸν μοχλόν.

κλήθρη δένδρυ γένος· “κλήθρη τ' αἴγειρός τε ϗ εὐώδης κυπάρισσος.”

κλισμός θρόνος ἀνάκλιτον ἔχων.

κλισίην τὴν σκηνήν. λέγεται δὲ ϗ ἡ καθέδρα· “τῇ παρὰ μὲν κλισίῃ πυρὶ κάτθεσαν.” λέγεται δὲ ὅτως ϗ ἡ ἔπαυλις, ἀπὸ τῦ κλίνεσθαι τὰ θρέμματα.

κλίσιον. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ω τῆς Ὀδυσσείας, “περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη, ἐν τῷ σίτεσκον,” ἀντὶ τῦ ἐν τῷ οἴκῳ. ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τὰς κύκλῳ ϗ ἔξω καταλύσεις εἴρηκεν, ὁ δὲ Ἀρίςαρχος κυκλόθεν τῦ οἴκυ οἷον ἐκ ςιβάδων ᾠκοδομημένον, πρὸς ὃ ϗ οἱ θρόνοι ἔκειντο, ὥςε ὂν ϗ ἐπ' αὐτῶν καθιζομένες δειπνεῖν ϗ ἐγκοιμᾶσθαι. ὁ δὲ Ἀπίων φησὶν ὅτως· κλίσιον ἡ βάσις ἐφ' ἧς κεῖται ὁ θρόνος· “περὶ δὲ κλίσιον θέε πάντη,” ὅ ἐςι δὲ ὅλυ τῦ οἴκυ.

κλιτύς ὁ μὲν Ἀπίων τὸ καταφερὲς τῶν ὑδάτων· κρεῖσσον δὲ νοεῖν τὰ ἀποκλίματα τῶν ὀρῶν.

κλόνος ἡ ταραχή, ϗ κλονέοντο ἀντὶ τῦ ἐταράσσοντο.

κλύειν ἀκέειν κυρίως. τίθεται δὲ ἐπὶ τῦ ἐπήσθοντο ἐν τῇ Ζ τῆς Ὀδυσσείας, “μάλιςα δέ γ' ἔκλυον αὐτοί.” ϗ “οἱ δὲ πληγῆς ἀΐοντες.”

κλυτόπωλος. ὁ μὲν Ἀπίων ἵππυς ἀγαθές, ὁ δὲ Ἀρίςαρχος ἐπὶ τῦ “ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ” ἀκέει κλυτὴν ἐπιπόλη-

1\. Il. 15 497. 3. Il. 2 486. 6. Il. 9 11. 8. Od. 12 215. 9. Il. 12 456. 10. Od. 4 802. 11. Il. 24 318. 13. Od. 5 64. 15. cf. Lobeck. Phryn. p. 132. 16. Od. 19 55. 19. Od. 24 208. 27. *κρείσσων* et 28. *ἀποκλείσματα* C. 31. Od. 6 185. Il. 11 532. 33. post *ἀγαθὲς* Etym. et Schol. *ἔχων*. 34. Il. 5 654.

σιν, διὰ τὸ τοὺς τελευτῶντας ἐξακέεσθαι διά τε τοὺς θρήνους καὶ τὰς οἰμωγὰς τὰς ἐπ' αὐτοῖς.

κλοτοπεύειν στρατεύεσθαι· "οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας."

κλωματόεσσαν ὁ μὲν Ἀπίων τραχεῖαν καὶ ὀρεινήν.

κνῆστις σκεῦος ᾧ ἐπιξύουσι τὸν τυρόν· "κνῆστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν." τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ ἔκνα, ἔξυεν. ἄκνηστις δέ ἐστι τὸ μέσον τοῦ νώτου, ἐφ' ὃ ἐξικνεῖται τὰ ζῷα κνήσασθαι.

κνώσσειν καθεύδειν.

κνῆμαι ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμετέρου "ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί·" ἐπὶ δὲ τῶν διερειδόντων τὴν χοινικίδα τοῦ τροχοῦ ξύλων, καθό φησι "χάλκεα ὀκτάκνημα σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς."

κνημούς μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ἡμετέρων μελῶν.

κνυζηθμῷ ἰδίωμα ἤχου.

κνώδαλον ὁ Ἀπίων θηρίον θαλάσσιον, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ κινεῖσθαι· καταχρηστικῶς δὲ λέγουσι καὶ τὰ ἄλλα θηρία κνώδαλα. ὁ μὲν Ὅμηρος ἃ μὲν νοεῖ θαλάσσια θηρία, οἱ Αἰολεῖς λέγουσι κνώδαλα. Ὅμηρος δὲ ἅπαξ πᾶν θηρίον. ἔνιοι δὲ θῆρας μὲν καὶ θηρία λέγοντες λέοντας καὶ παρδάλεις καὶ λύκους καὶ πάντα τὰ παραπλήσια τούτοις, ἑρπετὰ δὲ πάλιν κοινῶς τὰ γένη τῶν ὄφεων, κνώδαλα δὲ τὰ θαλάσσια κήτη, φαλαίνας καὶ ὅσα τοιαῦτα, καθάπερ καὶ Ἀλκμὰν διαστέλλει λέγων οὕτως· "εὕδουσιν δ' ὀρέων κορυφαί τε καὶ φάραγγες πρώονές τε καὶ χαράδραι, φῦλά τε ἑρπετά θ' ὅσα τρέφει μέλαινα γαῖα, θῆρές τ' ὀρεσκῷοι καὶ γένος μελισσῶν καὶ κνώδαλα ἐν βένθεσι πορφυρῆς ἁλός. εὕδουσιν δ' οἰωνῶν φῦλα τανυπτερύγων."

κνίσης. σημαίνει τρία. ἐπὶ μὲν τοῦ ἀναφερομένου ἀτμοῦ ἀπὸ τῶν θυσιῶν "κνίση δ' οὐρανὸν ἧκεν," ἐπὶ δὲ τοῦ λίπους "κνίσης τε καὶ αἵματος ἐμπλήσαντες," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπίπλου "κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν."

κοῖτος ὁ ὕπνος ὁ ἐν τῇ κοίτῃ· "κοίτου τ' ἐμνήσαντο."

κοιμηθέντι οὐ πάντως ὑπνώσαντι, ἀλλὰ κατακλιθέντι πρὸς τὸ ὑπνῶσαι.

2. αὐτοὺς C. 3. στραγγεύεσθαι HStephanus. Il. 19 149. 5. Il. 11 639. 7. ἐ] ὃ οὐκ? 10. Il. 18 411. 11. ξύλου C. 12. Il. 5 723. 17. ἃ et 18. θῆρας ubi posuit V, macula est in C. eadem vocis μὲν initium abstulit, ut ἐν an ὡς legendum sit nescias. 19. λέγουσι V. 21. φαλαίνας V, φαλλαίας C. 23. φάραγγες V, φάλαγγες C. πρωτονέστε C. 27. κνίσα C in margine, ab eadem manu. κνίσης legi iam non potest. 28. Il. 1 317 et Od. 18 45. 29. Od. 3 457. 31. Od. 7 138? 20 138?

κολωός θόρυβος. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν κολοιῶν· θορυβητικὸν γὰρ τὸ ζῷον.

κολωνός πᾶν ἀνάστημα τῆς γῆς· "ἔστι δέ τις πόλιος προπάροιθεν αἰπεῖα κολώνη." ὁ δὲ Ἀπίων παρεὶς τὸ σημαινόμενον, προθεὶς δὲ τὸ Κολώνη, πόλις Τρωϊκή.

κόλλοπι. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· "περὶ κόλλοπι χορδὴν ἅψας." λέγει δὲ τῷ κολλάβῳ, ἀπὸ τῆς κόλλης· δερματίνοις γὰρ ἐχρῶντο τοῖς κολλάβοις.

κόλπον ἀνιεμένη τὸ κατὰ τὸ στῆθος μέρος ἀνέλκουσα.

κομέειν ἐπιμελείας ἀξιοῦν. ὅθεν ἱπποκόμος· καὶ τὸ ἐν νόσῳ τινὸς ἐπιμέλειαν ποιεῖσθαι νοσοκομεῖν λέγεται.

κόνις ἡ πεδιὰς λέγεται καὶ ἡ ἐκ τέφρας σποδός. καὶ τοῦ μὲν προτέρου "οὐδ' εἴ μοι τόσσα δοίη ὅσσα ψάμαθός τε κόνις τε", τὸ δ' ὕστερον "ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν." οἱονεὶ κίνις, ἀπὸ τῆς κινήσεως. λέγει δὲ τὴν αὐτὴν κονίην· "ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη ἵστατ' ἀειρομένη." ὁ δὲ Ἀπίων μάχην εἶναι ἔφη.

κόπρος ἡ τῶν κήπων, ὡς καὶ ἡμεῖς. λέγει δὲ οὕτως καὶ τὴν κόνιν. τὸ μὲν πρότερον "τέμενος μέγα κοπρίσαντες," τὸ δὲ δεύτερον "κυλινδόμενος κατὰ κόπρον." λέγει δὲ καὶ τὴν στάσιν τῶν βοῶν· "μυκηθμὸν δ' ἀποκόπρου ἐπεσσεύοντο νομὸν δέ."

κορώνη ἐπὶ μὲν τοῦ ζῴου "οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι·" εἶναι δέ φησιν ὁ Ἀπίων τὴν αὐτὴν τῷ λάρῳ καὶ τῇ αἰθυίῃ. ἐπὶ δὲ τοῦ κρίκου τῆς θύρας "ἀργύρεον δ' ὑπερθύριον χρυσέη τε κορώνη." ἐπὶ δὲ τῆς τοῦ τόξου ἐκκοπῆς "πᾶν δ' εὖ λειήνας χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην."

κορωνίδες αἱ καμπυλόπρυμνοι· λέγει γὰρ οὕτως τὰς ναῦς. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὰς κορωνίδας φησὶ καρανίδας, ἀπὸ τοῦ κάρα αὐταῖς ἐπικεῖσθαι, τουτέστι τὸ τέλος· παρ' ὃ καὶ ἐν τοῖς βιβλίοις ἐπὶ τέλους κορωνὶς γέγραπται.

κορυθαίολος ὁ τὴν κόρυθα εὐκίνητον ἔχων· αἰόλλειν γὰρ τὸ κινεῖν.

κορύνη ἑτερόρροπον ξύλον. ὁ δὲ Ἀπίων κολλοβόρου τι γένος.

κορύσσετο. ἀφ' ἑνὸς μέρους, τῆς κόρυθος, τὸ καθοπλίζεσθαι.

3. Il. 2 811. 6. Od. 21 407. 10. κομεεῖν C. 13. Il. 9 385. 14. Il. 18 23. 16. Il. 23 365. 19. Od. 17 299. 20. Il. 22 414. 21. Il. 18 575. 22. Od. 12 418. 23. cf. Schneider ad Aristot. H. A. t. 4 p. 463. 24. Od. 7 90. 25. Il. 4 111. 31. κορυθαιόλως C.

κορθύεται διεγείρεται καὶ εἰς ὕψος αἴρεται.

κόρσην κεφαλήν.

κόρακος πέτρῃ, ὀνομαστικῶς, τόπος ἐν Ἰθάκῃ.

κορήσατε καλλύνατε.

κοσμῆσαι διατάξαι. ὅθεν καὶ ὁ κόσμος, ἀπὸ τῆς τάξεως ἧς ἔχει, ὠνόμασται, οἵ τε διατάσσοντες βασιλεῖς **κοσμήτορες**.

κουρίζων νέος ὑπάρχων.

κότος χόλος.

κοτύλη πᾶν τὸ κοῖλον. ὁ δὲ Ἀπίων τὸ κοῖλον τῆς χειρός.

κουρίξ. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ. σημαίνει δὲ τὸ τῆς κόρης λαβέσθαι. ἔνιοι δὲ κουρικῶς, οἷον νεανικῶς.

κοῦρος νεανίας. λέγεται δὲ καὶ ὁ νήπιος παῖς, ὅταν λέγῃ "κούρων παιζόντων."

κουρῆτες. προπερισπωμένως μὲν σημαίνει τοὺς τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντας, "Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο," προπαροξυνόμενον δὲ νεανίας, "ἅμα δ' ἄλλοι ἔσαν κούρητες Ἀχαιῶν."

κόσμος ἐπὶ τοῦ κυρίου καὶ συνήθους ἡμῖν "κόσμῳ πείσματ' ἔλυσαν ἀποτριτοῖο λίθοιο," ἐπὶ δὲ τοῦ διατάξαι "τοὺς δ' αὐτ' ἐκόσμεον βασιλῆες οὐτάμενοί περ."

κολλητὰς σανίδας τὰ θυρώματα.

κοτυλήρυτον αἷμα πολύ, ὥστε κοτύλῃ ἀρύσασθαι.

κοτυληδονόφιν ταῖς κοτυληδόσιν, αἵπερ εἰσὶν αἱ τῷ πολύποδι ἔνουσαι.

κρατευτάων. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὁ Ἀρίσταρχος τῶν βάσεων ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται, ἀπὸ τοῦ διακρατεῖσθαι τοὺς ὀβελίσκους ἐπὶ τούτων κειμένους· "πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο κρατευτάων."

κραναή τραχεῖα.

κραταίπεδον τὸ στερεὸν ἔδαφος καὶ λιθόστρωτον. ἅπαξ εἴρηται.

κρατύς κραταιός. λέγει δὲ ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ.

κρῆναι ἐπιτελέσαι, οἷον κάρα, κεφαλήν, ἐπιθεῖναι.

κραταιγύαλοι. ὁ Ἀρίσταρχος θώρηκος γύαλον οὐ τὸ κοίλωμα τοῦ θώρακος ἀλλὰ τὸ ὅλον κύτος, περιφραστικῶς ἀντὶ τοῦ ὅλον τὸν θώρακα. ὅταν οὖν λέγῃ κραταιγυάλους, τοὺς τὸ ὅλον κύτος ἰσχυροὺς θέλει δηλοῦν.

κρεῖον βασιλεῦ. σημαίνει δὲ καὶ τὸ κρεοδόχον ἀγγεῖον· "αὐτὰρ ὅγε μέγα κρεῖον κάμβαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ."

11. κορρης V. 12. Od. 23 147. 15. Il. 9 529. 16. Il. 19 248.
17. Od. 13 77. 18. Il. 14 379. 21. κοτύλην C. 26. Il. 9 214.
33. τοῖς C. 35. Il. 9 206.

κρίνοντες διαχωρίζοντες· "κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα." ἀπὸ τέτε ϗ ὁ κριτὴς ὁ τὰ πράγματα διαχωρίζων, ἀπὸ τῶν δικαίων τὰ ἄδικα.

κρηδέμνῳ τῷ τῆς κεφαλῆς ἐπιβολαίῳ. ὅταν δὲ λέγῃ "ὄφρα Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύωμεν," μεταφορικῶς λέγει, οἷον τῶν τειχῶν τὰ ὑπεράνω· καταςρέφει δὲ εἰς αὐτὰ τὰ τείχη.

Κρήτῃ ἐπίουρον. οἱ μὲν κατ' ἀναςροφὴν ἀναγινώσκεσιν, ϗ περισπῶσι τὴν ὖρον, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῇ Κρήτῃ φύλακα· οἱ δὲ περισσήν φασιν εἶναι τὴν ἐπί, ὡς ϗ "βοῶν ἐπιβεκόλος ἀνήρ." ἡμεῖς δὲ συνθέτως ἐπίερος, οἷον ἐπιφύλαξ, ὃν τρόπον ϗ ὁ τεκτονικὸς λέγεϑ [δὲ] ἐπίερος ὁ ἐπιφυλάσσων ϗ συνέχων τὰ συναρμοζόμενα ξύλα.

κροαίνων ἔνιοι μὲν ἐπιθυμῶν, οἱ δὲ ὅτι ἐπικροτῶν τοῖς ποσίν.

κρόσσας ἔνιοι μὲν τὰς κλίμακας, ἔνιοι δὲ τὰς κεφαλίδας, ἔνιοι δὲ τῶν πύργων τὰς ςεφάνας, ὃ ϗ μᾶλλον ἄν τις εἴποι. τινὲς δὲ τὰς κεφαλίδας τε τείχες, ἃς ἔνιοι προμαχῶνας λέγεσιν. ἄλλοι δὲ τὰ ἀποκρηπιδώματα· ϗ γδ κροσσὲς λέγομεν τὰ κάτω τῶν ἱματίων.

κροκόπεπλος ἤτοι κροκοειδὴς διὰ τὴν χρόαν τῆς ἀνατολῆς τε ἡλίε, ἢ ὅτι ἡ θεὸς τοιαύτῃ κέχρηϑ ἐσθῆτι.

κρυόεσσα φρικτή· κρύος γδ τὸ ῥῖγος.

κρῖ ὁ μὲν Ἀρίςαρχος τὸ αὐτὸ τῷ κριθὴν σημαίνειν, εἰρῆσθ δὲ ἐ κατ' ἀποκοπήν, ὡς ἐνόμισαν, ἀλλὰ μετεχηματίσθ τὸ θηλυκὸν εἰς ἐδέτερον τὸ κρῖ. ὁ δὲ Ἀπίων γένος τι, ἐ πάντως κριθή.

κτέρεα ἐντάφια.

κτιδέη. τινὲς πλανηθέντες ἔδοξαν εἶναι ὡς ἴκτιδος δέρματος· ὁ δὲ ποιητὴς διδάσκει ὅτι ἐςὶ κτιδέη. κτὶς γάρ ἐςι τὸ ζῷον ὅμοιον γαλῇ μικρῷ, μεγέθει διαφέρεσα τῆς γαλῆς· τὸ δὲ τέτου δέρμα εὔθετόν φασιν εἶναι εἰς περικεφαλαίας.

κτίλος ὁ ἡγέμενος τῆς ποίμνης κριός· ϗ ἔςι κατὰ τὸ ἔτυμον ἄκτιλος, ὁ ἐπαγόμενος τὰ λοιπὰ τῶν ἐπακολεθέντων προβάτων.

Κύδωνες ἔθνος Κρητικόν.

κύδεϊ γαίων τῷ καθ' αὐτὸν ἀξιώματι γαυριῶν.

κυδοιμός θόρυβος, τάραχος.

κύκλα τροχοί.

1. Il. 2 362. 5. Il. 16 100. 9. Od. 3 422. 22. σημαίνει C et 23. ἐκ ἀποκοπήν: correxit V. 26. ἴκτινος C. 27. τὸ] immo τι. 28. μικρὸν V. διαφέρεσαν C.

κύδηνε κατὰ ψυχὴν ἐμετεώρισεν.

κυκλήσομεν ἐπ' ἀμαξῶν ἄξομεν.

κυκεῶ κατ' ἀποκοπὴν κυκεῶνα. κυκεὼν δέ ἐστι τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτου καὶ ὕδατος ἀναμεμιγμένον πόμα.

κύμβαχος ἐπὶ μὲν τοῦ ἄκρου τῆς περικεφαλαίας "κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπὶ κεφαλὴν πτώματος "κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους."

κύμινδις ὀρνέου γένος· "χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν."

Κυλλήνιος. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἑρμοῦ, ἀπὸ ὄρους Ἀρκαδίας.

κυνάμυια ἡ ἀναιδὴς καὶ θρασεῖα· καὶ κύνα ἀναιδῆ ἐξ αὐτοῦ.

κύντερον κυνότερον, ἀναιδέστερον. ὁ δὲ Ἀπίων ἀγριώτερον.

κυνοραϊστέων ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως κυνός, ὃς ἐκαλεῖτο Ἄργος. τούτους δ' οἱ μὲν τοὺς κρότωνας, ἀπὸ τοῦ τοὺς κύνας ῥαίειν, ὅ ἐστι φθείρειν, οἱ δὲ τὰς λεγομένας κυνόμυιας. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

κυνέη κυρίως ἡ περικεφαλαία ἡ ἐκ κυνείων δερμάτων, καταχρηστικῶς δὲ ἡ ἐξ ἄλλων. ὅταν οὖν λέγῃ "κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην," ἰδίως μὲν κτιδέαν εἴρηκε, κυνέαν δὲ καταχρηστικώτερον. ὁ δὲ Ἀπίων περικεφαλαίας γένος. ἔστι δὲ αὕτη τοῖς κατὰ μέτωπον καὶ μικρὸν ταῖς ὄψεσιν ἐπισκοτοῦσα. ἐν δὲ τῷ εἰπεῖν "κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου" ἀπὸ μέρους τὴν ὅλην χαλκῆν.

κύπελλον ποτὲ μὲν ἀμφικύπελλον τὸ ἐξ ἀμφοτέρων μερῶν περικεκυφωμένον ποτήριον.

κύρμα ἔντευγμα, συγκύρημα, οἷον "ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι."

κύσε τῷ στόματι κατεφίλησε.

κυφός ἐπίκυφος, κεκυρτωμένος διὰ γῆρας.

κύων ἐπὶ μὲν τοῦ ὑλακτικοῦ ζῴου "ὡς δὲ κύων ἀμελῇσι περισκυλάκεσσιν," ἐπὶ δὲ τῶν ἀναιδῶν "κύνας κηρεσσιφορήτους," ἐπὶ δὲ τῶν τορνευτῶν "χρύσειοι δ' ἑκάτερθεν καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν," ἐπὶ δὲ τοῦ ἄστρου "ὅντε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσιν," ἐπὶ δὲ τοῦ θαλασσίου "δελφῖνάς τε κύνας καὶ εἴ ποθι μεῖζον ἕλῃσι κῆτος."

2. ἐπαμάξων C. 5. Il. 15 536. 7. Il. 5 586. 8. Il. 14 291. 19. Il. 10 335. 23. Il. 12 183. 26. Od. 5 473. 29. Od. 20 14. 30. Il. 8 527. 31. Od. 7 91. 32. Il. 22 29. 33. Od. 12 96.

Κύπρις ἐπίθετον Ἀφροδίτης, οὐ μόνον ἐκ τῆς νήσου Κύπρου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ τὸ κύειν πορίσκειν, ὅ ἐστιν ἐκ τῆς συνουσίας.

κῶας κώδιον· "κώεσσι μαλακοῖσιν."

κώδειαν ἰδίως ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή. ὅταν δὲ λέγῃ "ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀναχών," παρέλειπεν τὸ ὥς, ἵν' ᾖ τὴν τοῦ ἀνθρώπου κεφαλὴν ὡς τὴν τῆς μήκωνος ἀνέχεν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

κωκυτός ὁ θρῆνος· "κωκυτοῦ δ' ἤκουσεν." ἐπὶ δὲ τοῦ καθ' "Αιδην ποταμοῦ "Κωκυτός θ' ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀπορρώξ."

κώληπα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. λέγει δὲ τὴν ἰγνύην.

κῶμα κώμημα, ὕπνος.

κωρύκῳ θυλάκῳ.

κωφόν. ὅτε μὲν ἐπὶ τοῦ κύματος, "μέγα κύματι κωφῷ," μηδέπω ἐκκαχλάζοντι κύματι, ἀρχομένῳ δὲ μεγεθοῦσθαι. λέγει δὲ καὶ "κωφὸν βέλος ἀνδρός."

λαβρεύεται ὁ μὲν Ἀπίων προγλωσσεύει· ἔστι γὰρ κυρίως λάβρον μέγα κατὰ τὴν βοράν· τὸ γὰρ $\overline{λα}$ μέγα δηλοῖ. μεταφορικῶς οὖν κεῖται ἐπὶ τοῦ μεγάλα βουλομένου διὰ τὸν λόγον ἐμφαίνειν. πρὸ καιροῦ πολυλογεῖς καὶ λάλος γίνῃ, καὶ οἷον ἀθρόως λέγεις, ἀμέτρως, καὶ μεγαληγορεῖς.

λαθεῖν ἑκόντα παραπέμψασθαι. ὅθεν κἀκεῖνο οὕτως εἴρηται, "ἢ λάθετ' ἢ οὐκ ἐνόησεν·" ἤτοι ἑκὼν θῦσαι παρεπέμψατο τῇ Ἀρτέμιδι, ἢ ὅλως ἐπὶ νοῦν οὐκ ἦλθεν.

λαιψηρά ταχέως κινούμενα, ἀντὶ τοῦ λαιψηρῶς, ὡς ταχεῖα ἀντὶ τοῦ ταχέως, καὶ "τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών."

λαισήϊα θυρεοῦ γένος, ἢ βέλη. *πτερόεντα* δὲ εἴρηται, ὅτι κατὰ τὸ σχῆμα πτεροῖς ὅμοια εἶναι κοῦφα.

λαῖτμα ὁ μὲν Ἀπίων τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης, κατὰ μίμησιν τοῦ ψόφου· ἔνιοι δὲ παρὰ τὸ $\overline{λα}$, ὅ ἐστιν ἐπὶ τοῦ μεγάλου.

λάϊγγες χάλικες, παρὰ τὸ λᾶας, ὃ σημαίνει τὸν λίθον.

λάκε ἐψόφησεν, ἤχησεν. ἰδίωμα δὲ φωνῆς, ἤχου.

λαῖφος τὸ ἱστίον, ἐπεὶ ἐξ ἱματίων γίνεται, οἱονεὶ μεγαλόϋφον.

λαμπτῆρες ἐσχάραι.

λὰξ ποδὶ κινήσας τῷ πλατεῖ [τῷ] μέρει τοῦ ποδὸς νύξας καὶ διακινήσας, οὐχὶ λακτίσας ὑβριστικῶς.

3. Od. 3 38. 4. Il. 14 499. 7. Il. 22 447. κατ' ἀΐδην C. 8. Od. 10 514. 10. κοίμημα Schol. Od. 18 200. 12. Il. 14 16. 13. Il. 11 390. 20. Il. 9 537. 24. Il. 4 182 et 8 150. 26. εἶναι] ἐστι καὶ V.

λαοί ὄχλοι, ἀπὸ τȣ̃ λάλες εἶναι, ἢ ὡς ὁ μῦθος, ἀπὸ τȣ̃ Δευκαλίωνος κατακλυσμȣ̃.

λαοσσόος ἡ τὲς λαὲς σοȣ̃σα, ὅ ἐςι σοβȣ̃σα ϗ ἐπὶ πόλεμον ὁρμῶσα. ὁ δὲ Ἀπίων ἡ τὲς λαὲς σώζȣσα.

λαρόν προσηνές, ἡδύ. εἴρηϑ δὲ παρὰ τὸ ἡδέως ϗ ἀπολαυστικῶς ἔχειν πρὸς πάντας.

λάρναξ κιβωτός.

λαυκανίη ὁ λαιμός, ὁ φάρυγξ.

λαφύσσει. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. οἷον μετὰ σκυλμȣ̃ ἐσθίει.

λαχαίνειν σκάπτειν· "ἤτοι ὁ μὲν κατέχων κεφαλὴν φυτὸν ἀμφελάχαινεν." ὅθεν ϗ λάχανον τὸ ἐκ τȣ̃ περισκάπτεσθ ϗ κȣφίζεσθ τὴν γῆν φυτευόμενον ϗ αὐξανόμενον. ϗ λάχεια νῆσος ἡ εὔσκαφος.

λαχμῷ στεινόμενος τῷ δασεῖ τῶν μαλλῶν ςενοχωρȣ́μενος.

λάων. λέγεϑ ἐπὶ τῆς ἐντετορνευμένης πόρπης τȣ̃ Ὀδυσσέως, σημαίνει δὲ τὸ βλέπων. ὁ δὲ Ἀρίσαρχος ἀπολαυςικῶς ἔχων. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

λάψοντες. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔςι δὲ μίμημα τῶν λύκων ϗ τῶν κυνῶν, τȣ̃ γινομένȣ ἤχȣ ἐν τῷ πίνειν.

λαθικηδέα λανθάνειν ποιȣ̃ντα τὰς ἀνίας. σημαίνει δὲ τὸν μαζόν.

λελιημένοι παρωρμημένοι, ἔμπυροι· ὅθεν ϗ αἷμα λιαρόν τὸ θερμόν.

λευγαλέως ὀλεθρίως.

λειριόεντα ἁπαλόν· λείριον γδ̀ τὸ ἄνθος παρὰ τὴν λειότητα. οἱ δὲ τὴν προσηνῆ, Ἀπίων δὲ τὴν ἡδεῖαν. τὸ δὲ λῖρος, ὃ δηλοῖ τὸν ἀναιδῆ, διὰ τȣ̃ ῑ· ϗ Καλλίμαχος "λῖρος ἐγώ." παρὰ τὸ λίαν.

λεγοίμεθα διαλεγοίμεθα. τὸ "λέξητε ἐν μέσσῃσιν" ἀντὶ τοῦ κατακοιμηθήσεσθε. ϗ "λέξον νῦν με τάχιςα" ἀντὶ τȣ̃ κοίμησόν με. ϗ τὸ "ἠῶθεν δή τοι λεύκ' ὀςέα λέγωμεν" ἀντὶ τοῦ συλλέξωμεν. τὸ δὲ "αἱμασιάς τε λέγων" ἀντὶ τοῦ οἰκοδομῶν. σημαίνει δὲ ϗ τὸ εἰπεῖν.

λέβης ἐπὶ μὲν τȣ̃ παρ' ἡμῖν λεγομένȣ χέρνιβȣ "χέρνιβα δ' ἀμφίπολος," ἐπὶ δὲ τῆς λεκάνης "γρηῦς δὲ λέβητ' ἔλε παμφανόωντα," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ἡμῖν συνήθȣς "ὡς δὲ λέβης ἔνδον ζεῖ," ἐπὶ δὲ τῶν ἀναθηματικῶν "αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι."

10. Od. 24 242. 20. ποιȣ̃ν C. 21. ἔμποροι C. 28. Od. 4 413. 29. Il. 24 635. 30. Od. 24 72. 31. Od. 18 359. 33. Od. 1 136. 34. Od. 19 386. 35. Il. 21 362. 36. Il. 9 123.

λευκάσπιδα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, κυρίως· "Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα."

λείβειν ἐπὶ μὲν τοῦ ῥεῖν "ὀδύρετο δάκρυα λείβων," ἐπὶ δὲ τοῦ σπένδειν "λεῖβε, νέοι δὲ παρ' αὐτῶν ἔχον."

λέκτρον κοίτην.

λεχεποίην εὐαυξῆ πόαν ἔχοντα, ὥστε λέξασθαι, ὅ ἐστι κλίνεσθαι.

Λέκτον τόπος τῆς Ἴδης.

λελακυῖα φωνοῦσα. κατὰ μίμησιν τοῦ ἤχου πεποίηται ἡ λέξις. θέλει δ' εἰπεῖν λεληκυῖα, ὡς μεμακυῖαι ἀντὶ τοῦ μεμηκυῖαι.

Λέλεγες ἔθνος βαρβαρικόν.

λέπαδνα ἱμάντες στηθιαῖοι, πλατεῖς, οἱ περὶ τοὺς τραχήλους ἐπιτιθέμενοι καὶ πρὸς τὸν ζυγὸν ἀναδεσμέμενοι, ἃ νῦν λέγεται λέπαμνα διὰ τοῦ μ, καὶ παρ' ἄλλοις τῶν ποιητῶν.

λευρῷ πλατεῖ καὶ ὁμαλῷ· "λευρῷ ἐνὶ χώρῳ."

λέσχην ὁμιλίαν.

λεπτὴ δέ τε μῆτις ἀσθενὴς ἡ βουλὴ καὶ ἡ ἐπίνοια, μεταφορικῶς.

ληΐδας τὰς ἀπὸ λείας εἰλημμένας καὶ αἰχμαλώτους.

ληΐδα τὴν λείαν, τὴν πραῖδα.

λήϊον τὸ σιτοφόρον χωρίον. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν φησὶ "λεαίνει γὰρ τῇ τροφῇ· ἀγριοῦνται γὰρ οἱ λιμώττοντες." βέλτιον δὲ διὰ τὴν ἐπιφαινομένην κατ' ἴσον λειότητα τῶν σταχύων.

ληϊβοτείρης τῆς τὸ λήϊον, ὅ ἐστι σιτοφόρον χωρίον πεδινόν, νεμομένης.

λίγδην ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐκ τῆς ἐπιφανείας καὶ οὐ κατὰ βάθους.

λικριφὶς ἐκ πλαγίων, καὶ λέχριον τὸ πλάγιον. ὁ δὲ Ἀπίων λοξῶς.

λιλαίεσθαι προθυμεῖσθαι.

λίμνη ἐπὶ μὲν τῆς θαλάσσης "βαθείῃ δ' ἔμπεσε λίμνῃ," ἐπὶ δὲ τοῦ Ὠκεανοῦ "λιπὼν περικαλλέα λίμνην." σημαίνει καὶ τὴν συνήθως ἡμῖν νοουμένην.

λὶς λέων· "ὥστε λὶς ἠϋγένειος," καὶ κατὰ τὴν αἰτιατικήν "ἐπί τε λὶν ἤγαγε δαίμων." σημαίνει καὶ τὴν λείαν πέτραν· "πέτρη γὰρ λίς ἐστι περιξ."

λιστροῖσι ξυστῆρσι, καὶ λιστεύοντα ἀντὶ τοῦ περιξύοντα.

λιτὶ λιτῷ περιβολαίῳ.

1. Il. 22 294. 3. Il. 18 32. 4. Od. 3 460. 6. λεάζεσθαι οἷον κλ. C. 14. Od. 7 123. 16. Il. 10 226. 19. ἐτυμολογεῖ C. 23. νεμομένη C. 28. Od. 6 116. 29. Od. 3 1. 31. Il. 17 109 et 11 480. 32. Od. 12 79.

λίθακι ποτὶ πέτρῃ, ἀπὸ τῦ συμβεβηκότος, τραχείᾳ.

λοβοῖσι τοῖς ἄκροις τῶν ὠτίων.

λοῖσθος ἔχατος· "λοῖσθος ἀνὴρ ὥριςος."

λόφος. ἐπὶ μὲν τῦ τραχήλυ "κνήμας τε ἰδὲ λόφον ἀμφί τε μηρές," ἐπὶ δὲ τῆς περικεφαλαίας "ἄκρον ὑπὲρ λόφον αὐτόν." κ̓ θηλυκῶς λοφιὴν τὸν αὐχένα.

λοφάδια κατὰ τῦ αὐχένος.

λόχος ἐνέδρα, ἀπὸ τῦ λέχυς· οἱ γ̓ ἐνεδρεύοντες κατακλίνυσιν ἑαυτές.

λόχμη σύμφυτος τόπος· "ἐν λόχμῃ πυκινῇ κατέκειτο μέγας σῦς."

λυκάβας ὁ ἐνιαυτός, οἱονεὶ λυγάβας, ἀπὸ τῦ λυγαίως βαίνειν, ὅ ἐςι σκοτεινῶς κ̓ λεληθότως.

λύματα ποτὲ μὲν τὰ ῥυπάσματα τῦ σώματος, ποτὲ δὲ τὰ περικαθάρματα.

λυσιμελὴς ἐπιθετικῶς ὁ ὕπνος.

λύχνος. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. "χρύσεον λύχνον ἔχυσα."

λώπη τὸ ἱμάτιον. θηλυκῶς δὲ εἶπεν ἀντὶ τῦ λῶπος. ὅθεν καὶ λωποδύτης ὁ κλέπτης λέγεϑ.

λωτόν. ὅτως λέγεϑ πᾶν ἄνθος, κ̓ ὁ ἰδίως λεγόμενος, κ̓ ὁ καρπὸς τῶν Λωτοφάγων.

λωτεῦντα ἔνιοι μὲν ἓν ἀνθ᾽ ἑνὸς ἀπέδοσαν ἀνθῦντα· δεῖ δὲ νοεῖν ὡς ἔςι λωτόεντα, λωτὸν ἔχοντα, ὡσεὶ ἔλεγον πυρῦντα, πυρὸν ἔχοντα.

λωφήσειε παύσαιτο κ̓ λήξειεν.

μά. τῦτο Ὅμηρος ὡς συλλαβῆς ἔχον τάξιν ζεύγνυσιν αὐτῷ τῆς συγκαταθέσεως ἐπιρρήματι, ὁπότε τις κατόμνυσιν, οἷον "ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον," ποτὲ δὲ τῷ ὅτω· κοινὸν γάρ ἐςι κατομόσεως, ὅ ἐςι συγκαταθέσεως, κ̓ ἀπομόσεως, ὅ ἐςιν ἀποφάσεως, μόριον τὸ μά, οἷον ναὶ μὰ τό, ὃ μὰ τό.

μαίεσθαι ζητεῖν.

μαιμώωσιν ἐνθυσιῶσιν.

μακών ὁ μὲν Ἀπίων βοήσας, ἔςι δὲ ἰδίωμα βοῆς.

μάκελλαν δίκελλαν, κακῶς· ἔςι γ̓ τὸ πλατὺ σκαφεῖον.

μακεδνῆς μηκεδανῆς, μακρᾶς.

μαργαίνειν ἐνθυσιᾶν κ̓ οἱονεὶ μαίνεϑ.

3. Il. 23 536. 4. Il. 10 573. 5. Il. 13 615. 10. Od. 19 439. 12. οἷον C. λεληθῶς C. 16. Od. 19 34. 25. ἔχοντα C. αὐτῷ] immo τῷ. 26. Il. 1 234. 27. ὅτω] ὃ V.

μαρμαρυγάς τὰς συνεχεῖς τῶν ποδῶν κινήσεις.

μάσταξ τὸ στόμα· "μάσταχ' ἐπεί κε λάβῃσι." τὸ δὲ πλῆρες μάστακι.

μάστιν μάστιγα, Αἰολικῶς.

μάσσασθαι μασᾶσθαι, ἐφάψασθαι. ϗ τὸ καθᾶραι σημαίνει.

μᾶσσον τὸ πλεῖον ἤτοι μεῖζον, οἷον μὴ ἆσσον, μὴ ἐγγύς, ὃ οὐκ ἄν τις διὰ τὸ μέγεθος ἐγγὺς ἂν ἔλθῃ.

ματίῃ ματαιότητι· "ἡμετέρῃ ματίῃ."

μαχλοσύνη ἀκολασία, καταφέρεια.

μεγαλίζομαι μεγαλύνομαι, μεγαλαυχῶ.

μέγα ἐπὶ μὲν τοῦ ὀνοματικοῦ "μέγα μὲν κλέος," ἐπὶ δὲ τοῦ μεγάλως "Ζεύς με μέγα Κρονίδης."

μέθυ οἶνος.

μεθύουσαν ἀλοιφῇ, μεταφορικῶς, διάβροχον τῷ λίπει.

μεθήμων μεθετικός, ἀμελής.

μειλίχιον προσηνὲς ἢ προσηνῆ· εἴρηται δὲ ἡ λέξις κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τοῦ μέλιτος.

μελιηδέος μελιτώδους, προσηνοῦς.

μείλια μειλίγματα, χαρίσματα, οἷς ἀπομειλίσσονται. λέγει δὲ οὕτως ϗ τὴν προῖκα, "ἐγὼ δ' ἐπὶ μείλια δώσω·" τὸ γὰρ ἐπὶ πρὸς τὸ δώσω. ἔνιοι δὲ ἐπιμείλια συνθήκας ἤκουσαν.

μελάνυδρος ἤτοι κυρίως ἢ πολύυδρος. χρὴ δὲ νοεῖν τὴν κατὰ βάθος ἔχουσαν ὕδωρ, ἐπεὶ πᾶν τὸ κατὰ βάθος μέλαν φαίνεται.

μελίφρων προσηνής, διὰ τὸ γλυκαίνειν τὰς φρένας.

μελόντων μελέτωσαν ἢ μελέτω.

μέλπηθρα τὰ σπαράγματα τῶν κυνῶν ϗ ἑλκύσματα· μολπὴ γὰρ ἡ παιγνία, οἱ δὲ κύνες οἷον ἐμπαίζοντες ἐσθίουσιν.

μέλλετε ἐοίκατε. ϗ καθόλου τὸ μέλλειν ἐπὶ τοῦ ἐοικέναι τὸν ποιητὴν τιθέναι.

μελαθρόφιν τῶν μελάθρων, ὅ ἐστι τῶν δοκῶν.

μελίγηρυς προσηνής, μελίφωνος ἐν τῷ λέγειν.

μέλδειν τήκειν· "κνίσῃ μελδόμενος," ὅ ἐστι τήκων.

μελεδήματα μεριμνήματα, ἀπὸ τοῦ τὸν μεριμνῶντα οἷον τὰ μέλεα ἔδειν, ὅ ἐστιν ἐσθίειν.

μέλπεσθαι ἤτοι παίζειν ἢ ὑμνεῖν. ϗ ἡ μολπὴ ἑκάτερον σημαίνει· ἐπὶ μὲν τοῦ ὕμνου "πανημέριοι μολπῇ θεὸν ἱλάσκοντο,"

2. Il. 9 324. 8. Od. 10 79. 11. Od. 2 125. 12. Il. 2 111.
14. λείπει C. 20. Il. 9 147. 28. τὸ μέλλον C. 30. οἷον C.
32. Il. 21 363. 36. Il. 1 472.

ἐπὶ δὲ τῆς παιδιᾶς "Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς." ἀπὸ ταύτης τῆς ἐννοίας κ̔ ὁ Ἕκτωρ "οἶδα ἐνὶ ςαδίῳ δηΐῳ μέλπεσϑαι Ἄρηϊ," οἷον τὴν ἐμπειρίαν τῆς συςάδην μάχης περιπεποίημαι εὐχερῶς, ὡσπερεὶ παιδιᾷ χρώμενος.

μεμορυγμένα μεμορυχημένα, μεμολυσμένα· "μεμορυγμένα καπνῷ."

μενοεικέα προσηνῆ κ̔ ἀρέσκοντα τῷ μένει τῆς ψυχῆς. κ̔ ϑηλυκῶς "μενοεικέα δαῖτα."

μενεαίνειν ἐπὶ μὲν τοῦ χολοῦσϑαι "οὐδέ τί σε χρὴ ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν," ἐπὶ δὲ τοῦ προϑυμεῖσϑαι "μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσϑαι," ἐπὶ δὲ τοῦ λειποψυχεῖν "κτεινόμενος μενέαινεν."

μένος. ἐπὶ μὲν τοῦ ϑυμοῦ "μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι πίμπλαντο," ἐπὶ δὲ τῆς ἰσχύος "δῶκε μένος κ̔ ϑάρσος," ἐπὶ δὲ τῆς ψυχῆς "μένος Ἄρηος" περιφραςικῶς ὁ πόλεμος.

μενοινόω προϑυμοῦμαι. τὸ δὲ "ἔνϑ' εἴη ἔνϑα, μενοινήσειέ τε πολλά" ἀντὶ τοῦ μεριμνήσῃ.

μέρμιϑι σπάρτῳ· "νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατέδη μέρμιϑι φαεινῇ." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

μερμήριζε ἀντὶ τοῦ ἐμερίμνα, ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τάδε κ̔ τάδε διαμερίζεσϑαι τὴν ψυχὴν τοῦ μεριμνῶντος. ὅϑεν κ̔ μέρμηρας τὰς μερίμνας ἔνιοι [δὲ] τῶν νεωτέρων ποιητῶν εἶπον.

μερόπων τῶν ἀνϑρώπων τῶν μεμερισμένην τὴν ὄπα ἐχόντων, ἔναρϑρον, παρὰ τὰ ἄλλα ζῷα.

μέσαυλος ἡ ἐπ' ἀγρῶν οἴκησις. κυρίως δὲ ἡ μέση ϑύρα τῆς αὐλῆς.

μεσόδμη ὁ μὲν Ἀπίων τὸ ξύλον τὸ ἀπὸ τῆς τρόπεως τοῦ ἱςοῦ, ᾧ δέδεται ὁ ἱςός, οἱονεὶ ἡ ἐν τῷ μέσῳ τῆς νεὼς δεδομημένη.

μεσοπαλές ὅ τι ἐκ τοῦ μέσου πάλλεται, ὅ ἐςι κραδαίνεται.

μετά ἀντὶ τῆς ἐν "ταῦτα δὲ κ̔ μετὰ πᾶσιν ἀχέσεαι" κ̔ "μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥρη," ἀντὶ δὲ τῆς ἐπί "μετ' ἀμύμονας Αἰϑίοπας," συνήϑως δὲ ἡμῖν "τῶν ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα," ἀντὶ τῆς ἐξ "ἡμῖν αὖ μετόπισϑεν νεὼς κυανοπρῴροιο," ἀντὶ δὲ τῆς ὑπό "χαῖται δ' ἐρρώοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο," ἀντὶ δὲ τῆς εἰς "μετὰ ἔϑνος ἑταίρων."

1. Od. 6 101. 2. Il. 7 241. 5. μεμολυσμένα] μεμολυγμένα C. Od. 13 435. 8. Il. 9 90. 9. Il. 19 67. 10. Il. 21 543. 11. Il. 16 491. 12. Il. 1 103. 13. Il. 5 2. 14. Il. 18 264 et Od. 16 269. 15. Il. 15 82. 17. Od. 10 23. 23. τὰ] τὸ τὰ C. 29. Il. 15 96. 30. Il. 4 2. 31. Il. 1 423 et 2 674. 32. ἐξ] ἐξ καὶ C. Od. 11 6. 33. Il. 23 367. 34. Il. 7 115.

μεταδήμιον ἔνδημον· "μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη."

μετανάστης μέτοικος, φυγάς.

μεταμώνια μάταια, ἀπὸ τȣ̃ μετὰ τῶν ἀνέμων ἰέναι, οἷον ἀνεμοφόρητα· ȣ̃τως Ἀπίων. οἱ δὲ τὰ μεταμελείας ἄξια.

μεταχρόνιον μετέωρον.

μέτασσαι αἱ μετὰ τȣ̀ς προγόνȣς γιγνόμεναι μέσαι· "χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι."

μετετροπαλίζεο μετεστρέφȣ.

μετεκίαθον μετ' αὐτȣ̀ς ἦλθον.

μετασπόμενος ἐπακολȣθήσας.

μετώπιον τὸ μέσον τῶν ὀφρύων, ἀπὸ τȣ̃ μεταξὺ τῶν ὠπῶν εἶναι.

μέταλλα ἐπιζήτει, ἐπεὶ μετὰ ζητήσεως αἱ ὗλαι εὑρίσκονται.

μήδεα βȣλεύματα. σημαίνει δὲ ϗ τὰ αἰδοῖα· "μήδεά τ' ἐξερύσας."

μήκιστα μέγιστα.

μηκάδες αἶγες ἀπὸ τȣ̃ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

μῆλα κοινῶς μὲν τὰ τετράποδα, ὅθεν ϗ πᾶν δέρμα μηλωτὴ λέγεται, κατ' ἐπικράτειαν δὲ πρόβατα ϗ αἶγες. ϗ ὁ καρπὸς τῆς μηλέας ϗ πάντων δὲ τῶν δένδρων ὁ καρπὸς λέγεται μῆλα· "αὐτῇσι ῥίζῃσι ϗ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων."

μήλοπα καρπόν τὸν πυρὸν τὸν μηλοειδῆ τῷ χρώματι· τοιȣ̃τος γὰρ ὁ πυρός. "μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπόν."

μήνη σελήνη.

μῆνις. ὁ μὲν Ἀπίων μάνις· οἱ γὰρ ὀργιζόμενοί πως μαίνονται· Ἀρίσταρχος δὲ κότος πολυχρόνιος, ἀπὸ τȣ̃ ἐγκεῖσθαι. λέγεται ϗ ἀρσενικῶς μηνιθμός ϗ ȣ̓δετέρως μήνιμα.

μηρία ȣ̓χ ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ τὰ ἐκ τῶν μηρῶν ἐξαιρȣ́μενα ϗ ἱεροθυτȣ́μενα. ὁ δὲ Ἡσίοδος τὰ περὶ τὴν μερίδα τῶν ὀστέων μυθικῶς διαπλάσσει.

μήστωρα φόβοιο ἐργάτην φυγῆς· μήσασθαι γὰρ τὸ ἐργάσασθαι. ἔμπειρον ȣ̃ν θέλει σημαίνειν τȣ̃ εἰς φυγὴν τρέπειν τȣ̀ς ἐναντίȣς.

μιλτοπάρῃοι μιλτόπρωροι. τȣ̃το δὲ ἐπὶ μόνων τῶν Ὀδυσσέως νεῶν.

μίνυνθα ἐπ' ὀλίγον χρόνον.

μίν ἐπὶ μὲν τȣ̃ αὐτόν "ȣ̓δέ μιν ἐξενάριξεν," ἐπὶ δὲ τȣ̃ αὐτήν

1. Od. 13 46. 6. Od. 9 221. 14. Od. 18 87. 20. Il. 9 542. 21. καρπῶν C. 22. Od. 7 104. 24. μάνης C. 25. τȣ̃] τȣ̃ μένειν καὶ Albertus. 35. Il. 6 417.

"καί μιν ἔτισ' ὡς ὅτις ἐπιχθονίων τίεϑ ἄλλη," ἐπὶ δὲ τῦ αὐτὸ "νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν ἐν παλάμῃς φορέεσι."

μινύριζε θρήνει ὀλίγῃ φωνῇ ϗ οἰκτρᾷ χρώμενος.

μισγάγκεια τόπος κοῖλος, εἰς ὃν καταφερόμενα μίσγεϑ ἀπὸ πλειόνων ὀρῶν ὕδατα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

μίστυλλον ἕκαστον τῶν τοῦ ἱερείου μερῶν εἰς μικρὰ διέκοπτον. τὸ δὲ εἰς μεγάλα μέρη διελεῖν **διέχευαν** λέγει.

μίτρη λεπὶς χαλκῆ ἣ ζώννυϑ. ἐςι δ' ἐντὸς τῦ θώρακος.

μνημοσύνη μνήμη. ϗ ἑδετέρως "μνῆμ' Ἑλένης πολυηράτου εἰς γάμϐ ὥρην" ἀντὶ τῦ μνημόσυνον. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

μοῖραι ἐπὶ μὲν τῶν μερίδων "οἳ δὴ μοίρας ἔνεμον," ἐπὶ δὲ τῆς εἱμαρμένης "μοῖραν δ' ὅτινά φημι πεφευγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν," ἐπὶ δὲ τῦ καθήκοντος ϗ ἁρμόζοντος "ταῦτά γε πάντα, γέρων, κατὰ μοῖραν ἔειπες."

μογοστόκος ἡ μογῦσα ϗ πονῦσα περὶ τὸς τόκϐς.

μόθος ὁ Ἀπίων πόνος, μάχη, φρύαγμα.

μοιχάγρια τὰ τῆς μοιχείας ἀγρεύματα· ὁ γδ ληφθεὶς ἐπὶ μοιχείᾳ ἐζημιῦτο.

μολυβδαίνῃ μολύβδῃ· "ἡ δὲ μολυβδαίνῃ ἰκέλη." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

μολίονε μαχηταί, ἀπὸ τῆς κατὰ μάχην γενομένης μολήσεως ἢ ἀπὸ τῦ συνεχῶς μολίσκειν εἰς μάχην· ἀπὸ γδ μητρὸς ὐδένα σημαίνει Ὅμηρος. Ἡσίοδος δὲ ὡς Μολίνης υἱὸς γεγονότας παραδίδωσι.

μολοβρὸν τὸν μολίσκοντα ἐπὶ τὴν βορὰν, οἱονεὶ γαςρίμαργον, ἢ ἐπαίτην, ἢ ἀλήτην, ἢ ϗ πτωχόν, ἢ τὸν μόλις προβαίνοντα, ἢ ἁρπακτικόν.

μορφνὸν μορόφονον, τὸν διὰ τῦ φόνϐ τὸν μόρον ἐπιφέροντα. τινὲς δὲ εἶδος ἀετῦ, ἄλλοι ἅρπαγα.

μορόεντα οἷον ἀθάνατα, μόρϐ μὴ μετέχοντα.

μορμύρων φοβερῶν, ἀπὸ τῦ μορμύττεσθ.

μόσχοισι ἁπαλαῖς ϗ νέαις. ϗ αὐτὸς δὲ ὁ ἁπαλὸς μόσχος ἐςί.

μουνὰξ καταμόνας.

μυδαλέον δίυγρον.

1. Od. 7 67. 2. Il. 1 237. 8. ἣν ζώννυνται Schol. Il. 4 187. 9. Od. 15 126. 11. Od. 8 470. 12. Il. 6 488. 13. Il. 1 286. 19. μολυβίδι Hesychius. Il. 24 80. 31. φοβερῶν] φοβερῶς ζέων Schol. Il. 18 403.

μυελὸς τροφή, ϗ ὀστέα μυελόεντα τροφὴν ἔχοντα. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ ὡς μυχῷ ἐμπεριέχεσθαι τοῖς ὀστέοις.

μῦθος λόγος. ὁ δὲ Ἀνακρέων μυθιήτας τοὺς στασιώτας εἶπεν.

μυών ὁ μῦς τῆς χειρός· "ἔνθα πάχιστος μυιῶν ἀνθρώπων πέλεται."

μύχον ποιῶς ἐψόφησαν.

μυλάκεσσι μυλοειδέσι λίθοις.

μύλη μύλος· "αἳ μὲν ἀλετρεύουσ^{αι}ν μύλης ἔπι μήλοπα καρπόν." τὸ δὲ ἀλετρεύουσι τρίβουσι, λεαίνουσιν.

μυληφάτου ἀληλεσμένου. τὸ γὰρ ἀληλεσμένον ὑπὸ τῆς μύλης ἠφάνισται· ὅθεν ϗ τὰ φάρμακα ὀδυνήφατα, ὅτι τὰς ὀδύνας ἀναιρεῖ ϗ ἀφανίζει.

μυρία πολλά. ϗ τὸ ἑνικὸν μύριον.

μύνησι προφάσεσι. τῶν ἅπαξ εἰρημένων· "ἀλλ' ἄγε, μὴ μύνησι παρέλκετε." ἐτυμολογοῦσιν δὲ ἀπὸ τοῦ μύσαντας τὰ ὄμματα σκέπτεσθαι ὅ τι προφασίσονται. οἱ δὲ παρὰ τὸ μένειν· ϗ γὰρ οἱ προφασιζόμενοι τούτου χάριν προφασίζονται, ἵν' ἐπιμείνωσι.

μύρεσθαι κλαίειν.

μυχοῦ τοῦ ἐσωτάτου.

μῶλος ὁ ἐγχρονισμὸς τῆς μάχης, ἢ οἷον μώλυσις, ἢ παρὰ τὸ μολίσκειν εἰς τὴν μάχην· μῶλον γὰρ Ἄρηος συνήθως λέγει.

μώνυχας μονώνυχας, ἐπεὶ ἡ ὁπλὴ τοῦ ἵππου ὥσπερ ὄνυξ ἐστίν· οἱ γὰρ βόες χηλὰς ἔχουσιν.

μῶλυ φυτὸν ἀλεξιφάρμακον. οἱ μὲν γὰρ γλωσσογράφοι τὸ ἄκεσμα ϗ οἷον τὸ ἔλκυσμα τῶν φαρμάκων· Κλεάνθης δὲ ὁ φιλόσοφος ἀλληγορικῶς φησὶ δηλοῦσθαι τὸν λόγον, δι' οὗ μωλύονται αἱ ὁρμαὶ ϗ τὰ πάθη.

μωμήσονται οἱονεὶ καταπαίξονται· μῶμος γὰρ ὁ μετὰ ψόγου καταπαιγμός. "πᾶσαι μωμήσονται, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ."

ναῖον ᾤκουν. τὸ δ' αὐτὸ ϗ τὸ ναίουσι ϗ ναιετάουσιν. φησὶ δὲ ἄμετρον· "ναῖον δ' ὤρῳ ἄγγεα πάντα" ἀντὶ τοῦ νεανικῶς.

νάκην τὴν τοῦ αἰγὸς δοράν· "ἂν δὲ νάκην ἕλετ' αἰγός."

νάπαι οἱ ὀρεινοὶ τόποι.

νάσθη ᾠκίσθη.

ναύλοχον εὔδιον, ἐν ᾧ αἱ ναῦς λοχῶσι.

ναῦφι τῶν νεῶν· "οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα."

4. Il. 16 314. 7. Od. 7 104. 13. Od. 21 111. 26. αἱ T, καὶ C. 28. Il. 3 412. 30. Od. 9 222. 31. Od. 14 530. 35. Il. 12 225.

νεβροί τὰ νεογνὰ τῶν ἐλάφων. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον νεοβόροι, νεωστὶ πρὸς τὴν βορὰν ἐληλυθότες· "νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνούς."

νέεσθαι πορεύεσθαι.

νέων νηχόμενος.

νεῶν ὕπερ ἄνω τῶν νεῶν· "νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον ἤλασαν."

νεῖκος ποτὲ μὲν ἡ διὰ τῶν λόγων διαφορά, ποτὲ δὲ τὴν ἔριν σημαίνει.

νειαίρῃ ὁ μὲν Ἀπίων ἀποδίδωσι κατωτάτῃ. προσεχέστερον δὲ τὸ ἐσχάτῃ, κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος, ὅτε φησὶ "νειαίρῃ δ' ἐγγαστρί." καὶ τὸ **νεάτη** ἐσχάτη. ἐπὶ μέντοι τοῦ "νειόθεν ἐκ κραδίης" κάτωθεν εἴ τις μεταφράζοι, οὐκ ἀτόπως μεταλήψεται, ὡς καὶ Ἀπίων· στενάξαι γάρ φησιν οὐκ ἄνωθεν ἀλλ' ἐκ τῶν ἐσχάτων μερῶν, καθὸ καὶ ἡ καρδία. καὶ ὅταν λέγῃ "νείατον ἐς κενεῶνα," το ἔσχατον μέρος τοῦ κενεῶνος σημαίνει.

νέκυες νεκροί, νηκίκυες, οἱονεὶ ἐστερημένοι τῆς κίκυος, ὅ ἐστι τῆς ἰσχύος, ἢ νηκεροί, ἐστερημένοι τοῦ κέαρος, τουτέστι τῆς ψυχῆς.

νειός ἡ ἠροτριαμένη γῆ· νέα γὰρ φαίνεται. καὶ εἴρηται κατ' ἐπέκτασιν.

νειῷ ἐνὶ τριπόλῳ κατ' ἐπέκτασιν· νεὸς γὰρ λέγεται.

νέκταρ τὸ τῶν θεῶν πόμα, οἷον νεύκταρ τι ὄν, τὸ ἐν νεότητι συνέχον αὐτοὺς ἀεί. οἱ δὲ νήκταρ τι ὄν, τὸ ἐστερημένον τοῦ κτανθῆναι.

νέμος ὁ σύνδενδρος τόπος καὶ νομὴν ἔχων· "ἐν νέμεϊ σκιερῷ" σκιὰν μεγάλην ἔχοντι.

νέον ἐπὶ μὲν τοῦ κυρίως λεγομένου "ἤτοι μέν σε νεόν περ ἐόντα," ἐπὶ δὲ τοῦ νεωστί "αἰεὶ νεῶν ἐρχομενάων." ὅθεν τὸ "γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβόωντα" μεταφράζει Ἀρίσταρχος νεωστὶ ἀκμάζοντα.

νεογιλλῆς νεογνής· "φωνὴ μὲν ὡσεὶ σκύλακος νεογιλλῆς."

νεοίη νεότης.

νέποδες Ἀπίων ἄποδες ἢ νηξίποδες ἢ ἀπόγονοι. τὸ μὲν οὖν ἄποδες ψεῦδος· ἔχουσι γὰρ πόδας αἱ φῶκαι· τὸ δὲ ἀπόγονοι παράκουσμα τῶν νεωτέρων ποιητῶν.

νευστάζων ἐπινεύων.

νέφεα ἤτοι τὰ συνωνύμως λεγόμενα ταῖς νεφέλαις.

2. Od. 4 336. 6. Il. 7 440. 10. Il. 5 539 11. Il. 10 10. 14. Il. 5 857. 16. malim inverso ordine οἱονεὶ νηκίκυες. 23. Il. 11 480. 24. ἔχοντα C. 25. Il. 23 306. 26. Il. 2 88 et 0 446. 29. Od. 12 86.

νεῶν δ' ἀλάπαζε φάλαγγας. ὁ μὲν Ἀρίςαρχος φαίνεται περισπῶν, ἵν' ᾖ τὰς πρὸ τῶν νεῶν τάξεις· ἔνιοι δὲ βαρυτονȣ̃σι, "νέων δ' ἀλάπαζε," τὰς τῶν νέων ἀνδρῶν τάξεις.

νεοτευχέες νεωςὶ κατεσκευασμένοι. ὁ δὲ λόγος ἐπὶ τῶν δίφρων.

νεοαρδέα νεωστὶ πεποτισμένην. ἔνιοι δὲ νεοαλδέα διὰ τȣ̃ λ, νεοαύξητον· ἀλδαίνειν γὰρ τὸ αὐξάνειν σημαίνει.

νεόστροφον νεωςὶ ἐςραμμένην, οἷον καινήν.

νηγάτεον ὁ Ἀπίων νεωςὶ κατεσκευασμένον ἢ εὖ νενησμένον. βέλτιον δὲ παρὰ τὸ νεωςὶ γεγενῆσθαι, ὡς σύνθετον.

νήγρετος ἀνέγερτος, βαθύς· "ἢ ἥδιςος θανάτῳ ἔγγιςα."

νήδυμος βαθύς, ἢ ἡδύς, ἢ ἀδιέκδυτος, ὃν ȣ̓κ ἔςι διεκδῦναι. ἔνιοι δὲ τὸν βαθὺν ἀπὸ τῆς νηδύος.

νηδύοισι τοῖς ἐντέροις.

νήσας σωρεύσας, ἀφ' ȣ̃ καὶ αἱ νῆες. ὅταν δὲ λέγῃ τὸν χρυσὸν νητόν, οἷον τὸν σεσωρευμένον.

νῆϊς τῆς προτέρας περισπωμένης σημαίνει τὸν ἄπειρον, κατὰ ςέρησιν τȣ̃ ἴσαι, ὅ ἐςι γνῶναι. ἐὰν δὲ ἡ προτέρα τȣ̃ νηῒς βαρυτονηθῇ, σημαίνει εἶδος Νυμφῶν τῶν Ναΐδων λεγομένων παρὰ τὰ νάματα, ὅ ἐςι ῥεύματα.

νήϊον ναυπηγήσιμον ξύλον.

νηκερδές ἀκερδές.

νηλεῖς οἷον νηλεεῖς. ἀναμάρτητοι, παρὰ τὸ μὴ ἀλγεῖν. τὸ νή ςερητικόν. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὁ δὲ Ἀρίςαρχος ἁμαρτωλοί.

νήποινοι ἀνέκτιςοι, ἀνεκδίκητοι, περὶ ὧν ποινὴ ȣ̓κ ἔςιν.

νηπύτιοι ὁ μὲν Ἀπίων ἄφωνοι, ὡς ἐκ τȣ̃ νή καὶ τȣ̃ ἠπύειν, ὅ ἐςι φωνεῖν. ȣ̓κ ἔςι δέ, ἀλλ' ἐπέκτασίς ἐςι τȣ̃ νήπιοι.

νηπιαχεύων. καὶ τȣ̃το παραγωγόν, οἷον νηπιευόμενος· "νηπιαχεύων."

νηπενθές ἀπενθές.

νιφάδεσσι ὁ μὲν Ἀπίων ψεκάδας, ἔςι δὲ κατὰ τὸ ὑγιὲς αἱ τῆς χιόνος κατ' ὀλίγον ἀπόρροιαι· οἶδε γὰρ τὰς ψεκάδας δηλῶσαι, ψιάδας λέγων· "αἱματοέσσας δὲ ψιάδας." νιφετὸς δέ ἐςιν ὁ χιονισμός. διὰ τȣ̃το καὶ Ὄλυμπον, ὄρος ὄντα, ἀγάννιφον λέγει, τὸ ἄγαν χιονιζόμενον.

νόστος ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδή.

1. φαίνεται V, φαίνων C. 10. Od. 13 80. 19. τὰ om C. 22. recte V: νηλέϊ οἷον ἀνηλεεῖ. νηλιτεῖς ἀναμάρτητοι, παρὰ τὸ μὴ ἀλιτεῖν. 26. νήπιοι add V. 27. Il. 22 502. 32. Il. 16 459.

νόστιμον σωτήριον.
νύξεν ἐκ χειρὸς ἔπληξεν.
νῦν δή· "μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ' Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες."
νυός ἡ γεγαμημένη τοῖς τοῦ γαμήσαντος οἰκείοις, ὡς ἡ Ἑλένη ἡ πρότερον μὲν τῷ τοῦ Ἀτρέως οἴκῳ, ὕστερον δὲ τῷ τοῦ Πριάμου.
νύσσα ὁ καμπτήρ. καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἐλθόντας ἐπ' αὐτὸν μηκέτι κατ' εὐθὺ πορευέσθαι.
νὺξ ἐπὶ μὲν τῆς σωματοειδοῦς θεᾶς "εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν," ἐπὶ δὲ τοῦ συνήθως "καὶ νὺξ φθιτ' ἄμβροτος," ἐπὶ δὲ τῆς σκοτίας "ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται," ἐπὶ δὲ τοῦ θανάτου "τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν."
νωθής ὁ νωθρός, κατὰ στέρησιν τοῦ τρέχειν.
νῶϊ ἡμεῖς οἱ δύο.
νῶ ἐπὶ μὲν τοῦ ἡμᾶς μόνον Ὅμηρος· "πρίν γ' ἐπὶ νῶ τῷδ' ἀνδρὶ σὺν ἵπποισι καὶ ὄχεσφι." ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ
νῶϊν ἡμῶν τῶν δύο. καὶ ἐπὶ τοῦ ἡμῖν "νῶϊν δυοῖσι δύο φάσγανα καὶ δύο δοῦρε."
νωλεμέως συνεχῶς.
νωμῆσαι διανεῖμαι καὶ διενέγκαι.
νωνύμνους ἀνωνύμους.
νώροπα τὸν λαμπρόν, οἷον ἄωπον, ἀμαυρωτικὸν τῶν ὠπῶν διὰ λαμπρότητα.
ξεστήν τὸ αὐτὸ τῷ εὔξεστον θέλει λέγειν, εὖ ἐξεσμένην· "νίψασθαι." συνήθως δὲ "εὐξέστης ἐλάτησι."
ξεινοδόκος ξενοδόχος, ὁ τοὺς ξένους ὑποδεχόμενος. ὁ δὲ Πίνδαρος "ξεινοδόκησέν τε δαίμων" ἀντὶ τοῦ ἐμαρτύρησε. καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ "ξεινοδόκος μὲν ἐγώ" ἔδοξέ τισι λέγειν. φησὶ γοῦν Σιμωνίδης "ξεινοδόκων δ' ἄριστος ὁ χρυσὸς ἐν αἰθέρι λαμπρός" ἀντὶ τοῦ μαρτύρων.
ξύνετο συνῆκεν.
ξύνεσις συνάφεσις, ἢ εἰς τὸ αὐτὸ συμβολή.
ξυνέηκεν συνέβαλεν.
ξύμβλητο συνήντησεν.

3. Il. 15 115. 5. ἡ] ἦν V. Ἀτρέως V, ἄστεως C. 8. Il. 14 259. 9. Od. 11 329. 10. Od. 11 19 et Il. 5 659 vel 13 580. 13. οἱ V, ἢ C. 14. Il. 5 219. 16. Od. 16 295. 23. τῷ V, τὸ C. 24. Od. 7 174. 25. Πίνδαρος] vide Boeckh. fragm. 278. 27. Od. 18 64. φησὶν οὖν C. 28. ἔναι C. 31. τὸ om C.

-θ-

ὁ. προτακτικὸν ἄρθρον ἑνικοῦ ἀρσενικοῦ καὶ ὑποτακτικὸν οὐδετέρου. ἀντὶ δὲ τοῦ οὗτος ἀναφορικόν "ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθείς·" ἀντὶ δὲ τοῦ τό "Πάτροκλον κλαίομεν· ὁ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων·" ἀντὶ δὲ τοῦ διό "τοῖο γὰρ καὶ πατρός, ὁ καὶ πεπνυμένα βάζεις·" ἀντὶ δὲ τοῦ ὅτι "λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ."

ὅς ἀντὶ τοῦ οὗτος, ἀναφορικόν. "ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν." ἀναλογεῖ δὲ καὶ πρώτῳ καὶ δευτέρῳ τῷ ἐμός καὶ σός· τὸ γὰρ τρίτον ὅς. ἐστὶ τοῦ καὶ ἡμῖν συνήθους ὑποτακτικοῦ.

οὗ ἄρθρον, καὶ τρίτον πρόσωπον συνάρθρου, ἀναλογούσης τῆς ἐμοῦ καὶ σοῦ· τὸ γὰρ τρίτον οὗ· "ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρός."

ὅν. χωρὶς τοῦ προτακτικοῦ καὶ ὑποτακτικοῦ ἄρθρου τίθεται καὶ ἀντὶ τοῦ ἀναφορικοῦ τοῦ οὗτοι, "ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσίν·" καὶ σύναρθρον ἀντωνυμίαν, "οὓς ἑτάρους στέλλοντα."

ὀαρίζειν ἄνδρα γυναικὶ ὁμιλεῖν· ὅθεν καὶ γυναῖκες ὄαροι, οἷον ὄαρες, παρὰ τὸ συνηρμόσθαι.

ὀαριστύς πάρφασις, οἷον ὁμιλία παραλογιστική. σημαίνει δὲ τὴν μάχην.

ὀβριμοπάτρη ἡ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα.

ὀβριμοεργός ὄβριμα ἔργα ποιῶν.

ὄγκιον ἀγγεῖον ἐν ᾧ οἱ πελέκεις κεῖνται, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι, ἢ παρὰ τὸ ὀγκώδη εἶναι.

ὄγκους τοὺς πώγωνας τῶν βελῶν τῶν τοξικῶν.

ὄγμους τοὺς τῶν θεριζόντων στίχους καὶ τοὺς αὔλακας.

ὄγχναι ἄπιοι· "ὄγχναι καὶ ῥοιαὶ καὶ μηλέαι."

ὀδάξ τοῖς ὀδοῦσι. τοῦτο δὲ οἷον ἐμβεβρυχότος τῇ γῇ.

ὀδαίων ἐπιμηνιῶν τῶν εἰς ἐκδημίαν, παρ' ὅσον εἰς τὰς ὁδοὺς ἐκφέρεται.

ὀδυνήφατα τὰς ὀδύνας ἀναιροῦντα.

ὄδωδεν εὐῶδες προσβάλλει, ὃ ἐστὶ πνεῖ καὶ ὄζει.

ὄζος κλάδος. ὅταν δε λέγῃ "ποδάρκης ὄζος Ἄρηος," μεταφορικῶς λέγει τὸν πολεμικὸν κλάδον τοῦ Ἄρεως, οἷον ἀπόσπασμα, καθάπερ τῶν δένδρων τοὺς κλάδους.

ὀζιζαλέως.

ὀθόναι τὰ περιβόλαια, παρὰ τὸ ἕσασθαι, ἐθόναι τινὲς οὖσαι. ὁ δὲ Ἀπίων ὀθόνην τὴν ζώνην ἀποδέδωκεν.

2. Il. 1 9. 3. Il. 23 9. 4. Od. 4 206. 5. Il. 1 120. 6. Od. 1 286. 7. τρίτος C. 10. Od. 7 3. 11. οἷ V. 12. Il. 15 367. 13. Il. 4 294. 24. Od. 7 115. 30. Il. 2 704.

οἰήϊα τὰς οἴακας, τὰ πηδάλια. "εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρῶς" ἀντὶ τȣ̃ τοῖς λώροις, ταῖς ἡνίαις τῶν ἵππων.

ὄϊες τὰ πρόβατα, ἀπὸ τȣ̃ οἰςικὰ εἶναι τȣ̃ ἐρίȣ.

οἰέτεας ἰσοετεῖς, ὁμήλικας.

ὀϊζυρός ἐπίπονος, ϗ ὀϊζύς ἡ κακοπάθεια.

οἶος μόνος, ϗ οἰόθεν οἶος ἐκ μόνȣ μόνος, ὅπερ ἴσον τῷ μόνος πρὸς μόνον.

οἴκοι ἐν οἴκῳ. τȣ́τῳ δὲ ἰσοδυναμεῖ τὸ οἴκοθι.

οἴκαδε εἰς τὸν οἶκον.

οἰκῆας πάντας τȣ̀ς κατὰ τὴν οἰκίαν. λέγει δὲ ȣ̃τως ϗ τȣ̀ς κατὰ τὸν οἶκον δȣ́λȣς.

οἰμωγή ὀδυρμός.

οἴμης ᾠδῆς· ὅθεν κυρίως προοίμιον τὸ πρὸ τῆς οἴμης.

οἶμος ὁδός· ὅθεν ϗ τȣ̀ς κύκλῳ τῆς ἀσπίδος, παρὰ τὸ ὡς ὁδῷ ςείχειν τινὶ ϗ διαφέρειν ἀλλήλων, οἴμȣς εἶπεν· "δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο."

οἴνοπα μέλανα, οἰνώδη κατὰ τὴν χρόαν.

οἰὸς ἀώτῳ τῷ τȣ̃ προβάτȣ ἄνθει, τȣτέςιν ἐξ ἐρίȣ περιβολαίῳ.

οἰσυΐνοισι τοῖς ἐκ τῆς οἰσύας πλεκομένοις. ὁ δὲ Ἀπίων γένος χοινίȣ ἢ λύγȣ.

ὀϊόμενος ἀντὶ τȣ̃ ὑπονοῶν, νομίζων.

ὀϊστοί τὰ βέλη.

οἴχεσθαι πορεύεσθαι.

οἰδάνει οἰδάνειν ποιεῖ· "οἰδάνει ἐν ςήθεσφι νόον."

οἰοπόλῳ Ἀπολλόδωρος ἐν ᾧ ὄϊες πολȣ̃νϑ.

οἰώθη ἐμονώθη.

οἴμησεν ὥρμησεν, ϗ οἰμήματα ὁρμήματα, ϗ "οἶμα λέοντος ἔχων."

οἰωνοί πάντα τὰ ὄρνεα· κατ' ἐξοχὴν δὲ εἴωθεν διὰ τȣ̃ γενικȣ̃ τὸ εἰδικὸν δηλȣ̃ν, τȣ̀ς σαρκοφαγȣ̃ντας, οἷον γῦπας. πάντα μέντοι τὰ πτηνὰ οἰωνοί, δι' ὧν οἴονϑ ϗ νοȣ̃σι τὰ μέλλοντα. ὅθεν ϗ μάντεως εἶδός ἐςιν "οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριςος," ὁ περὶ τȣ̀ς οἰωνȣ̀ς πολȣ́μενος ϗ ἀνας ρεφόμενος.

ὀκριόωντο μεταφορικῶς ἐμαρτύροντο, ἐτραχύνοντο κατὰ τὴν ψυχήν· "ȣ̓δȣ̃ ἔπι ξεςȣ̃ πανθυμαδὸν ὀκριόωντο." κυρίως δὲ λί-

1. οἰήϊακα C. Il. 24 269. 6. τῷ om C. 8. τȣ̃το C. 10. οἰκιας C. 15. Il. 11 24. 18. περιβόλαιον C. 24. οἰδάνειν C. Il. 9 554. 27. Il. 16 752. 32. Il. 1 69. 35. Od. 18 33.

θον ὀκριόωντα λέγει τὸν τραχύν, οἷον ἀκριόεντα· ὁ γ̀ τραχὺς ἄκρα πέφυκεν ἔχειν πολλά.

ὄλβιος εὐδαίμων ϗ μακάριος, οἷον ὁλόβιος, ὁ διὰ τȣ̃ ὅλȣ βίȣ μακαριςός.

ὀλιγοδρανέων ὁ ὀλίγον ἰσχύων· τὸ γ̀ δραίνειν ἰσχύειν.

ὀλιγηπελέων ȣ̓δὲν δυνάμενος.

ὀλίζονες ἐλάσσονες, ἥσσονες.

ὀλοφώϊα βελεύματα ὀλέθρια, οἷον ὀλεθριοποιά.

Ὄλυμπος τινὲς ὄρος Μακεδονίας.

ὀλοφυδνόν ὀλοφυρτικόν.

ὀλοοίτροχος ὁ Κομανὸς ἰδίως ἀποδίδωσιν ὅλος τρέχων, ἐπεὶ ςρογγύλος ϗ παντὶ μέρει ἐφαπτόμενος τῆς γῆς· ὁ μὲν γ̀ τετράγωνος ἑνὶ μέρει ἐφάπτεϑ. ἢ ὁλυοίτροχος ὅλος τροχώδης ϗ περιφερής. βέλτιον δέ, ὥς τινες, τὸν ὀλοὸν γινόμενον ἐν τῷ τρέχειν, οἷον ὀλοθρευτικὸν καθ' ȣ̃ ἂν ἐπενεχθῇ.

ὀλοόφρονος ὀλέθρια φρονȣ̃ντος. δύναϑ δὲ ϗ ὀλοόφρων λέγεσϑ ὁ ὑγιεῖς τὰς φρένας ἔχων.

ὅμαδος θόρυβος, παρὰ τὸ ὁμȣ̃ αὐδᾶν.

ὁμαρτεῖν συντυχεῖν.

ὅμιλος μάχη, ἀπὸ τȣ̃ ὁμȣ̃ εἰλεῖσϑ κατ' αὐτήν. ϗ ὁμιλαδὸν τὸ ἐν συςροφῇ μάχεσϑ.

ὁμὴν ὁμοίαν· "ὁμὴν ἀνεδέγμεθ' ὀϊζύν."

ὁμηγυρίσασθαι ὁμȣ̃ συναγαγεῖν.

ὀμίχλη ἀχλὺς ϗ σκοτία. λέγεϑ δὲ ἡ τῶν ὀμμάτων ἀχλύς.

ὁμόσε εἰς ταὐτόν. ϗ τὸ ὁμόθεν ἐκ τόπȣ· "ἐξομόθεν πεφυῶτες."

ὁμοκλή ἀπειλή, ϗ ὁμοκλητῆρος. σημαίνει δὲ ϗ τὸ ὁμοῦ ἐγκελεύσασϑ.

ὁμοιίου πτολέμοιο οἱ μὲν γλωσσογράφοι τȣ̃ κακȣ̃· ἀπίθα-νον δὲ τȣ̃το. Ὅμηρος γ̀ πᾶσι τὸ ὁμοίως συμβαῖνον ὁμοίιον λέγει, ὡς ϗ τὸ γῆρας ϗ τὸν θάνατον· ȣ̓́τως ȣ̃ν ϗ τὸν πόλεμον. ὅτε μὲν γ̀ τὸ γῆρας, "ἀλλά σε γῆρας τείρει ὁμοίιον·" ἐπὶ δὲ τȣ̃ θανάτȣ, ἐπεὶ κατὰ πλεῖον περὶ πάντας ἐςίν.

ὀμόρξατο ἀπεψήσατο.

ὁμοστιχάει ὁμοςιχεῖ.

ὁμοιωθήμεναι ὁμοιωθῆναι, ἐξισωθῆναι.

ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης. εἰώθαμεν ἀποφαίνεσϑ λέγον-

22. Od. 17 563. 25. Od. 5 477. 28. ἐκκελεύσασθαι C. 32. Il. 4 315.

τες "κακοπάθειαν μὲν ἔχει ἡ καρτερία, ὅμως οὐκ ἀποχετέον." ταύτην φημὶ τὴν δύναμιν μὴ γινώσκειν τὸν ποιητήν, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἔμπης αὐτὴν ἐκφέρει. ὥστε εἰ μὲν ὁμῶς περισπωμένως, ἔστιν ὁμοίως. τὸ δὲ βαρυτόνως ἔμπης, ὅμως, ἵν᾽ ᾖ τοιοῦτος ὁ λόγος· Σαρπηδὼν δ᾽ ἠχθέσθη μὲν τοῦ Γλαύκου ἀπιόντος, ὅμως οὐκ ἀπέστη τῆς κατὰ τὴν μάχην ἀρετῆς.

ὄναρ ὄνειρος· "καὶ γάρ τ᾽ ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν." ἀπὸ τοῦ ὀνίσκειν, ὅ ἐστιν ὠφελεῖν. ἀρσενικῶς δὲ ὄνειρος ἢ παρὰ τοῦτο ἢ παρὰ τὸ τὸ ὂν εἴρειν, τουτέστι τὸ ὑπάρχον λέγειν.

ὀνειροπόλος ὁ περὶ τοὺς ἰδίους ὀνείρους πολούμενος.

ὀνειρίῃσι πύλῃσι ὁ μὲν Ἀπίων τοῦ ὕπνου· διὰ γὰρ τούτου ἐκπέμπονται. ἡμῖν δὲ φαίνεται κυρίως κατὰ τὸ μυθικόν.

ὀνείατα οἱ μὲν γλωσσογράφοι ψιλῶς ἀποδεδώκασι βρώματα, οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ᾽ ἐτύμως πάντα τὰ ὄνησιν παρέχοντα.

ὄνειαρ ὠφέλημα.

ὄνθος· "ὄνθον ἀποπτύων" καὶ "ἐν δ᾽ ὄνθου βοέου κόπρον."

ὀνόσαιτο ἐκφαυλίσειεν, μέμψαιτο. καὶ ὀνοσάμενος ἐκφαυλίσας.

ὀνομάκλυτος Ἄλτης τῷ ὀνόματι ἔνδοξος.

ὀξυόεντι ὁ μὲν Ἀπίων ὀξεῖ ἔγχεϊ. ὀξυόεντι δὲ ὀξυΐνῳ.

ὄπατρος τοῦ αὐτοῦ πατρός τινι γεγονώς, οἷον ἐν τῷ Μ τῆς Ἰλιάδος "καί οἱ Τεῦκρος κασίγνητος καὶ ὄπατρος."

ὀπαζόμενος ἐπὶ μὲν τοῦ κατεπειγόμενος "χειμάρρους κατ᾽ ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ·" οὐχ ὡς Δημήτριος ὁ Πύκτης, πληρούμενος. ἐπὶ δὲ τοῦ προχειρισάμενος "αὐτὰρ ἐγὼ κήρυκά τ᾽ ὀπασσάμενος." ἐπὶ δὲ τοῦ κατεπείγεσθαι πάλιν "χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει." ἐπὶ δὲ τοῦ περιεποίησαν ὤπασαν.

ὀπάων ἀκολουθῶν. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἕπεσθαι. ἔστι δὲ καὶ κύριον ὄνομα· "ἦμ᾽ Ὀπάωνα καὶ Μελάνιππον."

ὀπιπεύεις περιβλέπεις· "ὀπιπεύεις δὲ γυναῖκας." καὶ παρθενοπίπας ὁ παρθένους περιβλεπόμενος.

ὀπηδεῖ ἀκολουθεῖ.

ὄπιδα ἐπιστροφὴν καὶ ἐντροπήν· "οὐκ ὄπιδα φρονέοντος."

ὁπλότερος ὁ κατὰ τὴν σύγκρισιν νεώτερος.

2. ἀλλὰ διὰ] ἀλλ᾽ ἀεὶ C. 7. Il. 1 63. 8. ὄνειρος T, ὅμηρος C. 9. alterum τὸ om C. 14. ἑτοίμως C. 16. Il. 23 781 et 777. 22. Il. 12 371. 23. Il. 11 493. 26. Od. 10 59. 27. Il. 8 103. 29. Il. 8 276. 33. Od. 14 82.

ὅπλα τὰ πολεμικὰ λέγει, καὶ τὰ τῆς νεὼς χοινία, καὶ τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα.

ὀπὸς τὸ τῶν δένδρων δάκρυον· ὅθεν καὶ σμύρνα καὶ λίβανος οὕτως λέγεται. ἀπὸ δὲ τούτου καὶ ἡ ὀπώρα λέγεται, ὅτι ὀπὸς αὐτὴν ὡρεῖ, τουτέστι φυλάσσει. οὐκ ἀπιθάνως μὲν οὖν· τὸ γὰρ καθολικὸν τοιοῦτόν ἐστιν· ὀπὸς γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ ἐπεῖναι κατὰ τὴν ἀποτομήν. εἰδικῶς μέντοι Ὅμηρος οἶδεν ὀπόν τινα λεγόμενον, ὡς ὅταν λέγῃ "ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκόν."

ὀπύειν ὁ μὲν Ἀπίων ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστι δέ, ἀλλὰ τὸ κατὰ νόμους γυναῖκα συνοικεῖν ἀνδρί· καὶ γὰρ δάμαρ ἡ γυνὴ παρὰ τὸ δεδαμάσθαι ὑπὸ ἀνδρός.

ὀπωπὴ ἐντροπή, ἢ πρόσοψιν.

ὀρσοθύρη Ἀπίων θύρα ὑψηλή, δι' ἧς ἔστι καταβαίνοντα ὀρούσαι, ὅ ἐστι πηδῆσαι, ἢ ἀνιόντα πηδῆσαι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν βαθμούς. καὶ ὁ Μελάνθιος διὰ τῆς ὀρσοθύρης ἀνέβη, ὁ δὲ Εὔμαιος καὶ Φιλοίτιος κατὰ τὴν ἔξω περίοδον.

ὀρεσκῴοισι. οἱ μὲν Κένταυροι ἐπιθετικῶς εἰσὶν εἰρημένοι, ὁ δὲ Ἀπίων διχῶς φησίν, ὀρεσιοίκων ἢ ὀρεσικοίτων. οἱ γὰρ οἶκοι οὐκ ἔγκειντο. παρὰ δὲ τὸ κεῖσθαι, ὅ ἐστι κοιμηθῆναι, δύναται εἶναι Ἰακῶς· καὶ γὰρ διὰ τῆς ει εἴρηκεν ὀρεσκείοις. καὶ γὰρ αὐτὸ τὸ κῴδιον οἱονεὶ κοίτιον, ὥστε καὶ κῶας διὰ τοῦτο. εὐλόγως οὖν καὶ τὸ ὀρεσκῴοισι ὀρεσκοίτοις ἂν εἴη.

ὀρέξατο ὥρμησεν. οἱ δὲ διέβη εἰς τὸ καταστρέφειν· ὀρέγειν γὰρ εἰς τὸ ἐκτείνειν, ὁ δὲ διαβαίνων ἐκτείνει τὰ σκέλη.

ὄρινε γενικῶς τὴν ψυχὴν ἐκίνησε διὰ τὸν λόγον, οὐκ ἐρωτικῶς νῦν, ἀλλ' ὀργίλως.

ὀρέχθεον. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις. "πολλοὶ μὲν βόες ὠρέχθεον." τινὲς οὖν εἶπον ἀπὸ τοῦ ὀρέειν συνεσχηματίσθαι, ὅ φασιν εἶναι τὸ μετὰ θορύβου τὴν σφαγὴν ὑπομένειν.

ὀρεκτῇσι μελίῃσι. αἷς ὀρέγδην χρῶνται, ὅτι ἐν τῷ συνίστασθαι ἐκτείνοντες τὰ δόρατα, ἐκ χειρὸς πλήσσοντες, ὅπερ ἔπαινον τῶν μαχομένων συνίστησιν.

ὀρίνετον, δυϊκῶς, ὥρμων, ἐκίνουν.

ὀρθοκραιράων ὀρθοκεράτων. λέγει δὲ ἐπὶ τῶν νεῶν, ποτὲ δ' ἐπὶ τῶν βοῶν. ἔνιοι δὲ ὀρθοκεφάλων, δι' ὃ τὸ ὀρθόπρυ-

8. Il. 5 902. 13. καταβαίνοντος et 14. ἀνιόντος C: correxit V. 23. εἰς τὸ καταστρέφειν] immo ὃ εἰς τὸ αὐτὸ καταστρέφει. 24. εἰς τὸ] ἐστὶν V. 25. τοῦ λόγου V. 27. Il. 23 30. 28. an ὠρύειν? 31. δόρα C.

μενον σημαίνει. ἐσχημάτισται δὲ ἀπὸ τοῦ κάρα. τούτοις δ' ἀντίκειται βοῶν ὀρθοκεράτων.

ὀρούειν ὁρμᾶν.

ὀρθωθεὶς διαναστάς, οἷον διαναστήσας ἑαυτόν.

ὀρὸν ὁ μὲν Ἀπίων, ἓν ἀνθ' ἑνός, γάλα. οὐκ ἔστι δέ, ἀλλ' ἡ ὑδατώδης ὑπόστασις τοῦ γάλακτος ὀρὸς λέγεται· "καί κεν ὀρὸν πίνων μεγάλην ἐπιγουνίδα θεῖτο." εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐξορούειν τοῦ γάλακτος, διὰ τὸ τὴν ὑγρότητα χωρισμὸν ἀπὸ τοῦ γάλακτος λαμβάνειν.

ὄρπηκας κλάδους, παρὰ τὸ ὀρούειν.

ὄρφνη σκοτία. ἔνθεν εἰρῆσθαί φασι καὶ τὸν ὀρφανὸν μεταφορικῶς, τὸν ἐν σκότει ὥσπερ ὄντα, τῶν γονέων ἐστερημένον.

ὄρθια· "ἤϋσε θεὰ μέγα τε δεινόν τε, ὄρθια." ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀνατεταμένως, ὁ δὲ Ἀρχιγένης μᾶλλον ὀρθά.

ὄρχος ἡ ἐπίστιχος φυτεία ἢ ἡ κηπεία· ὅντινα ἐτυμολογοῦσι παρὰ τὸ ὀρωρύχθαι τὴν γῆν. ὁ βόθρος, οἱονεὶ ὄρυχός τις ὤν, εἰς ὃν καταβάλλεται τὸ φυτόν. ὄρχατος δὲ οἱονεὶ ἔρχατος, διὰ τὸ ἔρχεσθαι δι' αὐτοῦ τὸν κῆπον.

ὄρχαμος ἡγεμών, παρὰ τὸ ἐπέρχεσθαι τὰς τάξεις τῶν ὑποτεταγμένων, οἱονεὶ ἔρχαμος.

ὀρωρέχατο ὡρμημένοι ἦσαν.

ὄσσε ὀφθαλμοί.

ὄσσα κληδών, φήμη ἐκ θεοῦ· ὅθεν καὶ οἱ Ἀττικοὶ ὀττεύεσθαι λέγουσι τὸ κληδονίζειν. ὀττευομένη, ἥτις ἐστὶν κληδονιζομένη.

ὀσσόμενος ἤτοι τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων, ἢ κατα ψυχὴν προσδεχόμενος.

ὀτηροὶ ἐνεργεῖς καὶ ἐπεστραμμένοι. καὶ τὸ ὀτραλέως ταχέως· καὶ παραλλήλως "αἶψα καὶ ὀτραλέως." καὶ τὸ ὀτρύνειν ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ἢ ἀπὸ τοῦ παρορμᾶν. καὶ ὀτρυντὺς ἡ ἐπικέλευσις.

ὄτριχας ὁμοιότριχας.

οὐδενόσωρα οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξια.

οὐδὸς ἐπὶ μὲν τοῦ βαθμοῦ τῆς θύρας "οὐδοῦ ἐπαύλεως" καὶ "ὑπέρβη λάϊνον οὐδόν," ἀπὸ τοῦ δι' αὐτὸν ὁδεύειν· ἐπὶ δὲ τῆς κοινῶς νοουμένης ὁδοῦ "ἐπειὴ φάσ' ἀριστφαλέ' ἔμμεναι ὁδόν."

6. Od. 17 225. 8. τὸ om C. 13. Il. 11 10. 14. Ἀντιγένης V, Ἀρχίας T. 16. ὀρχός C. 27. ἐναργεῖς C: correxit V. 28. Il. 19 317. 29. ὀτρυντὴς C. 33. Od. 1 104 et 8 80. 35. Od. 17 196.

οὖλον ἐπὶ μὲν τοῦ μαλακοῦ "οὔλων τε ταπήτων." σημαίνει δὲ τὸ ὅλον ἡ λέξις· "ἄρτον οὖλον ἑλών." ἐπὶ δὲ τοῦ ὀλεθρίου "οὖλος Ἄρης," ἐπὶ δὲ τοῦ συνεστραμμένου "οὔλας ἧκε κόμας" καὶ "χλαῖναν πορφυρέην" μεταληφθήσεται εἰς τὴν ὅλην, ὅ ἐστιν ὁλοπόρφυρον.

οὖδας ἔδαφος.

οὔθατα ὁ μὲν Ἀπίων μαστοί. ὅταν δὲ λέγῃ "οὖθαρ ἀρούρης," μεταφορικῶς λέγει τὸ κάρπιμον τῆς γῆς. ἔνιοι δὲ τὰ μέσα τῶν ἔντοσθεν, ἅπερ περιεκτικά ἐστι τῶν μαστῶν· "οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο."

οὖλε ὑγίαινε. ὅθεν καὶ οὐλὴ τὸ ὑγιασμένον τραῦμα.

οὐλομένην δεινήν, ὀλεθρίαν. ἐν δὲ τῇ Σ Ὀδυσσείας "οὐλομένης ἐμέθεν" οἷον ἐμοῦ τῆς ἀπολομένης. καὶ "οὐλομένων νεκύων" τὸ αὐτό ἐστιν.

οὐλοχύτας ὁ μὲν Ἀπίων τὰ μαζοβόλια· ἐν τούτοις γὰρ ἀνακέχυνται αἱ οὐλαί. φαίνεται δὲ νοῶν τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς αἱ κριθαὶ κέχυνται. ἴσως δὲ ταῦτα σημαίνει. ὅταν δὲ λέγῃ "καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο," σαφὲς ὡς αὐτὰς τὰς κριθὰς σημαίνει, οἷον τὰς ὅλας χεομένας ἐπὶ τῶν σπονδῶν.

οὐλαμός τάξις· "ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν." καὶ ἔστιν κατὰ τὸ ἔτυμον ἰλαμὸς ἡ εἴλησις καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνάθροισις τῶν ἀνδρῶν. καὶ οὔλας τρίχας ἡμεῖς λέγομεν τὰς φύσει εἰλεμένας καὶ συστρεφομένας.

οὔνεσθε ὄνησίν τινα ἔχετε. εὑρίσκομεν δὲ διαφόρως λεγομένην τὴν λέξιν· "ἦ ὀνόσασθ' ὅτι μοι Κρονίδης." ἐπιφέρεται δὲ οὕτως καὶ ἐνταῦθα, οἷον ἐμέμψασθε. καταστρέφει δὲ εἰς ἴσον τῷ ἐξεφαυλίσατε καὶ οὐδενὸς ἄξιον ἡγήσασθε.

οὕνεκα ἤτοι ἀντὶ τοῦ ὅτι.

οὐρανός ὁ κατηστερισμένος πᾶς τόπος.

οὐρανιώνων τῶν ὑπὸ τὴν Οὐρανοῦ ἀρχὴν τεταγμένων.

οὔλιος ἀστήρ ὀλέθριος καὶ χαλεπός. λέγει δὲ τὸν κύνα.

οὐρῆας ἡμιόνους. ἤτοι ὀριβατοῦσι, διὰ τὸ ὀρούειν πρὸς τοὺς ἀνάντεις τόπους.

1. Il. 16 224. 2. Od. 17 343 et Il. 5 461. 3. Od. 6 231 et 19 225. 7. Il. 9 141. 9. Od. 9 440. 12. τῆς C. Od. 18 273. 17. Il. 1 449. 20. Il. 4 251. ἔτυμον V, ἔστυμοι C. 21. ἡ V, ἢ C. 25. Il. 24 241. 29. κατεστηριγμένος C, et 30. τῶν οὐρανῶν: correctum ex Hesychio.

οὐρίαχοι ὁ ὕραχος τοῦ δόρατος.

οὖρος ὁ φύλαξ, καθὸ συνήθως· "οὖρος Ἀχαιῶν." σημαίνει καὶ τὸν ὅρον [καὶ] τῆς γῆς· "οἱ δ' ὥστ' ἀμφὶ οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον" καὶ "τὸν δ' ἄνδρες πρότερον θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης." λέγεται δὲ καὶ οὐδετέρως. λέγει καὶ οὐροὺς τοὺς τόπους ἐν οἷς ἐνεώλκηνται αἱ νῆες, παρὰ τὸ ἑλκομένας τὰς ναῦς ὀρύειν εἰς τὴν θάλασσαν.

ὄφελες ὤφειλες. καὶ ὄφελον ἐπ' εὐχῆς τάσσεται.

ὀφέλλειν αὔξειν.

ὀχέειν. "νηπιάας ὀχέειν" τὰ νέων φρονεῖν, ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος.

ὄφρα ἀντὶ τοῦ ἵνα ἢ ὅπως "ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον," ἐπὶ δὲ τοῦ ἕως "ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν."

ὄχα ἐξόχως.

ὀχεύς ὁ μὲν ἱμὰς τῆς περικεφαλαίας ἀπὸ τοῦ συνέχειν· ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ ὀχῆες οἱ μοχλοί, ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας. λέγει δὲ καὶ ὀχῆες τὴν τοῦ θώρακος ζώνην συγκατέχοντας· "ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες."

ὀχθήσας οἷον μετεωρίσας τὴν ψυχήν· "τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας." ἀπὸ δὲ τῶν ὀχθῶν, αἵ εἰσιν ἀναστήματα τῶν ποταμῶν. τάσσουσι δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ στενάζειν, ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς· καὶ γὰρ ὁ στενάζων τετάρακται τὴν ψυχὴν καὶ ὁ μετεωριζόμενος.

ὄχθαι τὰ χείλη τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ ἀνάστημα τῆς γῆς. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐξέχειν.

ὄχοι. εἰ μὲν βαρυτονοῖμεν, ἔσται μεταφορικῶς τὸ λεγόμενον, λιμένες νηῶν ὀχήματα, δι' ὧν ὀχεῖται αἱ ναῦς. εἰ δ' ὀξυτονοῖντο ὀχοί, ἔσονται οἱ συνεκτικοὶ τῶν νεῶν, οἱ συνέχοντες. καὶ πιθανῶς ἑκάτερον ἔχει τῆς ἐκδοχῆς.

ὀψὲ μετὰ πολὺν χρόνον.

ὀψιμον ὀψιτέλεστον ὀψὲ ἀρξάμενον τελειοῦσθαι καὶ [ὀψιτέλεστον] ὀψὲ τελεσθησόμενον.

ὀψείοντες ὀπτικῶς ἔχοντες. ὁ δὲ τύπος τῆς λέξεως Ἀττικός· κλαυσείοντες γὰρ λέγουσιν ἀντὶ τοῦ κλαυστικῶς ἔχοντες. καὶ Καλλίμαχος "οἵ κεν βρωσείοντες ἐμὸν παριῶσιν ἄροτρον" ἀντὶ τοῦ βρωτικῶς ἔχοντες.

2. Il. 8 80. 3. Il. 12 421. 4. Il. 21 405. 6. quidni νενεώλκηνται? 10. Od. 1 297. 12. Il. 4 195. 13. Il. 8 66. 17. immo δὲ ὀχῆας καὶ τὰς τὴν. 18. Il. 4 132. 19. Il. 7 454. 25. Od. 5 404.

ὄψον ὁ μὲν Ἀπίων κακῶς τὸ κρέας· ἀντιμαρτυρεῖ γὰρ ὁ ποιητής, "καὶ τὸ κρόμυον ποτῷ ὄψον." ἔστιν οὖν πᾶν προσόψημα ὄψον· λέγει γάρ που "ὄψα τε οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες."

πάγοι αἱ ἐξοχαὶ τῶν πετρῶν καὶ τῶν ὀρῶν· "σπιλάδες τε πάγοι τε."

πάγχυ παντελῶς.

παιδνός παῖς νεογνός.

παιήονα ποτὲ μὲν τὸν λεγόμενον παιᾶνα, ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ παραιτήσει λοιμῶν ἢ στάσεων· ποτὲ δὲ κυρίως θεόν τινα, ὃν συνίστησιν ἰατρὸν τῶν θεῶν, "τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων."

Παίονες ἔθνος βαρβαρικόν.

παιπαλόεντος τραχέος καὶ σκολιώδους. θηλυκῶς "Σάμοιό τε παιπαλοέσσης."

παιφάσσειν πυκνῶς ἀπὸ ἄλλου πρὸς ἄλλον ὁρμᾶν μαχόμενον, ἀπὸ τοῦ πάντη φαίνεσθαι. βέλτιον δὲ λέγειν πεποιῆσθαι τὴν λέξιν κατὰ μίμησιν, καὶ σημαίνειν τὸ πανταχῇ φαίνεσθαι καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι. ἔνιοι δὲ παρετυμολογοῦσι παιφάσσουσα πάντη τὰ φάη περιάγουσα, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμούς.

πάλος κλῆρος, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι πρὸς τὴν ἄρσιν τοῦ λαγχάνοντος, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι τὴν καρδίαν τῶν κληρουμένων. ὅθεν ἁμαρτάνουσιν οἱ γράφοντες πεπαλᾶσθαι· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ μεμολύσθαι, καθά φησιν "αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον." ὥσπερ τοῦ ἡμαγμένον μετοχικοῦ τὸ ἀπαρέμφατον ἡμάχθαι διὰ τοῦ χ καὶ θ, οὕτως πεπαλάχθαι ἀπὸ τοῦ πεπαλαγμένον εἶναι, ὡς καὶ ἀπὸ τοῦ ἠλλαγμένος τὸ ἠλλάχθαι.

πάλιν εἰς τοὐπίσω· "αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ." καὶ παραλλήλως ἄψ· ὡς γὰρ τὸ ἄψ ὀπίσω, οὕτως καὶ τὸ πάλιν. καὶ *παλιμπλαγχθέντας* εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας.

Παλλάς ἐπίθετον ἴδιον Ἀθηνᾶς, ὡς μὲν Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ παίειν τοὺς λαούς, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ, ἢ ἀπὸ τοῦ πάλλειν κατὰ τὴν ἡλικίαν· παρθένος γάρ ἐστιν, ὅθεν καὶ ὁ πάλλαξ ὠνόμασται. ἔνιοι δὲ ὅτι Πάλλαντα ἀνεῖλεν ἕνα τῶν Γιγάντων· τοῦτο δὲ οὐκ ἄν τις ἐξ Ὁμήρου παραστήσειε.

παλιμπετές εἰς τοὐπίσω πεπτωκότες.

παλάξαι μαλάξαι Ἀπίων καὶ συνθραῦσαι. ἔστι δὲ μᾶλλον βρέξαι, ἀφ' οὗ καὶ πηλὸς ἡ βεβρεγμένη γῆ.

2. Il. 11 629. 4. Od. 5 405. 9. Il. 5 401. 12. Od. 4 671.
22. Il. 6 268. 26. Il. 13 3.

παλαιφάτου ὁ Ἀπίων πάλαι ἐσθιομένης [ἐστί]· ἐπὶ γὰρ τῆς δρυός φησιν "οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐστι παλαιφάτου."

παλινάγρετον παλίλληπτον, οἷον μεταμέλητον· "οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον."

παλίωξις ἡ ἐξ ὑποστροφῆς πάλιν δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες διώκωσιν.

παλάμαι αἱ χεῖρες, ὅτι ἐν αὐταῖς παλαμώμεθα. λέγονται δὲ ϗ αἱ τέχναι παλάμαι, ἐπεὶ τὸ πλέον διὰ τῶν χειρῶν ἐνεργεῖται. ϗ παλαμήσασθαι τὸ τεχνάσασθαι.

παλύνειν ἤτοι τρέφειν ἢ λευκαίνειν, ἀπὸ τῆς τοῦ ἀλεύρου πάλης.

παλιρρόθιον ἐκ τοῦ ὄπισθεν ὡρμηκός.

πανημέριοι δι' ὅλης ἡμέρας.

παναώριον πάντων ἀωρότατον· "ἀλλ' ἕνα παῖδ' ἔτεκεν παναώριον."

πάντοσε εἰς πάντα τὸν τόπον· "πάντοσε χεῖρ' ὀρέγων ὡσεὶ πτωχός," εἰς πάντας. ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος "πάντοσε ἴσην," κατὰ πάντα, ἀπὸ παντὸς μέρους ἴσην.

παλιντρωπᾶσθαι εἰς τοὐπίσω στρέφεσθαι ἢ τρέπεσθαι.

παναφήλικα πάντων τῶν [ἀφηλίκων] ὁμηλίκων ἀπεληλασμένον.

πανόψιον, ὅ ἐστιν λάμπων, ἀπὸ τῆς ἐπιδορατίδος, ὡς ἐπίθετον, ἢ ἐν τῇ πάντων ὄψει ὁρῶν.

πανομφαίῳ ἐπίθετον τοῦ Διός, εἰς ὃν πᾶσα ὀμφὴ ἀναφέρεται.

πανδήμιος ὁ καθ' ὅλον τὸν δῆμον ἀναστρεφόμενος.

παπταίνων πάντῃ πᾶσι περιβλέπων.

παππάζουσι. ὠνοματοπεποίηται παρὰ τὸ τὰ παιδία τοῖς πατράσι λέγειν προσφωνοῦντα πάππα· "πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην."

παράφημι παραμυθοῦμαι. τοῦτο δέ ἐστι ϗ τὸ "παρειπών, ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου."

πάντως θαρσαλέη κατὰ πάντα θρασεῖα.

παρενήνεον παρετίθεσαν ἀθρόως, οἷον παρεσώρευον.

παρακλιδόν παρακεκλιμένος, παρατετραμμένος τῆς ἀληθείας.

πάροιθεν ἔμπροσθεν, ϗ ἐπὶ τόπου ϗ ἐπὶ χρόνου, ἐπὶ τόπου μὲν "πάροιθεν δὲ δαίδαλον ἦεν" ϗ "πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο," ἐπὶ δὲ χρόνου "τὸν δ' Ὀδυσεὺς προπάροιθεν ἰδών."

2. Od. 9 163. 3. Il. 1 526. 10. βρέχειν V. 11. ὁρμηκῶς C. 13. Il. 24 540. 15. εἰς om C. Od. 17 366. 16. Il. 17 7. 26. Od. 6 57. 28. Il. 11 793. 34. Od. 19 227. Il. 1 360. 35. Il. 10 476.

π α ρ θ έ μ ε ν ο ι παραθέμενοι, παραβαλόντες.

π ά ρ ο ς ἔμπροσθεν, ἐπὶ χρόνου.

π α ρ ο ί τ ε ρ ο ι μᾶλλον ἔμπροσθεν προάγοντες· "παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι."

π α ρ α β λ ή δ η ν οἷον ἀπατήδην, ὅ ἐςιν ἐξαπατητικῶς, παραλογιςικῶς· παραβάλλειν γὰρ τὸ ἀπατᾶν ἔλεγον. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

π α ρ μ έ μ β λ ω κ ε ν παραμεμόληκεν, συμπάρεςιν.

π α ρ θ έ ν ι ο ς ὁ ἐξ ἀνεκδότου λαθραίως γενόμενος, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν ἔτι παρθένον εἶναι τὴν γεγεννηκυῖαν αὐτόν.

π α ρ ή ο ρ ο ς ποτὲ μὲν προσδεδεμένος τῇ συνωρίδι ἵππος τρίτος, ἀπὸ τοῦ παραιωρεῖσθαι· καὶ *π α ρ η ο ρ ί α ς* τοὺς δεσμούς· "παρήορον ἔτασεν ἵππον." ποτὲ δὲ παρήορον τὸν παραιωρέμενον κατὰ τὰς φρένας, οἷον ἄφρονα· "ἐπεὶ οὔτι παρήορος οὐδ᾽ ἀεσίφρων." ἔςιν δὲ ὅτε καὶ πεπτωκὼς καὶ τῷ μεγέθει τοῦ σώματος παραιωρέμενος· "πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος."

π α ρ α π λ ῆ γ α ς π έ τ ρ α ς τὰς παραλίας πλησσομένας ἀπὸ τῆς ἁλός.

π α ρ α β λ ῶ π ε ς παραβλέπουσαι.

π α ρ θ ε ν ο π ῖ π α παρθένους ὀπιπεύων, ὅ ἐςι περισκοπῶν.

π α ρ έ ξ παρεκτός.

π α ρ ή π α φ ε ν ἐξηπάτησεν.

π ά ρ α πάρεςιν ἢ πληθυντικῶς πάρεισιν.

π α ρ η έ ρ θ η παρηνέχθη.

π α ρ α ρ η τ ο ῖ σ ι παραμυθητικοῖς.

π ά ρ φ α σ ι ς παραμυθία.

π α ρ ε λ ε ύ σ ε τ α ι παραδράμει, παραλογιεῖται. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν τροχαζόντων· ὁ γὰρ παρελθὼν τὸν τροχάζοντα νικᾷ.

π α ρ π ε π ι θ ό ν τ ε ς παραπείσαντες.

π α χ ν ο ῦ τ α ι πήσσεται.

π ά σ σ ο ν α παχύτερον ἢ πλατύτερον.

π α σ σ υ δ ί η μετὰ πάσης σπουδῆς. συθῆναι γὰρ τὸ ὁρμηθῆναι, ὅθεν καὶ ὁ σῦς, παρὰ τὸ σεύεσθαι· ὁρμητικὸν γὰρ τὸ ζῷον.

π ᾶ σ σ ε ἐπὶ μὲν τοῦ καὶ ἡμῖν νοουμένου "πᾶσσε δ᾽ ἁλὸς θείοιο," ἐπὶ

1. παραβάλλοντες C. 3. Il. 23 459. 5. ἀπατηλὴν οἷον ἐξαπ. C. 11. Il. 16 474 et 467. 13. Il. 23 603. 15. Il. 7 156. 19. οἷον C. 26. immo *π α ρ ε λ ε ύ σ ε α ι* παραδραμεῖ, παραλογιεῖ coll. Il. 1 132. 31. συθῆναι V, συνθεῖναι C. 33. Il. 9 214.

δὲ τȣ̃ ἐποίκιλλεν "πολλὰς δ' ἐνέπασσεν ἀέθλȣς." ἀφ' ȣ̃ ϗ πασὸν λέγομεν γαμικὸν ποικίλον ὕφασμα κυρίως.

πᾶσαι ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἡμῖν συνήθȣς "εἴκοσι πᾶσαι ἐφύσων·" ϗ ἐπὶ τȣ̃ ὅλαι.

πάτασσεν ὑπ' ἀγωνίας ἐπλήσσετο.

πάτον τὴν πεπατημένην ὁδὸν ϗ λεωφόρον.

παύρους ὀλίγȣς.

παφλάζοντα τῶν πεποιημένων κατὰ μίμησιν.

πέδιλα τὰ ὑποδήματα, οἱονεὶ τὰ τοῖς ποσὶν εἰλέμενα.

πέζῃ τῷ ἄκρῳ τȣ̃ ῥυμȣ̃.

περί ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἡμῖν συνήθȣς "αἱ περιναιετάȣσιν," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ὑπὲρ "περὶ μὲν βελῇ Δαναῶν," ϗ ἐπὶ τȣ̃ περισσῶς "περὶ γάρ μ' ἐφίλει."

πείρατα ἐπὶ μὲν τῶν δεσμῶν, ϗ ἐπὶ τȣ̃ πέρατα. σημαίνει ϗ τὰ τεχνικὰ ἐργαλεῖα.

πεῖραρ τὸ μὲν πέρας τȣ̃ χοινίȣ "πεῖραρ ἐπαλλάξαντες," ἐπὶ δὲ τȣ̃ πέρατος "πεῖραρ ὀϊζύος."

πείρινθα, ἃ λέγομεν πειρίνθια, τὰ ἐπὶ τῆς ἁμάξης, εἰς ἃ ἐντίθεται τὰ πρὸς τὴν χρείαν, ἕνεκα τȣ̃ πλείω χωρεῖν.

πειρήσοντα διάπειραν ληψόμενον.

πείσεα οἱ πότιμοι τόποι ϗ πόαν ἀνιέντες.

πείρων διαπερονῶν ϗ οἷον διαπερῶν.

πέλλας ἀγγεῖα γάλακτος.

Πελασγοί οἱ Θεσσαλοί.

πέλεθρον πλέθρον. ἔςι δὲ μέτρον γῆς, ἕκτον ςαδίȣ.

πελώριος μέγας, ἀπὸ τȣ̃ προσπελάζειν τῷ Ὠρίωνι.

πεμπάσσεται κυρίως ἡ κατὰ πεντάδα ἀρίθμησις· πέμπε γὰρ οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε λέγȣσιν.

πεμπώβολα πέντε ὀβελίσκοι τριαινοειδεῖς ἐκ μιᾶς ἀρχῆς.

πεξαμένη ὁ Ἀπίων κτενισαμένη, ϗ ὁ Ἀπολλόδωρος. ἐπιφέρει δὲ ϗ τὸ τὰ ἔρια ξαίνειν πείκειν, ϗ τὸ κείρειν, ταὐτὸ πέξαι, ϗ ὁ πόκος. δηλοῖ δὲ ϗ τῷ καταξάνασα.

πέπον λαμβάνεται ϗ ἐπὶ ἐπαίνȣ ϗ ἐπὶ τȣ̃ ἐκλύτȣ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πεπαινομένων καρπῶν, οἳ μετρίως μὲν πεπαν-

1. Il. 3 126. 3. Il. 18 470. 11. Od. 4 177. 12. Il. 1 258. περισσῶ C: correxit V. Od. 14 146. 16. Il. 13 359. 17. πέρατα C. Od. 5 289. 19. χώραν C. 22. διαπερόνων C. 31. παῖξαι C. 34. οἷ V, οἷον C.

θέντες εὔχρηςοι ϗ ἀπόδεκτοι, ὑπερπεπανθέντες δὲ ἔκλυτοι ϗ σεσηπότες.

πέπλος ἔνδυμα γυναικεῖον, περόναις διακατεχόμενον. ϗ ἔςι κατὰ τὸ ἔτυμον, ἐν συγκοπῇ, περίπελος, ὁ περὶ ὅλην τὴν φοροῦσαν πελόμενος, τουτέςι γινόμενος.

πέρασας εἰς τὸ πέρας τῆς γῆς διεπέρασας, ἐπώλησας.

περιρρηδής περιρρησσόμενος, περικεκλασμένος. βέλτιον δὲ μεταφορικῶς περιρρεόμενος· βάλλε᾽ γδ ϗ τὸ ποτήριον κρατῶν, ὡς ἅμα τῇ πόσει περιρρεῖσθαι πεσόντα. ὁ δὲ Ἀρίςαρχος ςροβηθεὶς περιφερὴς ἔπεσε τῇ τραπέζῃ, ὡς περικλασθῆναι περὶ αὐτήν· "περιρρηδὴς δὲ τραπέζῃ κάππεσεν."

περκνόν μελανόν. ϗ περκάζειν ἔτι λέγομεν τὴν ςαφυλὴν τὴν ἤδη μελαινομένην.

περιτρέφεται περιπήσσε᾽· ὅθεν ϗ τροφαλὶς τὸ πεπηγμένον γάλα.

Πέργαμον. οὕτως ἐλέγετο ἡ ἀκρόπολις τῆς Ἰλίου.

περιώσιον περιωσίως.

περιδώσομαι συνθήσομαι.

περιτροπέων περιτρεπόμενος.

περιδέξιος οἱ μὲν περισσῶς δεξιὸς περὶ τὴν τοῦ δόρατος βολήν, οἱ δὲ ϗ ἀμφοτέρων τῶν χειρῶν ὡς τῇ δεξιᾷ βάλλων.

περιβῆναι πεπτωκότος ὑπερασπίσαι.

περιωπή τόπος ὑψηλός, ἀφ᾽ οὗ ἔςι περισκέψασθαι.

περιάγνυται περικατακλᾶ᾽ ϗ οἷον περιέρχε᾽.

περίδρομος πάντῃ περιέρχεσθαι δυνάμενος.

περισχόμεθα οἱονεὶ περισσῶς ἔχομεν, ἀντελαβόμεθα ϗ περιεφεισάμεθα.

περικλυτός περισσῶς διαπεφημισμένος.

περισκέπτῳ πάντοθεν ὁρωμένῳ· "περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ."

περίμετρον· "λεκτὸν ϗ περίμετρον."

περιπευκές περισσῶς πικρόν.

περίκηλα περισσῶς ξηρά, οἷον εἰς τὸ κεάσαι εὔθετα.

πέτηλα φύλλα, ϗ ὑψιπέτηλα τὴν εἰς ὕψος φύλλα ἔχουσαν.

πευκαλίμῃσι ταῖς πικραῖς ϗ συνεταῖς φρεσί, ϗ πευκεδανὸν τὸ πικρόν, ἀπὸ τῆς πεύκης, ϗ πευκεδανὸν πόλεμον τὸν πικρὸν μεταφορικῶς, ἐπεὶ πολλῶν αἴτιος κακῶν.

6. πέρασας et πέρας V, πέρας et πέραν C. cf. Il. 21 78. 11. Od. 22 84. 20. δεξιῶς C. 26. ἔχομεν C. 29. Od. 1 426. 30. Od 2 95.

πεφευγμένος πεφευγώς.

πεφάσθαι πεφονεῦσθαι, παρὰ τὸ φάσαι· ὅθεν ϗ τὸ φάσγανον.

πελέκκῳ οἷον στελεῷ· "ἀμφὶ πελέκκῳ."

πεντηκοντόγυον πεντήκοντα γύας ἔχον· γύης δὲ μέτρον γῆς.

περιμήκετον περισσῶς μακρὰν ϗ ὑψηλήν.

πεφράδοι διασημάνειεν. ὁ δὲ Ἀπίων ἀνείποι, τοῦ Ἀριστάρχου σεσημειωμένου ὅτι τὸ φράσαι οὐδέποτε ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν τάσσεται.

πῇ ἐς τίνα τόπον· "πῇ ἔβη Ἀνδρομάχη;" ϗ "πῇ δὴ τόνδε μολοβρὸν ἄγεις;" ὁ δὲ Δημήτριος ὁ Ἰξίων, τοῦ ποῖ τῶν Ἀττικῶν ὄντος ἰδίου, τὸ δὲ πῇ Ἰακὸν ϗ Ὁμήρῳ σύνηθες. τοῦτο δὲ βαρυτονηθὲν ἀόριστον γίνεται, οἷον "νῦν δ' ἄρ οὔτ' ἄρ πη θέσθαι ἐπίσταμαι" ἀντὶ τοῦ εἰς οὐδένα τόπον ἐπίσταμαι.

πηγυλίς παγετός.

πηγεσιμάλλῳ εὐπαγεῖς μαλλούς, τουτέστιν εὐτραφεῖς.

πηδῷ τῷ πλάτει τῆς κώπης, ὡς μὲν Ἀπίων, ἀπὸ τοῦ παίειν, ὡς δ' ἔνιοι, ἀπὸ τοῦ ξύλου τοῦ πηδίνου λεγομένου, ὡς δὲ πιθανώτερον, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν πῆξιν ὥσπερ πηδᾶν τὴν κώπην.

πήληξ περικεφαλαία, ἀπὸ τοῦ πάλλεσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι.

Πηλϊάδα τὸ δόρυ ἰδίως τὸ τοῦ Ἀχιλλέως, ὅπερ αὐτὸς ὁ ποιητὴς ἡτυμολόγηκε λέγων "Πηλϊάδα μελίην," ὥστε παρὰ τὸ ὄρος τὸ Πήλιον εἰρῆσθαι. ἔστι δὲ τῆς Θετταλίας.

πηός ὁ κατ' ἐπιγαμίαν οἰκεῖος.

πῖαρ τὸ λιπαρὸν ϗ πιότατον.

πιδηέσσης καθύγρου, πιδακώδους. συνήθως δὲ τὴν Ἴδην λέγει. ϗ πολυπιδάκου πολλὰς ὕδατος ἀναβολὰς ἐχούσης.

πιείρη λιπαρά. ὅταν δὲ λέγῃ τὴν πίειραν, μεταφορικῶς τὴν εὐδαίμονα λέγει, ϗ πίονα δῆμον τὸν λιπαρὸν ϗ εὐδαίμονα. ὁ δὲ Ἀπίων ἀναγράφων, ϗ τὸ πεῖαρ ἠγνόησεν, ὅ ἐστι πέρας, διὰ τοῦ ε ϗ ι θέλει γράφεσθαι, ὅ ἐστι "μέγα πεῖαρ ὀϊζύος ἧμιν ἱκάνει."

πίσυρας τέσσαρας.

πίσυνοι πεποιθότες.

πιθήσας πιστεύσας.

πίνακας τὰ θραύματα τῆς νεώς.

πινυτήν φρόνησιν.

3. Il. 13 612. 6. διασημαίνειε C. 7. σεσημειωμένον C: correxit V. 8. Il. 6 377. Od. 17 219. 10. ἰακῆ C. 11. Od. 13 207. 16. τοῦ alterum om C. πηδίνου V, πηλίνου C. 26. τὴν] γῆν? 27. Il. 5 710. 29. Od. 5 289.

πιτνάς ἐκτείνων· "εἰς ἐμὲ χεῖρας πιτνάς."

πιφαυσκόμενος διασημαίνων· "πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα."

πίονα ἔργα τὰ γεωργικὰ λέγει κατ' ἐξοχήν. πίονα δὲ τὰ ἡμᾶς πιαίνοντα, πιαντικά.

πιφαύσκων ἐμφανίζων ϗ λέγων.

πλάζεται πλανᾶται. ὅταν δὲ "κῦμα δέ μιν προσπλάζον," λέγει ἀντὶ τοῦ προσπελάζον, οἷον προσεγγίζον.

πλατὺν Ἑλλήσποντον. οὐ καθολικῶς λέγει πλατύν, ἀλλὰ τὸ κατὰ τὴν Τροίαν μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου, ἀπὸ τοῦ μέρους τὸ ὅλον τροπικῶς λέγων· κατὰ γὰρ Σηστὸν ϗ Ἄβυδον πλατύς ἐστιν Ἑλλήσποντος.

πλεῖαι πλήρεις.

πλήμνη ἡ χοινικὶς τοῦ τροχοῦ, ἀπὸ τοῦ πληροῦσθαι ὑπὸ τοῦ ἄξονος.

πλῆξαι τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι.

πλημμυρίς τὸ ὅρμημα τῆς θαλάσσης.

πλήσσοντο διέβαινον· "εὖ δ' ἐπλήσσοντο πόδεσσιν." τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

πλωτῇ λέγει μὲν ἐπὶ τῆς Αἰόλου νήσου, ὁ μέντοι Κράτης ἀκούει πλεομένῃ, ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κινουμένῃ ϗ πλεούσῃ.

πλῶεν ἔπλεον.

πλείου πλήρους. ϗ "πλεῖος δόμος."

πλῆντο προσεπέλασαν. σημαίνει ϗ τὸ ἐπληροῦντο.

ποδάρκης ὁ τοῖς ποσὶν ἐπαρκούμενος, ἑαυτῷ τε ϗ τοῖς συμμάχοις ἐπαρκῶν, τουτέστι βοηθῶν. σημαίνει δὲ ϗ κύριον ὄνομα τοῦ Πρωτεσιλάου ἀδελφοῦ· "ἀλλά σφεας Ποδάρκης ὄζος Ἄρηος."

ποδήνεμος ταχεῖα, διὰ τοὺς πόδας τρόπον ἀνέμων ἔχουσα.

ποδηνεκέα βαθεῖαν, ὥστε ἀπὸ τοῦ αὐχένος μέχρι τῶν ποδῶν διικνεῖσθαι.

ποινή ἀντέκτισις· κυρίως δὲ τὴν ὑπὲρ φόνου.

ποιήεντα πόαν ἔχοντα, σιτοφόρον.

πολύκλητοι οἱ ἀπὸ πολλῶν τόπων κεκλημένοι βοηθεῖν.

πολυπάμονος πολλὰ πεπαμένου, τουτέστι κεκτημένου.

πολιόν τε σίδηρον τὸν λευκὸν ϗ λαμπρὸν μεταφορικῶς, καθάπερ πολιὴν τὴν θάλασσαν τὴν λευκὴν ἀπὸ τῆς τῶν κυμάτων φαντασίας. ὁ δὲ Ἀπίων φησίν· ὅταν κλασθῇ ὁ σίδηρος, λευκὸς φαίνεται· ἢ τίμιον· ἢ ὅτι διὰ πολλοῦ φαίνεται ϗ λευκός.

1. Od. 11 392. 2. Il. 12 280. 6. Il. 12 285. 16. Od. 6 318.
21. Od. 4 319. 25. Il. 2 704. 29. ὑπὸ C. 35. an ὅτι ἄν?

ἡ δευτέρα ϗ ἀσαφὴς ϗ μακρόθεν· θέλει γὰρ τίμιον, καθὸ ϗ οἱ γέροντες πολιοὶ ὄντες τίμιοι εἰσίν. τοῦτο δέ ἐστιν ἀπίθανον ϗ μακρόθεν· διὰ τοῦτο γὰρ οὐδέποτε εἶπε τὸν χρυσὸν πολιόν. ϗ τὸ τρίτον δὲ τῆς ἐτυμολογίας ἀβέβαιον.

πολυκλήϊσι ταῖς πολυκαθέδροις ναυσί· κληῗδες γὰρ αἱ τούτων καθέδραι.

πολύκεστος πολυκέντητος, ἐξ οὗ τὸν ποικίλον θέλει δηλοῦν.

ποιμήν κυρίως μὲν ὁ τῶν προβάτων. μεταφορικῶς δὲ ἀπὸ τῶν προβάτων ἐστιν ὁ ἡγεμών, ϗ τὸν βασιλέα λέγει.

πολυμήτης πολύβουλος, πολλὰ βουλεύσασθαι δυνάμενος.

πολύκμητον τὸν σίδηρον ἐπιθετικῶς, τὸν μετὰ πολλοῦ καμάτου γεγενημένον, ἢ τὸν πολὺν κάματον παρέχοντα.

πόνος τὸ ἐνέργημα.

πολύαινε Ἀρίσαρχος πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε. οἱ δὲ πολύμυθε.

πολύαρνι τῷ πολλὰς ἄρνας κεκτημένῳ. θέλει δὲ διὰ τοῦ εἰδικοῦ τὸ γενικὸν σημαίνειν, πολλῶν θρεμμάτων δέσποτα.

ποντοπόροισι, ἐπιθετικῶς, ταῖς ναυσὶ ταῖς τὸ πέλαγος διαπεραιουμέναις.

πόποι ἐπιφώνημα σχετλιαστικόν. τινὲς δὲ ἔδοξαν σημαίνειν ὦ θεοί· ὁ γοῦν Εὐφορίων φησὶν "ἐν δὲ πόποις ἕσσαντο." τινὲς δὲ τούτῳ βοηθοῦντες φασὶ συναλοιφὴν εἶναι, ἐν δὲ ἐπόποις, ἀντὶ τοῦ ἐπόπταις.

πολλά ἐπὶ μὲν τοῦ πολλαχῶς "πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα," ἐπὶ δὲ τοῦ ἡμῖν συνήθους "πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε."

πόρεν περιεποίησεν, οὐχὶ δὲ παρέσχεν· "πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρά."

πόρκης ὁ δάκτυλος τῆς ἐπιδορατίδος. ϗ ἔστιν ἐτύμως περιοχίς, ἀπὸ τοῦ περιέχειν τὴν ἐπιδορατίδα.

πόρτις ἣν δάμαλιν καλοῦμεν. λέγει δὲ αὐτὴν ϗ πόρτακα· "ἀμφὶ δ' ἄρ αὐτῷ βαῖν' ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ." λέγονται δὲ ϗ πόριες.

πορφύρῃ πορφυρίζηται, ταράσσηται· "ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος." ἔστιν οὖν πεποιημένη ἡ λέξις, ὡς τὸ μορμύρων.

πόρδαλις. τοῦ ποιητοῦ λέγοντος ποτὲ μὲν διὰ τοῦ ο̅ στοιχείου,

1. σαφὴς C: correxit V. 4. βέβαιον C. 20. cf. Meinek. de Euphorione p. 157. 21. τοῦτο C. 23. Od. 1 4. 24. Il. 14 124. 25. Il. 6 168. 29. πόρτακιν C. Il. 17 4. 32. Il. 14 16. 33. μορμυρμύρων C.

"πόρδαλις ἠδὲ μέγας σῦς," ποτὲ δὲ διὰ τοῦ α, "παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων." Ἀπίων δέ φησι διαφέρειν· πόρδαλιν μὲν γὰρ τὸ ἀρσενικόν, πάρδαλιν δὲ τὴν θήλειαν, καὶ τὸν μὲν ἀπὸ τοῦ προάλλεσθαι, τὴν δὲ ἀπὸ τοῦ παράλλεσθαι. ῥητέον δὲ ὅτι κοινῶς φαίνεται λέγων, "θώων πορδαλίων λύκων τ' ἤϊα πέλονται," ὥστε ἐπὶ τοῦ ζῴου διὰ τοῦ ο, ἐπὶ δὲ τῆς δορᾶς διὰ τοῦ α.

πορφύρεος θάνατος μέλας καὶ βαθύς.

πόσιος ποτὲ μὲν τῆς πόσεως, ποτὲ δὲ τοῦ κατὰ νόμον ἀνδρός.

πότνια σεβαστὴ καὶ ἔνδοξος. ὁ δὲ Ἀπίων δέσποινα, τιμία.

πότμος θάνατος.

πραπίδες φρένες. καὶ τὸν τόπον δὲ ἔοικεν ὁμωνύμως σημαίνειν· διό φησιν "ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων."

πραμνείῳ ἤτοι τῷ ἐκ τῆς πραμνείας ἀμπέλου οὕτω λεγομένῳ. οἱ δὲ τῷ παλαιῷ καὶ παραμεμενηκότι, οἱονεὶ παραμενείῳ τινὶ ὄντι. ὁ δὲ Ἀπίων πραμνείῳ οἷον πραϋντικῷ καὶ πραΰνοντι τὸ μένος τῶν πινόντων, διὰ τὸ εὔποτον αὐτὸν εἶναι.

πρεσβυτάτην ἐντιμοτάτην. ὅταν δὲ λέγῃ "πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι," καθ' ἡλικίαν ἡμεῖς λέγει.

πρηνής ὁ ἐπὶ πρόσωπον πεπτωκώς, ἀπὸ τοῦ προνενευκέναι.

προθελύμνους ἄλλας ἐπ' ἄλλαις· "πολλὰς δ' ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας." καὶ ἐπὶ τοῦ "προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα" ἄλλα ἐπ' ἄλλοις ἐστὶ πεπτωκότα, ἀπὸ τοῦ προτεθεῖσθαι ἐπ' ἀλλήλοις. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπὶ τῶν τριχῶν. καὶ ὅταν λέγῃ "σάκος θέτο τετραθέλυμνον" ἀντὶ τοῦ τετράπτυχον, ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, τὸ ἐπὶ τέσσαρσι πτυχαῖς τεθειμένον καὶ κατεσκευασμένον.

προδοκῇσι προεδρίαις· "δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι."

πρῆσαι ἐμπρῆσαι. σημαίνει καὶ τὸ φυσῆσαι· "ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον" καὶ "δάκρυ ἀναπρήσας." ὅθεν καὶ ἡμεῖς τοὺς πεφυσημένους πεπρησμένους λέγομεν.

προβιῶντε ὁ μὲν Ἀπίων προβαίνοντες ἢ φωνοῦντες· καὶ γὰρ "ἤιε μακρὰ βιβάς," οἷον προεγκελευόμενος μετὰ βοῆς.

προβλῆτας. ἐπὶ τοῦ "στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλευον" ἐὰν μὲν τὰς στήλας, οἱ μὲν τὰς ἔξω προβεβλημένας, ὡς τὰς Αἰγυπτια-

1. Od. 4 457. Il. 3 17. 5. Il. 13 103. 12. Il. 13 412. 13. *λεγομένης* malim. 17. Il. 11 787. 18. ἡμεῖς] an ὡς ἡμεῖς? 20. Il. 10 15. 21. Il. 9 541. 24. Il. 15 479. 27. Il. 4 107. 28. Od. 2 427. 29. Il. 9 433. 31. Il. 7 213. 33. Il. 12 259.

κὰς οἰκοδομάς, ἕνεκεν ἀσφαλείας, οἱ δὲ τὰς πρώτας βεβλημένας, ὅπερ καὶ μᾶλλον· ἐπεξηγεῖται γὰρ αὐτὸς εἰπὼν "ἃς ἄρ Ἀχαιοὶ πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν." ὅταν δὲ λέγῃ "προβλῆτι σκοπέλῳ," ἑτέρως ἀκουστέον, τῷ προβεβλημένῳ φυσικῶς εἰς θάλασσαν.

πρωτοπαγής: ἐπὶ μὲν τῶν ἁρματώων δίφρων τὸ ἐπίθετον, σημαίνει δὲ τοὺς πρώτως νῦν πεπηγμένους· "καλοὶ πρωτοπαγεῖς." πρωτοπαγέα δὲ πρώτως παγεῖσαν, ὅ ἐστιν ἐξόχως, ἢ πρῶτον πεπηγυῖαν, ὅ ἐστι καινήν· ἔστι γὰρ τὸ μὲν τάξεως, τὸ δὲ ποιότητος.

πρόγονοι πρωτόγονοι ἄρνες. αἱ δὲ μετὰ ταῦτα γεννώμεναι μέτασσαι λέγονται, ἕρσαι δὲ αἱ ἁπαλαὶ καὶ αἱ ἐν τῷ ἔαρι γεγενημέναι· "χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι."

προΐηλε ἐπὶ μὲν τοῦ προσέφερεν καὶ προεξέτεινεν "ἣ σφωϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐξέπεμψεν "Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε."

πρόχνυ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐπὶ γόνατα, προγόνυ, "πρόχνυ καθεζομένη," ἐπὶ δὲ τοῦ παντελῶς "πρόχνυ ἐπὶ πολλῶν ἀνδρῶν."

πρόκας οἱ μὲν ἐλάφους, οἱ δὲ ἕτερόν τι ζώου εἶδος ὅμοιον λαγωῷ, ὃ καλεῖται δορκάς. Ἀπίων δὲ ἀπὸ τοῦ μεγάλα κέρατα ἔχειν ἐτυμολογεῖ, οἷον προκέρας, πρὸ τοῦ τῆς ἡλικίας κέρας φύειν.

πρόμος ὁ βασιλεύς, ὅ ἐστι πρόμαχος.

προμνηστῖναι ἀναδεχόμεναι ἀλλήλας, οἷον κατὰ μίαν, καὶ οἷον προμενεστῖναι οὖσαι, ἀπὸ τοῦ ἀναμένειν ἀλλήλας.

προβόλῳ προβεβλημένῃ πέτρᾳ εἰς θάλασσαν ἢ τόπῳ ἐξέχοντι.

προκρόσσας ἄλλας ἐπ' ἄλλας· "τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυον."

προδόμῳ τῇ πρὸ τοῦ οἴκου παραστάδι.

προτέρω εἰς τοὔμπροσθεν.

προΐκτης προσαίτης, ἀπὸ τοῦ προῖκα βούλεσθαι λαμβάνειν, τουτέστι δωρεάν, ἢ ἀπὸ τοῦ προϊκνεῖσθαι καὶ δέεσθαι, οἷον προαπαντᾶν.

προΐαψεν προδιέφθειρεν. ἐμφαίνει δὲ τὴν μετ' ὀδύνης αὐτῶν ἀπώλειαν.

προχόῳ τῇ ἐπιχύσει.

πρότμησις ὁ παρὰ τὸν ὀμφαλὸν τόπος ἢ ὑπὲρ τὸν ὀμφαλόν, κατὰ λαγόνα. μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῶν τετραπόδων, ὅπερ ἀνα-

3. Il. 2 396. 6. Il. 5 194. 7. ἢ addidit V. 11. ἔαρι Hesychius, ἀέρι C. 12. Od. 9 221. 14. Il. 11 628. 15. Il. 11 3. 17. Il. 9 570. 18. Od. 14 69. 22. ὅ ἐστι] aptius οἷον. 26. Il. 14 35.

τέμνεϑ ἀπ' ἐκείνϐ τϐ μέρϐς. ἢ κατὰ τὸν μηρόν· προεκτέμνϐσι γ̀ αὐτὰ τῶν ζῴων, οἷον "μηρϐς τ' ἐξέταμον." οἱ δὲ τὴν ὀσφὺν ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ αὐτὸν τὸν ὀμφαλὸν διὰ τὸ ἐκτέμνεσϑαι τῶν βρεφῶν. τῶν δ' ἅπαξ εἰρημένων.

πρόκλυτα τὰ ἔμπροσϑεν ἀκϐσϑέντα· "πρόκλυτ' ἀκϐοντες."

προβλώσκειν οἷον προμολίσκειν.

προφόως πρὸ τϐ καϑήκοντος χρόνϐ εἰς φῶς αὐτὸν προήγαγεν· "ἐκ δ' ἄγαγε προφόωσδε ᾗ ἠλιτόμηνόν περ ἐόντα."

προικός τῆς δωρεὰν δόσεως.

προαλεῖ τῷ καταφερεῖ ᾗ προαλίζοντι τὸ ὕδωρ.

πρόβατα πάντα τὰ τετράποδα, τὸ πρὸ τῆς βάσεως ἑτέραν ἔχειν βάσιν.

προτραπέσϑαι

προτιβάλλεαι ὁ μὲν Ἀπίων προκωλύεις· οἱ γ̀ πυκτεύοντες τῇ προβολῇ κωλύϐσι. μήποτε δὲ ὡς οἱ Ἀττικοὶ προβάλλεσϑαι τόνδε ἀντὶ τϐ μισεῖν ᾗ ἐφ' ἑαυτῶν ῥιπτεῖν.

πρότυψαν προενέσεισαν· "Τρῶες δὲ πρότυψαν." ὅταν δὲ ἐν τῇ Ω τῆς Ὀδυσσείας ὁ Ἡλιόδωρος λεγῃ ἐπὶ τϐ Λαέρτϐ "μένος πρϐτυψεν," προσέπεσεν, προσέσεισεν.

πρυμνόν τὸ ἔχατον, καὶ πρυμνὴν τὴν ἐχάτην. καὶ ὁ λίϑος "πρυμνὸς παχύς." ᾗ ἡ τῆς νεὼς πρύμνα τὸ ἔχατον μέρος.

πρυμνωρείῃ τοῖς ἐχάτοις μέρεσι τϐ ὄρϐς.

πρόμολε πρόελϑε· "Ἥφαιϛε πρόμολ' ὧδε."

προβαλοίμην ὑπερβαλοίμην.

πρυλέες πεζοί, οἷον πρυλέες, οἱ πορείᾳ χρώμενοι.

πρωϑήβην ἄρτι ἡβῶσαν, ἀκμάζϐσαν.

πρώτῃσι ϑύρῃσι ἐπ' ἄκραις ταῖς ϑύραις, οἷον ἐπὶ τϐ ὀδϐ.

πρώτῳ ῥυμῷ τῷ ἄκρῳ. δηλοῖ δὲ ᾗ τὸ σύνηϑες ἡμῖν· "πρώτῳ τοι μετ' ἐμεῦ."

πρών ὄρϐς ἐξοχή, ἀπὸ τϐ προῶσϑαι· "ὥϛε πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ."

πτερόεντα εὐάρμοσα· ϐδὲν γ̀ πτερῶν εὐαρμοϛότερον· ἐὰν γϐν μικρὸν παρατραπῇ, ἄχρηϛον. βέλτιον δέ, τρόπον πτερῶν, ταϛέξι ταχέα. ὅταν δὲ λέγῃ λαισήϊα πτερόεντα, ἤτοι τὰ τῷ σχήματι παραμήκη, ὡς πτερά, ἢ κϐφα.

2. Il. 1 460. 5. Il. 20 204. 8. Il. 19 118. 11. τὸ] immo τῷ vel cum V διὰ τὸ. 14. προτιβάλλεαι addidit V. 17. Il. 13 136. ὁ Ἠλιόδωρος C. id nomen ponendum esse 19. ante προσέπεσεν monet V. 18. Od. 24 319. 22. πρυμνωρεῖν C. 23. Il. 18 392. 24. ὑπερβαλλοίμην C. 25. an πορυλέες? 28. Il. 16 371. Il. 8 289. 30. Il. 17 747.

πτόρθος κλάδος, βλαστός.

πτυόφιν πτύου. ἔστι δὲ γεωργικὸν ἐργαλεῖον.

πτύχες αἱ τῶν ὀρῶν κατακλίσεις, ϗ **πολυπτύχου** Ὀλύμποιο τοῦ πολλὰ ἀποκλίματα ἔχοντος. λέγονται δὲ ϗ τῆς ἀσπίδος πτύχες τὰ διάφορα ἐπ' ἀλλήλοις ἐλάσματα.

πτωχός ὁ ἐπαίτης, παρὰ τὸ πτώσσειν, ὅ ἐστι ταπεινοῦσθαι. σημαίνει ϗ τὸ ἐπαιτεῖν· "ἀλλὰ πτώσσων κατὰ δῆμον." ἀπὸ τῆς αὐτῆς δὲ ἐννοίας ἐπιθετικῶς ὁ λαγωὸς πτώξ· δειλὸν γὰρ τὸ γένος, ϗ διὰ τοῦτο ταπεινούμενον.

πυγούσιον πηχυαῖον· "βόθρον ὀρύξας ὅσον τε πυγούσιον." πυγὸν γάρ ἐστιν εἶδος μέτρου ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος ἕως ἔξω τῆς χειρός.

Πυγμαῖοι ἔθνος πρὸ τῆς Αἰγύπτου, τὸ μέγεθος μικρόν, οἷον πηχυαῖον. ἔνιοι δὲ κακῶς ἀποδεδώκασι γεωργοὺς ἐπὶ τῇ πυγμῇ. προΐενται δὲ τὰ σπέρματα, ἅπερ αἱ γέρανοι κατεσθίουσιν ἐκ Θρᾴκης παραγινόμεναι. οὐκ ἔοικε δὲ ὁ ποιητὴς τοῦτο δηλοῦν· τὸ γὰρ "φόνον κῆρα φέρουσαι" διαμάχην αὐτῶν πρὸς τὰς γεράνους ϗ τὴν ἀναίρεσιν δηλοῖ.

πύσει σήψει, ϗ τὸ **πυθομένων** σηπομένων. ϗ τὸ πύον δὲ λέγομεν, αἷμά ἐστι κατὰ μεταβολὴν εἰς σῆψιν ἐπιδεδεγμένον.

πυκιμήδεος συνετῆς κατὰ τὰ μήδεα, ὅ ἐστι βουλεύματα.

πύκα ποιητοῖο ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.

πυκινὸν λέχος τὸ ἐπιμελῶς ἠσκημένον. ὁ δὲ Ἀπίων διὰ τὸ ἐκ πολλῶν ἱματίων τὰ στρώματα συντίθεσθαι.

πυλάρταο κρατεροῖο. μίαν διάνοιαν αἱρετέον διὰ τῶν δύο λέξεων· βούλεται γὰρ λέγειν τοῦ τὰς πύλας ἐπαρτῶντος ἰσχυρῶς, οἷον ἐφαρμόζοντος. ἐπὶ δὲ τοῦ Ἅιδου τὸ τοιοῦτόν φησιν, ἐπεὶ τῶν ἀποθανόντων οὐχ οἷόν τέ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπογείων τόπων καθυποστρέψαι. ὁ δὲ Ἀπίων πυλάρταο τοῦ ταῖς πύλαις προσηρτημένου, ἢ πύλας ἀπαρτίζοντος, ἢ πυλωροῦ ἰσχυροῦ.

Πυριφλεγέθων ποταμὸς ἐν Ἅιδῃ.

πυρὸς αὐγή ὁ καταφωτιζόμενος ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπος.

πύργος ὁτὲ μὲν κυρίως, "πύργῳ ἐφεστήκει," ὁτὲ δὲ τεῖχος, "οἳ δ' ὡς οὖν εἶδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν" ϗ "ὑπερβήσομαι ἣν πέρι πύργος ὑψηλός·" ὅθεν ϗ τὴν ἀτείχιστον ἀπύργωτον

1. πόρθος C. 7. Od. 17 227. 10. Od. 10 517. 14. ἐπεὶ τῇ πυγμῇ προΐενται τὰ T. 17. Il. 3 6. 25. αἱρετέον V, αἱρετὸν C. 28. ἐστιν] an τινά? vel οὐδένα. 33. Il. 6 373. Il. 3 154. 34. Od. 6 262.

λέγει. ὁτὲ δὲ τὴν τάξιν, "νῦν δὲ φίλως χ' ὁρόῳ ϗ εἰ δέκα πύργοι Ἀχαιῶν," ϗ ἐπιρρηματικῶς "οἱ δέ τε πυργηδόν." ὁτὲ δὲ δὴ μέρος τι τείχους, "τοῦ γε δὴ πρὸς πύργον ἴσαν." ὁτὲ δὲ κατὰ μεταφορὰν ἀσφάλειαν ϗ φυλακήν, "τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλετο."

πύρνον τὴν σιτοδοσίαν, τροφήν, παρὰ τὸν πυρόν. ὁ δὲ Ἀπίων τὰ μὲν πύρνα σιτία, τὸν δὲ πύρνον ψωμόν.

πυρπολέοντας οἷον πῦρ ποιοῦντας, πυρπολοῦμένους.

πωλεῖται συνεχῶς ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον πορεύεται.

ῥαδινόν λεπτόν, οἱονεὶ ῥαδονόν, παρὰ τὸ ῥαδίως δονεῖσθαι.

ῥαθάμιγγες σταγόνες.

ῥαιστῆρα σφῦραν· "ῥαιστῆρα κρατερήν."

ῥάπτειν μεταφορικῶς μηχανᾶσθαι ϗ κατασκευάζειν.

ῥάσσατε ῥάνατε.

ῥέξας ἐπὶ μὲν τοῦ θύσας "ῥέξας ἱερά," ἐπὶ δὲ τοῦ πρᾶξαι "ῥεχθὲν δέ τε."

ῥέθη τὰ μέλη τοῦ σώματος· "ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων."

ῥεῖθρον τὸ ῥεῦμα, ὃ διῃρημένως ῥέεθρον λέγεται. λέγεται δὲ οὕτως ϗ ὁ ἐν Ἰθάκῃ λιμήν. ἐπίθετον δὲ αὐτοῦ ἐστί, διότι φέρεται ῥεῖθρον εἰς αὐτὸν ἐκ τοῦ ἄλσους.

ῥεῖα ζώοντες ἀμόχθως ϗ ῥᾳδίως ϗ ἀπόνως.

ῥήγεα· "ῥήγεα σιγαλόεντα" περιστρώματα.

ῥηγμίν ὁ αἰγιαλός, ἀπὸ τοῦ περιρρήγνυσθαι αὐτῷ τὸ κῦμα.

ῥηξήνορα πολεμιστήν, ἀπὸ τοῦ διαρρήσσειν τὰς φάλαγγας, τουτέστι τὰς τάξεις τῶν ἀνδρῶν. ϗ αὐτὸ τὸ ἔργον **ῥηξηνορίη**· "ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν, οὐ ῥηξηνορίη." ἔστι δὲ ϗ κύριον ὄνομα· "Ναυσίθοος τέκε Ῥηξήνορά τ' Ἀλκίνοόν τε."

ῥήσσοντες τύπτοντες.

ῥήτρη ὁ μὲν Ἀπίων ὁμιλία, ῥῆσις, ἀπὸ τοῦ ῥήσκειν, ὅ ἐστι λέγειν, ὅθεν ϗ ῥήτωρ ὠνόμασται. βέλτιον δὲ τὴν ἐπὶ ῥητοῖς τισὶ συνθήκην ποιεῖν.

ῥίγησεν ἔφριξεν, ϗ **ῥίγιον** τὸ φρικτὸν ϗ χαλεπόν, ϗ **ῥιγέστατα** τὰ φρικτὰ ϗ χαλεπά, ϗ "ῥιγεδανῆς Ἑλένης" τῆς φρικώδους.

1. Il. 4 347. 2. Il. 12 43. ὁτὲ V, οἱ C. 3. Il. 12 332. 4. Od. 11 556. 6. τὸν V, τὸ τὸν C. 12. Il. 18 477. 15. Od. 4 473. Il. 17 32. 17. Il. 16 856. 18. διῃρημένος C. 20. αὐτὸν V, αὐτὸ C. 22. Od. 6 38. 26. Od. 14 222. 27. Od. 7 63. 33. Il. 19 325.

ῥίμφα ταχέως.

ῥινός ἐπὶ μὲν τοῦ δέρματος τοῦ μυκτῆρος "ῥινὸς ὑπὲρ πτμάτης," ἐπὶ δὲ τῆς ἀσπίδος "ῥινούς τε βοῶν."

ῥινοτόρος ὁ τοὺς ῥινοὺς διατιτρώσκων, τουτέστι τὰς ἀσπίδας· ἢ ὁ τὸν χρῶτα διατέμνων.

ῥίον ἀκρωτήριον ὄρους· "οὐ γὰρ ἐῴκει ἀνδρὶ σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι."

ῥίπεσσι πλέγμασι.

ῥοδοδάκτυλος ἡ ῥοδόχρους, ἀπὸ μέρους καλή. εἴρηται δὲ διὰ τὰς κατὰ τὴν ἀνατολὴν φαινομένας ἀκτῖνας ἡλίου.

ῥοδόεντι ῥοδίνῳ· "ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ."

ῥοίζησεν ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν.

ῥοχθεῖ ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ· "ῥόχθει δὲ μέγα κῦμα."

ῥυδόν ῥευστικῶς, ἐν πλήθει, μεταφορικῶς.

ῥυμός τοῦ ἅρματος τὸ μέρος.

ῥύσια τὰ ἐνεχυράσματα.

ῥυστάζοντας ἕλκοντας. ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ δὲ καὶ τοὺς ἑλκυστοὺς λίθους καὶ μὴ διὰ χειρῶν βασταχθῆναι δυναμένους ῥυτοὺς λέγει· "ῥυτοῖσι λάεσσι." ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας καὶ τοὺς τοξότας καὶ ἕλκειν ἐπισταμένους τὸ τόξον· "οἷόν τε ῥυτῆρα βιοῦ τ' ἔμμεναι καὶ ὀϊστῶν." σημαίνει δὲ παρὰ τὸ ῥύεσθαι, ὅ ἐστι φυλάσσειν, τὸν φύλακα· "αὐτοῦ."

ῥυτῆρες οἱ τῶν ἡνίων ἱμάντες.

ῥῶγας τὰς θυρίδας· "ἀνὰ ῥῶγας μεγάροιο."

ῥῶπας εἶδος φυτοῦ· "ῥῶπάς τε λύγους τε." καὶ "διαρρωπήϊα πυκνά" τοὺς τόπους ἐν οἷς ῥῶπες φύονται.

ῥωχμός ῥῆξις, ῥαγάς, οἷον ῥωχμός, ἐκκοπὴ ὕδατος· "ῥωγμὸς ἔην γῆς."

ῥώοντο ὁρμὴν ἐλάμβανον· "χαῖται δὲ ῥώοντο," "ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί," ῥῶσιν ἐλάμβανον.

ῥωγαλέα διερρωγότα, καὶ ῥωγαλέον τὸν διερρηγμένον θώρακα· διὰ γὰρ τοῦ παρακολουθοῦντος εὔχεται Ἀγαμέμνων Ἕκτορα ἀνελεῖν.

Σαγγάριος ποταμὸς ἐν Φρυγίᾳ.

2. Il. 13 616. 3. Il. 8 61 et 12 263. 6. Od. 9 190. 10. φαινομένην C. 11. Il. 23 186. 13. Od. 5 402. 17. ἑλκυστικὰς C. 19. Od. 14 10. 20. Od. 21 173. 22. Od. 17 187. 24. Od. 22 143. 25. Od. 10 166. Il. 13 199. 27. Il. 23 420. 29. Il. 23 367. Il. 18 411.

Σάμος πόλις ἐν Κρήτῃ.

σάκος ἀσπίς· ἀφ' ȣ̓ ϗ οἱ νεώτεροι σακτὴν τὴν ὅλην πανοπλίαν λέγȣσιν, ὡς Σοφοκλῆς. ϗ "σακεσπάλος ἱππότα Τυδεύς" ὁ πολεμικός, ὁ κατὰ τῶν ἐναντίων τὰ σάκη πάλλων. ϗ τὸ "σάκε' ὤμοισι κλίναντες" τὸ λεγόμενον κεραμιδῶσαι.

Σάμοιό τε παιπαλοέσσης Θρηΐκίης. τινὲς ἔδοξαν τὴν νῦν λεγομένην Σαμοθρᾴκην· Θρηΐκίην δὲ νῦν εἰρῆσθ πρὸς διαςολὴν τῆς ὁμωνυμίας, ἐπεὶ οἶδε ϗ ἐν Ἰωνίᾳ τῆς Καρίας Σάμον Ὅμηρος.

σάλπιγξ συνήθως· "ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνή, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ."

σαρδάνιον. σαρδόνιος λέγεϑ γέλως ὁ καθ' ὑπόκρισιν γενόμενος, ἀπὸ τȣ̃ σεσηρέναι τοῖς ὀδȣ̃σι.

σακεσπάλος Ἀπολλόδωρος ἤτοι τὰ τῶν πολεμίων σάκη διασείων.

σαυρωτῆρος τῆς ἐπιδορατίδος.

σαώτερος σωτήριος: εἴρηϑ δὲ ἀπὸ τȣ̃ ἀπολελυμένȣ Αἰολικȣ̃ τȣ̃ σάος τὸ σαώτερος συγκριτικόν.

Σαρπήδοντος. ταύτῃ τῇ κλίσει τȣ̃ ὀνόματος ἅλις κέχρηϑ ὁ ποιητής· "Σαρπήδοντος ἑταῖρον Ὀϊκλῆα μεγάθυμον" ϗ "τεύχεα Σαρπήδοντος." Αἰολικὸν δὲ τὸ σχῆμα, ἀπὸ βαρυτόνȣ τῆς Σαρπήδων. ϗ τὴν δοτικὴν "Σαρπήδοντι δ' ἄχος γένετο" διὰ τὸ μέτρον δῆλον ὡς ὅτι λέγει. "Σαρπήδων Λυκίων βȣληφόρε" φαίνεϑ ἀπὸ τῆς ὀξυτόνȣ λέγων· ἐχρῆν γ̓ τὴν αὐτὴν εἶναι τῇ εὐθείᾳ, ὡς ὁ Μυρμηδὼν ϗ ὁ Μακεδών. ȣ̓δέ ἐςιν Αἰολικόν· προεφερόμεθα γ̓ Σαρπήδων ϗ τὴν δοτικήν· ἀλλὰ βαρυτονȣμένης εὐθείας. ȣ̓κ Αἰολικὸν δέ, ἀλλ' ὥσπερ τῆς Εὐρήμων Εὔρημον, ȣ̓́τω Σαρπήδων Σαρπῆδον.

σάω· "ἀλλὰ σάω μὲν ταῦτα ϗ σάω δ' ἐμέ" ἀντὶ τȣ̃ σῶζε.

σέβας θαῦμα, κατάπληξις· "σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα." ἀπὸ τȣ́τȣ σέβεσθ τὸ ἐντρέπεσθαί τινα διὰ τὸ θαυμάζειν· "σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ," ὃ ἐςι σεβαςὸν ἡγήσατο.

σέθεν σȣ̃. τȣ̃τον δὲ ἴσον δύναϑ ϗ τὸ σεῦ ϗ τὸ σέο ϗ τὸ σεῖο. τὸ δὲ καθ' Ὅμηρον σύναρθρον ἴσον τῷ τȣ̃ σȣ̃ σοῖο· "μνήσαιο πατρὸς θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ."

3. Il. 5 126. 4. Il. 11 593. 10. Il. 18 219. 13. σεσειρέναι C. 20. Il. 12 379 et 23 800. 22. Il. 12 392. 23. Il. 5 633. 24. ἀπὸ] ȣ̓κ ἀπό? 29. Od. 13 230. 30. Od. 3 123. 31. Il. 6 167. 33. τȣ̃τον] immo τȣ̃το vel τȣ́τῳ. 35. Il. 24 486.

σέλας πυρός ἡ λαμπρότης τοῦ πυρός. ἀπὸ τούτου ϗ σελήνη.

Σελλήεις ποταμὸς ἐν τῇ Θεσπρωτίᾳ, ὅθεν τὸ ἔθνος Σελλοί.

σεύας παρορμήσας. ὅταν δὲ φῇ "ϗ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν πάρα δινήεντα," ἀντὶ τοῦ ἀπεσόβησαν. ϗ τὸ "εἴπερ ἂν αὐτὸν σεύωνται" σοβῶσι μεθ' ὁρμῆς. οὕτως ϗ Ἡλιόδωρος.

σῆμα ἐπὶ μὲν τοῦ σημείου "καί κ' ἀλαός τοι ξεῖνε διακρίνειε τὸ σῆμα" ϗ πάλιν "σῆμα δέ τοι ἐρέω·" ἔστι δὲ ϗ ἐπὶ τοῦ τάφου.

σηκοί αἱ ἐπαύλεις, ἀπὸ τοῦ εἰσαχθέντα σῶα εἶναι. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας τὸ "καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον ἠΰτ' ἄρνες," συνεκλείσθησαν προβάτων τρόπον ὡς εἰς σηκούς. ϗ ὁ *σηκοκόρος* ὁ ἐπιμέλειαν τῶν σηκῶν ποιούμενος, τοῦ κορεῖν ἐγκειμένου, ὅπερ ἐπὶ τοῦ καλλύνειν ϗ κοσμεῖσθαι τάσσεται· ἀφ' οὗ ϗ νεωκόρος.

σημάντορες οἱ βασιλεῖς, ἀπὸ τοῦ σημαίνειν, ὅπερ ἐστὶν ἐπιτάσσειν. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ϗ τὸν ποιμένα σημάντορα λέγομεν, "σημάντορος οὐ παρεόντος," ϗ *ἀσημάντοισιν* τοῖς ἀφυλάκτοις.

σιάλοιο λιπαροῦ ϗ εὐτραφοῦς. ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν φησὶ σιάλους τοὺς μεγάλους σῦς, ἀπὸ τοῦ περὶ τοὺς ὀδόντας σιάλου.

σιγαλόεντα σεσιγαλωμένα, πεποικιλμένα. ϗ σιγάλωμα καλοῦσιν οἱ σκυτεῖς ἐν ᾧ τὰ ποικίλα τῶν δερμάτων μελακύνουσι.

σίζε μίμημα ἤχου· "ὡς τοῦ σίζ' ὀφθαλμός."

Σικανίη τὸ πρότερον ἡ Σικελία.

Σίντιες φησὶ Ὅμηρος φαίνεται λέγων ἄνδρας τινὰς ἐθνικῶς τὴν Λῆμνον οἰκοῦντας· "ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες." ἐν δὲ Ὀδυσσείᾳ "οἴχεται ἐς Λῆμνον κατὰ Σίντιας ἀγριοφώνους." οὕτως δὲ καὶ Ἀρίσταρχος ἐδέξατο. ὁ δὲ Ἀπίων ἐπιφέρει· Σίντιες οἱ σινωταί, κακοῦργοι· ὅθεν ϗ ὁ λέων σίντης λέγεται. τινὲς δὲ τοὺς ἐν τῇ Λήμνῳ κατοικοῦντας Σίντιας ἀπέδωκαν. φαίη δ' ἄν τις τὸ μὲν λέων σίντης ἐπιθετικῶς παρὰ τὸ σίνεσθαι, ϗ σίνται πληθυντικῶς, παρὰ τὸ βλάπτειν· οἱ δὲ Σίντιες ψιλῶς λέγονται ἐθνικῶς, οὐχὶ πάντως ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐννοίας, ἀλλ' ὡς πολλὰ τῶν βαρβάρων ἐθνῶν, ἃ οὐ πάντως ἐτυμολογοῦμεν, ὡς οὐδὲ τοῦτο.

1. *σελήνης* C. 3. Od. 6 89. 4. Il. 3 26. 6. Od. 8 195. 7. Il. 23 326. 9. Il. 8 131. 14. *ἐπιτάσσειν* V, *ὑποτάσσειν* C. 16. Il. 15 325. 22. *σκῦτες* C. 23. Od. 9 394. 25. *ἐθνικῆς τὴν λίμνην* C. 26. Il. 1 594. 27. Od. 8 294. 28. *σινωταί*] an *σίνται καί*? 31. *σίντις* C. 34. *ἐτυμολογοῦμεν* V, *ὁμολογοῦμεν* C.

σίτου τροφῆς· "σίτȣ ϗ οἴνȣ ϗ κορημένοι." ὅθεν σιτία.

σινέσκοντο ἐκάκȣν· "οἵ σφεας σινέσκοντο."

σιφλώσειαν ἐκφαυλίσειεν ἢ ἀφανίσαι.

Σκάνδεια πόλις ἢ χωρίον τι τῆς Κύπρȣ.

σκαιῇ τῇ ἀριςερᾷ, παρὰ τὸ ἐσκάϑαι· ἡ γȣ̃ν δεξιὰ παρὰ τὴν δέξιν ὠνόμαςαι. ἢ ὅτι ἀϑενεςέρα ἐςὶ τῆς δεξιᾶς, τὸ δὲ ἀϑενὲς σκάζει· ὅθεν ϗ ὁ τῇ βάσει λειπόμενος σκάζειν λέγεται. ὕςερον δ' ἐκλήθη κατ' εὐφημισμὸν ἀριςερὰ ϗ εὐώνυμος.

Σκαιῇσι πύλῃσι. ȣ̔́τω λέγονται αἱ τῆς Ἰλίȣ πύλαι ἤτοι κατὰ τὴν εἴσοδον ἐξ ἀριςερῶν ȣ̃σαι, ἢ ὅτι σκαιαὶ κατ' αὐτὰς ἐγένοντο μάχαι.

σκέπτετο ἐφυλάττετο ϗ ἀπεκρϐέτο.

σκῆπτρον λέγεται μὲν πᾶσα ῥάβδος, ἀπὸ τȣ̃ ἐπ' αὐτῆς σκηρίπτεσθαι, ὅ ἐςιν [ἐπερεῖσθαι ἤγȣν] ἐπερείδεσθαι· ἤδη δὲ ϗ τὸ βασιλικὸν σύμβολόν, ποιά τις ȣ̃σα ῥάβδος, σκῆπτρον λέγεται, οἱ δὲ βασιλεῖς σκηπτȣ̃χοι. ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ϗ "σκηπανίῳ γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιȣ́ς," ϗ σκηπτόμενος ἀντὶ τȣ̃ ἐπερειδόμενος. λέγει δὲ ϗ ἀπὸ τȣ̃ συμβόλȣ αὐτὴν τὴν βασιλείαν σκῆπτρον· "σκῆπτρον ἠδὲ θέμιςας."

σκέδασον χώρισον.

σκίμψαι ἐμπαγῆναι, ἐμπελασθῆναι.

σκίδναται σκεδάννυται, ὅ ἐςι σκορπίζεται· ὁ δὲ Ἡλιόδωρος χωρίζεσθαι. ϗ "σκέδασον ἀποκήδεα θυμȣ̃."

σκιόεντα σύσκια διὰ τὸ τῶν δένδρων πλῆθος. ὅταν δὲ λέγῃ ϗ τὰ μέγαρα σκιόεντα, ἤτοι σύσκια ἢ μεγάλα, ἐπεὶ τὰ τοιαῦτα μεγάλην σκιὰν ἐπέχει· "ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα."

σκεψάμενος ἀποβλέψας.

σκέπας σκέπη.

σκεπόωσι σκέπην παρέχȣσι.

σκοτομήνιος ἀπεσκοτωκυῖα τὴν σελήνην, ἢ ἀσέληνος.

σκῦτος πᾶν δέρμα· ὅθεν ϗ σκυτεύς.

σκοπός ἐπὶ μὲν τȣ̃ κατασκόπȣ "σοὶ δ' ἐγὼ ȣ̓χ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι," ἐπὶ δὲ τῆς ἁπλῶς παρατηρȣ́σης "δμωάων σκοπός ἐςι κατὰ μέγαρα."

σκότος ὄσσε κάλυψεν θάνατος κατέχεν.

1. Od. 14 456. 2. Od. 6 6. 5. ἐσκιάσθαι Hesychius. 14. δὲ om C. 16. Il. 13 59 et 83? 19. Il. 2 206. 22. οἷον C. 23. Od. 8 149. 26. Od. 1 365 et 4 768. 32. Il. 10 324. 33. Od. 22 396.

σκόπελος ἀκρωτήριον ἀφ' ἧς ἔςι περισκέψασθαι, σκοπῆσαι.
σκύζεσθαι χολῦσθαι ἢ σκυθρωπάζειν.
σκῶλος σκόλοψ· "ὥςε σκῶλον πυρίκαυςον." ὁ δὲ Ἀπίων ῥάβδος πεπυρακτωμένη. ἔςι δὲ καὶ πόλις ἐν Βοιωτίᾳ· "Σχοῖνόν τε Σκῶλόν τε." ὁ δὲ Ἀρίςαρχος ἀκάνθης τι γένος· ταύτας δ' εἰώθασι πυρπολεῖν.
σμάραγος ψόφος ἢ κίνησις· "σμαραγεῖ δέ τε πόντος."
σμερδνόν δεινόν, καταπληκτικόν.
Σμινθεῦ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, κατὰ τὸν Ἀρίςαρχον ἀπὸ πόλεως Τρωϊκῆς Σμίνθης καλυμένης. ὁ δὲ Ἀπίων ἀπὸ τῶν μυῶν, οἳ σμίνθιοι καλῦνται· καὶ ἐν Ῥόδῳ σμίνθια ἑορτή, ὅτι τῶν μυῶν ποτὲ λυμαινομένων τὸν καρπὸν τῶν ἀμπελώνων Ἀπόλλων καὶ Διόνυσος διέφθειραν τὰς μύας. ἀλλ' Ἀρίςαρχος ἀπρεπὲς ἡγεῖται ἀπὸ χαμαιπετῦς ζώυ τὸν θεὸν ἐπιθέτῳ κεκοσμῆσθαι ὑπὸ τῦ ποιητῦ.
σμύχοιτο ἀφανίζοιτο.
σμυγερῶς ἐπιπόνως.
σμῶδιξ μώλωψ. καὶ φασὶν ἐτυμολογῦντες ἔνιοι σμώδιξ εἶναι διὰ τὸ τὰς μώλωπας παρ' ὅλον τὸ σῶμα διαδήλους εἶναι· "πυκναὶ δὲ σμώδιγγες." ὁ δὲ Ἀπίων ὕτως μεταφράζει· σμῶδιξ τὸ ἀπὸ τῆς πληγῆς οἴδημα.
σορός συνήθως· "ὡς δὲ καὶ ὀςέα νῶϊν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι."
Σόλυμοι ἔθνος βαρβαρικόν. ἔςι δὲ καὶ κατὰ Πισιδίαν ὄρη Σόλυμα καλύμενα.
σόλος Ἀπίων δίσκος σιδηρῦς, ὁτὲ δὲ δίσκος λίθινος. ἐπὶ μὲν τῦ ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀγῶνος "σόλον αὐτοχόωνον," παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξι "βόμβησε δὲ λίθος."
σόον ἐμφανῆ καὶ σῶον καὶ ὁλόκληρον.
Σούνιον ἀκρωτήριον τῆς Ἀττικῆς.
σοῖο τῦ σῦ· "μνήσαιο πατρὸς σοῖο."
σόοι σωτήριοι.
σοφία πᾶσα τέχνη.
σπερχόμενος ἐπειγόμενος.
σπέος σπήλαιον.
σπεῖο πορεύυ, ἐπακολύθησον. καὶ τὸ σπέσθαι παρακολυθῆσαι,

1. post σκοπῆσαι C super versum εὖ. 3. Il. 13 564. 4. Il. 2 497. 7. Il. 2 210. 12. τῶν καρπῶν C. 18. an σωμάδειξ? 20. Il. 23 716. 22. Il. 23 91. 26. Il. 23 826. 27. Od. 8 190. 30. Il. 24 486.

ϗ "σπεῖό μοι ὁμοίως." ἐπὶ δὲ τοῦ "τοῦτο γ' ἑσπομένοιο" δασύνουσιν, ἵν' ᾗ ἑπομένου κατὰ παρέμπτωσιν τοῦ σ.

σπιδέος μεγάλου· "ϗ τὰ μὲν ἠλασάμεθα διὰ σπιδέος."

σπεῖρον ϗ τὸ καλὸν ἱμάτιον ϗ τὸ ῥακῶδες. τέταχε δὲ ϗ ἐπὶ τοῦ ἐκ τῶν ἱματίων πεποιημένου ἀρμένου· "τηλοῦ δὲ σπεῖρον ϗ ἐπίκριον."

σπιλάδες ὁ μὲν Ἀπίων αἱ ἐν ὕδατι κοῖλαι πέτραι, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος αἱ παραθαλάσσιοι πέτραι ϗ πεπιλημέναι ὑπὸ τῶν κυμάτων.

σπουδῇ μόλις ϗ δυσέργως· "σπουδῇ δ' ἕζετο λαός." ὅθεν ϗ τὸ *ἀσπουδεί*, οἷον ἄνευ κακοπαθείας. τάσσει δέ ποτε ϗ ἐπὶ τῆς καθ' ἡμᾶς ἐννοίας, καθ' ἣν λέγομεν ἐσπουδασμένως τόδε ποιεῖν.

σταυροί καταπῆγες ϗ σκόλοπες ϗ πάντα τὰ διανιστάμενα ξύλα· ἀφ' ἧς ἐννοίας ϗ οἱ καθ' ἡμᾶς ὀνομάζονται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος σταυροὺς ἀπὸ τοῦ ἑστάναι, οἱ λεγόμενοι σκοπίοι.

στέρνον στῆθος.

στεροπηγερέταο ἐπὶ στεροπῇ ϗ ἀστραπῇ διαφόρως λέγεται ἡ ἀστραπή. σημαίνει δὲ ϗ τὰς ἀστραπὰς ἐγείροντα.

στεῦτο κατὰ διάνοιαν ἵστατο ϗ οἷον ὡρίζετο.

στεῖρα τὸ ἐξέχον τῆς πρώρας ξύλον, διὰ τὸ στερεὸν εἶναι ϗ ἄρρηκτον. οὕτω δὲ λέγει ϗ τὴν ἄτοκον· "βοῦν ἥτις ἀρίστη."

στεφάνη ἐπὶ μὲν τῆς κυκλοτεροῦς καταφορᾶς "ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμός," ἐπὶ δὲ εἴδους περικεφαλαίας "αὐτὰρ ἐπεὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας." ϗ κόσμου γυναικείου γένος· "ἐϋστεφάνου τε Μυκήνη." ἐπὶ δὲ τοῦ "ὄντε κατὰ στεφάνης ποταμός" Ἀρίσταρχος μὲν ἀπ' ἄκρου τοῦ ὄρους, ὁ δὲ Κομανὸς ἀποδέδωκεν ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτάτου μέρους.

στεῖβον ἐπάτουν, ἀφ' οὗ ϗ *στιβεύς*· "στεῖβον δ' ἐν βόθροισι."

στέφανος. ἐπὶ τούτου τοῦ στίχου "πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε" Κομανός φησι τὴν περὶ αὐτὸν τοῦ πολέμου ϗ τῶν ὅπλων στάσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς στεφάνης, ἥ ἐστιν ἐπιπόλαιον γυναικείας κεφαλῆς. ὁτὲ δὲ ϗ περικεφαλαίας εἶδος.

στείχειν πορεύεσθαι.

στειλειή τοῦ πελέκεος ἡ ὀπή, εἰς ἣν ἐντίθεται τὸ ξύλον.

1. Il. 10 285. τοῦ addidit V. Il. 10 246. 3. Il. 11 681 et 753. 5. Od. 5 318. 10. Il. 2 99. 21. ἄρρηκτον V, ἄρρητον C. Od. 10 522. 22 et 25. Il. 13 138. 23. Il. 10 30. 24. Od. 2 120. 28. Od. 6 92. 29. Il. 13 736. 33. στίχειν C.

στείνοντο ἐςενοχωρῦντο. ἐπὶ δὲ τῦ "περιςένε δὲ γαςὴρ" ὁ Ἀρίςαρχος τὸ αὐτὸ ἀκέει, περιςενοχωρεῖται.

στήλας τὲς λίϑες τῦ τείχες τὲς προεςῶτας κάτωϑεν. λέγει δὲ ϗ ἣν ἡμεῖς ἐπὶ τοῖς κατοιχομένοις φαμέν, ἀπὸ τῦ ἑςάσϑαι· "ςήλῃ κεκλημένος."

στίχες τάξεις, ϗ ἐςιχόωντο ἐτάσσοντο, ϗ "τῆς μὲν ἰῆς ςιχός" ἀντὶ τῦ τάξεως.

στορέσαι· "ἡ μὲν δέμνι' ἄνωγεν ὑποςορέσαι." λέγεται δὲ ϗ μεταφορικῶς τὸ κατιςαλῆναι τὸ πέλαγος ὑπὸ εὐδίας.

στόμα λαύρης τὴν φέρεσαν ϑύραν εἰς τὴν ἔξοδον· "ϗ ἀργαλέον ςόμα λαύρης," τὸ τῆς ϑύρας χάσμα.

στομάχοιο ϑέμεϑλα τὴν φάρυγγα, ςόμα τῆς κοιλίας.

στροφάλιγγι τῇ ὑποςροφῇ.

στρόμβος ῥόμβος. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῦ περιςρέφεσϑαι.

στρεφεδίνηϑεν δέ οἱ ὄσσε δινηϑέντα δὲ ἐςράφη αὐτῦ τὰ ὄμματα.

ςρατός τὸ πλῆϑος τῶν πολεμέντων, ςρατόπεδον δὲ ὁ τόπος. βέλονται δὲ ἔνιοι τὸν ποιητὴν ϗ ἐπὶ τῦ ςρατοπέδε τὸν ςρατὸν τιϑέναι, ὅτε φησὶ "πολλαὶ γὰρ ἀνὰ ςρατόν εἰσι κέλευϑοι."

στεῖνος ςένωμα, ςενοχωρία· "ςεῖνος γὰρ ὅϑι τρώσεσϑαι ὀΐω."

στρεπτοῖο χιτῶνος τῦ ὑποδετῦ. εἴρηται δὲ ὕτως διὰ τὸ ὑφαντὲς ὄντας οἵες τε εἶναι ςρέφεσϑαι. ὁ δὲ Ἀρίςαρχος τῦ λεπιδωτῦ, διὰ τὸ τὴν πλοκὴν τῶν κρίκων ἀνεςραμμένην εἶναι.

στυφελίξαι διασεῖσαι.

Στυγός ὁ τῶν ϑεῶν ὅρκος.

στυγέῃ ἐπὶ μὲν τῦ φοβεῖσϑαι "ςυγέῃ δὲ ϗ ἄλλος," ἐπὶ δὲ τοῦ μισεῖσϑαι "νῦν δ' ἐμὲ μὲν ςυγέει·" ἀφ' ὗ ϗ τὴν ςυγερὴν μισητήν. ϗ ἐπὶ τῦ ςυγνάσαι· "Ἀντίλοχος δὲ κατέςυγε μῦϑον."

στιβαραῖς ἰχυραῖς.

στειλιόν ςελεόν.

στῆ δ' ἀντασχομένη Ἡλιόδωρος τὰς χεῖρας ὑπὸ τὸ πρόσωπον ἀνατείνασα.

στίλβων Ἡλιόδωρος εἰς τὸ περιλάμπων. ἔςι δὲ ϗ ἡμῖν συνήϑης ἡ λέξις.

1. Il. 16 163. 5. Il. 11 371. 6. Il. 16 173. 10. post ἔξοδον C iterum μεταφορικῶς τὸ καταςαλῆναι τὸ πέλαγος. Od. 22 137. 15. στρεφενδίνηϑεν C. 17. ὁ om C. 19. Il. 10 66. 20. Il. 12 66. 21. Il. 5 113. 23. τὸ addidit V. 25. post Στυγὸς Hesychius ὕδωρ. 26. Il. 1 186. 27. Il. 8 370. καὶ ςυγερὴν τὴν? 28. Il. 17 694.

στύξαιμι Ἡλιόδωρος εἰς κατάπληξιν ἄγοιμι.
στρεύεσθαι καταπονεῖσθαι. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος εἰς τὸ στρατεύεσθαι μετείληφε τὴν λέξιν· "ἢ δηθὰ στρεύεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι."
στροφαλίζεται στρέφεται.
στρόφος ἦεν ἀορτήρ ὁ συνεστραμμένος ἀναφορεύς, ἐξ οὗ ἤρτηται ἡ πήρα.
συβόσια τὰ συφόρβια· "τόσσα συῶν συβόσια."
συμμάρψας συλλαβών· "συμμάρψας δόνακας."
συμβλήμενος συναντήσας.
στέφει κοσμεῖ· "ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει."
στεινωπόν τὸν ὑπὸ τὴν Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν περιεχόμενον τόπον στενὸν ὄντα. ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλοις· "στεινωπὸς γὰρ ὁδός."
στελέω στελῶ.
συνθεσίαι συνθῆκαι καὶ ὁμολογίαι.
συμπλατάγησεν συνεκρότησεν.
συμφερτή. ἐπὶ τοῦ στίχου τούτου "συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν" ὁ Κομανὸς γενόμενος φησὶν "ἤτοι ἡ εἰς ταὐτὸ συνέλευσις· συμφέρεσθαι γὰρ τὸ εἰς ταὐτὸ συνέρχεσθαι λέγεται, καὶ συμφορὰ ἡ εἰς ταὐτὸ συνέλευσις τῶν κακῶν· συμφερτὴ δ' οὖν ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν ἀρετὴ πέλει." ἡμεῖς δὲ συμπεριφορητή, ἀπὸ τῆς συμπεριφορᾶς καὶ ὁμοψυχίας, ὡς καὶ παρ' Εὐριπίδῃ "αὐτὴ πάντα συμφέρουσα," οἷον συμπεριφερομένη. καὶ ἐνταῦθα οὖν ἔσται ἡ πρὸς ἀλλήλους συμπεριφορὰ καὶ ὁμοφροσύνη καὶ λυγρῶν ἀρετή ἐστιν, ἐν ἴσῳ τῷ καὶ φαῦλοι ὁμοφρονοῦντες ἰσχυρῶς ἀγωνίζονται. καὶ γὰρ ὁ Ἀρίσταρχος τὴν ὅλην διάνοιαν ἐξηγούμενος φησὶν "σφόδρα καὶ κακῶν ἀνθρώπων εἰς ταὐτὸν συνελθόντων γίνεταί τις ἀρετή." ὁ δὲ Ἀπίων, σύμφορος ἡ ἐκ πολλῶν συνισταμένη.
σύνθεο ἐπὶ τοῦ ἀντὶ τοῦ συνθηκοποίησον. καὶ "σύνθετο θυμῷ" συνῆκεν, ἑαυτῷ διελογίσατο.
συνθεύσεται συνδραμεῖται.
συνέριθος συνεργός.
συνέρρηκται συνέφθαρται, ἀπὸ τοῦ ἔρρειν· οὕτως Ἀπίων. βέλτιον δὲ μεταφορικῶς τὸ ἔρρηκται εἰρῆσθαι, ἐπεὶ πᾶν τὸ ῥησσόμενον βλάπτεται πάντως.

2. στρεύγεσθαι Albertus. 3. Il. 15 512. 7. Il. 11 679. post συβόσια C a manu recentiore τόσσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν. 8. Il. 10 467. 10. Od. 8 170. 12. Il. 23 427. 16. Il. 13 237. 17. γενομένης C. 23. ἡ om C. 29. post ἐπὶ τοῦ adde οὐ δὲ σύνθεο Il. 1 76. Il. 7 44.

συγχεῦαι συγχέαι, μεταφορικῶς.

σύγ κεν ἄραξεν συνήραξεν ἄν· "σύγ κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλάς."

συνέεργον συνεῖργον, συνεδεσμεύοντο.

Συρίη ἡ λεγομένη νῦν Σύρος· "νῆσος τῆς Συρίη κικλήσκεται."

σύριγγος τοῦ κολεοῦ· "ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρῷον ἔγχος ἔρυσσεν." ὁτὲ δὲ τὸ ὄργανον· "αὐλῶν συρίγγων."

συνώμεθα· "ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα." Ἀρίσταρχος τὸ συνώμεθα συμβόλαια ποιησώμεθα καὶ συναλλάγματα· ταῦτα γὰρ Ὅμηρος συνημοσύνας καλεῖ· "Ἕκτωρ, μή μοι ἄλαστε συνημοσύνας τ' ἀγόρευε." συμβόλαια μὲν ἀπὸ τοῦ συμβάλλειν, συνημοσύνας δὲ ἀπὸ τοῦ συνιέναι.

σφώ ὑμεῖς οἱ δύο· "Αἴαντε, σφῶ μέν κε σαώσεται."

σφῶϊ ὑμεῖς οἱ δύο ἢ ὑμᾶς τοὺς δύο. τὸ μὲν οὖν πρότερον "σφῶϊ μέν τ' ἐπέοικεν μετὰ πρώτοισι," τὸ δὲ δεύτερον "οὐδ' ἐγὼ αὐτὴ δηρὸν ἀπὸ σφῶϊν ἔσσομαι."

σφῶϊν αὐτοῖν ἢ αὐτοῖς· "καί σφωϊν δὸς ἄγειν."

σφείων αὐτῶν· "ὦσαν ἀπὸ σφείων."

σφίσι κατὰ μὲν τὸν ὀρθὸν τόνον ἐπὶ τοῦ ἑαυτοῖς, "τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνσφίσιν τίον Ἀχαιοί," κατὰ δὲ ἔγκλισιν ἐπὶ τοῦ αὐτοῖς, "ἐπί σφιν ἕρμα πόληος."

σφέας, κατὰ ἔγκλισιν, ἀντὶ τοῦ αὐτούς.

σφῶε αὐτούς, δυϊκῶς.

σφάς τὰς αὐτῶν· "σφὰς γὰρ παρθέμενοι."

σφούς τοὺς ἑαυτῶν.

σφετέρῃσι ταῖς ἑαυτῶν.

σφέλας ὑποπόδιον.

σφαραγεῦντο ὁ μὲν Ἀπίων ἐψόφουν, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος βέλτιον κατεπονοῦντο. καὶ τὸ "οὐδ' ἄρ ἀποσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια" ἐν συναλοιφῇ εἴρηται ἀσφάραγον, οὐ σφάραγον. καὶ ἔστιν ἀσφάραγος φάρυγξ, δι' οὗ τὸ φωνητικὸν ἀνέρχεται. ἐπιφέρει οὖν "ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος."

σφεδανόν ὁ μὲν Ἀπίων σκληρόν, ἔστι δὲ μᾶλλον ἐπιτεταμένον.

2. Od. 9 498. 5. Od. 15 403. 6. Il. 19 387. 7. ὁτὲ V, οἱ C. Il. 10 13. 8. Il. 13 381. 10. Il. 22 261. 13. Il. 13 47. 14. Il. 4 341. 15. Od. 16 170. 17. Il. 1 338. 18. Il. 4 535. 19. τόνον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τρίτον C. Il. 23 703. 21. Il. 16 549. 24. Od. 2 237. 29. Il. 22 328. 32. Il. 22 329. 33. ἔστι V, ἔτι C. ἐπιτεταμένον Albertus, ἐπιτεταγμένον C.

σχέτλιος ὁ μὲν Ἀπίων τάλας, ἀγνώμων, χαλεπός, ἀπὸ τοῦ χέδην τλῆναι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπιχετικὸς ἐν τῷ δηλοῦσθαι ὑπάρχειν. ῥητέον δὲ ὅτι ἐπὶ μὲν τοῦ "σχέτλιος εἶς Ὀδυσσεῦ" δυνατὸν ἀκούειν οὕτως, ὑπομονητικὸν καὶ χετλιασμοῦ ἄξια πράττοντα· ἐπὶ δὲ τοῦ Διὸς οὐ δυνατὸν οὕτως ἀκούειν, ἀλλὰ τὸν χετλιασμοῦ ἄξια πράττοντα.

Σχερίη ἡ τῶν Φαιάκων χώρα οὕτως λεγομένη.

σχήσεις προσέξεις.

σχεθέτω ἐπιχεθήτω.

σχήσεσθε ἐπισχήσεσθε.

σχήσουσιν ἐφέξουσιν.

σχοίατο ἐπίσχοιεν, παύσαιντο.

σχόμενος περὶ δουρί καταχεθεὶς ἐπὶ τῷ δόρατι, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ δόρατος.

σῶκος ἐπίθετον Ἑρμοῦ. καὶ ὁ μὲν Ἀπίων ἀποδίδωσι σῶκος σωσίοικος, ἔνιοι δὲ σόωκος ὁ ὠκέως σοούμενος. βέλτιον δὲ τὸ πρότερον· ὅθεν ἐριούνιος ὁ μεγάλως ὀνίσκων, τουτέστιν ὠφελῶν, οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι χθόνιος, παρὰ τὴν ἔραν. λέγεται καὶ δι' ἄλλων κρατὺς ἀργειφόντης διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἐν τῷ ἀπαγγέλλειν. σῶκον οὖν συνωνύμως τῷ κρατύς. καὶ Σοφοκλῆς εἰσάγει τὴν Ἠλέκτραν λέγουσαν "μόνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος" ἀντὶ τοῦ οὐκέτι ἰσχύω.

σῶμα ὁ Ἀρίσταρχος παρατετήρηκεν τὸ συνήθως Ὁμήρῳ, καὶ σεσημείωται διπλῇ ὅτι σῶμα Ὅμηρος οὐδέποτε ἐπὶ τοῦ ζῶντος εἴρηκεν· "σῶμα δ' ἐμὸν οἴκαδε δόμεναι" καὶ πάλιν "μεγάλῳ ἐπισώματι κύρσας." "δέμας δ' εἴηκτο γυναικὶ καλῇ τε μεγάλῃ τε."

τά ταῦτα, ἀναφορικῶς.

ταλάφρονα. τὸ μὲν σύνεγγυς, τλητικὸν κατὰ φρένας.

ταλαύρινον τολμηρόν. παρῆκται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ τλῆναι, καὶ οὐκ ἔγκειται ὁ ῥινός, ὡς οὐδὲ ἐν τῷ κελαινεφές τὸ νέφος.

τάλαροι κάλαθοι. καὶ ἐπὶ διαφόρων σκευῶν, ἐπὶ μὲν τοῦ τῶν ἐρίων "τάλαρον δ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν ἀργύρεον," ἐπὶ δὲ τῶν τυροποιικῶν "πλεκτοῖσι ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν," ἐπὶ δὲ τῶν τρυγητικῶν "πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν."

2. ἐπισχετικῶς C. 3. Od. 12 279. 7. σχειρίη C. 9. ἐπισχέτω? 14. ὑπὸ Hesychius. 23. σύνηθες V. 25. Il. 22 342 et 3 23. 26. Od. 13 288. 32. Od. 4 131. 33. Od. 9 247. 34. Il. 18 568.

ταλαπείριος ἤτοι τλητικὸς κατὰ τὴν πεῖραν, ἢ τηλόθεν διαπεπειραμένος.

ταλάσσαι ὑπομεῖναι.

τάλαντα ἐπὶ μὲν τῶν ζυγῶν "ἀλλ' ἔχεν ὥςε τάλαντα γυνὴ χερνήτις," ἐπὶ δὲ τῶν ἱςαμένων "χρυσᾶ δὲ ςήσας Ὀδυσσεὺς δέκα πάντα τάλαντα."

τανύφυλλος τεταμένα φύλλα ἔχουσα, οἷον μακρόφυλλος.

τανύπεπλος τεταμένον ἄχρι πολλᾶ πέπλον ἔχουσα, ἐξ ἃ τὸ μέγεθος τῆς φορούσης σημαίνειν βόλεται.

τανύηκες ὅτε μὲν τὸ ξίφος "τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηρᾶ," συνθέτως λέγει τὸ τεταμένην ἔχον τὴν ἀκήν, τουτέςι τὴν ἀκμήν· ὅταν δὲ "τανυήκεας ὄζους," παρηγμένως ἀντὶ τᾶ ταναὸς, ὥσπερ ἐπὶ μὲν τᾶ "κύδιςε μέγιςε κελαινεφές" σύνθετον ἀποδεδώκαμεν τὸ ὄνομα, ἐπὶ δὲ τᾶ "κελαινεφὲς αἷμα" παραγωγόν.

τανυγλώχινας τεταμένας τὰς γλωχῖνας ἔχοντας, τουτέςι τὰς γωνίας.

τανύγλωσσοι. ἐπὶ μὲν τῶν κορωνῶν φησὶ "τανύγλωσσοί τε κορῶναι." κατὰ μέντοι τὸ προφαινόμενον, τεταμένας εἰς μέγεθος ἔχουσαι τὰς γλώσσας. ὁ δὲ Ἀπίων τεταμένην ἔχουσαι τὴν φωνήν. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος τὸ πρότερον.

τανύπτερος τεταμένα πτερὰ ἔχων.

τανυσσάμενος ἐκταθείς. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἐντείνας.

ταρπήμεναι τερφθῆναι.

ταρσοὶ τὰ ἀγγεῖα τῶν τυρῶν. λέγεται δὲ καὶ τὸ ἄκρον τᾶ ποδός.

ταρφέα πυκνά.

ταρχῦσαι θάψαι, ἐνταφιάσαι.

τάφος ἐπὶ μὲν τῆς καταπλήξεως "τάφος εἷλε πάντας," ἐπὶ δὲ τᾶ περιδείπνου "ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν" καὶ "ὣς οἵ γ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο." σημαίνει καὶ νήσου ὄνομα· "ἐκ Τάφου ἐςὶν Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος."

ταφὼν ἐκπλαγείς· "ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς." τοῦτο δὲ ἐτυμολογῶν ὁ Ἀπίων φησὶ ταφὼν θαμβήσας, κατὰ κοινωνίαν τᾶ θ πρὸς τὸ τ.

4. Il. 12 433. 5. Il. 19 247. 10. Il. 16 473. 12. Il. 16 768. ταναὸς V, ναὸς C. 13. Il. 2 412. 16. ἔχον C: correxit V. 18. Od. 5 66. 19. μὲν malim, aut μὲν δὴ. 28. Od. 21 122. 29. Od. 3 309. 30. Il. 24 804. 31. Od. 1 417. 32. Il. 9 193.

τάχα ταχέως. ȣδέποτε δὲ ὡς ἐπὶ τῆς ἡμετέρας ἐννοίας, ἀλλ' ὡς τὸ σαφῶς ϗ τὸ ταχέως. ϗ χεδὸν δι' ὅλης τῆς ποιήσεως ȣ̃τως.

ταμεσίχροας τεμνȣ́σας τὸν χρῶτα. λέγοι δ' ἂν ἀπὸ μέρȣς τὴν σάρκα.

τάων τȣ́των. τάσσεται δὲ ἐπὶ τȣ̃ θηλυκȣ̃.

ταχεῖα ἀντὶ τȣ̃ ταχέως, ὡς ἐπὶ τȣ̃ "βάσκ' ἴθι Ἶρι ταχεῖα," ὥσπερ ϗ "λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν" ἀντὶ τȣ̃ αἰψηρῶς, ϗ "τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών" ἀντὶ τȣ̃ εὐρέως, οἷον εὐρύ μοι γένοιτο τὸ χάσμα.

τανύποδα ὁ μὲν Ἀπίων ταναόποδα, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος προσεχέστερον τανύποδα, τεταμένα τῇ πορείᾳ χρώμενα τῶν ποδῶν.

τάμνεν ἐπὶ μὲν τȣ̃ διατέμνειν "τάμνε νέȣς ὅρπηκας," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ἐλαύνειν "τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας ϗ πώεα μήλων" ϗ πάλιν "βȣ̃ς περιταμνόμενον ἠδ' οἰῶν πώεα καλά," ἐπὶ δὲ τȣ̃ θῦσαι "ἦ ϗ ἀπὸ στομάχȣς ἀρνῶν τάμνε," ἐπὶ δὲ τȣ̃ τȣ̀ς ὅρκȣς δι' ἐντόμων "ὄφρ' ὅρκια τάμνοι αὐτός."

τάς χωρὶς τȣ̃ ἄρθρȣ ϗ ἀναφορικῶς τίθησιν ἀντὶ τȣ̃ ταύτας. τὰς μὲν ἄρθρα.

τάρπησαν. Ἡλιόδωρος ἐν τῇ Γ ῥαψῳδίᾳ Ὀδυσσείας, τὴν τέρψιν ἀπηνέγκαντο.

ταλαεργοί ὑπομένοντες τὰ ἔργα.

τανύοντο ἐξετείνοντο διὰ τὴν προθυμίαν τȣ̃ τρέχειν.

τάνυσσα ἐνέτεινα.

τέγεοι ὑπερῷοι· "δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι."

τεήν τὴν σήν. ϗ ἐπὶ γενικῆς ϗ ἐπὶ δοτικῆς.

τεθυωμένοι τεθυμιαμένοι, εὐώδεις.

τέθηπα καταπέπληγμαι. ϗ μετοχικῶς "ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες."

τείρεα τὰ ἄστρα.

τέκμωρ τέλος.

τέκτων πᾶς τεχνίτης, παρὰ τὸ τεύχειν.

τέλσον πέρας.

τελήεσσας ἤτοι τὰς τελείας ϗ ἐπιτελεστικὰς τῶν γενομένων εὐχῶν θυσίας, ἢ τὰς ἐκ τελείων.

2. τὸ σάφα σαφῶς καὶ τὸ τάχα ταχέως V. 6. δὲ V, καὶ C. 7. Il. 8 399. 8. Il. 19 276. 9. Il. 4 182. 12. an τεταμένῃ? 13. Il. 21 38. 14. Il. 18 528. 15. Od. 11 402. 16. Il. 3 292. 17. Il. 3 105. 25. Il. 6 248. 28. Il. 4 246. 33. γινομένων C.

τελαμών ὁ ἀναφορεὺς τῆς ἀσπίδος ϗ τῦ ξίφυς.

τέλος τὸ τάγμα· "φυλάκων τέλος ἷξον ἰόντες," ϗ πληθυντικῶς "ϗ κατεκοιμήθημεν ἐν τελέεσσι."

τέμενος πᾶς ἀποτετμημένος εἰς τιμὴν τόπος.

τένοντε διατεταμένα νεῦρα.

τέο τίνος· "τέο μέχρις ὀδυρόμενος ϗ ἀχεύων."

τερψιβρότου τέρποντος τὺς βροτύς.

τερμιόεντα τὸν ποδήρη ϗ τερματίζοντα ὅλον τὸν χιτῶνα.

τερπικέραυνος ἤτοι ὁ τερπόμενος ἐπὶ τῷ κεραυνῷ, ἢ ὁ τερπόμενος.

τέρεν ἁπαλόν.

τέρετρα τρύπανα.

τετύκοντο ἡτοιμάζοντο.

τετραθέλυμνον τετράπτυχον, ἐκ τεσσάρων πτυχῶν τεθειμένων.

τεταγὼν ἐκτείνας.

τέτυκται κατεσκεύασαι.

τέττα ἑταίρυ πρὸς ἑταῖρον γενικὴ προσφώνησις.

τετιημένος τετιμωρημένος.

τεύχεα ὅπλα, ὐ μόνον τὰ πολεμικὰ ἀλλὰ ϗ τῆς νεώς.

τέων τίνων.

τετεύξεται κατασκευασθήσεται.

Τένεδος νῆσος σύμμαχος Τρώων.

τετάνυστο ἐξετέτατο.

τετραμμέναι ἀπεςραμμέναι, ἐν τῇ Ι Ὀδυσσείας.

τετελεσμένον τὸ οἰόντε πρᾶγμα τελεσθῆναι.

τετράγυυς τεσσάρων γυῶν. γύης δὲ μέτρον γῆς.

τεκμαίρομαι ἀποτελέσω.

τέρματα σημεῖα, ἐν τῇ Θ Ὀδυσσείας.

τετράκυκλοι τετράτροχοι.

τετιημένον τετιμημένον.

τέρψομαι τερφθῶ.

τελέθοντες γινόμενοι, ἐν τῇ Ρ Ὀδυσσείας.

τέως τὸ τηνικαῦτα· "ὄφρα τέως αὐτὸς μενέω."

τέγεος τῆς ςέγυς.

τετευχῆσθαι καθωπλίσθ.

2. Il. 10 470 et 56. 3. Il. 11 730? 6. Il. 24 128. 9. ἢ ὁ τρέπων τὰς ἐναντίυς κεραυνοῖς Schol. Il. 8 2. 26. Ι] immo Κ 71. 34. Il. 24 658. 35. τῆς a correctore C. 36. τετεύχησθαι: καθόπλισθαι C.

τετράοροι τέθριπποι.

Τερπιάδης, πατρωνυμικῶς, Τερπίου υἱός.

τῇ λάβε· "τῇ νῦν τοῦτον ἱμάντα." τινὲς δὲ καὶ σὺν τῷ ῑ γράφουσιν, οὐχ ὑγιῶς. ἡνίκα μήτε ἄρθρον θηλυκὸν δηλοῖ τὸ τῇ, μήτε ἀντωνυμίαν ἀναφορικὴν δηλοῦσαν τὸ ταύτῃ, οἷον "τῇ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν λίποντο," ῥῆμα δὲ προςακτικὸν τὸ λάβε, πιθανὸν εἶναι χωρὶς τοῦ ῑ γράφειν.

τῆς ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου "τῆς μὲν ἰῆς ςιχὸς ἦρχεν," ἐπὶ δὲ τῆς ἀντωνυμίας, ταύτης, "ὣς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα."

τήν ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου "τὴν δὲ γυναῖκα εὗρον," ἀντὶ δὲ τοῦ ταύτην "ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα."

τήθεα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὄςρεια, παρὰ τὸ τητᾶν, ὅ ἐστι ζητεῖν.

τηλεδαπός πόρρωθεν καὶ ἄλλου δαπέδου καὶ ἄλλου ἐδάφους.

τηλεκλητοί τηλόθεν ἐπικεκλημένοι εἰς συμμαχίαν.

τηλύγετος κυρίως μὲν ὁ τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγονὼς τοῖς γονεῦσι, μεθ' ὃν οὐκ ἄν τις γένοιτο· "ἄμφω τηλυγέτω." ἐπεὶ οἱ τοιοῦτοι ἀγαπητοὶ γίνονται, καὶ ὁ ἐν νεότητι γενόμενος μονογενὴς τηλύγετος, καὶ τηλυγέτη. ἐπὶ δὲ τοῦ "ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε τηλύγετον ὥς," οὐκ ἔφυγεν ὡς τηλύγετος παῖς· οἱ γὰρ τοιοῦτοι ἀσθενεῖς γίνονται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖςον. ἔνιοι δέ, ἀλλὰ τὸν Ἰδομενέα οὐκ ἔλαβε φόβος καίπερ τηλύγετον αὐτὸν ὄντα, τουτέςιν ἤδη τηλοῦ τῆς ἡλικίας γεγονότα. συνεςράτευται γὰρ μεσαιπόλιος· "ἔνθα καὶ μεσαιπόλιός περ ἐών." οὐχ ὡς τηλύγετον οὖν αὐτὸν ἔλαβε φυγή. ἀμφότερα δὲ λόγον ἔχουσι.

τῆμος τηνικαῦτα.

τηλίκου τηλικούτου.

τηϋσίην ματαίαν.

Τηΰγετον ὄρος Λακεδαίμονος.

τηλεφανής τηλόθεν φαινόμενος.

Τηλεφίδην τὸν Τηλέφου υἱόν· "ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο."

τηθαιβώσσουσιν τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐπὶ τῶν μελισσῶν, οἷον ἀποτίθενται τὴν βόσιν, τουτέςι τὴν τροφὴν ἀποθησαυρίζουσι.

τιμήν ἐπὶ μὲν τῆς δόσεως καὶ τῆς συνήθους ἡμῖν "τιμῆς ἧς τέ

3. Il. 14 219. 5. Od. 10 5? 8. Il. 16 173. 9. Od. 19 208.
10. Od. 10 112. 11. Od. 5 330. 17. Il. 5 153. 19. Il. 13 470.
24. Il. 13 361. 31. Od. 11 519. 35. Il. 23 649.

μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοὺς," ἐπὶ δὲ τῆς τιμωρίας "τιμὴν ἀρνύμενοι," ἐπὶ δὲ τοῦ προστίμου "τιμὴν δ' Ἀργείοισιν ἀποτινέμεν," ἐπὶ δὲ τῆς ὠνῆς "τιμὴν ἀμφὶς ἄγοντες ἐεικοσσάβοιον." μήποτε δὲ καὶ τοῦτο ἐπὶ προστίμου λέγεται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος καὶ τὴν βασιλείαν ἕως φησὶν εἰρῆσθαι· "ἤ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολίεσσι μετὰ Μυρμιδόνεσσι."

τίννυνται τιμωροῦνται.

τίσιν ἀντέκτισιν.

τιτύσκετο ἐπὶ μὲν τοῦ ἡτοιμάζετο "ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο," ἐπὶ δὲ τοῦ στοχασμῷ χρῆσθαι "Μηριόνης δ' ἐν τοῖσι τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ" καὶ "ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι." καὶ ἐπὶ τοῦ ψυχικῶς κατεστοχάζετο, "τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν ἢ τευ ἀκοντίσαι ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι."

τιταινομένῳ ἐκτεταχότες.

τιμήεντος ἐντίμου.

τίμιος ἔντιμος.

τλῆναι ὑπομεῖναι, τολμῆσαι.

τμήδην ἀποκεχωρισμένως. ἔστι δὲ ἐγγύτερον, ὅσον τ' ἐπιτεμεῖν.

τμάγεν διεχωρίσθησαν.

Τμῶλος ὄρος Λυδίας.

τόν ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου "τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ πλῆξεν," ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦτον, ἀναφορικῶς, "ἀλλὰ καὶ τὸν Ἥρη θῆλυς ἐοῦσα" καὶ ἀντὶ τοῦ ὑποτακτικοῦ "τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε ξεινήϊον εἶναι."

τοῦ ἄρθρον, καὶ ἐπὶ τοῦ τούτου. καὶ κατ' ἐπέκτασιν λέγεται.

τούς ἐπὶ τοῦ ἄρθρου "τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων," ἀντὶ δὲ τοῦ οὓς ὑποτακτικοῦ "τούς μοι Λαοθόη τέκε κρείουσα γυναικῶν."

τό ἐπὶ μὲν τοῦ ἄρθρου "τὸ μὲν ἥμισυ οἰνοπέδιον," ἐπὶ δὲ τοῦ τοῦτο "τὸ μὲν ἔκταμεν ὄφρα φοροίη·" ἀντὶ δὲ τοῦ διό "τὸ καὶ ἔτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον."

τοκῆας γονεῖς.

τολύπευσεν κατειργάσατο· ὅθεν καὶ ἡ τῶν ἐρίων τολύπη λέγεται. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος διείλησεν.

1. Il. 1 159. 2. Il. 3 286. 3. Od. 22 57. 4. ἤγεσθαι C. 5. Od. 11 495. 9. Il. 8 41. 10. στοχασμοῦ C. 11. 13 159. 11. Il. 3 80. 12. Il. 13 558. 21. Il. 5 146. 22. τοῦ om C. Il. 19 96. 23. Il. 11 20. 25. τοῦ om C. λέγεται τοῖο? 26. Il. 6 271. 27. Il. 22 48. 28. Il. 9 579. τοῦ τοῦτο] τούτου C. 29. Od. 9 320. Il. 12 9.

τοξότα λωβητήρ· ἓν διὰ τῶν δύο, διὰ τῶν τόξων βλάπτων.

τορνώσαντο ἐπέγραψαν· "τόρνωσαν δὲ σῆμα."

τόσσος τοσοῦτος, τηλικοῦτος. λέγεται δὲ καὶ ἐπὶ θαυμασμοῦ· "τόσσος ἔην."

τόφρα ἕως τούτου τοῦ χρόνου. καὶ ἔστιν ἀνταποδοτικὸν τοῦ ὄφρα.

τραφερὴν ξηράν· τὸ γὰρ θρέψαι πῆξαι. τὴν γῆν οὕτως κατὰ διαστολὴν τῆς θαλάσσης οὔσης· "Ζεῦ πάτερ, εἴ με θέλοντες ἐπὶ τραφερήν τε καὶ ὑγρήν."

τραπείομεν τερφθῶμεν. εἴρηται δὲ κατὰ μετάθεσιν ἀντὶ τοῦ ταρπείομεν.

τράπεον ἐπάτουν, παρὰ τὸ τροπὴν λαμβάνειν τὸν βότρυν πατηθέντα· οἶνος γὰρ λοιπὸν γίνεται. ἀπὸ τούτου ἔτι καὶ νῦν ὁ πρὸ τοῦ πατηθῆναι τῶν βοτρύων ἀπορρέων πρότροπος καλεῖται, οἷον πρότραπος.

τρέφεται πήγνυται.

τρητοῖσιν Ἀπίων κυρίως· ἱμᾶσιν γὰρ ἐνετείνοντο αἱ κλῖναι. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος εἰς ταὐτὸ τείνειν τοῖς εὖ τετρημένοις.

τρήρωνος ἐπὶ τῶν περιστερῶν, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, ὅ ἐστι φοβεῖσθαι· δειλὸν γὰρ τὸ γένος. ὅθεν καὶ "πολυτρήρωνά τε Θίσβην" πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν.

τριτογένεια ἐπίθετον Ἀθηνᾶς, ἀπὸ τοῦ τρεῖν ἐγγεννᾶν τοῖς πολεμίοις. οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τῆς Τρίτωνος λίμνης ἐγεννήθη. οἱ δὲ ὅτι ἐπὶ τοῦ Τρίτωνος ποταμοῦ.

τρίγληνα ὁ μὲν Ἡλιόδωρος τρίκορα εἶπε· γλήνη γὰρ ἡ κόρη τοῦ ὀφθαλμοῦ. οὕτως δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐνωτίων τῶν ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ διδομένων τῇ Πηνελόπῃ. ὁ δὲ Ἀπίων βέλτιον πολύγληνα· γλήνη γὰρ ἡ κόρη, ὥστε εἶναι πολυθέατα, πολλῆς θέας ἄξια. τούτοις ἄν τις προσθείη ὅτι καὶ γλήνια λέγεται τὰ θέας ἄξια, ὅτε φησὶ "κέδρινον ὑψίροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει."

τρίποδας ὁ μὲν Ἀπίων λέβητας ἀναθηματικούς, οὐχ ὑγιῶς δέ· δισσὸν γὰρ εἶδος τῶν τριπόδων, ἕτερον μὲν τῶν ἀναθηματικῶν, οὓς Δελφικοὺς λέγομεν διὰ τὸ πολλοὺς ἐν Δελφοῖς ἀνακεῖσθαι, ἕτερον δὲ τῶν καλουμένων ἐμπυριβητῶν, ἐν οἷς θερμαίνεται τὰ λουτρά.

τρίλλιστος πολυλιτάνευτος· τὰ γὰρ τρία ἀρχὴν πλήθους ση-

2. περιέγραψαν T. Il. 23 255. 3. Il. 9 546. 5. τοῦ ὄφρα V, τὸ ὄφρα C. 7. οὔσης] ὑγρᾶς οὔσης V. Od. 20 98. 11. τὸ om C. 15. τρέπεται C. 19. Il. 2 502. 26. βελτίων C. 28. ὅτε V, ὅτι C. 29. Il. 24 192. 30. ἀναθεματικὰς C.

μαίνει, ὅθεν ϗ *"τρισμάκαρες Δαναοί."* ϗ *τρίδθλον ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν τὸν πολλοῖς δȣλεύσαντα.*

τρίπολος ἡ *κυρίως τρὶς πεπολημένη γῆ, τȣτέςι μεταβεβλημένη.*

τριχάϊκες. *ἡ μὲν λέξις τῶν ἅπαξ εἰρημένων, "Δωριέες τε τριχάϊκες δῖοί τε Πελασγοί," δηλοῖ δὲ τȣς μετὰ τῶν ἱππείων τριχῶν ἀΐσσοντας, καθὸ* ϗ *κορυθάϊκι πολεμιςῇ. ἔνιοι δὲ τοὺς τριχόθεν ἀΐξαντας* ϗ *ὁρμήσαντας ἐκ τῆς λεγομένης τριπόλεως Δωρίδος. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον* ϗ *Ὁμηρικώτερον.*

τριχθά *τριχῶς· "τριχθάδε πάντα δέδασαι."*

τρίπλακα *τρίπτυχον, ἐξ ȣ̃ τὴν μεγάλην βȣ́λεϑ δηλȣ̃ν.*

Τροίης *ποτὲ μὲν τῆς χώρας, ποτὲ δὲ τῆς Ἰλίȣ. λέγει δὲ καὶ Τρωϊκήν τινα πόλιν· "αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι πόλιν Τροΐην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι."*

τροφόεντα *εὐτραφῆ* ϗ *μεγάλως αὐξανόμενα.*

τρόφι *τὸ εὐαυξές· "πυλλὸν δὲ τρόφι κυλίνδεϑ." προενεκτέον δὲ ὡς τρόφι ὡς ὅπι θηλυκῶς. ἐπὶ αὐξήσει ἀκέσσιν, ἀπὸ εὐθείας τῆς τρόψ· τὸ γ̅ ψ̅ μεταπίπτει κατὰ τὰς πτώσεις ἤτοι εἰς β̅ ἢ π̅ ἢ φ̅.*

τρύξοντα *καταπονήσοντα.* ϗ *ἐν τῷ βίῳ τρύχειν ἑαυτὸν λέγεται, οἷον καταπονεῖν.*

τρύφος *κλάσμα· "τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ."*

τρύζηται. *πεποίηϑ ἡ λέξις κατὰ μίμησιν. ψιθυρίζεϑ.* ϗ *τὸ ὄρνεον δὲ ἡ τρυγὼν κατὰ μίμησιν τȣ̃ ἤχȣ.*

τροχός *ἐπὶ μὲν τȣ̃ ἅρματος "αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη," ἐπὶ δὲ τȣ̃ κεραμικȣ̃ "ῥεῖα μάλ' ὥςε τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεϑ."*

τρωπῶντο *ἐτρέποντο, μετεβάλλοντο.* ϗ τρωπάσκετο *ἀντὶ τȣ̃ ἐτρέπετο* ϗ *μετεβάλλετο.*

Τρώϊοι *ἀπὸ Τρωὸς τȣ̃ ἥρωος· "οἷοι Τρώϊοι ἵπποι." ἦτοι γάρ εἰσιν οἱ Αἰνείȣ ἀφαιρεθέντες ὑπὸ Διομήδȣς· "ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς δῶχ' υἱὸς ποινὴν Γανυμήδεος."*

τρωπῶσα *τρέπȣσα, μεταβάλλȣσα τὴν φωνήν.*

τρώει *τιτρώσκει.*

τρώκτης *ἀποτρώγων, κερδαίνειν βȣλόμενος.*

1. Od. 5 306. 2. *πολλοῖς* V, *πολλῆς* C. 4. Od. 19 177. 6. *κορυθαΐ πολεμιςήν* C. cf. Il. 22 132. 9. Il. 15 189. 12. Il. 1 128. 15. *εὐαξεὺς* C. Il. 11 307. 21. Od. 4 508. 24. Il. 6 42. 25. Il. 18 600. 28. *ἐμετεβάλλετο* C. 29. Il. 5 222. 30. Il. 5 265.

τρίζουσαι. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις.

τυκτόν κατεσκευασμένον· "τυκτὸν κακόν, ἀλλοπρόσαλλον," οἷον μέγα κακόν. ὅταν δὲ λέγῃ ἐπὶ τῆς κρήνης "τυκτὴν καλλίρροον," θέλει λέγειν χειροποίητον, ȣ̓ φυσικὴν κρήνην.

τύνη Δωρικῶς ἀντὶ τȣ̃ σύ.

τυπείς πληγεὶς ἐκ χειρός.

τυτθόν μικρόν.

τύψας ἐκ χειρὸς πατάξας.

τῷ διό. ϗ ἀντὶ τȣ̃ ἤτοι οἱ δύο ἢ τȣ́τȣς τȣ̀ς δύο, ϗ ἐπὶ μὲν τῆς δοτικῆς "ὡς τό γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω," ἐπὶ δὲ τῆς αἰτιατικῆς "ȣ̓δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν γήθησεν." ϗ ἐπὶ τȣ̃ τȣ́τῳ "τῷ ϗ τεθνεῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια."

τῷ κε ἐπὶ τȣ̃ "τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο" βȣ́λονται ἀκȣ́ειν ȣ̔́τως. ϗ Ἀπίων παραγγέλλει. ϗ ἐπὶ τȣ̃ "τῷ κε λάχον κτερέων καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί" ἀντὶ τȣ̃ ȣ̔́τως ἄν.

ταῦροι οἱ παρ' Ἐφεσίοις οἰνοχοȣ̃ντες ἠΐθεοι ἐν τῇ Ποσειδῶνος ἑορτῇ.

ταύριον αἷμα θανάσιμον, ἀπὸ Μίδα ϗ Ἰάσονος· περὶ γὰρ Θεμιςοκλέȣς ȣ̓ πᾶσι συμφωνεῖται.

ταύρου τȣ̃ Ποσειδῶνος. ἔλεγον ϗ τὸν Διόνυσον, ὅτι κέρατα ἔχει διότι ὠμηςής, ἢ ὅτι τοῖς διθυράμβοις ἆθλον ἦν ὁ βȣ̃ς, ὅθεν ϗ ὁ Κρατῖνος ταυροφάγος.

ὑββάλλειν ἐν τῇ Τ τῆς ῥαψῳδίας "ἑςαότος γὰρ καλὸν ἀκȣ́ειν, ȣ̓δὲ ἔοικεν ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ ἐπιςάμενόν περ ἐόντα." εἰρηκότος γὰρ τȣ̃ ποιητȣ̃ περὶ τȣ̃ Ἀγαμέμνονος "αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, ȣ̓δ' ἐν μέσσοισιν ἀναςάς," ὁ μὲν Ἀρχίας ἀκȣ́ει κυρίως καθήμενον ϗ μὴ ἀνιςάμενον μηδὲ προσεληλυθότα, οἱ δὲ περὶ τὸν Σιδώνιον ἑςῶτα μὲν λέγȣσι τὸν Ἀγαμέμνονα παρὰ τῇ καθέδρᾳ, ȣ̓δ' ἐν μέσοις ἑςῶτα. ϗ κατὰ μὲν Ἀρχίαν ἡ διάνοια ταύτῃ· ἑςῶτος μὲν καλόν ἐςιν ἀκȣ́ειν, ȣ̓δὲ ἔοικεν ὑββάλλειν ἑτέρῳ· χαλεπὸν γὰρ τȣ̃το ϗ τῷ ἐπιςήμονι λόγων· "ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκȣ́σειεν" τȣ̃ ἑτέρȣ ὑββαλλομένȣ; ὥςε τὸ ὑββάλλειν ἀντὶ τȣ̃ ὑποβάλλειν. οἱ δὲ περὶ τὸν Σιδώνιον ἐκ τȣ̃

2. Il. 5 831. 3. Od. 17 206. 8. χειρῶς C. 10. Il. 1 304. 11. Il. 1 330. τȣ́τῳ V, τȣ́τȣ C. Od. 10 494. 13. Il. 2 373. 14. Od. 5 311. 16. παρεφέσιοι C. 19. συμφωνεῖται T, συμφώνιςαι C. 21. διότι] ἢ ὅτι V. idem ὠμηςής posuit, ubi C μηςής. 23. τῆς Ἰλιάδος ῥαψῳδίᾳ V. Il. 19 79. 25. Il. 19 77. 27. μὴ] μηδ' C. 31. Il. 19 81.

ὑββάλλειν τὸ ὑποκρούειν ἀκούουσιν. ἡ δὲ διάνοια οὕτως· ἑστῶτος μὲν καλὸν ἀκούειν, οὐδὲ ἐοικός ἐστιν ὑποκρούειν τὸν λέγοντα. χαλεπὸν γάρ ἐστι καὶ τῷ ἐπιστήμονι λόγων ὑποκρουομένῳ διὰ τὸν θόρυβον λέγειν. ἀνδρῶν γὰρ ἐν ὁμάδῳ πολλῷ πῶς ἄν τις ἀκούσειεν ἢ εἴποι, ὑποκρουόμενος ὑπὸ τῶν θορυβέντων; καί φησιν ὁ Σιδώνιος ὅτι τῷ ὑββάλλειν ὅμοιόν ἐστι τοῦτο, "τὸν δ' ἄρ ὑποβλήδην ἠμείβετο."

ὑγρὰ κέλευθα τὴν θάλασσαν.

ὑγρὸν ἔλαιον ὁ Ἡλιόδωρος ἤτοι διὰ τὸ εἰς ἄνεσιν ἄγειν καὶ ἀνιέναι τὸ σῶμα, ἢ διὰ τὸ πλείονα χρόνον ὑγρὸν διαμένειν ἐκχεόμενον.

ὑδατοτρεφέων ὕδατι τρεφομένων.

ὑδρηλοί μαλακοί, κάθυγροι.

ὑδρηναμένη λουσαμένη.

Ὕδη πόλις ἐν Λυδίᾳ· "Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ." διὰ δὲ τοῦ λ̄ ἐπὶ τοῦ σκυτοτόμου, "ὄχ' ἄριστος Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων," ἔστι Βοιωτιακή. καὶ προσῆκον Ἕλληνα τὸν Τύχιον Ἕλληνι τῷ Αἴαντι κατεσκευακέναι τὴν ἀσπίδα.

υἷες Ἀχαιῶν περιφραστικῶς οἱ Ἀχαιοί, καὶ ἐν τῷ ἔθει φιλοσόφων παῖδες ἀντὶ τοῦ φιλόσοφοι, καὶ Ὅμηρος παῖδες Τρώων ἀντὶ τοῦ οἱ Τρῶες.

ὑλακόμωροι οἱ περὶ τὸ ὑλακτεῖν μεμορημένοι, ἐν ἴσῳ τῷ πεπονημένοι.

ὑλήεσσα κατάδενδρος.

Ὑλακίδης Ὑλάκου υἱός.

Ὕλλος ποταμὸς ἐν Λυδίᾳ.

ὕπαρ τὸ μεθ' ἡμέραν· "οὐκ ὄναρ ἀλλ' ὕπαρ ἐσθλόν."

ὑπαιδείδισκεν ὑπεβλέπετο. τὴν δὲ ὑπό πρόθεσιν διὰ τὸ μέτρον ὑπαί.

ὕπαιθα ἔμπροσθεν.

ὑπάρχη προκατάρχη.

ὕπατον μήστωρα τὸν ἐν τῷ μήσασθαι ὕπατον, οἷον πρῶτον.

ὑπάτῃ ὁ μὲν Ἀπίων "ἐν δὲ πυρὶ ὑπάτῃ" ἀποδίδωσι πλουσίᾳ. ἄμεινον δὲ ἀνωτάτῃ, οἷον πρώτῃ· ὑποτίθεται γὰρ τοὺς ἄλλους τοὺς συγκαιομένους τῷ Πατρόκλῳ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς πυρᾶς καιομένους.

2. ἐοικὼς C. 6. Il. 1 292. 15. Il. 20 385. 16. Il. 7 221.
27. Od. 19 547. 33. Il. 23 165.

ὑπ' ἀσπίδα προποδίζων ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τιϑεὶς τȣ̀ς πόδας ϗ ȣ̔́τως προβαίνων· ποδήρεις γ̃ ἦσαν αἱ ἀσπίδες.

ὑπερμενέϊ ὑπερέχοντι κατὰ τὸ μένος, τȣτέςι τὴν ἰσχύν.

ὑπερκύδαντας ὑπερκύδεις γενομένȣς, ἐνδόξȣς.

ὑπέφηνε ἐν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσσείας "ὣς ἄρ ἔφη, ϗ ϑρῆνυν ἑλὼν ὑπέφηνε τραπέζῃ," οἷον ἔξω τȣ̃ ϑρόνȣ εἵλκυσε τὸ ὑποπόδιον ϗ φανερὸν αὐτὸ ἐποίησεν.

ὑπερικταίνοντο. τῶν ἅπαξ εἰρημένων, ἐν τῇ Ψ τῆς Ὀδυσσείας "πόδες δ' ὑπερικταίνοντο." ὁ γ̃ Ἀρίςαρχός φησιν ἄγαν ἐπάλλοντο, προϑυμȣμένης αὐτῆς βαδίζειν μὲν ταχέως, μὴ δυναμένης δέ, ἀλλὰ κατὰ βραχὺ διὰ τὸ γῆρως. φαίνεται τοίνυν τὸ πλῆρες κατὰ Ἀρίςαρχον ἐρικταίνοντο, καὶ δῆλα τὰ τῆς ἀναγνώσεως. ἔνιοι δὲ ἐτυμώτερον ὑπερεχίζοντο κατὰ τὴν πορείαν· οἱ γ̃ σπȣδαςικῶς ἔχοντες κατὰ διάβασιν ὁρῶνται ὡς περεὶ χισμόν τινα ποιȣ́μενοι τῶν ποδῶν ἕνα παρ' ἕνα, ἐρῖξαι δὲ κυρίως τὸ διαχίσαι, "ἤριxε δ' ἱπποδάσεια κόρυς·" ϗ ἡμεῖς ἔτι ἐρεγμὸν λέγομεν τὸν ἐχισμένον κύαμον. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ὑποκατεκλῶντο ȣ̓κ εὐτονȣ̃ντες. ἄλλοι δὲ ὑπερικνȣ̃ντο διὰ τὴν προϑυμίαν.

ὑπέρβιον ὑπεράγοντα κατὰ τὴν βίαν. ἐνίοτε ϗ ἐπιρρηματικῶς ἀντὶ τȣ̃ ὑπερβίως τὸν οἶνον ἐξαντλȣ̃ντες, οἷον πάνυ βιαίως.

ὑπερβασίῃσι παραβάσει τῶν ὅρκων ϗ τȣ̃ δικαίȣ, οἷον ἁμαρτίᾳ.

ὑπερτερίη τὸ πῆγμα τῆς ἁμάξης.

ὑπέρτερα τὰ ὑπεράνω τῶν ἐντὸς κρέα. οἱ δὲ ὑπερτέρως ὠπτημένα.

ὑπέρεπτε ὑποκατήσϑιεν, ἀπὸ τȣ̃ ἐρέπτειν, τῆς ἔρας τι ὑφαιρεῖν. φησὶ γ̃ ἐν τῇ παρὰ ποταμὸν μάχῃ "κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν," ἵνα μᾶλλον βαπτίζηται ὁ Ἀχιλλεύς, περὶ ȣ̔̃ ὁ λόγος.

ὑπερίων ὁ ἥλιος, ἀπὸ τȣ̃ ὑπερεῖναι ἡμῶν.

ὑπερφίαλοι ὑπερήφανοι. λέγονται δὲ ȣ̔́τως ϗ οἱ κατ' ἀρετὴν διαφέροντες, οἷον ὅταν τις τῶν μνηςήρων λέγῃ "ὑπερφιάλοισι μεϑ' ἡμῖν·" ȣ̓ γ̃ ἂν ἑαυτȣ̀ς κακῶς ἔλεγον. ϗ τȣ̀ς Κύκλωπας χωρὶς τȣ̃ Πολυφήμȣ δικαίȣς συνέςησεν, ϗ ἐπὶ τȣ̃ "Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων ἀϑεμίςων" τȣ̀ς μὴ τοῖς κοινοῖς νόμοις χρωμένȣς.

1. Il. 13 158. 5. Od. 17 409. 9. Od. 23 3. 13. ἑτοιμότερον C. 16. Il. 17 295. 27. Il. 21 271. 29. ὑπεριέναι V. 31. Od. 21 289. 32. ἔλεγεν C. 33. Od. 9 106.

ὑπερήνωρ ὑπεράγων κατὰ τὴν ὡραιότητα, ἥτις ἐςὶν ἀνδρεία. σημαίνει καὶ τὸν ὑπερήφανον. ἔςι καὶ κύριον ὄνομα.

ὑπεμνήμυκεν ἐν τῇ Χ ῥαψῳδίᾳ τῆς Ἰλιάδος, ἐν ἀθετεμένοις ςίχοις, "πάντα δ' ὑπεμνήμυκεν." ὁ Ἀρίςαρχος ἀποδίδωσιν ὑποκατανένυκται, ὅθεν Ἀπίων φησὶν ὑπομέμυκε καὶ κλαίει. ἐπιφέρει γὰρ "δεδάκρυντο δὲ παρειαί." ἐκ δευτέρυ δὲ ἀποδιδὺς, ἵνα ᾗ ἀνάμνησιν εἴληφεν. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον.

ὑπερώησαν ὑπεχώρησαν.

ὑπέχευε ὑπέβαλεν.

ὑπερδέα ὑπερδεόντως ἐνδεῆ, οἷον ἐλάσσονα κατὰ δύναμιν.

ὑπεράει ὑπεράγοντι κατὰ τὴν πνοήν.

ὑπεροπλίσαιτο. ἡ λέξις ἐν τῇ Ρ τῆς Ὀδυσσείας· "ὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο." ὁ Ἀρίςαρχος ἀποδίδωσι νικήσειεν· καὶ γὰρ οἱ νεώτεροι λέγονται ὁπλότεροι ἀπὸ τῦ νικητικοὶ εἶναι ἐν τοῖς ὅπλοις. βέλτιον δὲ ἡμῖν φαίνεται, ἐπεὶ θαυμάζων ὑπόκειται ὁ Ὀδυσσεὺς τὰ ἑαυτῦ οἰκήματα λέγων "ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐςίν, ἐπίκειται δὲ ἡ αὐλὴ τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι, θύραι δ' εὐερκέες εἰσὶ δικλίδες· ὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσαιτο" (εἰς γὰρ τὸ ἑνικὸν μετείληφε, τὸ δῶμα), ὕτως ἐξησκημένον ὑπερηφανήσειεν· ὑπέροπλοι γὰρ οἱ ὑπερήφανοι λέγονται, ἀπὸ τῦ ὑπὲρ δύναμιν τὴν ἰδίαν ὅπλοις μείζοσι χρῆσθαι.

ὑπηνήτῃ ἐν τῇ Ω τῆς Ἰλιάδος. ὁ Ἡλιόδωρος ἀποδίδωσιν ἀρτίως τὴν ἥβην ἔχοντι. ὑπήνη δέ ἐςιν ὁ ὑπὸ τὴν ῥῖνα τόπος· καὶ οἱ μὲν τὸν μύςακα ἀποδιδόασιν, οἱ δὲ τὸ γένειον. ἄκεειν δὲ ἄμεινον τῷ ἀρτίως γενειῶντι· διόπερ ἐπήνεγκε, "τῦπερ χαριεςάτη ἥβη."

ὑποσταχύοιτο. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ὁ μὲν ὖν Ἀπίων ἀποδίδωσιν ὑπαύξοιτο, ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ὑπογεννῷτο· "ὑποςαχύοιτο βοῶν γένος εὐρυμετώπων." ὑγιῶς μὲν ὖν ἑκάτερος. εἴρηται γὰρ ἀπὸ τῶν ςαχύων μεταφορικῶς. ὥσπερ ὖν ἐξ ἑνὸς σπέρματος εἷς πυθμὴν γίνεται, ἀφ' ὖ πολλοὶ ςάχυες, ὕτως ἀπὸ μιᾶς βοὸς πολλοὶ γίνονται. διόπερ ὁ μὲν εἰς τὸ ὑπαύξοιτο μετέφρασεν, ὁ δὲ ὑπογεννῷτο.

ὑποθημοσύνῃσι ὑποθήκαις, συμβυλίαις.

ὑπότροπον ὑποςρέφοντα καὶ ἀφιγμένον· "ὑπότροπος ἵξομαι αὖθις."

4. Il. 22 491. 10. ὑπεραγόντως Hesychius. mox C ἔλασσον. cf. Il. 17 330. 12. Od. 17 268. 25. Il. 24 348. 28. Od. 20 212. 35. Il. 6 367.

ὑποκρίναιτο ἀποκρίναιτο· "ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος" καὶ πάλιν "σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται." πρωταγωνιστοῦντος γὰρ τοῦ χοροῦ τὸ παλαιὸν οὗτοι ὥσπερ ἀποκριταὶ ἦσαν, ἀποκρινόμενοι πρὸς τὸν χορόν.

ὑπόκυκλον ὑπότροχον.

ὑπόβρυχα ὑποβρύχιον.

ὑποφθάς ὑποφθάσας. καὶ "ὑποφθαμένη φάτο μῦθον."

ὑποδεξίη ὑποδοχή.

ὑπόδρα ὑποβλεπτικῶς, ὅπερ οἱ νεώτεροι ὑπόδραξ.

ὑπόψιον ὕποπτον καὶ ὑποβλεπόμενον.

ὑπονηΐῳ ὁ μὲν Ἀπίων ὡς ἐν τῇ Ἰθάκῃ λιμένος οὕτως καλουμένου. ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ὡς δύο μέρη λόγου ὄντα μετείληφεν, ἵν' ᾖ ὑπὸ τῷ νηΐῳ· φησὶ γὰρ "νήϊος τόπος ἔχων ξύλα ἢ δένδρα, ἐξ ὧν δεσμοῦσι τὰς ναῦς καθορμίζοντες."

ὑπόρρηνον ὕπαρνον, οἷον ἄρνα ἔχουσα ἐν τῇ γαστρί.

ὑπωρείας τοὺς πρὸς τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ ὄρους· "αἵ ῥά θ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης."

ὑπὲρ μόρον ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὴν δευτέραν ὀξυτονῶν ὑπερμόρως ἀκούει, "ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρείδαο·" ὁ δὲ Ἡλιόδωρος ὡς δύο μέρη λόγου ὄντα προφέρεται, καὶ φησὶν ὑπὲρ τὸ καθῆκον.

ὕπατε κρειόντων ἡγέμενε θεῶν.

ὑπίσχεται ἀναδέχεται καὶ ὑπισχνεῖται.

ὑποστάς ἀναδεξάμενος. ὅταν δὲ λέγῃ "καί μοι ὑποστήτω ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι," ἴσον τῷ ὑπειξάτω.

ὑποδμώς· "Ποσειδῶν ὑποδμώς." ὁ μὲν Ἡλιόδωρος δμὼς ὑποτεταγμένος, ἔνιοι δὲ ὡς περισσὸν οὔσης ἀκούουσι τῆς προθέσεως.

ὑπιωγή ὑπαγωγή· "εὗδον Βορέω ὑπιωγῇ."

ὑποπερκάζουσι μεταβάλλουσιν ἀπὸ τοῦ ὄμφακος.

ὑπεκπροθέων ὑπεκτρέχων.

ὑπὲρ τοκήων κατὰ τῶν γονέων· "λίσσομ' ὑπὲρ τοκήων."

ὑποσσείουσιν ὑφέλκουσιν.

ὑποκυσσαμένη ἔγκυος γενομένη.

ὑπαλευόμενος φυλασσόμενος.

ὑποδέγμενος ἀναδεχόμενος· "βίας ὑποδέγμενος ἀνδρῶν."

1. Il. 12 228. 2. Od. 2 111. 7. Od. 15 171. 16. τοὺς] τοῖς C. Il. 20 218. ὅρους τόπους? 19. Od. 1 35. 24. Il. 9 160. 26. Od. 4 386. 27. περισσευούσης? 28. Od. 14 533. 31. Il. 15 660. 35. Od. 13 310.

ὑπό κυρίως μὲν "δύο δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν" ϗ πάλιν "ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες." ἀντὶ τῆς μετά

ὕπνος ἐπὶ μὲν τῦ εἰδωλοποιȣμένȣ θεῦ "ὕπνε ἄναξ," ἐπὶ δὲ τῦ πάθȣς "ὕπνῳ ϗ φιλότητι," ἐπὶ δὲ τῦ θανάτȣ "ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον."

ὕπνου δῶρον περιφραστικῶς ὁ ὕπνος.

ὑπέρπτατο μεταφορικῶς ἀντὶ τῦ ὑπερέπεσεν.

ὑψαγόρη μεγαλήγορε.

ὑψίζυγος ὁ τὴν ἀνωτάτω ἕδραν ἔχων.

φαεσίμβροτος ἡ τὸ φῶς τοῖς βροτοῖς παρεχομένη.

φαίδιμος λαμπρός, ἢ ὁ ἐπίσημος.

φαληριόωντα λευκανθίζοντα.

φαλός τὸ λάμπρυσμα τῆς περικεφαλαίας, ὅθεν ϗ τρίφαλος ἡ τρεῖς φαλȣ̀ς ἔχȣσα, τετραφάληρος δὲ ἡ τέσσαρας. εἴρηϑ δὲ παρὰ τὸ φάος. ὁ δὲ Ἀπίων "φαλὸς ὁ λαμπρὸς ϗ λευκὸς τῆς περικεφαλαίας ἧλος."

φᾶρος ἱμάτιον, ἀπὸ τῦ φορεῖσϑ. ϗ ἐπὶ ἀνδρῶν ϗ γυναικῶν.

φαρμάσσων ϛομῶν, οἷον φαρμακεύων.

φάσγανον ξίφος, παρὰ τὸ φάσαι, ὅ ἐϛιν ἀνελεῖν.

φαεινή λαμπρά. ἐν δὲ τῇ Θ τῆς Ἰλιάδος "φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην" ἐζήτησαν πῶς τότε ἡ σελήνη δύναϑ φάναι, ὅτε τὰ ἄϛρα λαμπρὰ φαίνεϑ. ὅθεν ὁ Ἀρίϛαρχος τῦτο λύων φησὶ φαεινὴν ȣ̓ τὴν τότε λαμπρὰν ἀλλὰ τὴν φύσει λαμπράν, ὥσπερ ϗ ἐπὶ τῆς ἐσθῆτος τῆς Ναυσικάας "φέρεν δ' ἐσθῆτα φαεινήν," ἣν διὰ τὸ ἐρρυπῶσϑ εἰς τȣ̀ς πλυνȣ̀ς παρακομίζει. ἀλλὰ δῆλον, φησίν, ὅτι ἐνταῦθα ἀκȣ̃ϛέον τὴν φύσει λαμπράν.

φάτις δόξα· "φάτις ἀνθρώπȣς ἀναβαίνει."

φαέθων λάμπων. ἔϛι δὲ ϗ ἵππȣ ὄνομα.

φαείνω φανῶ. "δύσομαι."

φάε ἐπέτελλε· "φάε δὲ χρυσόθρονος Ἠώς."

Φειά πόλις· "Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνȣ ἀμφὶ ῥέεθρα."

φέριστε βέλτιϛε, ὑπερφέρων πάντας.

φέρβειν τρέφειν. ὅθεν ϗ τὴν γῆν πολυφόρβην· "πολυφόρβου πείρατα γαίης." ἀπὸ δὲ τῆς αὐτῆς ἐννοίας ϗ ὁ συφορ-

1. Il. 11 635 et 5 93. 3. Il. 14 233. 4. Il. 14 363 et 11 241. 9. ἴδρα C. 20. Il. 8 555. 21. φάναι] immo φαεινὴ εἶναι. 23. τότε V, ποτὲ C. 24. Od. 6 74. 26. τὴν V, τῇ C. 27. Od. 6 29. 30. Od. 14 502. 31. φειάς C. Il. 7 135. 33. Il. 14 200.

βός. ἔτι δὲ ϗ νῦν φορβειά τις λέγεται τῶν ὄνων ϗ τῶν ἵππων, ἐν ᾗ ἀποτίθεται ἡ τροφὴ αὐτῶν.

Φεραί πόλις Θεσσαλίας· "οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο."

φέρτερος κρείσσων, παρὰ τὸ ὑπερφέρειν.

φέροντο ἐν τῇ Κ Ὀδυσσείας ἀντὶ τοῦ προσεφέροντο· "ἰχθῦς ἀσπαίροντας ἀταρπέα δαῖτα φέροντες."

Φείδων ὄνομα κύριον.

φέρτρῳ φορείῳ· "κείμενον ἐν φέρτρῳ."

φηγός ἡ δρῦς, ϗ φήγινος ὁ δρύϊνος· "φήγινος ἄξων." ὁ δὲ Ἀπίων ἐτυμολογῶν παρὰ τὸ φαγεῖν φαίνεται, ἐπεὶ πρὸ τῆς εὑρέσεως τῶν Δημητριακῶν καρπῶν ἐβαλανοφάγουν. ὅθεν ϗ παροιμία "πάλιν δ' ἐπὶ φηγὸν ἀνέδραμον" ἀντὶ τοῦ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς φηγοῦ τροφήν.

φήνη εἶδος ὀρνέου. ϗ "φῆνοι Αἰγυπτιακοὶ γαμψώνυχες." Ἀπολλώνιος δὲ ὁ τοῦ Χάριδος ἀετοῦ γένος φησί, ϗ Ἀριστοτέλης ἐν τῷ περὶ ζῴων.

φῆρες οἱ Κένταυροι, Αἰολικῶς, ἀπὸ τοῦ θηριώδη τὴν φύσιν ἔχειν ἐν ὄρει ὄντες· οἱ δὲ Αἰολεῖς τὰ θηρία φηρία λέγουσιν. ἡ δὲ διατριβὴ αὐτῶν παραδέδοται ἐν Θετταλίᾳ, Θεσσαλοὶ δὲ οἱ Αἰολεῖς εἰσί· "φηρσὶν ὀρεσκῴοισι" ϗ "ἤματι τῷ ὅτε φῆρας ἐτίσατο." Ἀπίων δὲ ἐτυμολογῶν ἀπὸ τοῦ ὑφορᾶσθαι ἐν τοῖς ὄρεσιν, ἢ ἀπὸ τοῦ φάσμα ἔχειν θηρίων. βέλτιον δὲ τὸ τῶν Αἰολέων· ϗ γὰρ Ὅμηρος μόνους τοὺς φῆρας εἴρηκεν, οὐδέποτε δὲ τὸν λέοντα φῆρα.

φῆσθα λέγεις· "εὖ δὴ ταῦτά γε φῆσθα, γέρον φίλε." ἄνευ δὲ τοῦ ῑ γραπτέον, ἐπεὶ ϗ οἱ Αἰολεῖς φέσθα λέγουσιν ἀντὶ τοῦ ἔλεγες. "φῆσθα." ϗ τὸ "ἔφησθα κελαινεφές."

φθάνει καταφθάνει.

φθὰν δὲ μεθ' ἵππους ἔφθασαν δὲ πολὺ τοὺς ἵππους.

φθειρῶν. φθεῖροι λέγονται ὑπό τινων αἱ πίτυες· Φθειρῶν γὰρ ὄρος τῆς Καρίας περὶ Μίλητον, διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυς· οἱ γὰρ τόποι τῶν πιτύων φθεῖραι προσαγορεύονται. οἱ δὲ ὅτι τὰ τῶν πιτύων μικρὰ στροβίλια οὕτως λέγονται, ἃ ϗ πιτυοκάμπους

3. Il. 2 711. 5. Od. 10 124. 8. Il. 18 236. 9. Il. 5 838. 14. Od. 16 217. 20. Il. 1 268 et 2 743. 22. φ^α C. 23. μόνους V, μόνος C. τὰς] τοὺς Κενταύρους? 25. Od. 3 357. 27. Il. 21 186 et 1 397. 30. φθειρῶν C.

φασίν. ἢ ἀπὸ Φθίρωνος τȣ̃ Ἐνδυμίωνος. ἢ ὅτι τὰ ἐξανθήματα τῶν πιτύων ὄμβριά εἰσιν φθιρσίν.

φθισίμβροτον τὴν ἐπὶ φθορᾷ βροτῶν.

φθινύθουσιν εἰς φθορὰν ἄγȣσι.

φιλέειν ἐπὶ μὲν τȣ̃ ξενίζειν "μῆνα δὲ πάντα φίλει με," ἐπὶ δὲ τȣ̃ ἀγαπᾶν "ἦ μȣ̃νοι φιλέȣσ' ἀλόχȣς."

φιλότης ἐπὶ μὲν φιλίας "ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησιν," ἐπὶ δὲ τῆς συνȣσίας "ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν."

φιλοκτεανώτατε φιλοχρηματώτατε· κτέανα δὲ τὰ χρήματα. τῶν ἅπαξ εἰρημένων.

φιάλη κατασκεύασμά τι· "ἀμφίθετον φιάλην." ἔςι δὲ ἀμφίθετος ἡ κατὰ πυθμένα καὶ κατὰ ςόμα δυναμένη τίθεσθαι.

φιλομειδὴς ἐπίθετον Ἀφροδίτης, ἡ φιλȣ̃σα τὰ μειδιάματα, ἐξ ȣ̃ τὴν ἱλαρὰν σημαίνει. ὁ δὲ Ἀπίων φιλόγελως.

φίν. εἰώθασιν ἀντὶ τȣ̃ σφὶν ἀντωνυμικῶς χρῆσθαι τῇ φὶν, ἀντὶ τȣ̃ αὐτοῖς ἢ αὐταῖς. ȣ̓χ εὑρίσκεται δὲ παρ' Ὁμήρῳ, ὡς Ἀπίων τέτυχεν.

φιτρῶν κορμῶν. καὶ ἔςι παρὰ τὸ φύεσθαι.

φιληρέτμοισι ἀπὸ μέρȣς φιλοναύταις.

φίλος ἀντὶ τῆς κλητικῆς εἴωθε λέγειν· "δὸς φίλος."

Φιλομηλείδης. τȣ̃ σχήματος ὄντος πατρωνυμικȣ̃, ἐν τῇ Δ Ὀδυσσείας "Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναςάς," ἐδέξαντό τινες τὸν Πάτροκλον ὡς Φιλομήλας μητρός, τȣ̃ ποιητȣ̃ πρῶτον μὲν ȣ̓δέποτε τῷ σχήματι χρησαμένȣ· ȣ̓ γὰρ Λητοΐδην εἶπε τὸν Ἀπόλλωνα, ȣ̓δὲ Θετίδην τὸν Ἀχιλλέα· ἔπειτα δέ, εἴπερ ἐσημαίνετο Πάτροκλος καταπαλαισθεὶς ὑπὸ Ὀδυσσέως, ȣ̓κ ἂν εἶπεν "κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοί·" τὸν γὰρ Πάτροκλον ὑπὸ πάντων φιλȣ́μενον συνίςησι δι' ὧν φησὶ "πᾶσι γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι." ὅθεν τινὲς μὲν ἕτερόν τινα Φιλομήλου υἱὸν ἔφασαν, οἱ δὲ κύριον ὄνομα, ὅπερ καὶ μᾶλλον ἀκȣςέον· πολλάκις γὰρ τῷ πατρωνυμικῷ τύπῳ κύριά τινα λέγεται, Εὐριπίδης, Ἀσκληπιάδης, Ἡρακλείδης.

φιλίων ἀντὶ τȣ̃ φίλτερος· "ȣ̓δέ τις ἄλλος ξείνων τηλεδαπῶν

2. ὅμοιά εἰσι φθειρσίν Schol. Il. 2 868. 3. Od. 22 297. 4. ἀνάγȣσι C. κτη 5. Od. 10 14. 6. Il. 9 340. 7. Il. 4 83. 8. Il. 3 441. θ 9. χρήματα C. 11. Il. 23 270. 12. ἡ et καὶ om C. 15. εἴω C. 20. Od. 17 415. 21. ὄντος om C. 22. Od. 4 343. 27. Od. 17 135. 28. Il. 17 671. 33. Od. 24 267.

φιλίων ἐμῶν ἵκετο δῶμα." ἐσχηματισμένον τῷ τρόπῳ τοῦ κάλλιον.

φιλεόντων φιλείτωσαν, ὡς ἔςων ἔςωσαν.

φλέγμα τὴν φλόγα. ὁ δὲ Ἀπίων τὸν φλοῖσμον ταραχὴν λέγει. βέλτιον δὲ τὸ πρῶτον· κατὰ σύνθεσιν γοῦν πολυφλοίσβοιο, κατ' ἰδίαν δὲ οὔ.

φλίψεται ἀποθλιβήσεται.

φόβος. Ἀρίςαρχος σεσημείωται ὅτι συνήθως φόβος ἐπὶ τῆς φυγῆς, φύζα δὲ ἐπὶ τῆς μετὰ δειλίας φυγῆς.

Φοῖβος ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. ὁ μὲν Αἰσχύλος ἀπὸ Φοίβης τῆς μητρὸς Λητοῦς· Ὅμηρος δὲ οὐδέποτε ἀπὸ μητέρων κοσμεῖ τινάς, μήθ' ὅτι δὲ μάμμης. Φοῖβον οὖν ἐκδεκτέον ἀπὸ τοῦ φοιβᾶσθαι, ὅ ἐςι μαντεύεσθαι. ἢ καὶ βέλτιον, ὁ καθαρὸς καὶ ἀμίαντος· φοῖβον δὲ κατὰ γλῶτταν τὸ καθαρόν, ὡς καὶ Ἡλιόδωρος "φοῖβον ὕδωρ ἐπάγων κέρας Ὠκεανοῖο ῥοῇσι."

φοινὸν ἤτοι τὸ ἐρυθρὸν ἢ τὸ φόνιον καὶ δεινόν.

φολκός. τῶν ἅπαξ εἰρημένων. ἔςι δὲ οἷον φαολκός, ὁ τὰ φάη εἱλκυσμένος, οἷον ςραβός.

φοξός. καὶ τοῦτο τῶν ἅπαξ εἰρημένων. σημαίνει δὲ τὸν ὀξυκέφαλον. εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν κεραμικῶν ἀγγείων τῶν ἐν τῇ καμίνῳ ἀπὸ τοῦ φωτὸς ἀπωξυμμένων, καθά φησι καὶ Σιμωνίδης "αὐτὴ δὲ φοξῇ χειρὸς Ἀργείη κύλιξ."

φόρμιγξ ἡ κιθάρα, παρὰ τὸ φέρεσθαι.

φορύξας συμφύρας· "φορύξας αἵματι πολλῷ."

φόως ἐρέουσα τὴν ἐπιτολὴν τοῦ ἡλίου προσημαίνουσα.

φοῖνιξ. τῶν πολλὰ δηλουσῶν ἡ λέξις. τὸ μὲν γοῦν δένδρον "φοίνικος ἔην ἔρνος." δηλοῖ καὶ τὸ κύριον ὄνομα, τὸν τοῦ Ἀχιλλέως τροφέα· "Φοῖνιξ ἄττα γεραιέ." σημαίνει καὶ τὸν πυρρὸν τῷ χρώματι, "τὸ μὲν ἄλλο δέμας φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο·" καὶ τὸ φοινικὸν ἄνθος, "ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνει·" καὶ τὸ ἐθνικόν, "δὴ τότε Φοῖνιξ ἦλθεν ἀνὴρ ἀπατήλια εἰδώς."

φορτίδος φορτηγοῦ νεώς· "φορτίδος εὐρείης."

φορέησι διαφέρει· "φορέησιν ἀκάνθας."

1. τοῦ] τὸ C. 5. σύνθεσιν] συνη C. (θ) 10. Aesch. Eum. 8. 15. κέρασ'? 17. φαελκὸς C. (ο) 18. ὅ ἐςι? 24. Od. 18 336. 26. Od. 6 163. 28. Il. 1 603. 29. Il. 23 454. 30. φοινικοῦν V. Il. 4 141. 31. Od. 14 288. 33. Od. 5 250. 34. Od. 5 328.

φόρτου τῶν φορτίων· "φόρτου τε μνήμων."

Φόρκυνος ὄνομα κύριον· "Φόρκυνος δέ τις ἐςὶ λιμήν."

φοινικόεσσαν πυῤῥὰν τῷ χρώματι.

φορήμεναι ἐπὶ μὲν τοῦ φορεῖν "Ἥφαιςος Διὶ δῶκε φορήμεναι," ἐπὶ δὲ τοῦ προσφέρειν "ἄλλον δ' ἐρίφοισι φορῆναι."

φραδέος συνετοῦ, δυναμένου ἐπιφράσασθαι, ὅ ἐςιν ἐπινοῆσαι· "φραδέος νόου ἔργα τέτυκται." ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ καὶ τὸ φράσαι, ὅπερ ἀγνοήσας Ζηνόδοτος μεταγράφει "σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις," οὐδέποτε τοῦ ποιητοῦ ἐπὶ τοῦ εἰπεῖν τάσσοντος τὴν λέξιν. διόπερ Ἀρίςαρχος ἐν τῇ Ρ τῆς Ἰλιάδος ἠθέτηκεν.

φράδμων ὁ ἔμπειρος καὶ ἐπιγνῶναι δυνάμενος.

πέφραδέ τε Τρώεσσι καὶ εὐχόμενος.

φρήτρη κυρίως μὲν ἡ πατριὰ καὶ συγγένεια, Ὅμηρος δὲ καταχρηςικῶς τοῖς κατὰ πόλιν μαχομένοις. σημαίνει δὲ διὰ τῶν φυλῶν τοὺς κατὰ ἔθνη.

φρῖκα τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος· "μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξας."

φῦκος φυκίον, συρφετός· "πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν."

φρόντιν τὴν καταφρόνησιν.

φυλάσσειν ἐπὶ μὲν τοῦ καθ' ἡμᾶς συνήθους "δῶμα φυλασσέμεναι," ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπιτηρεῖν "ὀνείδεά τε προφέροις νόςον τε φυλάσσεις." "καὶ τὸ φυλάσσειν πάννυχον ἐγρήσσοντα."

φύλοπις ἡ μάχη, ἀπὸ τοῦ κατὰ φυλὰς εἰς πρόσοψιν ἀλλήλων ἰέναι.

φυλίης. ὁ μὲν Ἡλιόδωρος γένος ἐλαίας, ὁ δὲ Ἀπίων ψιλῶς γένος δένδρου. λέγεται γὰρ ὅτι ἡ ἀνήμερος ἐλαία λεγομένη φυλία λέγεται.

φύξιν φυγήν.

φυσιόωντας ἀσθμαίνοντας, ἐν τῇ Δ Ἰλιάδος. τῶν πεποιημένων ἡ λέξις.

φυσίζωος ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν φύουσα.

φυταλίη κῆπος.

φῦλον ἀντὶ τοῦ γένος· "ὡς ὄφελ' Ἑλένης ἀπὸ φύλων ὀλέσθαι."

φωριαμοῖς κιβωτοῖς. ὁ μὲν Ἀπίων ἐτυμολογῶν ἀπὸ τοῦ εἶναι ἐν αὐτοῖς τὰ φορήματα. ἔνιοι δὲ τὰς πρὸς τὴν ἀπὸ τῶν φωρῶν, τουτέςι κλεπτῶν, φυλακὴν κατεσκευασμένας.

1. Od. 8 163. 2. Od. 13 96. 4. Il. 15 310. 5. Od. 17 224. 6. Il. 24 354. 8. Il. 1 83. 12. Il. 14 500. 16. Il. 21 126. 17. Il. 9 7. 19. Od. 7 93. 20. Il. 2 251. 21. Od. 20 53. 32. Od. 14 68.

φῶτες οἱ ἄνθρωποι, ἀπὸ τοῦ φωτίζειν τὰ νοούμενα πάντα διὰ τοῦ λόγου. τὸ δὲ ἑνικὸν λέγεται ὀξυτόνως· "ἀλλότριος φώς." τὸ δὲ φῶς περισπωμένως οὐ μόνον τὸ πῦρ ἀλλὰ μεταφορικῶς τὴν χαρὰν σημαίνει· "φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν," κατ' ἐπέκτασιν.

χάσασθαι χωρῆσαι. ἀφ' οὗ ϗ κάδος ἐλέγετο τὸ κεράμιον· "οἴνου δ' ἐξέπιον κάδον," ὥς φησιν Ἀνακρέων. ἔτι δὲ ϗ νῦν λέγομεν ἡμικάδιον τὸ ἥμισυ τοῦ κεραμίου. ϗ ὁ καθιέμενος δὲ εἰς τὰ φρέατα κάδος κατ' ἀντιστοιχίαν ἐστὶ χάδος, ἐπεὶ ἀγγεῖον ὕδατος ἔσκε. τὸ δὲ ἀναχωρῆσαι κατὰ μετοχήν· "ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο." ϗ μεταφορικῶς "Ἥρῃ δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον," ϗ πάλιν "ὅσσον κεφαλὴ χάδε φωτός," ὅσον ἡ κεφαλὴ ἴσχυσε χωρῆσαι μέγεθος φωνῆς.

χαῖται αἱ κεχυμέναι κόμαι.

χαλκίς ὁτὲ μὲν ὄνομα πόλεως, "Χαλκίδα δ' Ἐρέτριάν τε," ὁτὲ δὲ ὀρνέου, "χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ κύμινδιν."

χαλκοβατές μεταφορικῶς τὸ ἰσχυρὸν ϗ βεβηκός.

χάλκεα συνήθως τὰ ὅπλα, ϗ τὰ ἐκ σιδήρου, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως· κατὰ γὰρ τὸν Ἡσίοδον "χαλκῷ δ' εἰργάζοντο, μέλας δ' οὐκ ἔσκε σίδηρος" διόπερ "χάλκεον ἔγχος" καίπερ σιδηροῦν ἔχον τὴν αἰχμήν, ϗ χαλκεὺς ϗ ἔτι νῦν ὁ σίδηρον κατεργαζόμενος. Ὅμηρος δὲ ϗ τὸν χρυσοχόον λέγων οὕτως· "ἦλθε δὲ χαλκεὺς ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων."

χαλκήρεας χαλκῷ ἡρμοσμένους.

χαλίφρων κεχαλασμένος κατὰ τὰς φρένας, ἀσύνετος, ἐναντίος τῷ "πυκνὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντι." ἔνιοι δὲ ἀκρατόφρονα· χάλις γὰρ ὁ οἶνος ὁ ἀναχαλῶν τὰς φρένας.

χατέουσα ἐνδεομένη. ὅθεν ϗ χήρα γυνὴ δεομένη βοηθείας διὰ τὸ τοῦ ἀνδρὸς ἐστερῆσθαι, ϗ χήτει τῇ ἐνδείᾳ· "χήτει τοιοῦδ' ἀνδρός."

χαλκοκορυσταί χαλκῷ καθωπλισμένοι, ἀπὸ ἑνὸς μέρους.

χαλεπόν δύσεργον, ἀδύνατον· "μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν."

χαμάζε χαμαί. ἔστι δὲ τῶν εἰς τόπον.

2. Od. 16 102. 4. Il. 6 6. 9. Il. 7 264. 10. Il. 4 24. 11. Il. 11 462. 14. Il. 2 537. 15. Il. 14 291. 18. O et D 150. 21. Od. 3 432. 25. Il. 24 282. 26. ὁ οἶνος T, οἷον C. 28. Il. 6 463. 31. Od. 10 305.

χαράδραι αἱ ἐγχαράξεις τῦ ἐδάφυς ὑπὸ τῶν καταφερομένων ὀρεινῶν ὑδάτων.

χαυλιόδοντα τὸν ἐπικεχαλασμένυς ἔχοντα τὺς ὀδόντας. ὁ δὲ Ἀπίων γελοίως καυλιόδοντα, ἐκκεκαυληκότας ἔχοντα τὺς ὀδόντας· ὅθεν ϗ αὐλός.

χαμαιευνάδες ἐπιθετικῶς αἱ σύες, ἀπὸ τῦ παρακολυθῦντος, αἱ χαμαὶ εὐναζόμεναι· πολλὰ γ̓ τῶν ἄλλων τετραπόδων τὸ πλεῖον ἵςαϑ. ὁ δὲ Ἀπίων, ὅτι βόθρυς ὀρύσσυσιν. τῦτο δὲ ποιῦσι μέν, ὐ μὴν ἐκ τῆς λέξεως ἐμφαίνεϑ.

χάρμη ἡ μάχη.

χαλεπήνῃ ἐς χαλεπότητα ἀγάγῃ.

χαλκεῶνα τὸ χαλκεῖον.

χανδόν πολύ, παρὰ τὸ κεχηνότα πίνειν ἀθρόως.

χειῇ τῇ καταδύσει· "ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέςερος." τὸ γ̓ ζῷον ὁμοίως ὕδατι χεῖται. ὅθεν πᾶσαν χώρησιν χειὴν ἔλεγον.

χερῆϊ χείρονι ϗ ἥττονι.

χέρνιβα αὐτὸ τὸ ἐπικείμενον ταῖς χερσὶν ὕδωρ. ἅπαξ δέ ποτε εἶπεν ὁμοίως τὸν ὑποδεκτικὸν τῶν χερνίπτων χέρνιβον.

χείσεται χωρήσει.

χέρσον πᾶσαν γῆν, ὐχ ὁμοίως ἡμῖν τὴν ἀκατέργαςον.

χέραδος σωρὸς λίθων μετ' ἰλύος.

χερνῆτις ἡ ἀπὸ τῶν χειρῶν ζῶσα.

χεῦαι τὸ τὴν γῆν ἐπιχέαι τοῖς τεθνεῶσι· "σῆμα τέ μοι χεῦσαι." ἀπὸ τύτυ χυτὴ ὐ κοινῶς ἡ γῆ, ἀλλ' ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς.

χηλός ἡ κιβωτός, ἀπὸ τῆς διαςάσεως τῆς κατὰ τὴν ἄνοιξιν γινομένης.

χηραμός ἡ κατάδυσις. ϗ ἔςιν οἷον χωραμός, εἰς ἣν χωρητικῶς πέλει. χηραμὸν δὲ κυρίως τὴν τῶν ὄφεων κατάδυσιν, ὅτι μόνον χωρεῖ τὸν ὄφιν.

χηρωσταί οἱ μακρόθεν προσήκοντες κατὰ γένος, ϗ χῆρα ὄντα τῶν σύνεγγυς τὰ χρήματα κληρονομῦντες.

χήτει ἐνδείᾳ· "χήτει τοιῦδ' ἀνδρός."

χηρεύει ἐνδεὴς ἀνδρῶν ἐςίν· "ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας."

1. ἀπὸ C. 4. ἔχοντα V, ἔχων C. 14. Il. 22 93. 17. ἐπιχεόμενον T. 18. χέρνιβα (ον) C. 23. Od. 11 75. 28. χωρεῖται η πέλεια T coll. Il. 21 495. 33. Il. 6 463. 34. Od. 9 124.

χθαμαλή. παρέμπτωσις τοῦ θ· ἔστι γὰρ χαμαλή, παρὰ τὸ πρὸς τὰ χαμαὶ εἶναι κυρίως.

χλόη ἡ πάντων τῶν χλωρῶν φύσις.

χθαμαλώτερος ταπεινότερος.

χθών ἡ γῆ, ἀπὸ τῆς χύσεως.

χιτών ἐπὶ μὲν τοῦ συνήθους ἡμῖν "μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα," ἐπὶ δὲ τοῦ θώρακος "Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι."

χλαῖνα ἱμάτιον. κυρίως δὲ τὸ χειμερινόν, παρὰ τὸ χλιαίνειν.

χλοΰνην χλοεύνην. τοὺς ἐν τῇ χλόῃ εὐναζομένους.

χλωρὸν δέος χλωροποιόν· τοιοῦτος γὰρ ὁ φόβος. ὅταν δὲ λέγῃ "χλωρὸν ἐλάϊνον," θέλει λέγειν οὐ πολυχρόνως ἐκτετμημένον. ὅταν δὲ λέγῃ "πὰρ δὲ μέλι χλωρόν," ἤτοι νέον ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος, καθὸ μελάχρουν τινὰ λέγομεν, τὸν ἡσυχῇ. ἢ τὸ ἀπὸ τῶν χλωρῶν συναγόμενον ὑπὸ τῶν μελισσῶν.

χλωρηῒς ἀηδών ἀπὸ τοῦ χρώματος, ἢ διὰ τὸ ἐν χλωροῖς δένδροις διάγειν.

χοάνοισι ταῖς χώναις, οἷον τοῖς χωνεύμασιν, εἰς ἃ ἔγκειται τὰ χωνευόμενα.

χόλος ἤτοι πολυχρόνιον πάθος καὶ τὸ αὐτὸ τῇ μήνιδι, ἢ τὸ ὀλιγοχρόνιον· "νῦν δ' ἤδη μὲν ἐγὼ παύω χόλον."

χολωθείς εἰς χόλον ἀχθείς.

χοίνικος· "ὅς κεν ἐμῆς χοίνικος ἅπτηται." ὁ δὲ Ἡλιόδωρος θέλει δηλοῦν ἀπὸ μέρους τροφῆς, οὐκ ἀπιθάνως.

χραισμεῖν βοηθεῖν, ἀπὸ τοῦ χρείαν τινὰ ἔχοντά τινος βοηθείας.

χραύσει καταξύσει τὸν χρῶτα.

χρεῖος ὀφείλημα.

χριμφθῆναι ἐμπελάσαι.

χρόμαδος ποιὸς ψόφος· "δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετο."

χρυσηλακάτου καλλιτόξου.

χρυσαόρου τοῦ χρυσοῦν ἄορ ἔχοντος· "Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου."

χρυσῆς Ἀφροδίτης καλῆς, ἀπὸ τῆς παρ' ἡμῖν θαυμαζομένης ὕλης.

χρυσόρραπις ὁ Ἑρμῆς, ἀπὸ τῆς ῥάβδου, οἷον καλομήχανος·

6. Il. 2 42. 7. Il. 2 416. 11. Od. 9 320. 12. Il. 11 631. 13. μελίχλωρόν τινα malim. 20. Il. 19 67. 22. Od. 19 27. 28. Il. 23 688. 30. Il. 5 509. 34. οἷον] ἢ?

λέγεται γὰρ ῥάπτειν μεταφορικῶς τὸ ἐπὶ συντιθέναι τῶν βουλευομένων.

χρυσήνιος χρυσᾶς ἡνίας ἔχων.

χρυσάμπυκας ὁ μὲν Ἀπίων χρυσοχαλίνους· βέλτιον δὲ χρυσοῦς δεσμοὺς ἔχοντας, παρὰ τὴν ἄμπυκα, ἥτις ἐστὶ τῶν τριχῶν εἰς τὸ ἄνω σύλληψις.

χρήματα οὐχ ὡς νῦν, τὸ ἀργύριον καὶ τὰ διάφορα νῦν λεγόμενα, ἀλλ' οἷς ἄν τις χρήσαιτο.

χρειοῖ χρείᾳ καὶ ἐνδείᾳ.

χρείων χρησμολογῶν.

χρησόμενος χρησμῳδηθησόμενος.

χρηΐζοντα χρείαν ἔχοντα, ἐνδεόμενον.

χρόνιον μετὰ πολὺν χρόνον.

χυτλώσαιτο ἀλείψαιτο μετὰ τὸ λούσασθαι.

χωόμενος χολέμενος, ἀνιώμενος καὶ συγχεόμενος κατὰ ψυχήν. ἐπὶ μὲν τοῦ πρώτου "βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος," ἐπὶ δὲ τοῦ ἀνιώμενος καὶ συγχεόμενος "χώσατο δ' Ἕκτωρ."

ψάμαθος ἡ παραθαλάσσιος ἄμμος.

ψεδνή ἀραιά, μαδαρά, οἷον ἀπεψιλωμένη.

ψιάδας ψεκάδας.

ψολόεντα κεραυνόν ἤτοι τὸν τεφρώδη (ψόλος γὰρ ἡ αἰθάλη), ἢ ὥς ἔνιοι, συνθέτως πεσολόεντα, τὸν διὰ τοῦ πεσεῖν ὀλοὸν γινόμενον, τουτέστιν ὀλοθρευτικόν, τούτοις οἷς ἂν ἐμπέσῃ. ἢ τὸν κατὰ ψαῦσιν ὀλλύντα. ἢ τὸν μελαίνοντα.

ψυχρὸν ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσι τὸν ἀποψύχοντα τὰ σώματα διὰ τῆς ἀναιρέσεως.

ψύχειν τὸ ἐν ἀνέμῳ ῥιπίζειν.

ψύξασα ἐπὶ τοῦ βεβλημένου δόρατος ὑφ' Ἕκτορος, "ἧκα μάλα ψύξασα," οἷον τῷ ἀνέμῳ παρενέγκασα.

ω ψιλούμενον καὶ περισπώμενον ἤτοι ἄρθρον κλητικόν, "ὦ φίλοι ἥρωες Δαναοί," ἢ ἐπίρρημα σχετλιασμοῦ δηλωτικόν, "ὢ πόποι." δασυνόμενον δὲ καὶ ὀξυνόμενον ἤτοι ἄρθρον δοτικὸν ὑποτακτικόν, ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς δηλωτικόν, ὀρθῆς μὲν "ᾧ τ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ νίκης," αἰτιατικῆς δὲ "ὅν ποτ' Ἀχιλ-

1. τὸ συντιθέναι ἐπὶ T. 14. τὸ om C. 16. Il. 1 44. 17. Il. 14 406. 27. ῥιπίζειν T, τι πείσειν C. 28. Il. 20 440. 30. Il. 6 67. 31. Il. 1 254. 33. ᾧ τ'] ὃ C ante litteram deletam. Il. 12 423. 34. Il. 11 104.

λεὺς Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόχοισι λύγοισι." σημαίνει κ̔ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τρίτε προσώπε, ὀρθῆς κ̔ δυϊκῆς κ̔ δηλωτικὴν αἰτιατικῆς· "ᾤμωξέν τ' ἄρ ἔπειτα κ̔ ὣ πεπλήγετο μηρώ." ταῦτα μὲν χωρὶς τε ῑ γραφόμενον. κ̔ περισπώμενον ἄρθρον ὑποτακτικὸν ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως, "ῷ κεν ἐπικλώθησι θανόντι γινομένῳ τε." ἢ ἀντωνυμίαν σύναρθρον τὰ ἐπὶ τοῦ τρίτε προσώπε, ἀντὶ τε τῷ αὐτε ἢ τῷ ἑαυτε· κ̔ ἐπὶ μὲν τε πρώτε "αἳ μὲν ἔτι ζῶον γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ," ἐπὶ δὲ τε δευτέρε "ᾧ αὐτε τε νόῳ, ὅτε μὴ θεὸς αὐτὸς ἐπέλθῃ." ὡς ἀντὶ τε νύ. ἀντὶ τε ὅτως "ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο·" ἐπὶ δὲ τῆς παραβολῆς "ὡς δὲ λέων ἐν βεσὶ θορών·" ἀντὶ τε ἵνα ἢ ὅπως "ὡς ἂν μὴ κλαίεσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάψῃ·" ἀντὶ δὲ τε ὅτε "Ἕκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας κ̔ πύργον ἵκανεν·" ἀντὶ δὲ τε ὅτι "ἢ ἐχ ἅλις ὡς κ̔ τεύχε' ἔχει κ̔ ἀγάλλεϑ αὔτως;" ἀντὶ δὲ τῆς πρός "ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ἐς τὸν ὁμοῖον." δασυνόμενον δὲ κ̔ περισπώμενον τὸ ὧς τὸ ὁμοίως δηλοῖ· "ἀλλὰ κ̔ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν" κ̔ "ἀλλ' ἐδ' ὧς ἑτάρες ἐρύσσατο ἱέμενός περ."

Ὠγυγίην ὄνομα τῆς Καλυψῦς νήσε· "νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὠτρυνέμεν."

ὧδε κατὰ Ἀρίςαρχον ἐδέποτε συνήθως ἡμῖν κεῖται, ἀλλ' ἀντὶ τε ὅτως τάσσεϑ· "ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδών." ἐπὶ δὲ τε "Ἥφαιςε πρόμολ' ὧδε" ὅτως ἀκέει, πρόελθε ὅτως ὡς ἔχεις, ἐκ προχείρε, μηδὲν ἀναβαλλόμενος.

ὦδεε ὦζεν. ἔνιοι ᾠδήκει. "ὦδεε δὲ χρόα πάντα."

ᾠίσθη ὑπέλαβεν.

ὦκα ταχέως. ἀπὸ δὲ τέτε κ̔ "πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς" ὁ ταχύς, κ̔ "ὠκύαλος νηῦς" ἡ ταχεῖα, κ̔ "ὠκέα Ἶρις," κ̔ "ὠκυπέτα χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε."

ὠλέναι πήχεις· ἀφ' ὃ κ̔ "λευκώλενος Ἥρη" ἡ λευκόπηχυς.

ὦλκα αὔλακα· "ἱεμένω κατὰ ὦλκα, τέμνει δέ τε τέλσον ἀρούρης" κ̔ πάλιν "τῷ κέ μ' ἴδοις εἰ ὦλκα διηνεκέως προταμοίμην."

2. immo ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς δυϊκῆς δηλωτικήν. 3. ὣ et μηρώ C. Od. 13 198. 5. Od. 4 208? 7. τρίτε addidit V. 8. Il. 6 500. 9. Od. 16 197. 10. Il. 7 1. 11. Il. 5 161. 12. Od. 2 376. 13. Il. 6 237. 14. Il. 17 450. 15. Od. 17 218. 17. Il. 1 116 et Od. 1 6. 19. Od. 1 85. 22. Od. 8 328. Il. 18 392. 25. Od. 5 455. 27. καὶ πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς V, καὶ ὠκὺς καὶ ἀχίλλους C. 28. Il. 8 42. 31. Il. 13 707. 32. Od. 18 375.

ὠμησταί ὁ μὲν Ἀπίων προκέκρικε τὸ συνθέτως ἀκέειν, μεταπέπλακε δὲ ἕτως, ὠμοέςαι, ὠμοφάγοι. δύναϑ δὲ ϗ παραγωγὸν εἶναι ϗ ὀξυτονεῖϑ, παρὰ τὴν ὠμότητα· ϗ γ̇ ὁ χηρωςὴς παρὰ τὴν χηρείαν.

ὠμήρησε. ἔςι μὲν τῶν ἅπαξ εἰρημένων, δηλοῖ δὲ τὸ συνήντησε, ϗ εἴρηϑ παρὰ τὸ ὁμϗ ἀλλήλοις γίνεϑ τὲς συναντῶντας.

ὠμογέρων ὁ μέσος τὴν ἡλικίαν.

ὠμοθετεῖν τὸ ἀφ' ἑκάςϗ μέλϗς τϗ ἐσφαγμένϗ ἱερείϗ ἀφελεῖν ἔτι ὠμϗ ὄντος, ϗ ἐπιτιθέναι ἐπὶ τὴν θυσίαν.

ὦνον τὴν καταβαλλομένην τιμὴν ἀντί τινος. ἔνθεν ϗ ὠνητὴ ϗ ἀγοραςή.

ὤνησεν ὠφέλησεν.

ὠπάζετο κατόπιν ἐδίωκεν. δηλοῖ δὲ ϗ τὸ περιεποίησεν, ὅτε συντελικῶς ϗ πληθυντικῶς λέγει "τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν ὤπασαν."

ὠπίζετο ἐπιςροφὴν ἐποιεῖτο.

ὦπος. Ἀπολλώνιος ὁ τϗ Χάριδος γενόμενος ἐπὶ τϗ "Εὐρύκλει' Ὦπος θυγάτηρ" φησὶν "ὡς ἐπὶ τϗ Γλαῦκος ϗ Πύρρος βαρυτονϗμεν διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ὅτως ϗ ἐπὶ τϗ Ὦπος. τυχὸν δὲ ϗ συναλοιφή ἐςιν, ὤπος, ἄγαν δεικτικϗ."

ὡπλίσσατο παρεσκευάσατο.

ὠρεῖν φυλάσσειν, ὅθεν ϗ θυρωρός ϗ πυλωρός.

ὤρεσσι γυναιξί, παρὰ τὸ συνεζεῦχθαι τοῖς ἀνδράσιν. ὅθεν ϗ συνωρίς.

ὠτειλὴν τὴν ἐκ χειρὸς τρῶσιν ϗ τὴν ὁπωσϗν περιπτώσεως ϑλίψιν· "ὠτειλὴν Ὀδυσσῆος ἀμύμονος." ὅθεν Ἀρίςαρχος τὸν ςίχον ἐκεῖνον ἀθετεῖ ἐπὶ τϗ βληθέντος Μενελάϗ, "αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς." ὁ γ̇ ἐκ χειρὸς ὁ Μενέλαος τέτρωϑ, ἀλλὰ βέβληϑ ὑπὸ Πανδάρϗ· παρὰ γ̇ τὸ ὀτάσαι ὠτειλή.

ὦχρος ὠχρίασις· "ὦχρός τέ μιν εἷλε παρειάς." ϗ ὠχρήσαντα ὠχριάσαντα· "ἔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον."

7. ὁ μέσος V, ὀμεςὸς C. 8. ἱερῷ C. 14. Il. 6 156. 17. Od. 1 429. 25. an καὶ ἡ τὴν ἐξ ὁποιασϗν? 26. Od. 19 456. 27. Il. 4 140. 31. Il. 3 35. 32. Od. 11 529.

INDEX.

Bei G. Reimer in Berlin sind folgende Bücher erschienen: